

ДУХОВНИТЕ ЗАКОНИ

ВИСЕНТ ГИЛЕМ

VW

Заглавие: Духовните закони
Автор: Висент Гилем Примо
Редактиране на текста: Ракел Мартинес Санчис
Превод на български език: Даниела Георгиева
(saznanieinauka@gmail.com)
№ в регистъра за интелектуална собственост
V-2095-08 (Valencia, España).
E-mail: lasleyes.espirituales@gmail.com
Web: <http://duhovnitezakoni.blogspot.com>

СЪДЪРЖАНИЕ

Пролог	Стр.4
Увод	Стр.5
Първи контакт	Стр.10
Господ	Стр.23
Духовните закони	Стр.28
1 ^{ви} закон: закона за еволюцията	Стр.29
Духовния свят	Стр.30
Еволюционна схема	Стр.40
Конфигурация на човешкото същество	Стр.48
Човешките прераждания и ролята им за духовната еволюция	Стр.51
Комуникацията с духовния свят	Стр.57
Инкарнационния процес	Стр.68
Живот на други светове	Стр.75
2 ^{ри} закон: Закона за свободния избор	Стр.88
3 ^{ти} закон: Закона за духовното правосъдие	Стр.95
4 ^{ти} закон: Закона за любовта	Стр.112
Обич vs. Егоизъм	Стр.115
Личните отношения и закона за любовта	Стр.175
Болестта от гледна точка на закона на любовта	Стр.186
Мисията на Исус на земята	Стр.201
Сбогуване	Стр.238

ПРОЛОГ

Съдържанието на тази книга е съобщение изпълнено с много любов към цялото човечество.

Не е важно как е пристигнало съобщението и кой го е приел. Важно е неговото съдържание. Свободен си на правиш каквото искаш с него, да го игнорираш, критикуваш, цензурираш или да го приложиш в собствения си живот. Това последното направих аз, въпреки че преди това минах през някои от останалите етапи.

Оставям на теб да решиш дали Исаиас, моят събеседник и героят на тази книга съществува наистина, дали диалогът между мен и него описан в страниците на тази книга е реален. Във всеки случай истината е ,че това е едно послание написано от едно сърце за друго сърце, твоето.

Надявам се, че ще ти бъде от полза, че ще ти помогне да се опознаеш по добре, да събудиш чувствата си, да се освободиш от егоистичната ти страна, да разбереш целта на живота си и защо се случват определени неща в животът ти.

За да имаш надежда, за да разбираш по добре другите и да ги обикнеш, за да разбереш живота си и да можеш да извадиш полза и от всяка несполука, което би ти помогнало за твоята еволюция в любовта.

За да бъдеш ти самия себе си, свободен, съзнателно да се наслаждаваш на истинската, безкрайна любов и най-вече щастлив за да бъдеш.

С цялата ми любов за теб.

УВОД

Винаги съм си задавал въпроси, задълбочени въпроси. Винаги съм искал да зная целта на живота си, на живота на всички нас: Кой съм? Защо съществувам? Защо съществуват останалите? Какво правим тук? Дойдохме за да направим нещо определено ли? Защо се раждаме, защо умираме? От къде идваме и къде отиваме? Има ли нещо след смъртта?

И тук не свършва всичко. Друг път се опитвах да търся отговора на въпросите за големия брой несправедливости които виждам в света: Защо животът е толкова несправедлив? Защо има деца, които от своето раждане, без да са направили лошо никому, страдат жестоко от глад, войни, мизерия, болести, изнасилвания, побоища, защо никой не ги обича, докато в същото време други се раждат здрави, в среда в която са обичани? Защо някои хора се разболяват а други не? Защо някои живеят дълго, а други умират при раждането? Защо съществува страданието, злото? Защо има добри и лоши хора, щастливи и нещастни? Защо съм се родил в това семейство а не в друго? Защо ми се случват тези нещастия на мен а не на друг човек.? От кого или от какво зависи всичко това?

Друг път въпросите ми бяха свързани с чувствата: Защо не съм щастлив? Защо искам да бъда щастлив? Как мога да бъда щастлив? Какво е любовта, чувствата? Какво е това което чувствам? Заслужава ли си да се обича? Кога страдаме повече, когато обичаме или когато не обичаме?

Мисля, че и ти в даден момент от живота си, също си се питал за това или все още се питаш. Но докато сме толкова ангажирани с ежедневните си проблеми са малко моментите които отделяме съзнателно за да търсим отговорите на тези въпроси. Имаме много задължения, много са нещата отвличащи вниманието ни. И след като не откриваме лесно отговорите на тези въпроси и това ни безпокои предпочитаме да ги потушим дълбоко в себе си и да си мислим, че така ще страдаме по малко.

Има ли отговор за всеки един от тези въпроси?

Не търся какъвто и да е отговор, искам правилния, истинския.

Има ли истина, коя е истината, къде да я търся, как да я позная?

Винаги съм бил човек невярващ и скептичен но винаги готов да разследва и да изучава. Харесва ми да проверявам нещата за себе си. Уверявам те, че съм си задавал много въпроси от малък за религията,

философията, науката. Всяка има своята собствена космология, свой начин за възприемане на света. Но изглежда, както за религията така и за науката, има някакво ограничение и не обясняват реалността така както аз я възприемах. Отговорите които ми даваха винаги бяха непълни, несъвместими един с друг, отдалечени от реалността. Въпреки, че се опитвах да задълбоча разследването си, винаги се сблъсках с непреодолими стени, възпиращи желанието ми да питам още и още.

Крайният отговор които ми даваше религията горе долу беше – *“Това е божия воля. Само той знае. Ние не можем да го разберем.”* Исква да каже, че не можем да разберем, защо някои се раждат при добри условия а други не, някои се разболяват, други не, някои умират по-рано други по-късно. Не можем да разберем какво става след смъртта, защо си живял с това семейство а не с друго, защо в този свят, защо Бог позволява тази несправедливост и т.н..

Крайният отговор който ми даваше науката беше горе долу такъв *“Има някакво физично обяснение за всичко”,* а на ниво философия – *„всичко е плод на случайността“* или *“неможе да се покаже научно, че това или онова съществува или не”*. По-точно казано, няма конкретна причина поради която да съществуваме нито затова да сме живи. Да се родиш в горе долу добри условия, си е жив късмет. Късмет е дали си болен или здрав, дали ще умреш стар или млад. Не може да се докаже научно дали съществува живот преди да се родим и/или след като умрем. Не може да се демонстрира научно дали има Бог или няма.

Болшинството от хората се задоволяват с тези отговори и ти казват, че това е божия воля, само той знае, ние нищо не разбираме или че всичко е случайност, не може да се докаже научно.

Има и трети тип хора които не знаят отговора на но и не ги интересува.

И когато споделя, че отговорите които получавам, не ме задоволяват, първите ми казват: *Това е липса на вяра,когато започнеш да вярваш няма да имаш нужда да знаеш.* Учените ти казват: *Липсват ти знания, научно е доказано, че не може да се докаже научно,* и третите ти отговарят: *Виж какво, имам ипотека за плащане, колата също ми е на изплащане, имам фамилия за изхранване, не ми пълни главата с щуротии, имам си за какво да мисля.*

На първите им казвам, че не мога да се откажа да получа отговори на въпросите ми. Единствения начин това да стане е ако се откажа от желанията си и не съм съгласен да го направя. На вторите им казвам, че не е поради липса на знания. Аз съм доктор на химическите науки и никога не съм стигал до извода че трябва да се ограничавам в проучванията ми. На третите няма да им кажа нищо, защото те не могат да ме разберат.

След всичко това не искам да кажа, че не съм намерил неща които са ми били интересни и които са ми помогнали в търсенето на отговорите. Моите отрития бяха извън сферата на официалната наука и религия. Това са неща които ми помогнаха да откроя сам себе си. Интересувах се по-конкретно преживявания на други хора. Ако са могли да го направят други преди мен, защо да не мога да го направя и аз. Два аспекта предизвикват повишеното ми внимание. Астралните пътувания и животът на така наречения Исус от Назарет. Това име сте го чували, нали? Аз няма да ви говоря, какво казва църквата за него. Събрал съм много материал, от много извори, официални и не официални, от професионалисти и от лаици. Но има две неща, които съвпадат – 1.) този човек наистина е съществувал и 2.) това което е направил и казал оставя голям отпечатък върху човечеството. Какво ми направи най-голямо впечатление? Неговото послание, *"обичай неприятеля си, обичай всеки"*. Не може да се отрече, че в онези времена, когато народите са били в непрекъсната война поради какъв да повод (почти като в момента), времена когато боговете са се използвали с цел да оправдаят каквато и да е война, да се появи някои с едно такова послание, контрастиращо с действителността е особено впечатляващо. Не само това, но и този същия човек, демонстрира това със собствения си пример. Или както казваме, не остана само с приказките си, както сме свикнали от нашите политици, които обещават, обещават и след това правят обратното.

Много неща се изписаха за него, след смъртта му, от хора които дори не са живели по негово време. *Какво е станало действително? Какво наистина е казал и какво не?* Това е което ме интригуваше.

Ще оставя за сега настрана темата за Христос, малко по-нататък пак ще се върна на нея. Ще говоря за астралните пътувания. Намерих информация за астралните пътувания в много книги от най различни автори. Те твърдят, че всеки един, посредством техники за отпускане,

може да постигне да се отдели от тялото си. Това е астрално пътуване, да се отделиш от тялото си, невероятно, нали? Тези които са го постигнали, твърдят също, че в това състояние могат да правят удивителни неща, като да преминават през материални обекти и почти мигновено да пропътуват огромни разстояния. И не само това. Казват, че са се намирали в състояние на пълно съзнание, разбирайки ясно смисъла на живота и защо сме на Земята. Това последното ме интригуваше и продължава ме интригува много. А може би така щях да намеря отговорите на моите въпроси. Нямах какво да губя. Най-лошото което можеше да се случи е да не се получи, така че се захванах за работа. Всяка нощ, преди да си легна правех упражнения за отпусчане. Така, близо един месец без да се случи нищо. Харесваше ми да се отпускам и релаксирам, но не се получавах нищо.

Това което чувствах беше, като че ли някаква вибрация, изтръпване на ходилата ми, след това нагоре по краката ми, до момент в който вече не ги усещах.

Един ден започнах да усещам изтръпването нагоре по тялото ми, по торса, по врата, по главата. Достигнах до момент в който не усещах тялото си, само една вибрация, силна и приятна. И тогава се случи, изведнъж почувствах че летя в един тунел с бясна скорост. Нямам думи да го опиша. Като че ли само за няколко секунди бях прелетял милиони километри с главозамайваща скорост. Малко по малко скоростта с която се движех започна да намалява и можех да видя къде се намирам. На едно невероятно място, като че ли беше извадено от приказките. Имаше едно езеро обградено от чудна природа, която не мога да опиша с думи. Всичко, светлината, цветовете, ароматите, звуковете, абсолютно всичко беше опиянително. Аз го чувствах така силно, като че ли бях част от него. Усещах неописуем мир, спокойствие. Бях толкова впечатлен от това което чувствах и преживявах, че не можех да мисля. Тогава усетих, че не съм сам. Имаше някой седнал върху един камък, близо до водата. Поисках да се приближа до него и не знам как стана, но изведнъж се отзовах близо до него. Изглежда, че в това състояние само да поискаш и да се замислиш и нещата ставаха. Почувствах, че ме очакваше и не се изненада да ме види. Беше възрастен мъж, с дълга коса и брада, абсолютно бели у изглежда нямаше болките и страданията на възрастните които сме свикнали да наблюдаваме. Носеше бяла роба, пристегната в кръста. Това което най-много ме впечатли, беше погледа

му, проникващ, но същевременно спокоен и мек. Може да ви се стори странно, но този непознат старец излъчваше толкова любов с погледа си, че спрях да мисля за това което се случваше, колкото и странно да беше.

От тук нататък,ще се опитам да предам разговора които водихме, както на тази моя първа среща така и на следващите ми срещи с невероятният старец с име Исаиас.Тези диалози, които толкова много ми дадоха,че промениха напълно живота ми, из основи и за добро. Ще предам диалога без прекъсвания с мои тълкувания и впечатления, защото искам вие сами да извадите своите собствени заключения.

Застанете удобно, започва действието.

ПЪРВИ КОНТАКТ

Той първи се приближи към мен. Хвана ме за ръка и ме покани да седна със него, един срещу друг.

И. -Добре дошъл. Чаках те.

В. -Мен? Но аз не те познавам.

И. -Аз теб да. Но това сега не е важно.

В. -Мм,къде съм? Как стигнах до тук?

И. -Това също няма значение. Ще го разбереш нататък.

В. -И ти кои си?

И. -Казвам се Исаиас. И въпреки, че ти сега не си спомняш се познаваме от много, много време.

В. -Какви отношения е имало между нас?

И. -Смятай ме за по голям брат.

В. -Не си спомням да съм те познавал.

И. -Това сега не е важно. Използвай времето за да питаш, нямаше ли въпроси?

В. -Въпроси, какви въпроси?

И. -Сега не си спомняш? Тези задълбочени въпроси, които си задаваш от много време и за които все още не си намерил отговор.

В. -И ти как знаеш това?

И. -Вече ти казах, че те познавам. Познавам много добре твоята същност, така,че питай без страх, тук си абсолютно свободен.

В. -Чувствам се объркан! Това място е чудесно! Чувствам се добре тук! Толкова е различно от нормалния свят! Чувствам мир, изпълва ме....Не знам как да го опиша!

И. -Пълен с любов...!

В. -Не знам,никога не сам се чувствал така в живота ми.Чудесно е!

И. -Това е нормално. За първи път ти е твоето първо пътуване. Но моля те, използвай времето, започвай с първите си въпроси.

В. -Не знам откъде да започна. Много пъти чувствам празнота, чувствам се неразбран. Защо ми се случва това?

И. -Това е нормално,случва с много хора. Това е така защото живеете в свят в които липсва любов, обръщате си гръб един на друг. Човек може да се чувства сам в света, дори да е заобиколен с много хора, защото самотата е част от усещането, че не си обичан,че не си разбран. Повечето хора от вашия свят са привикнали да живеят така, без да чувстват, с вътрешна самота, с липсата на истинска любов. Вярвате, че сте сами,защото все още не сте осъзнали, че всички сте братя, че споделяте общ път и че се нуждаете един от друг за напредвате по пътя.

В. -И кой е този общ път по който вървим всички?

И. -На истинското щастие, което може да се постигне само развивайки се в любовта. Любовта единствена може да запълни духовната празнота. Има ли нещо конкретно което те тревожи?

В. -Основният въпрос е, защо съществувам и за какво? Защо съм се родил, дойдох за да свърша нещо ли? Защо, не знам защо съм тук?

И. -Тук си за да еволюираш.

В. -Какво искаш да кажеш с еволюираш? Да еволюирам в какво?

И. -В процеса на трансформирането на егоизма в любов. "Еволюция" означава да се научиш да обичаш.

В. -Говориш ми за еволюиране в любовта. Това което виждам в света не е любов. Защо съществува толкова страдание? Защо живеем в толкова контрастен свят, от най-красивото до най-грозното и разрушително? Омраза, войни, глад, мизерия, страдание. Не мога да разбера логиката във всичко това. Няма никакъв смисъл, аз го търся, но не го намирам.

И. -Има смисъл, еволюиране. Всички тези бедствия за които ми говориш имат общ произход - егоизма.Целия егоизъм който човек носи в

себе си може да превърне света в истински ад и обратно цялата човешка любов може да превърне света в рай. На вашата воля се дава задачата да трансформирате вътрешния си егоизъм в любов. И когато постигнете промяната вътре във вас, тогава може да я постигнете във всичко което ви обкръжава, в целия свят, това се случва като логическо следствие от вашата промяна. Физическият свят в който сте ви помага да преживеете процеса на трансформация. Той е като глината за детето, което се учи да моделира.

В. - Не мога да го проумея добре - Защо да еволюираме, накъде да еволюираме? Какъв смисъл има всичко това, в крайна сметка всичко свършва със смъртта?

И. - Еволюцията на всеки един към по голяма способност да обичаме, да чувстваме и знаем, към по високи нива на щастие никога не спира, обратното няма смисъл.

В. - Как можеш да говориш така, когато всеки ден виждаме как умират хиляди, милиони хора?

И. - Това което умира е превозното средство което се използва от душата за да се покаже във физически план или иначе казано физическото тяло. Неговата същност, неговата есенция продължава да съществува.

В. - И какво е духа?

И. - Духът е същността, която чувства, която живее. В духа се намира волята, индивидуалното самоосъзнаване, то никога не умира, не изчезва. Ти си един дух. Всички вие хората сте духове, само че свързани временно с едно материално тяло през различни периоди в които периоди се казват прераждания. Мислите, че сте едно физическо тяло, но това е само една дреха която ви е нужна за да се движите във физическия свят.

В. - Да видим дали съм разбрал добре, искаш да кажеш, че духът, т.е. ние можем да живеем независимо от тялото?

И. - Правилно, това е което се случва след смъртта. Духът се разделя напълно от физическото тяло и продължава да живее, да съществува.

В. -И не може ли да умре духът?

И. -Не, духът е безсмъртен. Може да се развива, променя към добро или лошо, но не се унищожава.

В. -И какви доказателства имаме за живота след смъртта на тялото? Аз доколкото знам, никой не се е върнал за да разкаже.

И. -Извини ме, че ще ти противореча, но твърдението ти не е напълно вярно. Съществуват хиляди свидетелства за хора които са били в клинична смърт и след това реанимирани. Много от тях разказват за реални преживявания през периода на кома.

В. -И тези преживявания не могат ли да бъдат плод на въображението или халюцинации в следствие на критичното физическо състояние в което са се намирали?

И. -Тогав би трябвало да бъде една колективна халюцинация и би трябвало всички да се разберат предварително за какво да говорят.

В. -И аз понякога си мисля да не би и моето съществуване да е една илюзия....

И. -За да мечтаеш и да си представяш, трябва да съществуваш. Една сентенция на един мислител от вашия свят казва "*Мисля, следователно съществувам*", аз бих допълнил "*чувствам, следователно съществувам*" може да се съмняваш в съществуването на другите, защото не е твое собствено преживяване, но това което ти лично преживяваш не можеш да подложиш на съмнение. Това, което си преживял или почувствал не може да се отрече, то е истинско.

В. -И коя е така наречената история които всички разказват?

И. -Отделянето от физическото тяло и възможността да го наблюдаваш отстрани. Чувството за пътуване през един тъмен тунел в края на които се вижда една ярка светлина. Срещата с близки и приятели, вече починали. Разговори със същества излъчващи светлина. Възможността да гледат целия си досегашен живот като на филм. Обикновено, тези хора след като се върнат във физическото си тяло променят възприятието си за смъртта, възгледите си за живота, ценностната си система. Превръщат се в хора които вече не изпитват страх от смъртта, защото вече знаят че животът продължава и след това и това което следва е много по-добро от това, което оставят тук.

В. -Добре, мисля, че това са доста субективни впечатления.

И. -Ако се анализират поотделно и повърхностно е много лесно да се дискредитират свидетелствата. Но когато това се повтаря много пъти, преживявания толкова явно приличащи си, без значение от страната, възрастта, културата или религията на разказващия, най-малкото предполага започване на едно сериозно изследване. Съществуват сериозни и признати изследователи във вашия свят, които се отдават на старателното изучаване на преживяванията на хора изпадали в състояния близки смъртта, като например от психиатъра и философа от северноамерикански произход Реймънд Мууди(*Moody, Raymond A.*). Съветвам те да прочетеш книгата му "Живот след живота" ("Life After Life")

В. -Въпреки това все още ми изглежда малко безотговорно използването на тези свидетелства като доказателство за съществуването на живот след смъртта. Случаите на хора които са преминали през клинична смърт са нищожни в сравнение с хората, които са умрели и не са се върнали.

И. -Известни са много повече свидетелства от умиращи хора, които са в процес на отделяне от тялото си, това на което казвате смърт, много от тези хора преминаващи този процес казват, че виждат и говорят със своите близки, вече починали и с други излъчващи светлина същества, които ги подготвят за преминаването от другата страна. Почти във всяко семейство има някои които си спомня за такъв момент, случил се с негов близък. Но обикновено хората си мислят, че това са халюцинации. Изглежда, че всички те са се надумали да халюцинират едно и също нещо когато умират. Има много сериозни научни изследвания върху тази тема, като например на психиатъра Елизабет Кюблер-Рос (*Elisabeth Kübler-Ross*). Препоръчвам ти да прочетеш книгата и "Смъртта, един изгрев" (*On Death and Dying*).

В. -Но всички тези случаи са на хора, които въпреки че са били близо до смъртта са все още физически живи.

И. -Също съществуват свидетелства от хора които контактуват с духове които все още не са инкарнирали, най-често са на починали близки, които се сбогуват с тях в сънищата или се появяват до леглата им. Това е доста често срещано, но не чак толкова изучено.

В. -Продължавам да мисля, че би трябвало да има по-солидни доказателства, не само описващи случки на ръба на смъртта и живота.

И. -Съществуват медиуми хора с висока чувствителност, които имат по-чести и по-дълги контакти със света на духовете.

В. -Това ми изглежда още по-невероятно, трудно за вярване.

И. -Не приемай нищо директно, анализирай получените съобщения, защото от качеството на съобщението ще получиш информация за автора.

В. -И как можем да сме сигурни, че това не е измама? Дали в този момент медиума не симулира контакт?

И. -Измамата винаги е възможна. Но, както има хора които фалшифицират пари, не можем да си вадим извода, че всички пари са фалшиви. Ако някои хора злоупотребяват с това, че са медиуми или се правят на такива, не означава, че всички са измамници и използвачи. Най-добрата гаранция срещу измамата е когато медиума е честен човек и не използва тази своя дарба за лично облагодетелстване. Има страшно много хора, които контактуват в малка или голяма степен, събудили тази своя дарба от детството си. Но след това в следствие на неразбиране от страна на околните, потискат и се опитват да потушат тази своя способност. И малкото, които постигат да я развият и да работят за доброто на хората, го правят дискретно, за да не бъдат обект на шеги и обиди, които биха могли да им повлияят зле във всекидневието.

В. -И защо някои хора са медиуми и други не, от какво зависи?

И. -Зависи от еволюционната програма на всеки дух. Да бъдеш медиум е следствие от избора ти преди инкарнацията. Когато се използва коректно служи за по-лесно напредване в развитието, използвайки чужда помощ. Това е тясно свързано с действията на духа в предишни животи.

В. -Искаш да кажеш, че духът съществува преди да се родиш и вече е преживял няколко живота?

И. -Точно така. И в настоящия физически живот, обстоятелствата, изпитанията са абсолютно свързани с решенията които е взел духа в

предишните си животи, а също и по времето когато не е бил свързан с физическо тяло.

В .-И какви доказателства имаме, че съществуват минали животи с други думи, че съществува живот преди раждането?

И. -Известни са свидетелства за хора, които имат спомени от минали животи, спонтанни или предизвикани чрез хипноза. Има много книги по темата, относно спомени от този род през детските години. Препоръчвам да прочетеш труда на Ян Стевенсон (Ian Stevenson), лекар психиатър от Канада, които изучава възможни случаи на прераждания при деца, спомнящи си минали животи. До момента има проверени над 2500 случая. Вече има публикувани повече от 20 книги и статии в списания специализирани в психология и психиатрия.препоръчвам ти да прочетеш "20 случая, които те карат да се замислиш върху прераждането" (*Twenty Cases Suggestive of Reincarnation*).

В. -И не може ли всичко това да е плод на въображението?

И. -Признавам,че има случаи когато всичко е плод на въображението или някакво психично отклонение, но има други в които спомените са конкретни детайли от минали животи, които са били исторически проверени. Спомнят си места,събития, хора, преживени в страни в които разказващия никога не е бил. Най впечатляващите случаи са с деца в ранна възраст, които дори могат да говорят език, който никога не са чували, като това е доказателство за спомен от езика които са говорили в минал живот. Обикновено са деца между 2 и 4 години, възраст в която започват да говорят на родителите си за друг живот, които са имали на друго място и в друго време. Детето обикновено чувства привличане към събития от минали животи и искат да ги оставят да се върнат при предишните си семейства.

В. -Добре, но децата имат голямо въображение и е трудно да се вярва на тези свидетелства.

И. -В този случаи става въпрос за проверени "въображаеми" истории . От друга страна, много възрастни си спомнят миналите си животи след, като са се подложили на регресивна хипноза.

В. -И не може ли този възможен живот да е въображение, предизвикано от самата хипноза?

И. -Още веднъж ще повторя, признавам, че има случаи които са плод на въображението, но в много други има факти които са исторически проверени. Също прави впечатление, че много хора, против своите религиозни вярвания, които отричат прераждането, когато се подложат на хипноза си спомнят минали животи. Но всичко това изисква едно много сериозно и подробно изследване ,за да се разграничи измислицата от истинското преживяване. Известни са много трудове върху тази тема, използвайки регресивната хипноза: на психоложката Хелън Уанбах (*Helen Wambach*), авторка на книгата "Живот преди живота"(*Life Before Life*) и на психиатъра Браян Уейс (*Brian Weiss*) "Много тела, един и същи дух" (*Same Soul, Many Bodies*) или на преди споменатият Реймънд Мууди(*Moody, Raymond A.*) "Завръщания" (*Coming Back*). Всички те са използвали отговорите дадени на запитвания под хипноза на пациентите им, относно възможни животи преди раждането. Всички те признават съществуването на много общи елементи в преживяванията им и са достигнали до приличащи си изводи.

В . -И кои са тези изводи?

И. -Че физическия живот не е нищо повече от един миг от реалния живот, който никога не свършва. Смъртта на тялото не е един край, а един етап от преминаването в друга форма на съществуване, по-малко ограничена. Всички ще се срещнем отново с нашите близки, които са отишли на другия "свят" преди нас, че също ще се срещнем с тях и в други прераждания. Съществува план за всеки от нас, който определя как ще се развиваме, както интелектуално, така и в любовта, базиращ се на нашите собствени свободни решения, взети във наш минал физически живот. обстоятелствата в нашия живот не са плод на случайността, а резултат от действията ни в минали животи. Преди да се родим, знаем и познаваме изпитанията през които ще преминем и сме се подготвили да ги превъзмогнем с успех.

В. -Не разбирам,как могат да се вадят изводи от преживяното в минали животи, като през тези животи сме имали същото съзнание както през този, иначе казано - не си спомняме да сме имали минали животи също както и в този?

И. -Много от нас не само си спомнят детайли от минал живот, ами в

същото време си спомнят мотивите заради които е трябвало да преминат през този живот и тези изпитания. Иначе казано, също си спомнят, какво е станало в периодите преди физическите животи, когато не са били инкарнирали. Има изследователи които също работят по изучаването на тези периоди между преражданията, както например доктора по психология Майкъл Нютън(Michael Newton). Д-р Нютън се е специализирал да предизвиква връщане на спомените на пациентите си под хипноза именно в периодите между преражданията, за решенията които се вземат и които го отвеждат да се прероди в определено време, в определено семейство, в определени условия. Препоръчвам ти книгите му "Живот между животи"(Life Between Lives) и "Съдбата на душите" (Destiny of Souls).

В. -И от какъв вид са изпитанията и преживяванията през които трябва да преминем?

И. -Много от тях са провокирани от това, че трябва да изпитаме върху нашия гръб това което сме причинили на другите. Изпитанията са много разнообразни,но като цяло имат за цел нашето отдалечаване от егоизма и израстване в любовта.

В. -И трябва да умреш или да преминеш близо до смъртта за да осъзнаеш че ти си дух и не само едно физическо тяло?

И. -Всички вие имате възможността да се отделите временно от тялото си несъзнателно, по време на сън. Но има хора които са способни да постигнат това отделяне с помощта на определени техники на медитация. Астралните пътувания ни дават доказателства, че съзнанието не е свързано с тялото.

В. -Какво е астрално пътуване.

И. -Това е временно отделяне от тялото. Но защо питаш нещо на което знаеш отговора? Ти как дойде тук?

В. -Аз само се опитвах да изпробвам, това което другите описваха. Едно нещо е теорията и друго е практиката. Не съм очаквал, че може да се случи нещо такова.

И. -Ами става както виждаш. Твоето тяло не е тук, то е в леглото ти, но ти си тук.

В. -Искаш да кажеш, че може да се живее без да си свързан с тялото, физически живи можем да излизаме от тялото си без да предизвикваме смърт?

И. -Точно така.

В. -Какво е което се отделя по точно?

И. -Отделя се духът от физическото тяло, което както вече казах, е като една дреха която се използва за да може да се работи във физическия свят. Астралните пътувания са временни и винаги има връзка с физическото тяло, което позволява на духа да се върне в тялото без това да има последствия за него, тази връзка се казва сребърна нишка.

В. -Какво е сребърна нишка?

И. -Това е връзката между астралното и физическото тяло, както пъпна връв, която позволява да се приема жизнената сила необходима на физическото тяло да се поддържа живо в отсъствието на духа. Медиумите обикновено го описват като връв, нещо като много еластична връзка, която колкото и да се отдалечава астралното тяло се удължава колкото е необходимо.

В. -И къде отива духът когато се отдели от тялото?

И. -В астралния свят там където го отведаат мислите и това е пътуване, което отговаря на динамиката необходима за развитието на индивида. Тези нощни пътувания носят на човека енергия и опит, които му помагат по-късно във физическия му живот, срещайки се с по развити от него духове. Ако искаш да научиш нещо повече ти препоръчвам книгата "Астрално пътуване" (Astral Projection) от Оливър Фокс (Oliver Fox).

В. -Астрално тяло? Астрален свят? Почакай малко. Това е прекалено неразбираемо за мен.

И. -Добре де, аз само се опитвам да отговоря на въпросите ти. Но като прескачаме от тема в тема, не можем да се задълбочим само в едно нещо. Ако ти изглежда добре да спрем до тук разговора и да се върнеш в тялото си. Вече имаш доста неща върху които да мислиш и да изследваш. Потърси книгите които ти препоръчах и се опитай да ги прочетеш. Ще ти помогнат много за да повярваш, че всичко което преживяваш сега, не е една измислица на мозъка, а истинска реалност.

В. -Не знам дали ще си спомня всичко...

И. -Не се притеснявай. Ако използваш волята си, ще си спомниш това което ти трябва. Записвай новите въпроси, които изникват в главата ти, формулирайки ги и когато имаме възможност да се видим отново ми ги задай, ако разбира се искаш да продължаваме да се срещаме.

В. -Кога ще се видим отново?

И. -Зависи от теб. Дали искаш да се задълбочим в темите които засегнахме толкова повърхностно или предпочиташ да го оставим така както е.

В. -В процеса на разговора възникнаха още въпроси от моя страна: за еволюцията,за безотговорността, и още неща.

И. -Запази ги за следващия път.Това което можем да направим е да групираме въпросите по теми, въпреки, че както вече забеляза е невъзможно да се задълбочим в една тема без да засегнем друга. Също така и отговорите предизвикват още въпроси.

В. -Трябва да разбереш, че за момента ще поддържам моето скептично отношение спрямо това което ми говориш.

И. -Разбирам те. Знам че твоето желание да получиш отговори на въпросите си е искрено и си готов да ме изслушаш, ако беше обратното нямаше да съм тук. Отбелязах, че ме слушаше много внимателно и ти е необходимо време за размисъл, това е достатъчно за мен. Довиждане приятелю.

В. -Довиждане Исаиас.

Изведнъж без да имам време за сбогуване, почувствах едно силно придърпване. И със същата скорост с която бях изхвърлен навън, почувствах как започнах да падам към тялото ми. Връщането в тялото ми беше много тежко. Каква разлика от удоволствието което изпитах въвн от тялото си, със сладката и чиста вибрация която изпитах в този приказен свят. Когато се върнах почувствах студ, замайване, позиви за повръщане.Чувствах се тежък, като че ли бях

облякъл костюм от олово. В началото не можех да се помръдна, не можех да говоря. Точно тогава започнах да разбирам какво се беше случило. Бях потресен. Плаках от щастие и емоция. Това беше най-странното и същевременно прекрасно нещо, което ми се беше случвало до сега. През следващите месеци се опитвах да върна към нормалния живот. Но въпреки, че полагах много усилия, не можех да гледам на нещата по същия начин. Всичко ми изглеждаше банално, всекидневните проблеми, работата. Много често изпадах в състояния като че ли не присъствах в реалния живот, не чувах, не виждах, само мислех за онази случка. Исках да го разкажа на хората; на семейството ми; на някой приятел. Но след това разбирах, че не бива да прибързвам, че няма да ме разберат, че ще ме помислят за луд. Чувствах се чужденец, като че ли бях извънземен. Питам се колко ли хора са изпитали и преживели същото. С времето започнаха да се появяват съмнения "И ако всичко това е една халюцинация, плод на моето въображение?" За да се убедя в правото на моето преживяване си спомних какво ми препоръча Исаиас "Търси книгите, които ти препоръчах и ги прочети. Ще ти послужат като доказателство за да повярваш, че всичко това което преживя не е халюцинация на мозъка ти" Започнах да търся книгите по интернет, не можех да си спомня заглавията но си спомнях отделни имена и думи от нашия разговор. В "търсачката" сложих думите "прераждане"; "минали животи"; "живот след смъртта" и започнаха да се появяват книги, автори и така си спомних и открих тези които ми беше препоръчал Исаиас. Прочетох и изучих книгите подробно, потвърждаваше се всичко което ми беше казал Исаиас. Ако това беше плод на моето въображение ,то то е много истинско и точно. Почувствах желание да се срещна отново с Исаиас, да почувствам погледа му който ме успокоява, да се почувствам още веднъж изпълнен с мир. Книгите ми бяха помогнали да разбера, че има още хора които се опитват да намерят отговори на същите въпроси като мен. Но освен това провокираха в мен още много въпроси, които си записах в една тетрадка и които преглеждах често за да не ги забравя в случай че имам възможност да се върна и да говоря още веднъж с Исаиас. Въпреки, че ми костваше да си призная, нуждаех се от това, Исаиас да продължава да ми обяснява, да изчиства съмнения, защото този "млад старец" ме засегна много дълбоко с отговорите си на моите въпроси. Освен това се чувствах толкова добре, толкова обичан. Продължавах да съм скептичен, но нещо вътре в мен ми казваше, че съм на правилния

път. Така, че започнах да правя отново упражнения за отпускане с очакването да се свържа отново с Исаиас. И го направих, отново излезнах от тялото си. Този път не бяха необходими толкова усилия. Само след пет опита и го постигнах. Почувствах същите усещания, същото пътуване. И той беше там. Очаквайки ме отново с усмивка на лицето и със същия мек поглед.

ГОСПОД

И. -Здравей братле. Крайно време беше. Остарях чакайки те. Виж колко бяла стана брадата ми.

В. -Но как? Твоята коса беше бяла и преди.

И. -Не се обиждай, беше шега. Какво си мислеше, че тук горе нямаме чувство за хумор? Всъщност как премина завръщането ти във физическия свят? Липсвах ли ти?

В. -Да. Имах голямо желание да те видя, да бъда отново тук, за почувствам отново това спокойствие. Намерих книгите за които ми говореше и ги прочетох. Много ми помогнаха, но и провокираха много въпроси.

И. -Това ме радва много. Заповядай, започвай изкажи ги свободно.

В. -Не казвам, че не ми се вярва, но според това което ми разказваш за еволюцията на духа и според това което прочетох в книгите, би трябвало да има един доста подробен и добре организиран план.

И. -Точно така. Един план, който обединява всички създадени същества и всичко което съществува. Но също така за всяко отделно същество има конкретен план на развитие, защото всяко създание е обичано и неговата цел е да бъде щастливо. В този личен план на еволюция участват множество други същества от различни нива на развитие, помагайки на всеки дух да измине своя път.

В. -Какво искаш да кажеш с това?

И. -Ами, че имаш една духовна фамилия. Всички и всеки един от вас е обичан от множество духовни същества. Започвайки от Господ и продължавайки с вашия духовен учител и водач, който никога не ви изоставя и още доста голям брой духове. Много от тях са вече починали приятели, роднини. Освен това, ако ти се струва малко, всеки от вас има своята сродна душа, един дух с който си допадате напълно, перфектния приятел към който можете да изпитвате истинска любов. Някои от тях могат да бъдат преродени заедно с вас и могат да са част от семейството ви или просто да са приятели.

В. -И как е възможно това,едно същество което е толкова обичано,понякога да се чувства така самотно?

И. -Защото живеете без връзка с духовния свят, безразлични към вашите контакти с други същества с които сте свързани, така както с тези с които сте преродени заедно, така и с тези които ви помагат от духовния свят, не осъзнавате мисията си на Земята, толкова сте заети да гледате само това което вашите сетива усещат и това което ви казва вашият разсъдък, толкова отдалечени от това което можете да получите от чувствата. Трябва да е ясно едно нещо, дори и да се чувствате сами във физическия свят, никога не сте сами от страна на духовния свят. Всеки един от вас трябва да открие тази връзка, всеки един от вас трябва да отвори сам тази врата зад която ще намери своя истински живот, една врата която само ключът на чувствата може да отвори. Само трябва да поискате и ще ви се помогне да събудите вашата чувствителност. Но предварително трябва да се отърсите от вашата броня, този който иска да бъде сам и изолиран, също се уважава и неговото желание.

В. -Добре, като спомена Господ, аз имам много съмнения че съществува Господ. Някой да не би да го е виждал?

И. -И ти да не би да не виждаш неговите творения? Светът, животът, ти самия. Господ не може да бъде по-близо до теб отколкото е. Но той не те задължава да го признаеш и вярваш в него. Трябва да поискаш да го почувстваш, да го приемеш. Но ако очакваш да видиш някой като теб с твоята големина и форма с очи, лице, ръце и крака, тогава никога няма да го познаеш, защото Господ е много повече от това. Представи си, че една клетка от твоето тяло пита: *"Къде е тялото на което принадлежа, не го виждам?"*

" Но ти си в него клетка, не си ли даваш сметка?"

И клетката отговаря *"Но аз единственото което виждам са клетки, клетки и още клетки като мен и са навсякъде."*

Трябва да изучаваш твоята лична природа, как функционираш и връзките които изграждаш с другите клетки, връзките на другите клетки между тях, как се организират така чудодейно в едно цяло и наблюдавай какво се образува от това цяло. След това „клетко“, можеш да опознаеш цялото от което си част.

В. -Къде тогава можем да намерим доказателства, че съществува Господ?

И. -Както в примера с клетката, първо в твоето лично съществуване и след това в съществуването на всичко което те заобикаля. Какъв може да е произхода на едно същество което чувства и мисли, осъзнава своето собствено съществуване и съществуването на един свят толкова перфектно организиран? Не може да е нищо, защото нищото не може да създаде нещо толкова перфектно, сложно и красиво едновременно. Нима някои вярва, че една симфония може да бъде създадена удряйки клавишите по случайност? По същия начин е невъзможно нещо толкова съвършено, красиво и сложно като Светът, Животът и Човека да бъдат плод на случайността.

В. -Но защо Господ трябва да е този който е създал всичко? Случайно не съществува ли в природата някаква сила способна да създава?

И. -Така е. Но откъде идва съзидателната сила на природата? От къде се зараждат силите които движат света? Съгласни сте, че в природата, в Света има една креативна сила и едни закони, законите на Физиката, Химията и Биологията, които го изграждат, подреждат по начин но които след това учените когато открият някои непознат феномен, не го приписват на нещо, просто търсят какво го е провокирало. Иначе казано, сте съгласни че във вашето всекидневие един от законите на света е ,че няма следствие без причина. Но когато стане въпрос за отговора на въпроса – *“От къде е произлязъл Светът?”*, иначе казано първата причина, вие самите и против причинно-следствените закони, без проблем заявявате, че е едно следствие без причина, че се е получило от нищото. Това е едно противоречие. Трябва да има една причина за всичко и това е Господ.

В. -Извини ме, че повтарям, но защо трябва да е точно Господ, този който е създал всичко? Нима хората не сме способни да създаваме хубави неща, например музиката, компютрите...?

И. -Правилно, вие също имате творчески сили. Но ако ги имате откъде идват? В Света има много същества на различно ниво на еволюция, с по-малки или по-големи съзидателни възможности от вас, според нивото им на развитие. Но трябва да признаем, че ако те са имали едно начало според причинно-следствения закон, би трябвало да сме

създадени от някакъв предишен процес и че съзидателната сила на вече създадените същества се упражнява върху нещо вече създадено следвайки съществуващи вече закони. Така че, стигнахме до момента в който трябва да открием едно съзидателно начало, което не е било създадено, ами е съществувало винаги и винаги ще съществува и което е установило законите и правилата за всичко което съществува и това е Господ.

В. -Добре, приемаме като възможност, че Господ може да съществува, хипотетично. Изгарям от любопитство, кой е този така наречен Господ, толкова потаен, който никога не се оставя да бъде видян.

И. -По творбата ще познаеш и автора. Познай самия себе си и заобикалящият те свят и ще започнеш опознаваш Господ. Ще видиш, че в създаденото са способностите на създателя, представи си всички добри човешки качества и така започваш да обрисуваш един профил на Господ. Това е доста повърхностно и непълно, но е максималното което можеш да направиш според твоето актуално ниво на развитие. Има една много стара, но точна фраза-*"Какъв е Господ?-Като теб, когато достигнеш до него."*

В. -Кои са тези качества?

И. -Любов, мъдрост, справедливост, смирение, честност, скромност, сърдечност, чувствителност, съпричастност...

В. -Има ли качества на Господ които не можем да притежаваме.

И. -Да. Създателят е неизменен, вечен, всемогъщ. Създанията дори да нямат край имат своето начало. Те се изменят, те са в непрекъснато усъвършенстване и възможността им към прогрес няма лимит, защото се увеличава непрекъснато, тя е безкрайна.

В. -И ако той е толкова перфектен, защо позволява съществуването на лошото в света.

И. -Той позволява на създанията да експериментират и да трупат опит по собствена воля, да се учат от собствените си грешки. Лошото в света не идва от Господ, а от създанията в процеса им на развитие, поради непознаването на духовните закони те действат срещу други същества.

В. -Ами тогава трябва да ми обясниш какви са тези закони. Съмнявам се много, че могат да обяснят голяма част от моите въпроси, на които все още не съм намерил задоволителен отговор и на неща които не разбирам и ми изглеждат абсолютно неправилни и незаслужени в света в които живеем.

И. -С голямо удоволствие. Подготви се защото ще имаме много да говорим.

ДУХОВНИТЕ ЗАКОНИ

ПЪРВИ ЗАКОН: ЗАКОН ЗА ЕВОЛЮЦИЯТА

- ПЪТЯТ НА ДУХОВЕТЕ Е ДА ЕВОЛЮИРАТ, БЕЗКРАЙНО И ЗАВИНАГИ.
- В КАКВО СЕ ЕВОЛЮИРА? В ЛЮБОВТА И МЪДРОСТТА. БЕЗ ЛЮБОВ НЯМА МЪДРОСТ. БЕЗ ЛЮБОВ НЯМА ЩАСТИЕ.
- ЕВОЛЮЦИЯТА ЗАВИСИ ОТ ВОЛЯТА И УСИЛИЕТО НА ВСЕКИ ЕДИН.

ДУХОВНИЯТ СВЯТ

В. -В началото ми каза,че животът на духа не започва с раждането.

И. -Така е.

В. -И какво има преди раждането?

И. -Същото както и след раждането - Живот. Периоди на живот без да си обвързан с физическия свят и периоди в които се връщате във физическия свят, прераждайки се в новородено.

В. -Това означава,че животът не започва с раждането?

И. -Не.

В. -И всички сме живели други животи преди настоящия?

И. -Да.

В. -И къде се намираме преди да се родим?

И.- В духовния свят.

В. -И какво се случва след като умрем?

И. -Духът се отделя от физическото тяло и се връща във духовния свят. Иначе казано продължава животът си без да е свързан с материята. С други думи да обобщим, духът произлизащ от духовния свят се свързва с физическия свят, прераждайки се в едно новородено, минава етапа на физическото му прераждане докато умре и физическото му тяло.В този момент се отделя от него и се връща в духовния свят. Тази информация относно произхода и пътя на всеки човек можем да открием във една простичка фраза на самия Исус -*"Никой не се качва на небето, а произхожда от него"*

В. -Добре, но при какви условия се връщаме в духовния живот? Иначе казано, осъзнаваме ли какво става, какво се случва или както някои религии проповядват изпадаме в летаргия докато се случи нещо, до *"края на вселената"*.

И. -Точно обратното, осъзнава повече какво се случва когато е в духовния свят, отколкото във физическия. Не мислете,че отделяйки се от

физическия свят духът губи своето съзнание и влиза в перманентен сън. Напротив, признавайки че духът може да мине през етап на объркване за определено време, което зависи от развитието на духа и условията в които се преражда, духът се среща с новия си актуален живот и осъзнава измежду други неща целта на прераждането си. Разбира се, духът е свързан с други като него, в един реален свят и дори по-реален от вашия, вашият свят е едно бледо копие на духовният.

В. -И къде отива всъщност?

И. -Това което нормално се случва с всеки дух след отделянето физическия свят е, че отива на определено ниво в духовния свят, което зависи от нивото му на еволюция. И това зависи от поведението което е имал по време на прераждането в зависимост от закона на любовта. Финалният път на духа е винаги да се завърне в своя духовен дом. Разбира се, тези духове които за извършили големи престъпления срещу останалите същества, остават заклещени под влиянието на тежестта на своите действия на едно по-ниско астрално ниво. Точно обратното се случва с духът който е успял да надмогне своя егоизъм и е действал воден от любовта, той се издига до по-високите астрални нива. Между тези две крайности, съществуват множество междинни нива в които се намират духове в зависимост от еволюционното си ниво.

В. -Спри малко защото се обърках. Можеш ли да ми обясниш какво е астрално ниво и какво е общото му с нивата на еволюцията?

И. -Астралното ниво е свързано с енергийното ниво на еволюцията на духа. Можем да кажем, че изразяването на любовта в астрален план е една вибрация с висока честота. Затова вибрацията с по-висока честота отговаря на астралните тела на по-развити духове, с по-голяма възможност да обичат и превъзмогнали егоизма. Вибрацията с ниска честота е присъща за слабо развити духове, които все още действат чрез егоизма. Между тези две крайности съществуват духове от междинни нива на развитие и разбира се от междинни вибрационни нива. Всеки един от тях в зависимост от еволюционното си състояние след отделянето от физическия свят отива в нивото, което отговаря на неговата вибрационна честота.

В. -Не разбирам нищо. Говориш ми за духовен свят, нива на вибрации, енергийни нива, висши и нисши духове. За мен това са

термини, чийто значение не познавам много добре. Можеш ли да ми обрисуваш какъв е този така наречен духовен свят, къде се намират точно тези енергийни нива и какво означават висши и нисши астрали?

И. -Да опиша света на душите в детайли на някой, който е инкарнирал, който в този стадий не може да го оцени и разбере цялостно е много труден процес. Това е същото когато се опитваш да обясниш какво е цвят на човек сялп по рождение. Но ще се опитам да ти избистря представата за някои аспекти на астралния свят за които религиозните вярвания и идеи са дали една погрешна представа и са деформирали действителността. Първо искам да ти кажа, че астралния свят не е едно празно място, без форми където душите се мотаят насам натам без да знаят къде отиват. Това е един реален свят пулсиращ който винаги е съществувал и ще съществува, който е истинският дом на душите и за разлика от физическите светове, които имат начало и край, никога не може да бъде унищожен.

В. -Добре, но ако е толкова реален защо не можем да го видим?

И. -Това, че е невидим за вас не означава че е невидим. Когато сте преродени вашите възприятия са много ограничени от всичко което могат да усетят вашите физически сетива. Например вие определяте светлината като една група от вълни които вибрират в различни честоти *Светлинният спектър* в който виждате е ограничен в седемте цвята на дъгата, от червено до виолетово. Съществува светлина под червеното и над виолетовото която вие не можете да видите, но тя съществува и сте я засекли благодарение на апарати. Над честотата на виолетовия цвят е ултравиолетовата светлина, х-вълните, гама вълните. Под червеното са инфрачервените, микровълновите и на радиото и телевизията. Нещо подобно се случва и с възприятието относно астралния свят. Следвайки логиката за светлинните спектри мога да ви кажа, че духовния свят се движи в един диапазон на честоти които вашите сетива не могат да уловят.

В. -Но, ако съществува би трябвало да е изграден от нещо. Знаем ,че материята на нашия свят е изградена от различни видове атоми свързани в различни форми и от комбинирането на тези атоми се образува материята, притежаваща своите физически особености. В случая света на душите има ли някаква първична материя от която

да се образува всичко останало?

И.- Да, можеш да го наричаш жизнена есенция или първичен дух.

В. -Каква е неговата природа?

И. -Трудно е да се обясни, но ще ви дам някои следи за да го разберете. От изследванията на Алберт Айнщайн и последвалото развитие на квантовата физика знаете, че материята не е нищо повече от кондензирана енергия, където атомите могат да се разложат на по-прости частици и при това разпадане една част от материята се превръща в светлина. Въпреки, че светлината и материята имат различни свойства до степен в която изглеждат несъвместими разликата между светлината и материята не е в структурата, в есенцията, а в степента на кондензация. Ако ви коства да го разберете, представете си какво става със водата, която проявява различни свойства в състояние на газ, течност и лед въпреки че продължава да бъде със същия състав само се променя движението и вибрацията на молекулите. Молекулите са по-неподвижни във формата на лед но по-подвижни в течно и най-подвижни в газообразно състояние. Приемайки този пример като модел можем да кажем, че физическия свят е най-кондензираната форма на жизнената есенция и в това си състояние проявява серия от свойства и следва серия от закони който физиката се опитва да разгадае. Съществуват междинни нива на кондензиране между чисто духовния и физическия свят които могат да се групират от най-разреденото до най-плътното всяко едно от тях със своите свойства и закони. Тези светове не са разделени един от друг, а са свързани един с друг.

В. -Товава има ли някаква разлика между духовния и астралния свят, защото понякога имам впечатлението,че се използват като еквивалентни термини?

И. -Да, има разлики. Както казах духовният свят е нивото от което произлиза всичко останало и не може да бъде унищожен, докато астралния свят е проявлението на духовния свят в енергиен план. Това е една много кондензирана форма на жизнената есенция, въпреки, че не толкова колкото физическия свят. Астралният свят е променящ се и е изложен на различни периодични процеси на спад и развитие. Това което става е, че като говоря за астралния свят, всъщност говоря за сбора от трите nedоловими за вас свята - духовния, менталния и астралния, и го ползвам като противоположност на физическия свят с който сте добре

запознати. Това, че използвам един или друг термин зависи от контекста и значението което искам да дам на даден аспект . Нормално ще използвам *”духовен свят”* като обобщаващ термин, докато *”астрален свят”* за нещо по-конкретно тъй като той е част от световите с по-слаба плътност които са по-близо до физическия свят.

В. -Разбирам горе-долу какво ми казваш, но когато говорим за астрален свят, какво имаш в предвид?

И. -Всяка физическа планета е свързана с кореспондиращата ѝ енергийна или астрална планета, която я обхваща и има много по-голям размер от физическата, въпреки,че по природа е много по-ефирна. Ако си представим, че физическата е голяма колкото зърно кафе то астралната планета е голяма колкото футболна топка но от енергиен произход оставяйки кафеното зърно в центъра си. Физическата планета не може да съществува без астралната, защото астралната е тази която изпълва със живот физическата и поддържа нейната структура и функции. Вътре в астралния свят съществуват различни енергийни нива, които се различават по своята плътност като по-плътните нива са близко до повърхността на физическата планета и тези с по-ниска плътност по-далече. Всяко едно от нивата има геологична структура и собствена природа. Съществуват полета, планини, реки, флора, фауна, въпреки че съществуват различия между тях природата е по-красива и по-перфектна в по-горните слоеве от тези с по-малка плътност. Можем да кажем, че природата във физическия свят е едно несъвършено копие на астралната природа и всичко което съществува във физическия свят, преди това е било сътворено в астралния.

В. -И има ли живот на тази астрална планета?

И. -Това кълбо или астрална планета е пълно с живот и е домът на душите и форми на живот преродени на Земята. Също така от там произхождат болшинството същества които се раждат и умират във вашия свят. Както казах по-рано когато душата приключи с инкарнацията си се връща в света на душите, това което става е че отива на това астрално ниво на което отговаря нейното енергийно ниво, което от своя страна зависи от духовното и ниво. Ние се връщаме в едно от тези нива и природата, която ни заобикаля е присъща за това енергийно ниво.

В. -Казваш,че има души които живеят в астралния свят и те са

тези, които се прераждат на земята? Искам да разбера нещо повече за този свят и за неговите жители и също от какво зависи на кое ниво в астралния свят ще отидем след като умрем. И какво имаш в предвид когато говориш за висш и нисш астрален свят?

И. -Добре, както ти казах във всяко астрално ниво има души които го населяват и са създали от елементи от своята собствена природата цивилизацията си. Като еволюира духът се отърсва от егоизма и започва да изпитва повече любов, неговите действия продиктувани от любовта, му помагат да увеличи своята честота на вибрация и това му позволява достъпа до нива, които вече отговарят на еволюционното му ниво. В съгласие с този закон по-развитите духове населяват по-отдалечените от повърхността на Земята слоеве. В същия случай, когато минаваме през нива по-плътни и по-близо до Земята откриваме души не толкова еволюирали с по-плътна природа. Като резултат от това цивилизацията е по-перфектна и развита в нивата с по-слаба плътност. Можем да групираме тези нива на ниски, средни и висши в зависимост от това как се увеличава честотата на вибрацията и намалява плътността. Душите от високите астрали им е много ясно какъв е пътят на душата и са във фаза на непрекъсната еволюция. Концентрират цялата своя воля и сила за да прогресират духовно и да бъдат в помощ на други души които са по-малко еволюирали, дори тези вторите много пъти да не осъзнават помощта която получават.

В по-ниските нива се намират душите с по-ниско развитие, които могат да бъдат също все още и много млади в примитивен стадий на развитие, както и тези които дори да са живели много животи и развили своята интелигенция, но все още не са развили своята чувствителност.

В средните астрални нива се намират душите със средно ниви на развитие. Точно там отиват болшинството от душите когато свършат с инкарнацията си на Земята, въпреки че за да стигнат до там много от тях са минали горе-долу продължителни периоди в по-нисши астрали, защото са били задържани временно заради своите действия срещу закона на любовта докато са били преродени.

В. -Според това което казваш, нисшите астрални нива могат да се оприличат на ада и по-висшите на рая, докато средните астрали могат да се определят като чистилице.

И. -Концепциите за ад, рай и чистилице са доста деформирани в сравнение с реалността за духовния свят която ви разкривам.

Всъщност всички души, които са достигнали до висшите нива са преминали през нисшите и средните. Ако са достигнали дотам е защото със собствени сили са прогресирали в духовното и любовта увеличавайки своето вибрационно ниво и превръщайки се достойни да бъдат на нивото в което се намират в момента.

И всички души които са на по-ниски нива ще населят някой ден по-високи астрали. Това е част от процеса на развитие. Няма места които да са създадени за да служат за наказание нито страданието, което изпитва едно същество продължава вечно.

В. -Но според това което казваш "лошите" завършват на нисшите нива и на тези нива страдат?

И. –Да но не всички които обитават долните нива са обезателно "лоши" нито всички "страдат". Термина "лош" не е коректен. По скоро бихме казали, че са изоставащи. Развити интелектуално, но не и в любовта. Както казах в нисшите астрали има примитивни души, които са първите стадии на еволюция като индивидуални същества с право на собствен избор. Тези примитивни души не се намират смесени с изоставащите. Въпреки че са на същото ниво се групират в зависимост от вибрацията си, живеят в зони изолирани едни от други. Неразвитите души не са нещастни за това, че са в долните нива защото тяхната среда е според нивото им. Изоставащите души са тези които страдат защото дори и да дават любов, страдат ако не я получават. Страдат от това, че живеят с други същества егоисти като тях самите. Страдат защото желаят и им е необходим един по-добър живот и знаят, че животът им се дължи на неправилното използване на правото на свободния избор като са действали срещу другите.

В. -Доста усилия ми струва да си представя това за което ми говориш.

И. -За да можеш да разбереш разликата между това какво чувства в нисшите слоеве един примитивен дух и един изостанал ще ти дам пример от твоя свят. Представи си разликата между какво може да чувства един примат и един западен човек, ако са сами в джунглата. Докато примата живее абсолютно щастливо и в хармония с джунглата, то западния човек привикнал към удобствата на цивилизования живот, това че трябва да живее в джунглата ще го чувства като наказание и ще се чувства зле.

В. -Защо съществува ниския астрал щом е едно място толкова лошо?

И. -Защото в Света има място за всяко същество от най-примитивното до най-развитото и на всяка планета с близко ниво като вашата нисшия астрал е място на съществата които все още правят своите първи стъпки в изучаването на чувствата. Също трябва да се има в предвид, че това място не е създадено специално за духовете които са действали срещу закона на любовта. Ако е толкова ужасен е защото те самите са създали задушавашите условия на живот чрез общата вибрация която имат от ниското си духовно ниво. Също така тези които обитават дадено място, могат да го превърнат в истински ад ако не се съобразяват и уважават природата.

В. -Сега когато говорим за ниски астрали ми е интересно има ли Демон или Дявол?

И. -Не съществува нито една същност отдадена на лошото завинаги и най-малко с разрушителните сили които приписват на така наречения Дявол. Същностите които живеят в нисшите слоеве са духове които са развили слабо своята чувствителност. Въпреки че има духове в нисшите астрали които са много интелигентни то те са използвали интелигентността си за да навредят на другите, не са развили своята мъдрост. Мъдростта произхожда от познанието на чувствата и затова се чувстват нещастни. Завистта, че не притежават мъдростта и щастието което притежават духовете победили егоизма и познаващи любовта, ги тласка да осуетят с всички сили духовното издигане на своите инкарнирали братя, та те да не достигнат щастието което им дава любовта. За това се организират между тях с цел да осуетят прогреса и да привлекат последователи за своите редици. Но възможностите им за въздействие върху инкарниралите е доста ограничена, ако лично инкарниралите не се оставят да бъдат повлияни от тях. Така също тяхното разпространение е ограничено в долните слоеве, за да достигнат до по-високите трябва да се научат да обичат. Друг техен проблем е че са в непрекъсната борба с противниците си, защото в следствие от егоизма всеки иска да е шефа. Но рано или късно тези духове се уморяват да бъдат "лоши", защото са изключително нещастни и търсят изход от тази ситуация. Тогава са спасявани от духове от по-високи нива, които служат в помощ на тези несигурни и враждебни места.

В. -Каза ми, когато говорихме за астралните пътувания, че инкарниралите духове, когато се освободят от тялото, могат да пътуват където ги отведе мисълта им, почти мигновено.

И. -Точно така е, но само на нивото съвместимо с тяхното лично ниво.

В. -А може ли един неинкарнирал дух да има свободата да пътува из различните нива на астралния свят?

И. -Духовете от горните нива притежават по-голяма свобода на движение и могат да достигнат до по-долни нива, като за тях ще бъде така неприятно както за вас би било да вървите в тиня. Духовете от нисши нива не могат да преминават в по-горни ако не успеят да увеличат своето ниво на вибрация и това се постига когато еволюираш духовно. Затова контактите между духовете от различни нива винаги се извършва като по-напредналия се спуска на нивото на по-слабо напредналия. Духовете които обитават по-плътните зони на астрала изпитват по-голяма трудност да се движат в своето обкръжение изпитвайки почти същите трудности които има един инкарнирал човек. И това е така защото вибрацията на *"астралната материя"*, на тази зона е толкова ниска, че наподобява много на физическата материя, това не се случва с духове от висшите астрали, които могат да се местят свободно въпреки че за да се покажат в по-долен астрал и за да могат да бъдат видяни от обитателите му е необходимо да изравняват вибрацията си с тази на съответното астрално ниво. За тях това е толкова неприятно както ако вие трябва да дишате в една стая пълна с дим.

В. -Защо има толкова разлики в нивата и защо са така разделени?

И. -Това разделяне е необходимо за да не могат слабо развитите духове да преминават в нивата на по-висока вибрация където властва любовта.

В. -Има ли някаква връзка между тези нива или са абсолютно изолирани едно от друго?

И. -Разделението не е абсолютно ами зависи от нивата. Плътноста на атмосферата намалява когато се отдалечаваш от повърхността на Земята същото важи и за астралната материя. Различни астрални общности са свързани по между си и има движение на души спазвайки

ограничението за което говорихме преди. Иначе казано напредналите духове могат да се движат свободно в своето ниво и в по-долните, докато по-слабо развитите могат да достигнат по-високите нива само ако увеличат честотата на вибрацията си благодарение на духовната си еволюция. Общностите в средните астрали са подпомогнати от висшия астрал от където получават съвети и напътствия. От своя страна тези общности от средните астрали извършват мисии подпомагайки духовете от по-ниските астрали, които вече отговарят на условията да излезнат от това вибрационно ниво осъзнавайки лошото което са извършили, защото са демонстрирали съжаление за действията си и воля за подобряване и защото са поискали искрена помощ за да преодолеят тази ситуация.

В. -И каква е същността на тези мисии за подпомагане?

И. -За да придобием идея можем да кажем, че общностите на по-развитите духове действат като един вид благотворителни организации които слизат за да спасят страдащите духове от трудни ситуации. Това прилича на мисии за спасяване на цивилни граждани от военни сблъсъци, природни бедствия и т.н. С тази цел се създават болници, укрития и училища между нисшия и средния астрал за обслужването и образованието на духовете от нивата с ниска вибрация. На тези места пребивават необходимото време за своята реабилитация. Един път вече възстановили се много от тях се включват активно в същата работа за подпомагане и спасяване на страдащи духове от ниските нива. Те самите имат полза от това защото се чувстват полезни и са по-щастливи защото това е начин да се отблагодарят за това което беше направено за тях и защото искат да помогнат от сърце на своите братя. Разбират много добре какво става защото те вече са минали по този път и са го изпитали върху гърба си. По този начин си помагат самите издигайки вибрационното си ниво с действия продиктувани от любов към околните. Веднъж достигайки подходящо ниво на вибрация и ако те искат това могат да се върнат в своя духовен дом.

ЕВОЛЮЦИОННА СХЕМА

В. -Връщайки се на темата за прераждането се питам ако сме живели предишни животи и раждането и физическия живот не е началото, кое всъщност е началото на живота на духа, разбира се ако съществува?

И. -Духът е създаден невеж, незнаещ, неразбиращ. Всъщност това което се създава е духовното начало, жизнената искра. От този момент нататък първичната жизнена искра, вследствие на процес който продължава милиони години, ще преживее един процес на подобряване и обучение чрез опита получен от свързването му с материалната форма съобразена с нивото му на развитие.

В. -Не разбирам какво имаш в предвид като споменаваш "свързването му с материални форми съобразени с нивото му на развитие".Можеш ли да ми го обясниш?

И. -Говорех за прераждането. Когато астралното начало е достатъчно еволюирало и е доста повече от искра тогава го наричаме дух. Духът се свързва с материалната форма която е тялото за да научи нещо от това преживяване. В примитивните етапи духовното начало се свързва с по-прости форми, например от царството на минералите - първо ниво. След това растителното - второ ниво, животинското - трето ниво и по нататък като дух в човешката фаза - четвърто ниво. И във всяко едно от тези физически преживявания учи. Всичко което е научил духът през периода на прераждането си се натрупва към сумата безкрайни предишни прераждания.

В. -Искаш да кажеш ,че в предишните ни животи сме били животни и ако се върнем по-назад сме били дори преродени в камък?

И. -Горе долу, но не е точно така защото в предишните етапи индивидуализма не е бил толкова дефиниран както в човешката фаза.

В. -Какво искаш да кажеш с това?

И. -Че е неправилно да се казва че твоят дух е бил прероден в един камък, защото на този етап не може да се каже че жизнената искра е

един индивидуален дух нито че един камък има индивидуализъм вътре в царството на минералите. Какво ще стане с искрата на живота ако разбием камъка на парчета душата също ли ще се раздели? Ами не, въпреки че можем да кажем че един първичен дух е прероден например в куче защото неговото ниво на индивидуалност е по развито.

В. -И защо го наричаш първичен дух?

И. -Използвах го тук за да го разгранича от духа в човешки стадий. Това е един предварителен етап на духовно съществуване на едно ниво на индивидуализъм достатъчно висок, но все още без възможност за проява на свободен избор и съответства на духовете които се прераждат във висши бозайници.

В. -Какво се постига с тази програма за прераждания?

И. -Духът да развие както своето съзнание така и своите чувства да се развива в мъдростта и любовта.

В. -До кога? Има ли някакъв лимит до който можем да достигнем?

И. -Лимита които може да се достигне в развитието са възможностите на Господ. И като неговите са неизмерими стигаме до извода че няма ограничения. Но, ако имаме предвид материалните прераждания, когато духът напредва преражданията са по-редки и времето между преражданията се увеличава. Докато идва един момент в който духът няма необходимост от прераждане в материалният свят и продължава развитието си в по-горните слоеве. Тогава влизаме в петото ниво. Имайки още две над това. На хората от Земята все още ви трябва много за да стигнете до това ниво затова сега няма смисъл да говорим за това.

В. -Дори и да се повтарям питайки, ще го направя защото мисля,че можеш да обясниш по-добре сега някои теми отколкото в началото. Ако духът има едно начало има ли край, умира ли?

И. -Духът не може да умре. Ще бъде безсмислено след всичкото усилие направено от него да се развива, когато е в най-високата си степен на развитие да умре. Само умират различните тела в които се преражда за да еволюира.

В. -Да, но възможно ли е когато е много еволюирал и е близко до Господ да се слее с него?

И. -Духът еволюирайки се приближава до Господ, но не се абсорбира от него, не губи своята индивидуалност. Защото ако загуби индивидуалността си означава да умре. По добре е да се каже, че неговата индивидуалност е сходна с тази на Господ и се отдава на божествения план.

В. -Можеш ли да направиш едно резюме или да ми дадеш един пример за да можем да разберем по цялостно еволюцията на духа?

И. -Да. Еволюцията на духа е подобна на човешката в един живот. Едно новородено дете се развива само с биологично програмирани жизнени функции за поддръжка на живота. Няма възможност да взема решения и зависи изцяло от своите родители. Докато детето расте започва да придобива независимост и все по-малко зависи от родителите си. Когато достигне пубертета има нужда да взема сам решения, да опознава сам света. Това много пъти го противопоставя на родителите му. Въпреки, че те се опитват да го напътстват от позицията на натрупания опит младежа го възприема като вмешателство в личния му живот. Много пъти взема грешни решения, въпреки че е бил напътстван от родителите си. Чувства необходимост да опознава сам света въпреки че това може да го накара да страда. С времето се учи от преживяното и от грешките си помъдрява и достига до зряла възраст където вече е абсолютно независим от родителите си. Процеса на развитието на духа напомня на детето което се превръща във възрастен. В началото първичният дух е абсолютно зависим от други по-развити духове които ръководят напълно развитието му. Преражданията в този етап служат за да се натрупа опит и за да се развият определени качества като интелигенция и чувствителност, които ще бъдат базата върху която духът ще развие волята си, както детето се свързва със света, за да се научи да върви, да говори, въпреки че все още не е готов да взема решения за своя собствен живот. В процеса на развитието му се позволява да взема решения, иначе казано придобива някаква самостоятелност. В определен момент когато духът е достатъчно зрял придобива правото на свободен избор. Придобива своята независимост и взема сам решения за собствената си еволюция. Духовете които до този момент са му били като настойници се включват само с напътствия или съвети за да предотвратят някои опасности, но без да го задължават. Оставят го да избере своя път

да греши и да се учи от грешките си.

В. -Изясниха ми някои неща, но продължавам да не разбирам тези първи етапи за които говориш за жизнената искра и за прераждането в царството на минералите, растенията и животните. Какво трябва да научи първичния дух, защото изглежда че не осъзнава това което прави.

И. -Същото което се случва с новороденото, въпреки че първичния дух в първите етапи на своята еволюция не осъзнава дори своето собствено съществуване. Това не му пречи да учи и това остава в него завинаги, така че когато влиза в ново прераждане не започва от нула, а с натрупаното знание от предишните животи и от периодите между тях. Можете да разберете еволюцията в първите етапи като вземете за пример процеса на еволюция на видовете организми. Вашето начало тук на Земята са били едноклетъчните организми, които с развитието си стават по-сложни до степен да се разграничат като животни и растения, след това всеки от тях продължава своето развитие. Например животните от първия етап са преминали от едноклетъчни в многоклетъчни и след това са се появили гръбначните, между които са рибите. От рибите са се появили амфибиите след това рептилите, птиците, млекопитаещите. Това е един процес, които е продължил милиони години. След това от по-развитите млекопитаещите са се появили маймуноподобните и от техните видовете - примитивния човек, от Homo Habilis, Neardenthal, Cromanon до Homo Sapiens каквито сте сега. Всъщност целия този процес който се извършва на физическо ниво е ръководен от духовния свят, с цел да могат духовете в процес на развитие да намерят физическо ниво подходящо за да развият своите възможности. Те от своя страна са им нужни за да преминат през всички прояви на физическия живот от най-простите до най-сложните. Напредналите духове, движат, определят и направляват появата на по-еволюирали видове във физическия свят, когато се появи необходимостта да се предостави на духовните същества по адекватно физическо тяло. Тези нови видове се появяват като модификация на съществуващите, за да се получи едно прогресивно преминаване от един вид в друг.

В. -Искаш да кажеш,че духът трябва да се преражда във всички видове?

И. -Във всички не, защото има видове които са от сходно ниво, но

трябва да бъдат минати всички нива.

В. -И не може ли да се получи парадоксът, че докато духовете еволюират ще намалеят първичните духове които се прераждат в по ниши видове? Какво се случва тогава с тези видове?

И. -Съзидателния процес не свършва никога, така че винаги съществуват същества от различни еволюционни степени които имат нужда да се преродят във физическия свят за да се учат. Това което наистина е вярно е че съществуват цикли или етапи на по-голяма или по-малка степен на създаване на първични духове, така че понякога има струпване на голям брой духове или първични духове на едно ниво или етап, същото се получава с ръста на раждаемост в някои страни които имат периоди на голяма и ниска раждаемост. Но всичко това се определя от космическия план на развитие и не се съмнявайте, че развитите духове които са се нагърбили да го ръководят познават перфектно всички нужди. Ако съществува един голям брой същества които трябва да направят заедно един и същ еволюционен скок могат да предизвикат масивното развитие и размножаване на определени видове които след дадено време вече няма да са нужни, пример динозаврите. След това идва необходимостта от появата на нови еволюционно по-развити видове.

В. -Според това което обясняваш духът на едно животно може да се прероди в човек.

И. -Както вече казах в зависимост от това как напредва духът се нуждае да се прероди в едно по-развито материално тяло, но не по-развито от неговите възможности. По същия начин един човек, който се учи да пилотира първо започва обучението си с теория, след това преминава през тренажор, след това пилотира с инструктор малък самолет и вече когато е подготвен може да пилотира голям пътнически самолет. Първичният дух който е бил природен в примат все още без право на свободен избор въпреки че има възможност както за интелект така и за чувства може да се прероди в човек и в зависимост от това как се развива се преражда във видове с по-големи умствени възможности необходими за повишаване на еволютивно му ниво. Така че духът на едно животно ще достигне до момента в който ще се прероди в човек, но това не става изведнъж, а преминавайки през междинни етапи по същия начин както едно дете е първо в начално училище после в прогимназия,

гимназия и т.н. И преминава нагоре само, ако е преминал с успех всички изпити за съответното ниво.

В. -И обратно възможно ли е, един дух прероден в човек да премине след това в животно?

И. -В зависимост от това което току що казах прераждането от човек в животно не е възможно, защото ще бъде регрес. Духът може да се задържи много време на един етап, но не може да се връща на предишни етапи на развитие които вече е преминал с успех. По същия начин, ако един ученик е взел с успех изпитите на даден клас и е преминал в по-горен, не се връща в по-долния, ако не успее с новите изпити а повтаря докато вземе всички изпити с успех.

В. -Ако това е така иначе казано ако всички сме били някога животни трябва да преразгледаме из основи поведението си спрямо тях особено към тези които са ни най-близки еволюционно, например бозайниците. Например отглеждайки ги за храна, за кожа, ловът и представленията изградени върху страданието като коридата и боевете с кучета,е все едно като че ли го правим със самите нас, с хората.

И. -Точно така е. Те са ваши малки братя и заслужават повече уважение и разбиране. Като се има в предвид, че по-голяма част от хората не уважават собствения си вид е много трудно да очакваме от тях уважение към тези които мислят че са по-нисши. Въпреки това вървите прогресивно спрямо други епохи, за хората от пещерната епоха не е било проблем да се хранят с човешко месо, но сега в настоящето канибализма е определен като един отвратителен и нечовешки акт. И защо? Защото чувствителността спрямо останалите човешки същества се е увеличила, съпоставяйки го с онази примитивна епоха с животните ще се случи същото. Когато множеството започне да съчувства на страданието и си даде сметка, че животните са наши близки братя, както физически така и духовно ще престанат да ги поробват, измъчват и убиват за да ядат месото им или да се обличат с кожата им. Вече има много хора които смятат за грешно да се консумират животни и се борят за защита на правата им. В зависимост как се развива духовно човечеството се развива и вегетарианството и уважението на правата на животните. В по развитите духовно човешки цивилизации да се яде месо е толкова отвратително колкото за вас да се яде човешко месо и разбира

се не се различат затваряйки ги в клетки, измъчвайки ги или убивайки ги така както става във вашия свят.

В.-Да, но аз винаги съм чувал - че за да бъдеш здрав трябва да ядеш от всичко, включително месо и ако не ядеш месо можеш да се разболееш от липсата на жизненоважни елементи. Има ли нещо вярно в това?

И.-Вярно е, че когато един човек яде месо през целия си живот и изведнъж реши да спре и да премине към вегетарианството се препоръчва да го направи постепенно за да привикне. Но не е вярно, че вегетарианството предизвиква липса на жизненоважни елементи. Напротив много по здравословно е. Варивата са голям източник на протеини и нямат животински произход. Ако сте вегетарианци ще избегнете много болести които се предизвикват от обработката на месото в организма ви. Също и от спадането на астралното ви ниво което е провокирано от необходимостта да се убие едно същество толкова близо до вас в еволюционната верига.

В. -И от какво зависи духът да не се преражда вече в вид и да премине в друг по-еволюиран?

И. -От напредъка който е постигнал в този етап. Докато духовното същество, което не е научило достатъчно прераждайки се в даден вид, няма да премине в по-високо ниво. Тези които напредват по-бързо са тези които първи ще преминат с едно стъпало нагоре в развитието си.

В. -И това може да се случи също с хората? Искам да кажа когато ние еволюираме над нивото на нашите физически възможности.

И. -Вие все още не използвате и една четвърт от възможностите на вашия организъм, така че все още много далеч от деня в който тялото ви ще се окаже примитивно за нуждите ви. Въпреки всичко човешката раса се развива и еволюира физически. Бавно, но паралелно на вашия духовен прогрес. Както казах преди фазата на човешката еволюция не е финала на духовната еволюция. Нито на нивото на което сте вие в момента е едно развито ниво, нито духовно нито физически. Така както под вашето ниво са Homo Habilis и Neanderthal над вашето ниво съществуват още четири с по-голям капацитет да изпитват любов и на мъдрост. Тези същества се нуждаят от по-развити тела, по-леки и с по-големи възможности от

вашите за да развиват своя потенциал.

В. -И къде са тези супер хора, аз не ги виждам?

И. -Съществуват човечества които обитават други планети включвайки всички еволютивни нива и също такива които са над вашето. Включително някои от тези по-развити човеци са живеели или живеят сред вас за да подпомагат повишаването на вашето еволютивно ниво. Но на тази тема ще говорим по нататък.

В. -И накъде отива нашата физическа еволюция, как ще се промени нашето физическо тяло?

И. -Ще бъде, като че ли си сменяш дрехите, ще имаш усещането че сменяш дрехите от груб чул с копринени минавайки през вълна, памук и лен. Ще бъде по леко, с по-малка плътност и ще му бъде необходима по-малко агресивна храна. Ще е има повече енергия и по-малко материя. Ще се увеличат чувствителните и сетивните му възможности и благодарение на високото интелектуално ниво, дава възможност за развитие на телепатия, ясновидство които при вас са в латентно състояние и то до такава степен, че голяма част от вас отричат съществуването им. Знаем също така, че малцината които са развили тези възможности са обявени за лунатици или луди. Като обобщение, ще бъдат тела с по-малки физически възможности за физическа работа и по чувствителни откъм мисли и емоции.

КОНФИГУРАЦИЯ НА ЧОВЕШКОТО СЪЩЕСТВО

В. -Тъй като говорим за физическата еволюция на тялото, бих искал да се върнем към темата за конфигурацията на човешкото същество за която говорихме в началото, защото имам нужда да разбера нещо повече. Ако съм разбрал добре, прероденото човешко същество е съставено от тяло и дух и в това последното се включват всички качества като интелигенция, чувствителност, съзнание, воля. Това вярно ли е?

И. -Всъщност е още по-сложно.

В. -Можеш ли да ми го обясниш?

И. -Да. Ако си спомняш когато говорихме за есенцията и структурата на Света, говорихме за съществуването на четири различни състояния на връзката между есенцията на живота и духовното начало които изграждат Световите - духовния, менталния, астралния и физическия. Човешкото същество, също участва във всяка една от тези есенции. И всъщност един физически прероден човек е изграден от четири тела, които са свързани от по-ниска към по-висока вибрация, а именно физическо, ментално, астрално и духовно тяло.

В. -Каква е природата на тези тела?

И. -Можем да кажем че всяко тяло притежава един собствен генетичен код от които зависи структурата му. Също структурата на телата с по-висока плътност зависи от телата с по-малка плътност. Всички те са свързани така че телата с по-голяма плътност не могат да съществуват без телата с по-малка.

В. -Не разбирам какво искаш да кажеш.

И. -Ами това че физическото тяло се изгражда върху модела, "кройката" определена от конфигурацията на астралното тяло, всяко едно от тях е мост между други две и определя конфигурацията на това което е след него. Когато идва смъртта едно от тези тела – физическото, се отделя окончателно и губейки това което му дава живот се разлага. Останалите три ефирни тела продължават да съществуват.

В. -И какво е астралното тяло?

И. -Астралното тяло може да се сравни с физическото, но е много

искрящо и е почти прозрачно. Всъщност е съставено от газоенергиен флуид, резултат от комбинация на четирите благородни газа - хелий, аргон, ксенон и криптон, заредени енергийно със високо-вибрираща светлина идваща от слънцето. Астралното тяло на човека е свързано с физическото и обхваща всяка една клетка от него снабдявайки го с необходимата му жизнена енергия. Функцията на благородните газове е да пренасят тази енергия, защото не може да бъде директно абсорбирана от тялото. Иначе казано, молекулите на газовете прихващат жизнената енергия от слънцето и след това я предават на тялото намалявайки честотата на трептенето ѝ. Когато духът се свърже с оплодената яйцеклетка, астралното тяло внася информация за развитието и образуването на човешкото тяло от зародиша до възрастен човек, пренасяйки също и част от генетичния товар на духа който ще се прероди в зародиша.

В. -Аз си мислех ,че генетичните данни се наследяват от родителите по 50% от всеки един от тях.

И. -Генетичното наследство е около 90% и духът който ще се прероди добавя останалите 10%. Това е основният механизъм който спомага за еволюцията на видовете. Във всяко прераждане духовете инкорпорират част от модификациите които са инкорпорирали в астралното си тяло, които са последствие от модификации на менталното и духовно тяло получени от еволюционния процес.

В. -Можеш ли да ми обясниш малко повече за структурата на астралното тяло и как се получава връзката с физическото тяло?

И. -Да. Астралното тяло има седем пласта, всеки един от които вибрира с различна честота и затова отговаря на различен свят и е свързан с различна част от физическото тяло. Неговата структура прилича на електрическа мрежа, чиято цел е да захрани изцяло с жизнена енергия тялото. Една мрежа изградена от множество "кабели" и "връзки" групирани по определен начин образувайки меридиани от където преминава енергията. Главните центрове за влизане на енергията, така наречените чакри са седем и са разположени по дължина на гръбначния стълб. Главната чакра е на слънчевия сплит. Нейната функция е да прихваща и препраща жизнена енергия на останалите шест чакри. Всяка една от тях представлява връзката на отделните слоеве на астралното тяло с физическото.

В. -Казваш че астралното тяло е искрящо и полупрозрачно, тогава може ли да се види?

И. -С определени упражнения може да се достигне да се види енергията на астралното тяло, която излиза от физическото тяло и това явление се познава като аура. Има хора които по рождение притежават способността да виждат аурата на другите. Когато сме отделени от физическото ни тяло видът ни е същият, но сме полупрозрачни и сияйни. Много хора разказват, че са видели своя наскоро починал близък, а всъщност това е било астралното му тяло. Също благодарение на определени апарати могат да се засекат и измерят трептенията на астралното тяло.

В. -Истина ли е, че в зависимост от цвета на аурата може да се определи еволютивното ниво на човека?

И. -Да. По-развитите имат по-брилянтна, по-светла аура. Тези които действат срещу закона на любовта имат "мръсна" аура, цветовете са матови, мрачни като че ли са примесени с черно. Също така емоционалната депресия и болестите намаляват блясъка на аурата.

В. -И какво са менталното и духовното тяло?

И. -Няма да влизам в подробности относно конфигурацията на тези тела, защото ще ви обърка. Най-важното е, че менталното тяло е местонахождението, седалището на мислите, докато астралното тяло е на съзнанието, волята и чувствата. По нататък ще се задълбочим в темата за чувствата и за връзки които се образуват между мисли и чувства и които са ключът на еволюционният процес.

ЧОВЕШКИТЕ ПРЕРАЖДАНИЯ И РОЛЯТА ИМ ЗА ДУХОВНАТА ЕВОЛЮЦИЯ

В. -Въпреки,че вече говорихме за това, можеш ли да ми дадеш по-точна дефиниция на прераждането?

И. -Прераждането е свързано с много раждания, иначе казано един и същи дух, който е бил свързан с едно тяло от рождението до смъртта му може да се прероди отново в едно новородено и да живее един нов живот във физическия свят.

В. -Каква е целта на преражданията спрямо духовното развитие?

И. -Може да се обясни с примера за едно училище.В училищата има периоди през които се изучават определени дисциплини, с оценки и изпити, където ученикът трябва да покаже какво е научил. Когато духът не е прероден той учи и се подготвя. По време на прераждането става въпрос да се приложи на практика това което е било научено без никакъв вид принуда или задължаване, използвайки свободната си воля. Всяко прераждане е една възможност да бъде направен изпит и оценен един конкретен курс. Ако се премине този курс, ако си вземе изпита, духът преминава в един по-напреднал курс който ще се проведе на духовно ниво с изучаването на нови дисциплини. Когато духът е подготвен и неговите нови знания асимилирани, ще се прероди наново за да завърши по-горния курс с практика.

В. –Ами на мен ми изглежда,че има хора които се борят с много трудни изпитания и аз не знам дали те имат сили да се преборят.

И. -Във всяко прераждане всеки дух преживява изпитания който са определени за това прераждане и които са в съгласие с неговите възможности. Духът знае преди да се прероди какви изпитания са му необходими и се подготвя съзнателно за да може да преодолее всичко с успех през периода на физическия си живот. По същия начин, както спортиста който стига до финала и побеждава не е случайност, а следствие от дълга и добра подготовка преминавайки, междувременно през други състезания за да се квалифицира. Никой не се излага на изпитания който не може да преодолее.

В. -Не разбирам каква е необходимостта от преражданията, защо трябва да се живее много пъти във физическия свят?

И. -Да не би един ученик да завършва образованието си само с един

преминат курс? Въпреки, че е научил много неща през този курс, винаги има нещо което не е могъл да разбере, да научи и което изисква повече време. Духът в развитие е един ученик и са му необходими повече от един курс, повече от един живот за да разбере и научи всичко от което се нуждае или иска.

В. -И не може ли да се живее тук само един път и след това да се премине на друго ниво и да се продължи там еволюцията без необходимост да се връщаме отново на Земята?

И. -Може, но не е ли пропиляване хвърлянето на една дреха която сме сложили само един път. Едно тяло може да се използва като максимум около 100 години. И представете си милиардите години които са били необходими за да се образува една планета и още колко за да се достигне до създаването на подходящи условия за да може да бъде обитавана. Става въпрос за оптимално използване на ресурсите. И нима вашите училища са само от една година. Във вашият свят един ученик преминава най-малко шест години в дадено учебно заведение без да има трябва да го сменя. Същото се случва и с духът в процеса му на обучение. Вашата планета е като едно начално училище където духовете в начална възраст идват да се учат. Когато духът е научил всичко което това училище, този свят може да му предложи преминава в друго училище където има по-горни класове, т.е. да се прероди в други светове които са в съгласие с неговите нужди да учи.

В. -И защо след като сме живели преди не си спомняме нашите предишни животи?

И. -Това е необходимо на духовете които са на вашето еволюционно ниво.

В. -И защо е необходимо да забравят другите си животи?

И. -Необходимо е за да може да са концентрирани върху целите на настоящия живот. Необходимо е да няма спомени, за да не му повлияят върху свободата на избор, неговите действия не трябва да бъдат подтиквани от минали преживявания.

В. -Това изглежда е в противоречие с прогресивното еволюиране, това че духът не може да си спомни наученото в предишни животи не е ли като започнеш всичко от нулата?

И. -Забравят се конкретните спомени, но не това което е научил духът. Това остава запаметено от духът в неговата памет т. е. не се пренася във физическата материя започвайки всеки път от нула. За да разберете това ще ви дам един пример от вашия живот: Представете си че някой започва своя първи курс по информатика и му се предоставя един компютър за да може да работи с него по време на курса, практикувайки и запазвайки необходимото в неговата памет всички упражнения и домашни по време на курса. Когато стигне до финала на курса, ученикът ще е научил части от информатиката. В следващия курс ученикът ще смени класа, а също и компютъра. Ще му бъдат дадени нов компютър, с чиста памет и по-голяма възможност за работа и по-голям капацитет на паметта за да може ученикът да използва целият капацитет на компютъра, за да разшири своите познания в сферата на информатиката. Ученикът не е прехвърлил в паметта на новия компютър всички свои упражнения и домашни от своя предходен компютър, но всичко което е научил от първия курс не го забравя. С тези познания може да конфигурира новия компютър както на него му харесва без да започва от нула а използвайки познанията си от първия курс. Всичко това се случва независимо от съдбата на стария компютър. Когато духът се преражда в едно ново тяло това тяло е като един нов компютър с чиста памет и се дава на ученика да започне курса и да се учи. С времето физическото тяло се амортизира до точка в която вече не може да бъде от полза на духът за да продължи с развитието си. В този момент идва необходимостта да се „пенсионира“ старият компютър, физическата памет, мозъкът се разгражда като се разгражда с цялото тяло, но не и паметта на духът който запазва всичко научено от този живот. Когато си почива духът може да влезне във всички детайли на минали прераждания, защото отпадат ограниченията на физическото тяло.

В. -Значи можем да си припомним всички наши предишни животи когато вече сме мъртви?

И. -Всичко преживяно по време на преражданията и от периода между физическите животи остава архивирано за лична употреба от духа, въпреки че ако духът е слабо еволюирал неговата способност да използва този архив е ограничена само в по-близки прераждания. Способността да се използва информацията от по-стари прераждания се увеличава с еволюирането на духа.

В. -Продължавам да не виждам необходимостта да бъде укривана информация от различни прераждания.С какво може да навреди на духа тази информация.Ако духът запази информацията от миналите си прераждания няма ли да осъзнава по-лесно своя еволюционен процес и да използва по-добре и пълноценно времето през което е прероден.

И. -Имаш право, но е добре за духове които са достигнали определен етап на развитие, а не за слабо развити при които един излишък или свръхнатоварване с информация може да възпрепятства развитието му с неразбирането или неправилната употреба на тази информация. Това, дали информацията може да бъде на разположение на духът, зависи как еволюира и дали прави усилия да я търси.

В. -Трябва да ми дадеш пример за да ми се изясни по добре, не разбирам по какъв начин може да се навреди на едно същество ако си спомня минали животи?

И.-Добре. Представи си, че някой е бил убиец в един от миналите си животи и той и останалите духове които се прераждат едновременно с него си спомнят тази информация. Този дух сега е обмислил щетите които е нанесъл и е решил да се промени в новия си живот. Представи си, че се преражда сред хората с които е живял в предишния си живот и те си спомнят какво е направил той в миналото. В тази ситуация духът че бъде белязан от миналото си и сигурно ще бъде отблъснат и игнориран от хората които си спомнят, че е бил убиец и ако не са достатъчно развити за да разберат че трябва да му дадат възможност да поправи миналото се обезсмисля прераждането. Някои дори биха му потърсили сметка за стореното. По тази причина духът, попадайки под голям натиск от околните би се самоизмъчвал или най-лошото да се върне и да извърши същото, ако не издържи на натиска. Вследствие на което вместо да се работи за подобрене може да се окаже в застои в развитието си.

В. -И какво подпомага или облагодетелства забравянето на минали животи?

И. -Можете да си го представите, че духът е все едно в програма за защита на свидетелите, където защитеният свидетел, бивш престъпник иска да помага на съда за да избегне репресиите на неговите бивши съучастници, дава му се нова самоличност, нова работа, на ново място да започне нов живот далеч от опасности и с цел да се интегрира в

обществото. В този случай новата самоличност се постига вследствие на прераждане и забравяне на миналите животи.

В. -И винаги ли трябва да бъде така, искам да кажа да не можем да си спомним какво сме правили в нашите минали животи?

И. -Не винаги. Както ти казах в началото има хора които имат откъслечни спомени от предишни животи, особено по време на детството им. Има хора които дори постигат да си припомнят детайли от минали животи под хипноза. В Ориента са известни много случаи на спонтанни спомени от минали животи. В някои религии, където се отрича прераждането, на децата не се позволява да говорят за тези свои спомени. Съзнателния спомен за минали животи ще бъде възможен когато се преродят в голямата си част духове достатъчно напреднали за да не използват миналото като извинение за да не обичат. Ще си спомнете миналите си животи когато разберете, че всички сме братя и сме грешили и че винаги сме имали нужда от множество възможности за да се поправим. Това се случва в по-напреднали светове в които да си припомниш един или няколко живота е нормално.

В. -Сега когато видиш темата за ориенталските религии, които вярват в прераждането като хиндуизма и будизма не мисля че са по-добре от нас. Например в хиндуизма, където вярването в прераждането се използва за да се оневини несправедливостта между хората, например кастите.

И. -Това е един добър пример за да видиш, че не знанието а вътрешната еволюция кара духът да се развива, в този случаи вярвайки във прераждането го манипулират и използват за да оневинят егоизма си. Също е един пример, че за един слабо развит дух прекалената информация пречи на неговото развитие защото не може да я употреби правилно. Хиндуистите които оправдават кастите без да познават миналото на духа мислят че тези които се раждат в по-долна каста е защото в миналото си са извършили нещо лошо и имат извинение,че вместо да му помагат трябва да му направят живота непоносим. Какъв жалък извод изграден върху егоизма. Когато се родиш в каста с по-добро материално състояние вместо да помагаш, ти тъпчеш хората за да не могат дори опитвайки се да се измъкнат от мизерията. Вследствие на това в следващия си живот тези които си мислеха че са по-добри и за това са материално облагодетелствани ще живеят в мизерия, за да изпитът на

собствения си гръб бедност,расизъм и безразличие. Чрез този опит, когато трябва още веднъж да се преродят в кастата на материално облагодетелстваните, могат да си спомнят какво са научили в миналия си живот и да работят за премахването на кастите. Обратното будизма който е възникнал по-късно и е много по развит в духовен смисъл включва любовта към ближния и изключва кастите.

КОМУНИКАЦИЯТА С ДУХОВНИЯ СВЯТ

В. -Извини ме, че те питам същото, но нямаше ли да е по-добре ако имахме един съзнателен спомен как функционира системата на прераждане за да постигнем по-бърза еволюция на духовете?

И. -Духовната еволюция е истинска само когато е избрана по собствена воля на духа. Ако духът знае за съществуването на по-развити същества които ръководят развитието му няма да действа свободно, а повлияно от действията на своите учители. Ще се случи същото както когато едно дете в присъствието на своите родители и учители от страх или респект реагира по един начин, докато когато е само реагира по различен, такова каквото е в действителност, чувствайки се по-свободно от липсата на възрастни които могат да му се карат, ако извърши някоя пакост. Когато духът е между прераждания в духовния свят неговите учители имат по-голямо участие. Когато се прераждате във физическия свят условията с които се сблъсквате без спомен, нито знаци от вашите духовни учители, дава свобода на духа да реагира по своя собствена воля без външно влияние за да може той сам да вземе решение какво иска.

В. -Това означава че не можем да си дадем сметка за духовната реалност докато не умрем?

И. –Не, не е точно така. Ако беше така сега аз и ти нямаше да говорим по тази тема, Ти в този момент си прероден, нали? Този който иска истински да се задълбочи в духовната реалност ще получи отговори и помощта от която се нуждае. Виж примера който си ти. Започна да си задаваш основни въпроси и да търсиш истински и безкористно и получаваш отговори. Но болшинството предпочитат да гледат на „другата страна“. Голямото любопитство което проявявате при разкриването на това как функционира материалния свят, ви провокира да правите научни открития всеки път по-важни и по-важни. Също в духовния свят духът има нужда да си отговори на множество въпроси, за да се почувства реализиран и с помощта на търсенето на причинно-следствените връзки се откриват истини които изглеждат скрити на пръв поглед.

В. - И как ще се случи това, как ще получим отговор?

И. -Духът може да опознае тази действителност която на пръв поглед изглежда скрита когато започне да се визира в себе си. Духът има

способността на разграничава истината от лъжата когато е необходимо. Това е гласът на съзнанието, гласът на чувствата които са по-ясни когато духът е по-еволюирал. Ако понякога се спрем и се вслушаме ще получим много отговори. Но трябва да бъде по собствена воля. Има една стара мъдрост: „Опознай самия себе си и ще опознаеш света“.

В. -И по този начин не се ли оставя духът на произвола на съдбата, като малко дете което е изоставено от родителите си?

И. -Не е оставен на произвола на съдбата си, духовните му учители му помагат винаги. Отговарят на вашите въпроси когато ги задавате искрено и не можете да намерите сами отговор. Това което се случва е, че вътре във вас има много страхове и табута и на нашите братя от духовния свят им е много трудно да ви помагат. Не приемате отговори които не си пасват със вашите предрасъдъци и стереотипи.

В. -Какво искаш да кажеш с това?

И. -Искаш ли пример? Виж, вашето отношение към смъртта, тя е едно табу за религиите на западните страни и всеки път когато един дух напуска тялото си това е една голяма трагедия за близките му. И защо? Защо не искате да видите истината за живота на духа след смъртта на тялото. Просто трябва да смените парадигмата си. Когато духовете които са преминали в другия свят искат да се сбогуват и успокоят близките си показвайки им го по някакъв начин, винаги се наблюдава тенденция на неверие към това което се чувства и преживява. Само защото вярвате, че това не е възможно, защото не се вписва във вашите ментални схеми, мозъкът ви се опитва да ви накара да повярвате, че това е една халюцинация провокирана от състоянието на шок. От една страна е влиянието на религията, която предлага едно обяснение на смъртта и това което идва след нея е основано на догми на които не може да се вярва. Не се основава на очевидността на истински свидетелства. Мнението на църквата, че какъвто и да е контакт с духовния свят, които не е контролиран от нея се смята за фантазия или както се е случвало в предишни векове за го заклеявали като дяволско нещо и по този начин усилват страха към отвъдното. От друга страна тези които вярват само в това което може да бъде премерено, тези които отричат да изследват сериозно темата, пречейки на работата на малко но смели изследователи. Изследователи които са изследвали и са били близо до пациентите си в последен стадии на болестта и с пациенти които са имали

преживявания близки до смъртта, изследователи които наистина са се осмелили да направят първата крачка и да открехнат завесата. Хората които са имали някакво преживяване със свой починал близък често се сблъскват с абсолютното недоверие и пренебрежение на околните и им е трудно да намерят помощ или съдействие за да си обяснят тези свои преживявания.

В. -И какво трябва да се направи за де получи помощ от духовния свят?

И. -Много е лесно. Само трябва да поискаш. Означава да се опиташ да изпратиш едно телепатично съобщение и да изчакаш да видиш какво ще стане. Просто трябва да представиш добре какво ти става и от какво имаш нужда и да помолиш за помощ. Нашите духовни учители са там за уловят тези съобщения и да помогнат според случая. Ако вашето желание е искрено, от сърце и го правите с желанието да получите духовно извисяване, не се съмнявайте че ще получите отговор. Това е истинската форма на молитвата и не да повтаряте заучени фрази възхваляващи Исус и Дева Мария, тези фрази нямат никакво значение нито за вас, нито за духовния свят.

В. -И как се осъществява контакта с духовните учители? Каква е тази помощ която идва от духовния свят. Аз например не си спомням да съм се свързвал с някакъв дух, нито говорейки нито визуално.

И. -Искаш да кажеш докато започна да контактуваш с мен, защото аз в момента не съм прероден на Земята. Но разбирам какво искаш да кажеш, че това не е нормална форма на контакт. Ако помощта която получавате не е видима за вас е така, защото я получавате по заобиколен начин за да не се повлияе на свободния ви избор. Тази помощ се дава само когато духът има нужда от нея и е готов да я получи. Духовният учител комуникира с вас мисловно чрез гласът на съзнанието. Също останалите духове ви говорят мисловно и ви дават идеи и отговори в зависимост от тревогите и въпросите които имате. Затова в гласа на съзнанието на всеки един има една част която идва от духовния свят, както от учителите така и от вашите духовни братя. Също така голяма част от нашето духовно "Аз" обхваща мъдростта и познанието което сме натрупали през нашите изминали животи. Във всеки случай този глас ни съветва и помага да разрешим нашите проблеми за да можем от всяка

ситуация в нашия живот, било тя щастлива или тъжна да извлечем колкото се може повече полза за нашата духовна еволюция. Това ще ви послужи по пътя на елиминирането на егоизма и във вашето изучаване на това какво е безкористната любов. За да можете да получите тази помощ, трябва да вярвате че е възможно, да бъдете готови да зададете въпросите на които търсите отговор и да сте готови да обърнете внимание на отговорите които ви се дават чрез гласът на съзнанието.

В. -Това свързано ли е с медитацията?

И. -От гледна точка на духовността медитацията е опит да се откъснем от ежедневните проблеми за да се достигне състояние на спокойствие и яснота. Това ни позволява да се вслушаме във вътрешния ни глас, да видим нашите дефекти и да започнем да живеем чрез чувствата. Медитацията включва анализ на самия себе си за да се опознаеш по-добре, да разбереш кога проявяваш егоизъм и кога действаш провокиран от чувствата. Не е важно какъв метод ще използваш за да се получи, не е важно как се постига важно е с каква цел се прави. Понякога изглежда едно, но в основата си е съвсем различно. Казвам го защото има много пластични хора, които могат да застанат и престоят с часове в позата лотос, които дишат дълбоко изчиствайки съзнанието си от мисли, но когато излезнат от медитацията продължават със своите лоши духовни навици. Вярвайки си сами, че са духовни защото практикуват определена техника на релаксиране. Това не е медитация, а само имитиране.

В. -Добре, но как да чуем гласа на съзнанието? На мен това ми изглежда много сложно. Искам да кажа, как да различим мисълта която идва от съзнанието от която и да е мисъл на разума? За мен не е толкова лесно.

И. -За да можете да чуете ясно гласа на вашето съзнание трябва предварително да заглушите бръщолевенето на вашия разум, да се освободите за момент от ежедневните ви проблеми. Изберете един спокоен момент през деня за да бъдете само с вас самия, за да медитирате върху лошите черти от вашия характер и вашите действия през деня и след това, ако го правите искрено ще ви се помогне да намерите отговорите от които се нуждаете и ще ви се помогне да минете през изпитанията които ви предстоят. Гласът на съзнанието не лъже, казва неща които могат да засегнат нашия егоизъм. Има хора, чийто

духовен канал е по-отворен, защото се доверяват на този начин на възприятие и са решили по своя собствена воля да го подобрят. Могат да различат един отговор получен от лични разсъждения и такъв който идва от духовния учител. Могат дори да достигнат до осъществяването на един постоянен диалог с него.

В. -И това ли е единствения начин по който ни помагат от духовния свят?

И. -Не. Също така получавате директна помощ по време на сънищата. Докато тялото спи духът се отделя за известно време от физическия план и се среща със своите учители и близки. Те му помагат да разреши ежедневните си проблеми и му дават сили да продължи. Повечето хора, които са били в контакт по време на сън не си спомнят преживяното или не си го спомнят достатъчно ясно. Това са сънища които носят помощ и в много случаи закодирани послания. Затова е много важен добрият и здрав сън, защото човек който не спи добре е възпрепятстван да влезне в директен контакт и да получи помощта която му трябва за да премине през изпитанията във физическия свят.

В. -Значи сънищата са спомени от астрални пътувания?

И. -Не винаги. Повечето са провокирани от притеснения, но голяма част са спомени повече или по-малко ясни от астрални пътувания, много от тях символизиращи нещо.

В. -Значи сънищата могат да бъдат интерпретирани?

И. -Тези които са помощ от духовния свят , да. Съществуват общи символи при всички. Нормално, във самия символ е и ключа за разгадаване на съня. Биковете символизираат изпитания или материални изкушения. Децата - чувствата. Водата -чувствителността. Ако водата е чиста то чувствителността също, ако ли не има неяо тъмно. Може да означава тъмни намерения. Къщата означава духовната същност. Ако някой влиза в една къща през прозореца и не през вратата, не е искрен, крие нещо или се опитва да манипулира. Ако вървите по път, трудно или лесно, пеша или карайки автомобил, обикновено означава духовния път, пречките които срещате по този път, изпитанията които ви очакват. Падането на долу означава емоционален спад, депресия.

В. -Това е добре,но какво да правим ако не знаем какво означават символите?

И. -Можете да се научите да ги разгадавате и разчитате. Обикновено в самият сън е ключът и самият дух знае по интуиция дали сънят му е важен или не. Дали има нещо общо с някакво събитие от живота му. Ако самият човек не може да го интерпретира, духовният свят му дава всичко необходимо за да го направи. Но първо трябва да имаме желание да навлезем в самите нас и в сънищата които получаваме за да ни помогнат в този процес.

В. -Защо помощта се дава под формата на ключ или знаци и не директно?

И. -За да не се влияе на свободния избор, за да е духът който работи за своята собствена еволюция. Добрият учител по математика знае, че ако иска неговите ученици да учат наистина не трябва да дава директно отговорите на математическите задачи, а трябва да помогне на учениците си да ги решат сами давайки им точни насоки и упътвания, когато не могат да продължат сами. С духът в еволюция се случва същото.Ако му се даде решението директно и не положи усилия, не напредва. Ще си живее удобно и ще чака учителите му да му разрешат проблемите. Също така няма да е честно да кажеш на някого решението което трябва да вземе, защото това ще бъде намеса в свободния му избор. Духът трябва да взема решенията си сам. Когато се дават насоки то те са необходими в този момент, защото по една или друга причина има детайли които му избягват. Трябва да ги познава за да може сам да разреши проблемите си. Когато духът е абсолютно наясно с проблема и има способността да го разреши сам, тогава не му се помага, защото не му е необходимо. Ще бъде абсолютно излишно все едно да раздаваш храна на богати хора които сами за себе си могат да си доставят храна.

В. -И защо не осъзнаваме тези астрални пътувания по време на сън?

И. -Някои хора са способни де се отделят от тялото си съзнателно и помнят всичко случило се по време на астралното пътуване.

В. -Всички хора ли могат да правят астрални пътувания?

И.-Всички хора пътуват несъзнателно по време на сън. Някои случайно го правят съзнавайки какво се случва. Но са много малко тези

които го правят с цялото си съзнание. След много тренировки и постоянство много от вас могат да пътуват из астрала. Но повечето от вас мислят, че това не е възможно и не се подготвят за да го постигнете, затова никога не им се случва. В напредналите светове децата се учат от малки да правят астрални пътувания по съзнателен начин, като това е едно средство в повече в пътя им за лична еволюция.

В. -И от какво зависи дали ще можеш да го направиш по-трудно или по-лесно?

И. -От възможностите на духа на човека, от волята му да се развива духовно и от това какво е избрал преди да се роди. Също има хора които имат невероятна воля и желание да се свързват с астралния свят директно и това е от рождение и го правят без да е нужно де се отделят тотално от тялото си. Това са хора които вие наричате медиуми.

В. -Можеш ли да ми обясниш какво е един медиум според теб?

И. -Медиума е един канал. Той е човек който извършва директен контакт с астралния свят, като че ли притежава една връзка с интернет а останалите се свързват по телефона. За повечето хора съществуването на „отвъден“ свят е нещо нереално. И това е така, защото възприемат със своите физически сетива много малко от света който ги заобикаля. Но един медиум има много по-голяма чувствителност, все едно че има една свръхмощна антена която му позволява да се синхронизира с излъчватели които изпращат сигнали в различен диапазон и останалите хора не могат да приемат този сигнал с обикновените си антени.

В. -Доколкото знам, не всички медиуми са еднакви, нито възможностите им. Съществуват различни видове медиуми, нали?

И. -Да. Могат да се квалифицират според типа контакт който имат. В зависимост от това са медиуми които имат визуален контакт, други само могат да чуват. Други получават съобщенията пишейки, няма значение дали осъзнава или не какво пише. Други получават съобщенията директно в ума си. Има медиуми които позволяват духът който иска да свърже да използва временно тялото му и сетивата му изцяло или отчасти. Един медиум терапевт е този който може да канализира енергии изпратени от напреднали духове с цел да се подобри състоянието на даден прероден дух. Други медиуми усещат присъствието, емоционалното състояние и посланията на определен дух, но не го прави

чрез физическите си сетива. Някои медиуми могат да уловят сцени от бъдещето или миналото.

В. -Това означава, че медиумите са привилегировани в сравнение с останалите, защото могат да се свържат със своите учители много по лесно.

И. -Способностите на медиума му се дават за да му се помогне в неговата еволюция, като един инструмент който трябва да използва за да помага на останалите преродени или не. Това което става е, че болшинството веднъж вече преродени, предпочитат да не притежават тази своя способност вследствие на неразбирането което получават от останалите или я използват за свое лично финансово облагодетелстване. Възможността за контакт не е само с личните учители, а с целия духовен свят и както става много пъти във вашия свят не всички са добри. Има духове в различна степен на развитие и когато канала е отворен могат да ни повлияят позитивно или негативно. В зависимост от това, как иска да използва медиума своя канал, ще привлече контакт с по-малко или повече развити духове.

В. -Означава,че могат да ни повлияят по-слабо еволюирали духове?

И. -Точно така. Всички преродени могат да получат влияние или идеи, няма значение дали е медиум или не, от по нисши духове. Но това зависи само от това дали вие им позволите без значение дали са низши или пък висши духове. Тъй като са духове със ниска вибрация могат да се свържат с теб само ако ти свалиш също нивото на твоята вибрация. Използват слабостите на духът, неговите дефекти, за да се залепят.

В. -Винаги ли има слабо развити духове които се опитват да притесняват медиумите?

И. -Не. Понякога се приближават да търсят помощ за някоя тежка ситуация. Ако е някой дух, който по една или друга причина се е вкопчил силно във материалния живот и не може да получи директно помощта която му се дава от духовния свят. Медиума за тях е като един фар сред бурно море и този контакт може да им помогне в намирането на пътя към духовния свят.

В. -Медиумите не се славят с много добра репутация в нашия свят.

И. -Да.Това е нормално за светове от вашето ниво на развитие.

В. -Защо?

И. -По няколко причини. Едната е заради лошия пример който дадоха някои медиуми искайки да използват възможностите си за да достигнат тъмни и егоистични цели. Те са използвали влиянието на духове от по-нисшите астрални слоеве. Също така, заради лошия пример на тези които го превърнаха в измама, опитвайки се да забогатеят. Също медиумите бяха преследвани и дискредитирани по всички възможни начини, защото не бяха удобни на „силните“които не позволяваха на жителите на Земята да се развиват. Знанието което може да бъде предадено от духовния свят може да събуди човечеството и да осъзнае духовната реалност за истинската цел на живота и да поиска да се освободи от оковите, които не му позволяват да се развива. Така „силните на деня“ ще загубят влиянието си и няма да могат да манипулират и експлоатират повече в своя полза.

В. -Но какъв е смисъла да има хора, които притежават тази специална връзка с духовния свят, за да бъдат посредници, като всеки един от нас може да установи своя собствен контакт?

И. -Ако канала за връзка е отворен на всеки един от вас, то тогава няма да бъде необходимо да се прераждат духове с цел да служат като посредници. Обаче, дължейки се огромната трудност която имат болшинството живите същества в този свят за да активират свята лична връзка, дали е заради липса на желание, незнание или страх, се лишават от възможността да получат директно помощта от която се нуждаят. За това духовния свят използва някои духове, които идват с мисията да предадат посланията които са необходими на инкарниралите за еволюцията им. Трябва да ви е ясно едно нещо - контакта между духовния и материалния свят винаги ще съществува, защото инкарнирания дух изпитва нужда от помощ за да прогресира, няма значение по какъв начин е получил тази помощ.

В. -Ако не съм разбрал зле, както съществуват в духовния свят духове които искат да помогнат, така също има слабо напреднали които се опитват да направят всичко възможно да осуетят

напредъка ти и тези също се опитват да влезнат в контакт с тебе? Как се учи човек да ги различава?

И. -Качеството на посланието е най-добрия начин да разбереш възможностите на предаващия го. Ако става въпрос за едно добро и полезно съобщение, което идва от сърцето и служи за да напреднем в любовта, тогава не се съмнявайте че посланието е от добър източник, ако съобщението е опит по някакъв начин да се стимулира егоизма, все едно как се е идентифицирал този който ви го предава, като Исус, Дева Мария или Света Тереза бъдете сигурни че намеренията му не са добри. Както казва Исус *„По плодовете ще ги познаете, здравето дърво не може да даде лоши плодове, нито обратното“*

В. -И от какво зависи с какъв дух ще влезнем в контакт?

И. -Контакта на медиума прилича много на този който имате по интернет, тъй като и в двата случая не можете да видите физически своя събеседник. В двата случая можем да се свържем с хора от далечни краища и въпреки, че не ги познаваме може да има хора с добри или лоши намерения. В зависимост от хобитата или интересите които имаме влизаме в контакт с един или друг тип хора. Ако някой го привлича определена тема, ще потърси чат или форум на тази тема. Ако някои иска да помогне на някаква благотворителна организация ще търси уебстраници или форуми на тази тема, на тези места е по-трудно да намериш хора с лоши намерения, защото не е вида тема който ги интересува. Но ако някой влезне в страници, който ти обещават да забогатееш без усилие или да намериш своята половинка избирайки я по каталог, трябва да си сигурен, че нищо добро не може да излезе от това и ако е медиум ще привлече по-слабо развити жители на астрала със съответния им начин на мислене и действия. Иначе казано един човек който има зависимост от хазарта, ще привлече влиянието на духове които все още не са се отърсили от своите зависимости след смъртта им. И от своя страна ще им повлият стимулирайки пристрастяването на човека за да задоволят своите собствени очаквания. И обратно, ако някои има желание да помага на други хора ще привлече влиянието на духове които ще му помогнат да постигне целта си. Най-голямата гаранция да привлечете помощта на развити духове е вашето искрено желание да използвате контакта за вашето и на другите развитие. От нивото на вашите мисли и чувства зависи вида контакт който ще привлечете и ако те са с висока вибрация се възпрепятства контакта със ниска вибрация

които нямат добри намерения.

В. -Може ли да стане жертва един човек, все едно дали е медиум или не, на влиянието на негативни духове и след това дори и да иска да се промени да не може да тръгне в правилната посока по вина на това?

И. -Не. Зависи от всеки един дали иска да върви по добър път или не. Може да се отърве от стари злонамерени приятели, които са му въздействали за да не го загубят като жертва, но не могат да постигнат повече от собствената воля на човека. И освен това, както казах всички имаме нашия духовен водач, намиращ се високо в стълбата на еволюцията които е нашият духовен настойник и протектор. Той е този който религията назовава *„ангел хранител“*. Той има повече сила отколкото всички духове заедно намиращи се под него и винаги е на наше разположение, за да ни помага и стимулира по правилния път. Ако поиска, може да отстрани с един замах всички слабо развити духове които ни притесняват непрекъснато. Но както става в повечето случаи, страдащият не желае да му се помогне и уважавайки неговото право на избор *„ангела хранител“* изчаква позволявайки му да се свърже с компанията която е избрал и изчаквайки момента когато сам пожелае да го изслуша. Също съществуват други същества, които дори и да не са толкова еволюирали, ни следват за да ни помогнат, като например го правят много от нашите починали близки, приятели и други които не познаваме, но работата им е да помагат на които има нужда. Но ако човека не иска да приеме помощта им, нямат друг изход освен да чакат.

В. -И как да се отървем от влиянието на тези негативни духове?

И. -С действията които извършваме. Ако все повече живеем чувствайки, мислейки и действайки според закона на любовта, все повече привличаме влиянието на еволюирали духове а не на слабо развити които ни притесняват.

ИНКАРНАЦИОННИЯ ПРОЦЕС

В. -В началото говорехме какво се случва след смъртта или десинкарнация, само че ме интересува повече да разбера какво става преди раждането. Как става инкарнацията? Ако духът съществува преди раждането, би трябвало да има начало на връзката му с тялото в което ще се роди. Кога и как се обвързва духът с тялото на бебето?

И. -Според правилника, духът започва да посещава фамилията където ще се роди дори преди зачеването, изучавайки желанието на майката и бащата да имат деца. След зачеването духът се свързва с прясно оплодената яйцеклетка и участва в растежа и правилното развитие, така че тази връзка не се къса до смъртта. По време на бременността има един период на свързване на астралното тяло на духът и зародиша. Духът започва да приема всичко което се прави на зародиша а също така и какво чувства майката. Въпреки, че духът вече се е свързал с зародиша е запазил голяма част от свободата си на движение. Продължава да е в контакт с приятелите си и с духовните си водачи. Това е един период на преход през който духът е в непрекъснато движение между духовния свят и физическия, подготвя се за раждането, опознава тези които ще бъдат негови родители и се сбогува със своята духовна фамилия. Тоталната симбиоза на духът с бебето започва с на раждането.

В. -Така е, но има много двойки които не искат да имат деца и става така, че също се осъществява инкарнация. Как става така?

И. -Стимулирайки сексуалния апетит на родителите и провокирайки инцидент с противозачатъчните средства.

В. -От друга страна, има родители които желаят да имат деца и въпреки опитите които правят не може да се получи инкарнация.

И. -Нима вярвате, че сте вие тези които контролирате процеса на прераждането? Объркали сте се. Вече ви казах, че този процес зависи от предварителната договорка на духовете които участват в процеса. Има случаи когато хората искат да имат деца и не могат без за това да има никакъв физически проблем. В други случаи без да се искат родителите се зачева инцидентно. Може да не позволите или да забавите инкарнацията на един дух, но не можете да провокирате неговото идване без да е

предвидено неговото прераждане. От друга страна трябва да имате съвсем различно отношение към зародиша. Тъй като вече е свързан с духа, чувства и усеща всичко. Радва се и се чувства щастлив когато знае, че ще бъде посрещнат с любов и страда когато знае, че не е добре дошъл и може да му бъде сторено нещо лошо, като например да бъде прекъсната бремеността.

В. -Има хора, които са за аборта, защото мислят че е по-добре да бъде прекъсната бремеността когато родителите на детето не го искат или защото не могат да го отглеждат така както се полага или защото идва с малформация и мислят, че не трябва да се ражда едно дете което само ще страда.

И. -Тогава ако детето вече се родило и не искат да поемат отговорност според изложените от теб причини какво смятат че трябва да се направи да го изоставят или да го убият?

В.-Разбира се че не. Това би било едно престъпление, едно нехуманно действие.

И. -Тогава, защо не се определя като престъпление също и преди да се роди, защо не се поддържа същото мнение когато детето е все още в утробата на майка си?

В. -Може би се има предвид да се абортира преди детето да се е формирало в първите месеци на бремеността.

И. -Според това което искаш да кажеш, че когато е една група от клетки можем да го убием и когато тези клетки вече са приели формата на дете - не? Трябва да взимате на сериозно темата за уважението на живота.

В. -Може би е нещо такова.

И. -И според този начин на мислене, кога един ембрион е група от клетки и кога дете, къде е границата? Десет дена, един месец, три, пет месеца?

В. -Ами не знам, може би всеки един има своето собствено виждане по въпроса, кога да го смята за дете. Може би преди трите месеца не и след това да.

И. -В действителност, защитниците на аборта смятат, че човешкия

живот започва с раждането и завършва със смъртта и нямат ясна представа кога могат да определят че един зародиш вече е човешко същество. Затова и тези същите хора са за евтаназията в случаи, че става въпрос за смъртоносна болест и за случаи на много тежка инвалидност. И това е така, защото имат едно материалистично виждане за живота, иначе казано признават само физическия живот и идентифицират човешкото същество само с физическото тяло с което се представяте във физическия свят. Затова от тази гледна точка в началото на бременоста, когато клетките на ембриона все още не са се формирали във форма на дете, не го признават за човек и затова намират за нормално да бъде прекъсната бременоста. Но от гледна точка на духа, едно тяло, няма значение дали е един ембрион, дете или възрастен без да е свързано с дух не е живот без духовно начало няма живот. Животът е живот на духа и не на тялото в което се преражда не трябва да се фиксираме върху развитието на тялото а кога духа се свързва с ембриона кога започва неговия живот - това е моментът на зачеването. Затова от момента в който духът се е свързал с тялото - абортът е нарушаване правата на духа който ще се преражда.

В. -Така е, но е доста трудно родителите да гледат на този въпрос от тази страна имайки в предвид разбиранията които имаме, че не се признава животът преди раждането.

И. -Във всеки човек и разбира се във всяка майка съществува интуиция как се осъществява процеса на инкарнация, защото сме го преживявали неизброими пъти. Гласа на съзнанието ни говори, че чрез абортът нарушаваме свободния избор на духа който трябва да се прероди.

В.-Да, но трябва да имаме в предвид свободата на майката дали иска да има деца или не.

И.-Точно така. Ако наистина не иска да има деца трябва да се вземат мерки преди да се появи на сцената едно ново същество което очаква да се роди.

В.-Трябва ли да се ограничава раждаемостта чрез антиконцептиви?

И.-Във вашия свят това е препоръчително, не бива да имате повече деца, за които не можете да поемете отговорност и антиконцептивите са начин да го правите без да се навреди на някои прераждащ се дух. В

развитите светове, за да бъде заченато едно същество трябва повече неща от една сексуална връзка и в зависимост от еволюционните закони имат повече или по-малко деца.

В.- Да, но в случай че една майка не иска да има деца, все едно по каква причина и не е взела предпазни мерки.....

И.-Тогава трябва да приеме, че когато дойде нейния ред да се прероди отново, нейната майка може да вземе решението да прекъсне бременността по същите причини поради които тя е трябвало да го направи. Духът който е абортирал като майка в някой живот поема риска да бъде абортиран като дете в някой бъдещ случай когато трябва да се прероди. Това е закона на причина и следствие който ни изправя пред същите обстоятелства които ние сами сме провокирали преди. Знаеш ли, че голяма част от проблемите между деца и родители водят началото си от опитите за аборт? Ако духът който се преражда не е достатъчно развит може да приеме много лошо че неговите родители искат да прекъснат възможността му да се прероди и се опитва да им отмъсти от духовния свят влияейки им негативно. И ако накрая се прероди в това семейство, пази несъзнателно в паметта си какво е преживял. Включително може да се роди с някоя тежка физическа или психическа болест.

В. -И няма ли ситуация при която абортът е приемлив от гледна точка на духовния свят? Идват ми наум няколко крайни случая като например опасност за живота на майката, бременност вследствие на изнасилване или в случай че детето идва с много тежка малформация?

И. -В първите случаи е приемливо най вече когато има явна опасност за живота на майката. Ако трябва да се избира между живота на един човек който все още не се е родил и на един, който вече е във физическия свят се избира второто. В случай на изнасилване, правото на избор е на самата майка, защото зачеването е извършено нарушавайки се нейното право на избор. Въпреки това духовния свят подкрепя идеята да се продължи живота, въпреки че идва на този свят по един толкова ужасен начин какъвто е изнасилването. Знаете ли, че тези обстоятелства не са случайност и че духът трябва да преживее това заради свои действия в минали животи. При всички случаи трябва да бъде майката която трябва да вземе решението.

В последния случай, когато детето идва с тежка болест е съвсем

различно и един аборт поради тази причина не се приема от духовния свят. От вашата материална гледна точка мислите, че живота на един човек с някаква вродена болест е безполезен и едно страдание което няма смисъл. Но от духовния свят на това се гледа по друг начин. Знаете ли че зад това тяло се крие един нормален дух като всички останали които се прераждат в здрави тела. И това че духът не може да се прояви напълно във физическия свят, защото не разполага с необходимия инструмент, не означава че не чувства и възприема като останалите, не означава че не може да се учи и да трупа опит от това преживяване. И е много вероятно този начин на живот да е избран от него самия. Знаете ли, че духовете които се прераждат по този начин не го правят случайно, дори да ви се стори едно неразбираемо страдание, може да послужи за духовния напредък както на инкарнирания, така и на приемното му семейство.

Физическия или умствения недъг е временно състояние, изчезва с приключването на инкарнацията. Но опита който е натрупан по време на това преживяване, чувствата който са се събудили помагат за неговото развитие и развитието на семейството. Знаете ли, че с един аборт в такъв случай можете да осуетите възможността за прогрес на много духове.

В. -Това означава, че не е коректно използването на техниката за селектиране на яйцеклетки, сперматозоиди или ембриони когато се използват за да се избегне някоя наследствена болест, защото може да бъде възможност за прераждане от някой дух за напредъка му или изпитание през което трябва да мине като следствие от негови лоши действия в минали животи?

И. -Не, човече.Това е съвсем различно. Винаги е много добре да се работи за да бъдат избегнати болестите или която и да е друга ситуация предизвикваща болка. Не отричаме действията за избягване на болестите, а тези които са против живота. В предишния случай, за да се избегне едно лошо страданието, болестта, се извършва друго - унищожаването на един живот.Във втория пример е абсолютно различно, работи се срещу болестта генерирайки живот, не унищожавайки го. При всички случаи винаги трябва да се помага на нуждаещия се, без значение кой е бил и какво е направил.

В. -И в случай на зачеване ин витро, във от тялото на майката, какво става с оплодените яйцеклетки които няма да бъдат имплантирани.

И. -Спокойно, не се свързва дух със замразените ембриони. В този случай, обвързването на духа се извършва когато ембриона се имплантира в утробата на майката. Ако няма възможност за развитието на някой ембрион, духът просто не се обвързва с него. В случая с изкуственото осеменяване се губи възможността да се инкорпорират по-напреднали духове от тези на родителите.

В. -Защо.

И. -Защото, за да се случи това духовете които извършват този процес трябва да изпитват любов, генериращата се по време на половия акт енергия е с високата вибрация на любовта, която позволява в този момент обвързването на един дух много по развит и с по-висока вибрация.

В. -И кога се губи спомена за миналото на духа?

И. -Това не става по брутален начин който може да доведе до травма. Просто духът малко по малко влиза в една летаргия, като че ли задрямва което може да започне с процеса на зачеването. По-слабо развитите влизат по-бързо в това състояние. По развитите и с повече автономия - по-бавно, запазват свободата си до раждането и не губят спомените си през следващите няколко години от живота на детето.

В. -Може ли един дух който е бил прероден в мъж през следващото си прераждане да бъде в жена и обратното, с други думи винаги ли се прераждаме в същия пол или можем да си сменяме пола в един или друг живот?

И. -Духът в чистия си вид няма пол, понятието пол се появява от необходимостта за прераждането във физическия свят. Един дух може да бъде мъж или жена в зависимост от неговото духовно обучение. Обикновено се избира да се прероди в един от двата пола и неговата „сродна душа“ в противоположния, ако са решили да се преродят заедно.

В. -Чувал съм, че един неинкарнирал дух, когато се яви на близките си винаги се идентифицира като мъж или жена. Как е възможно това, ти твърдиш духът няма пол?

И. -Когато духът все още се намира в своята човешка еволюция, дори вече да е напуснал тялото, поддържа в астралното си тяло чертите на физическото си тяло. Духовете които са се отделили скоро от физическите си тела поддържат чертите на физиономията си през последния живот. Духовете който са много развити, ако трябва да се появят пред някой прероден могат да приемат физиономията която им е най удобна за мисията която трябва да извършат.

ЖИВОТ НА ДРУГИ СВЕТОВЕ

В. -В началото ти говори за един план, които обхваща всички създадени същества, говори че всяка планета има съответната астрална планета... Освен това когато отговаряш на въпросите ми ,даваш много пъти за пример „по-развитите светове“. Въпреки, че не сме говорили специално на тази тема предполагам, че има живот на други планети.

И. -Разбира се Светът е много голям. В целия свят има духове в непрекъснато развитие които се нуждаят от прераждания във физическия свят за да могат да напреднат в своя път към перфектността.

В. -И защо нямаме официални доказателства, че съществуват извънземни цивилизации ?

И. -Които са по-слабо развити или на нивото на вашата цивилизация нямат необходимите средства за да пътуват и да контактуват с други светове. По-напредналите от вас, дори и да имат възможност да посетят вашата планета и да се комуникират с вас, предпочитат да не го правят за да не повлияят на вашата еволюция и се намесват във вашата планета по незабележим начин. Дори и така съществуват много свидетелства за контакти с други светове от древността които са били описани в свещените книги на много цивилизации, разбира се не като извънземни, а като богове. Също в съвременето има много наблюдения на НЛО, които по начина си на движение надминават в пъти достиженията на вашата настояща технология. Има много свидетелства на хора които са били в контакт с хора от други светове, въпреки че вашите правителства правят усилия да го скрият от страх да не загубят контрола които имат върху вас.

В. -Когато говориш за напреднали светове, говориш за технологически по-напреднали, нали?

И. -Говоря за човечества които са духовно по-напреднали от вас, въпреки че технологически също са доста пред вас.

В. -И възможно ли е да има такива които са много напреднали технологически, но не са по напреднали от нас духовно?

И. –Да, наистина има. Но това което става е че ако не спазват закона на любовта идва момент в който се самоунищожават заради

неправилното използване на технологиите, използвайки ги за да водят войни, както сред самите тях така и с други цивилизации. Само тези които се развиват според закона на любовта и уважавайки правото на свободен избор са дълголетни, защото не губят време нито изразходват ресурси и усилия за разрушаване, а само за изграждане. Затова духовно по-напредналите цивилизации са също и технологически по-напреднали.

В. -И какво става с тези духове, които са живели в цивилизации които не са спазвали закона на любовта и са се самоунищожили?

И. -Както вече казах, духовете са безсмъртни и продължават да живеят в астрален план. Продължават да се прераждат в това което е останало от унищожените цивилизации, ако е била унищожена планетата изцяло, са преместени в астрала на друга планета, която е подобна на тяхната за да могат да продължат да се прераждат на нея. Точно както във вашия свят, ако един град е унищожен например при наводнение, тези които са оцелели се евакуират в по-малко опасни региони. По-слабо развитите ще бъдат преместени в по-примитивни планети, където условията за оцеляване са много по-сурови за да оценят това което са имали и не са могли да опазят.

В. -Това означава ли, че духове от други планети могат да се прераждат на нашата и обратно?

И. -Да, и не само в извънредни случаи на унищожени планети. Периодично се трансферират духове от една планета на друга с някои ограничения, че не могат да се прераждат на планети които са с по-високо ниво на развитие. Трябва да го направят на подобни планети или на планети с по-ниско ниво на развитие. Също така има проблеми при адаптирането на вибрацията, ако духовете са много развити и планетата е много примитивна. Когато нивото на развитие на духа е много по-високо от това на планетата, адаптирането е невъзможно. Това е все едно да се мъчите да облечете дреха която е с няколко номера под вашата. Затова нивото на духовете от други планети, които искат да се преродят във вашата трябва да бъде най-много едно ниво над вашето и в много специално случаи до две нива, но не и повече.

В. -С каква цел духове от планети, които не са били унищожени се прераждат на друга?

И. -Обикновено, за да подпомогнат духовната еволюция. Също

много пъти някои духове еволюират по-бързо в сравнение с болшинството на планетата където са преродени, вследствие на което трябва да минат в по-развити светове, които са в синхрон с неговото ниво и ритъм на еволюция. Също така в определени моменти на някои планети има по-добри условия които позволяват на даден дух да изпробва своите способности и да ускори процеса си на растеж. Става така, че ако на една планета има голям брой духове които желаят да направят еволюционен скок е необходимо цялата планета да се реструктурира за да се адаптира към необходимите за духовете, енкарнирали в тази нова фаза, условия. Когато една планета преживява една такава ситуация, много духове от други планети се чувстват привлечени за да преживеят тази ситуация която им помага в духовния им прогрес.

В. -И какви са тези толкова атрактивни условия за да привлечат духове от други планети?

И. -Например, когато вашата планета се приближава към смяна на нивото си. Може да премине от планета от трето ниво към планета от четвърто. И това може да стане, ако достатъчен брой духове осъзнае какъв е пътят на духа, осъзнае неговата безсмъртност, това че всички сме братя и се прераждаме за да се научим да обичаме и за да се отърсим от нашия егоизъм, който е причината за всички нещастия на планетата. Тези духове работят за да се установи на Земята нов начин на живот, базиращ се на любовта и това ще трансформира света на всички нива - социално, политическо, икономическо... Но също така има множество духове които не искат да се откажат от егоизма си, като силните които контролират света, които не искат нищо да се сменя, защото не могат да се откажат от властта и материалните си богатства, които се дължат на подтисничеството и ще се противопоставят със всички сили на опитите да бъде реформиран света. Всеки един трябва да вземе решение или да се бори за любовта или за егоизма и да работи усърдно за избора който е направил. Това са извънредните условия, невероятна възможност за духът които избира любовта, защото трябва да се сблъска с множество препятствия на неразбиране, на клевети, на насилие от страна на тези духове, които все още са прилепнали към егоизма и ще се опитат по всички начини да го убедят че трябва да се откаже от идеите си. И ако въпреки всички атаки, унижения и агресии, продължи да вярва в любовта ще бъде една крачка по-близо до постигане на целта си - да се научи да

обича безрезервно.

В. -Да знам тази история. Това е филма където понякога печелят добрите, но винаги победители излизат лошите, защото добрите като са миролюбиви винаги ги избиват. Историята е пълна с примери, първите християни, катарите ...

И. -Истина е, че когато тази борба трае дълго се получава един духовен застои и едно незаслужено страдание, защото се бойкотират всички опити за прогрес. Но тази борба няма да продължава безкрайно. Накрая е необходимо да се разделят двете групи. Раздялата се състои в това, че една от двете групи трябва да премине, да се прероди на други планети които имат подходящите условия за тяхното еволюционно ниво. Вашето човечество преживява един процес от този вид в края на които ще се получи една селекция като описаната по-горе.

В. -Това ми напомня на страшния съд. Има ли нещо общо?

И. -Можем да кажем, че страшния съд за които се говори в Библията е една лична интерпретация на автора по отношение на видения за бъдещето на Земята. Предвидил е този процес и го е предал по начин по който са му позволявали възможностите. Разбира се, че финала на цикъла не е финала на света, само финал на един етап. И също избора да не се откажат от егоизма, не означава че това е окончателно. Всеки може да смени мнението си когато поиска и ако не е използвал до момента тази възможност може да го направи в бъдеще. Също така не е и Господ този който избира *„кои са добрите за да ги сложи в дясно и кои са лошите за да отидат в ляво“*. Духовния свят дава едни и същи възможности на всички и всеки един по свой собствен избор решава какво ще прави, в кой свят иска да живее. Зависи от волята му и накъде ще насочи усилията си. Тези които искат да живеят в любов ще живеят в свят изграден от любов и тези които искат да живеят егоистично ще живеят в свят изграден от егоизъм, докато не си дадат сметка че живота в този свят ги прави нещастни и след това решат да го променят.

В. -И коя е групата която си отива и коя остава?

И. -Зависи има две възможности. Ако нивото на духове които се еволюирали не е достатъчно за да се вкара планетата в пътя на любовта, то тогава планетата като цяло няма да даде един еволюционен скок. Ще поддържа настоящето вибрационно ниво,приютявайки духовете които не

можеха да направят еволюционния скок. Тези които са направили скока ще бъдат преместени на планета от по-високо ниво за да се преродят там. Земята ще продължи да бъде една планета от трето ниво, за духове които не искат да се окажат от егоизма и ще продължат да се сблъскват още няколко хиляди години с проблемите и изпитанията които не могат да преодолеят. Докато духовете, които пожелаха да се отърват от егоизма ще се преродят на други планети в съзвучие с тяхното ниво, където ще се срещнат с други духове които хармонизират с тяхната вътрешна нагласа, където няма да имат препятствия за да изразяват любовта си и където ще могат да постигат по-възвишени цели.

Обратното, ако броя на духове които са еволюирали е достатъчно за да тръгне цялото човечество по пътя на любовта и да се ръководи според духовните закони, планетата като цяло ще направи еволюционен скок. Тези които са направили еволюционния скок ще останат на Земята, докато останалите ще бъдат преместени на планети на тяхното ниво. Това означава фразата която каза Исус по време на проповедта на планината „*Блаженни са кротките, защото те ще наследят Земята*“. Тази фраза не може да бъде тълкувана ако нямате познания върху закона на еволюцията и духовното правосъдие. Как ще притежават земята кротките, като ни е дошло до гуша да гледаме кои са потисниците, влиятелните, силните, жестоките които са заграбили властта и доминират на Земята, докато кротките, миролюбивите са винаги тези които трябва да бягат от конфликтите, ако не искат да бъдат избити? Исус говори именно за този процес на селекция на еволютивно ниво, който позволява да се прераждат на Земята тези духове които са напреднали в любовта и са миролюбиви, „*кротките*“ , докато тези които не изпълняват закона на любовта ще бъдат преместени на планета в синхрон с нивото им.

В. -Как ще бъдат трансферирани в другите светове духовете, които не могат да останат?

И. -Ще бъде стъпаловиден процес, духовете които не са в хармония с еволюционното ниво на Земята когато починат няма да се преродят повече на Земята. В случай, че планета вдигне нивото си ще се възпрепятства инкарнацията на духове които не са еволюирали достатъчно и от определен момент нататък ще се раждат деца с по-висок минимум на вибрационно ниво.

В. -Тогава трябва да се умре за да се премине на друга планета, нали?

И. -Обикновено е така, но има случаи когато има големи природни катастрофи и с помощта на извънземни технологии на развити цивилизации се пренасят физически хиляди хора от една планета на друга по същия начин, когато има природни бедствия на вашата планета различни организации извършват хуманитарни мисии с цел да помогнат и евакуират оживелите от засегнатите зони.

В. -В случай че няма еволюционен скок означава ли това, че планета ще бъде в еволюционен застой?

И.-По никакъв начин. След няколко хиляди години ще се представи друга подобна възможност. Дотогава доста голяма част от духовете които не са могли да еволюират ще са преживели достатъчно за да се събудят за любовта желаяйки да направят еволюционния скок, който не са могли да направят преди. Тези възможности за колективен напредък са се давали вече няколко пъти на Земята. Последния път съществата които можаха да достигнат до еволюционен скок, тъй като бяха малцинство, трябваше да бъдат преместени на друга по-развита планета и Земята остана за духовете които не можаха да го постигнат. Използва се момента за да бъдат направени геологически промени за да се организират масивни миграции между планети които бяха в същата ситуация. Земята остана като убежище за всички които не можаха да направят еволюционния скок със своите планети.

В. -Искаш да кажеш, че много от расите на Земята нямат земен произход ами идват от други планети?

И. -Точно така. Също е един начин да проумеете че всички сте братя защото на много планети животът се развива по същия начин както на Земята и раси които идват от различни планети могат да се смесват и съществуват съвместно като братя защото разликите между тях са минимални.

В. -Това ми изглежда много невероятно.

И. -Нормално защото има много събития от миналото които не познавате, защото многобройни историческите свидетелства са унищожени от правителствата в различни епохи с намерението човечеството да няма информация за грешките които са били допускани

в миналото и да не може да се поучи от тях. Един невеж народ е по-лесно да бъде манипулиран. Както се казва в една поговорка „на народът, който не познава историята си му е съдено да я повтаря“. Но ако се вгледаш в много култури има потомствени традиции които се предават от генерация на генерация и където се поставя произхода на народа или расата им въвн от Земята като хора дошли от звездите.

В. -Тъй като вече говори за този еволюционен скок, който може би ще направи Земята, бих искал да се запозная с повече детайли от това наше невероятно бъдеще което ни очаква. Аз го виждам доста далечно и за мен е една утопия имайки в предвид жалката ситуация в която се намира човечеството.

И. -Това бъдеще, което ти изглежда толкова невъзможно е реалност на милиарди планети. И въпреки, че Земята и населението и се намират в една доста жалка ситуация само за два века ситуацията може да се промени. Искаш ли пример? Сравни технологичното ниво на човечеството от 1800 година и 2000. Разликата е наистина впечатляваща, нали? Но ако говориш с хората от 1800 година и им разкажеш каква ще бъде реалността на Земята през 2000, никой не би ти повярвал. Представи си че хората започнат да мислят сериозно за своята духовна еволюция така както са работили усърдно през последните 200 години за своя технологичен напредък какво би могло да стане. Земята сега се намира в една епоха на духовно събуждане. Когато всички духове, които искат да се пробудят го направят и се захванат за работа нещата ще се променят много бързо.

В. -Опиши ми тогава как живеят по-развитите цивилизации, тези които следват закона на любовта, за да видя дали могат да ни служат за пример и модел?

И. -С удоволствие. Ще ти опиша цивилизациите които се намират едно стъпало над вашето, защото за вас ще бъде много трудно да разберете как живеят още по-развитите цивилизации. Във всеки случай трябва да знаеш, че няма две еднакви цивилизации. Но те всички имат нещо общо и тези общи неща са от духовно естество. Най-важното е че са цивилизации които са наясно с процеса на индивидуалната и колективна духовна еволюция и затова насочват всички свои усилия за да осигурят духовния напредък на всеки един член на човечеството си. За това всички техни закони, норми, форми на управление и управление на

ресурсите са вдъхновени от закона на любовта и останалите духовни закони. Вследствие на това те не излъчват емоции нито на омраза, нито на егоизъм, никакъв вид насилие, нито злоупотребяват един с друг. Затова няма войни, тероризъм, престъпност, убийства, проституция, отвличания, диктатури, военни, робство защото всички се чувстват братя.

В. -Изглежда една утопия и как са постигнали това?

И. -Защото са стигнали до извода че егоизма води само до разрушение и страдание и че единствената възможност да бъдат истински щастливи е да се обичат. Затова всички са впрегнали енергията си за развитието на любовта и за абсолютната елиминация на егоизма от сърцата си и вследствие на това са трансформирали домовете си в едни хармонични места за живот. Но не си мисли, че за стигнат до този момент е бил път от рози. Също е трябвало да минат през един тежък еволюционен процес. Трябвало е да изпитат последствията от своите егоистични действия, минали са през подобни препятствия и превратности като вас. Разликата между различните светове е в скоростта с която са установили по кой път трябва да се развиват.

В. -Какво можеш да ми разкажеш за правителствата им и за политическата им система?

И. -Обикновено на всяка планета има едно общо правителство. Няма разделения на държави, нации с отделни правителства, въпреки че всеки регион поддържа своите исторически особености и имат нещо като автономно правителство вътре в планетарното. Контролират се средствата за производство в зависимост от нуждите на жителите на планетата с цел да се поддържа благополучието на човечеството. Иначе казано, няма частни фирми, защото няма частни интереси които облагодетелстват малцина във вреда на останалите. Също няма необходимост от стимулиране на свръх потребление използвайки реклами за да се поддържат фирмените печалби. Въпреки че имат средства за стимулиране на положените усилия, които кореспондират с работното време и им служат за да постигнат определени блага. Не съществуват парите сами по себе си в смисъла който вие влагате, нямат цена както на Земята. Това прави невъзможна каквато и да е дейност за забогатяване свързана с финансовото спекулиране като банки, борси и т.н. Благодарение на това икономиката е стабилна, няма нито инфлация, нито девалвация и обезценяване на валутите, нито повишаване на

цените, нито амортизации защото лихвата като понятие не съществува. Ако стойността на някои продукт се променя, зависи само от наличността на ресурсите за производството му. Но тъй като са общества, които са изградили много добре своята система за прогнозиране, са се освободили от зависимостта на някои суровини и източници на енергия които са на изчерпване. Много са внимателни с околната среда и са вкарали в употреба източници на енергия които не замърсяват околната среда. Произвеждат малко отпадъци които рециклират почти на 100%.

На социално ниво съществуват определени права, които не подлежат на промяна и всеки един само затова че съществува има право на тях. Например това са храна, жилище, образование и работа. Не съществува глад нито хора без покрив, нито ипотеки, нито бедност, нито безработица. Материалният начин на живот на жителите им е доста удобен и е подобен между отделните хора, и между отделните нации на планетата. Поради липсата на егоизъм там не съществува желанието да трупат богатство и материална собственост.

В.-Какво работят хората, ако въобще работят?

И. -Болшинството работят в образованието и в научно-изследователската и технологичната сфера с цел да бъде подобро нивото на жителите на планетата във всеки аспект, с цел да се стимулира индивидуалната и колективната духовна еволюция. Най-тежката работа в сектора на селското стопанство и индустрия са изцяло автоматизирани и в този случай работата на специалистите е да наблюдават процеса на производство. Работния ден е много по-кратък отколкото на вашата планета, но много по продуктивен. И това е така защото никой не извършва неприятна работа нито такава която не отговаря на неговото призвание. В същото време няма хора които да живеят от работата на другите, всички се наслаждават да участват в приноса за благоденствието на останалите. Много професии които съществуват на Земята свързани с покупко-продажбите на стоки като продавачи, рекламни служители не съществуват, защото самия начин на живот не изисква необходимостта от рекламиране на даден продукт. Произвежда се необходимото и всеки един консумира това което му се полага без да е необходимо да се принуждава някой да се консумира повече или по-малко. Не съществуват модата и навигите за потребление, не се актуализират произволно, а когато са изработени по-добри продукти които допринасят повече за здравето и благоденствието на обитателите. Елиминирани са излишните

дейности, общностите прогресират много бързо както технологично така и духовно.

В. -Това което ми обрисуваш ми прилича на икономическата система на някои комунистически или социалистически страни тука на Земята.

И. -В някои аспекти, да.

В. -Но на земята тази система беше абсолютно неуспешна.

И. -Трябва да се отбележи, че в страните които вкараха социализма стана по пътя на насилието и никога не е било с духовна насоченост. Въпреки привидната колективност, истината е че индивидуалния егоизъм, който е в основата на неравенството, провокира появата на доминантна класа която се наложи над останалите. За да бъде социализма реален и да функционира трябва да се направи на духовна основа, трябва да се приеме по вътрешна убеденост а не да бъде наложен със сила както стана във вашия свят. Иначе казано трябва да изтръгнем егоизма от вътрешността на всеки човек и да го заместим с любов и след това материалните промени на колективно ниво се появяват спонтанно като логическо следствие от вътрешната промяна.

В. -И какво е управлението, демокрации, кралства, републики?

И. - Не мога да открия адекватния термин в нито едно от тези имена. Управляват се от най-еволюираните. Дава се по-голяма отговорност на този който може да понесе по-голяма отговорност, управлява се с мъдрост и любов.

В. -Има ли някакъв вид правителство на Земята което е подобно“?

И. -Приличат си с някои индиански племена и техните съвети на старейшините.

В.-И как се избират управляващите?

И.- Това е различно за всяка планета. Нормално съществуват различни съвети формирани от представителите на различните области и измежду тях се избира координатора чрез гласуване от членовете на съвета. Управлението може да бъде ротативно или за по-дълго време, зависи от планетата.

В. -И как се става член на съвета?

И. –В зависимост от качествата които демонстрират по време на детството си, образованието им се насочва към управленчески дейности и в зависимост как върви развитието им заемат позиции с по-големи или с не толкова големи отговорности.

В. -Не ми изглежда много демократична система, напротив една йерархична форма на управление. Не ми изглежда управляващите да са избрани от хората, по скоро тези от горе избират сами своите заместници.

И. -Хората от тези светове са съгласни с тази форма на управление, защото знаят че управлението е в ръцете на най-мъдрите и нежни хора. Тези които управляват нямат за цел да доминират, нито да упражняват натиск, нито злоупотребяват с властта си така както става във вашия свят, напротив приемат го като една възможност да помогнат на прогреса на своите братя изцяло използвайки своите възможности. Не се възползват от властта, защото нямат необходимост да трупат богатства и привилегии, както защото те не го желаят така и защото служебното им положение не им дава възможността на някакви специални привилегии. Освен това много от решенията които засягат цялото общество се взимат с референдум.

В. -На мен ми изглежда като една олигархия където само малцина имат възможността за управление.

И. -Истина е че до управленската работа няма достъп който и да е. Но за разлика от Земята където политическия елит излиза от най-богатите и влиятелни фамилии, които в повечето случаи са хора с ниско духовно ниво, абсолютни егоисти, амбициозни, привличани от парите и богатствата в тези светове става точно обратното. Дава се властта на тези, които изпитват най-малко егоизъм, които имат едно високо ниво на любов и са смирени и мъдри.

В. -Не е ли един свят прекалено йерархичен където едни и същи хора са прекалено много време в управлението?

И. -Нормално е да го виждаш така, защото във вашия свят наблюдавате, че хората които са прекалено много години на власт, ако не са били корумпирани то стават такива и започват да използват властта в своя полза вредейки на останалите. Но това няма възможност да стане в

тези светове.

В. -Не ми е съвсем ясно.

И. -Ще ти дам един пример от твоя свят. За да бъде един човек лекар е необходимо да мине през определено обучение, което продължава години, изисква се определено време на практика където демонстрира професионализма си и се заклева да изпълнява стриктно закона и етиката. Ще е абсолютно разхищение, ако след толкова дълга подготовка трябва да сменят работата си на всеки четири години. Представи си, че трябва да те оперират от апандисит, какъв хирург би предпочел да те оперира? Такъв който е получил добра подготовка и работи дълги години или да бъде избран измежду няколко човека, които нямат достатъчния опит? Това последното става във вашия свят с хората които управляват, оставяте която и да е безскрупулна личност да управлява. В тези светове се изисква от управляващите това което вие изисквате от лекарите, да са подготвени, да имат едно определено ниво на любов и да могат да го демонстрират с действия.

В. -Тогава демокрацията не ти ли изглежда като една напреднала форма на управление?

И. -Може би не съм се изразил добре. Това че хората могат да изберат своите управници и не е нещо което е наложено е наистина духовен напредък. Правителствата за които ви говорих са свободно избрани от гражданите на тези светове и ако е необходимо да се направи някаква голяма промяна трябва да бъде прието и одобрено от страна на гражданите. Понякога дори и управниците във вашия свят да са периодично избирани, не означава ,че това е един свободен и демократичен избор, ако кандидатите са били преизбрани от тези които държат властта в сянка и ако политическата кампания е била насочена с цел да се облагодетелстват някои политически цели. Какво би казал за избора на Сталин и Хитлер?

В. -По добре е да се въздържаш и да гласуваш в „бяло“?

И. -При всички случаи системата на периодичните избори е най-добрата възможна за сега във вашия свят. Заради нивото на корупция, която има вашата политическа класа не е препоръчително да бъдат оставяни много време на власт едни и същи хора.

В. -Почакай малко, спомена нещо за тези които държат властта в сянка?

И. -Трябва да си дадеш сметка че много пъти тези, които заемат ръководните постове всъщност не са тези които управляват, просто са едни марионетки които се сменят периодично. Поддържа се една привидна демокрация с периодични избори и противопоставящи се партии, което е един параван който прикрива диктатурата на елита, който няма друга цел освен да поддържа в невежество хората за да може да ги манипулира.

В. -Какво е обучението в тези светове?

И. -Образова се заедно духът и тялото според максималните му възможности и се ориентира всеки един в зависимост от неговото призвание. В тези светове свръхчувствителните възприятия са много развити, благодарение на тях учителите опознават много по-добре своите ученици, възможностите им, призиванието им, стремежите им. Отделно от интелектуалното образование се работи върху способностите на индивида, които вие дори не приемате че съществуват, които им позволяват да изградят своята лична връзка с по-висшата духовност, като ясновидството, телепатията и психокинезата.

В. -И какъв тип вярвания имат?

И. -Не съществуват религиите като такива, ако разбираме като религия една организирана структура от свещеници и догми към които трябва да се присъединиш по някакъв начин, да вярваш в определени норми и да изпълняваш определени ритуали. Както казах преди, всички са много добре осведомени и осъзнават каква е духовната реалност, произхода и пътя на всяко същество. Познават законите които управляват света и това се отразява във всяка дейност която се извършва на планетата в образованието в политиката и т.н.

ВТОРИ ЗАКОН: ЗАКОНЪТ ЗА СВОБОДНИЯ ИЗБОР.

- ДУХЪТ ИМА СВОБОДАТА ДА ИЗБИРА СВОЯ ПЪТ, ДАЛИ ДА ЕВОЛЮИРА ИЛИ НЕ.
- НАПРЕДЪКА ИДВА КОГАТО ДЪХЪТ ВЛЕЗЕ В ХАРМОНИЯ СЪС ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА ПО СВОЙ СОБСТВЕН ИЗБОР. ЗАЩОТО РАЗБИРА И СПОДЕЛЯ ТОЗИ ЗАКОН И ДЕЙСТВА В ХАРМОНИЯ С НЕГО.
- ДУХОВНИЯ НАПРЕДЪК Е ВЪЗМОЖЕН САМО ТОГАВА КОГАТО Е ИЗБРАН ПО СОБСТВЕНА ВОЛЯ И ЧРЕЗ СОБСТВЕНИТЕ УСИЛИЯ БЕЗ ДА МУ БЪДЕ ОКАЗВАНО НИКАКВО НАСИЛИЕ ИЛИ ВЛИЯНИЕ.
- ИМА НАПРЕДЪК САМО АКО СИ СВОБОДЕН.

В. -В голяма част от обясненията които ми даваш говориш за свободния избор и че е много важно да бъде уважаван.

И. -Точно така.

В. -Но какво е всъщност свободния избор?

И. -Това е способност която притежава дъхът да решава сам за себе си какво иска да прави.

В. -И защо е толкова важно да се уважава свободния избор?

И. -Защото е един основен духовен закон върху която е изграден еволюционния прогрес на духа.

В. -И в какво се състои този закон?

И. -Това е един духовен закон който казва, че духът притежава свободата да избере своя път сам.

В. -И защо казваш,че еволюционния процес се изгражда върху свободния избор?

И. -Защото духовния прогрес е реален само когато е избран и приет по собствена воля, иначе казано чрез свободния избор без принуда или влияние.

В. -И защо е така?

И. -Защото ако прогреса бъде форсиран, изчезне ли натиска и влиянието, духът ще стане отново такъв какъвто е в реалност а не такъв какъвто са го задължили да бъде обстоятелствата.

В. -Ами ако това е един духовен закон, защо не се спазва на Земята?

И.-Спазва се. Има една сила която кара духът винаги да търси щастието, благодарение на това духът еволюира. Както не е възможно да си щастлив без любов, няма дух които да е истински щастлив без да е свободен, защото такава е неговата есенция. Ако Бог не искаше духовете да са свободни, щеше да ги програмира да бъдат щастливи като роби. И затова духът се чувства нещастен когато е роб, все едно какъв тип робство е, той просто е създаден да бъде свободен както на Земята така както и в целия Свет.

В. -Така е, но в действителност болшинството от населението на нашата планета не действа свободно, ами или си налагат на самите себе си или ги задължават да вършат неща които не искат.

И. -Точно така, това става във вашия свят. Извършват се непрекъснати нарушения на този закон заради ниската еволюция на повечето от обитателите. За да се уважава правото на избор е необходимо да се изостави егоизма. Една от целите на духовното обучение е да се научим да уважаваме свободния избор на другите и също така да изискваме да се уважава нашия свободен избор.

В. -Искаш да кажеш, че в по-развитите светове закона за свободния избор се уважава и спазва?

И. -Точно така. Защото е универсален духовен закон. Техните светове са много по щастливи от вашия, защото наблягат много върху спазването на закона за свободния избор, така както и върху останалите.

В. -Ами могат да дойдат и да ни покажат коя е тайната на щастието им ...

И. -Именно защото развитите духове, познават, уважават и следват закона за правото на свободен избор, много внимават да не се намесват и да не влияят върху развитието на по-слабо еволюираните светове. Дори и да нямат намерение да навредят, може да се получи зависимост на по-малко развитите цивилизации от по-развитите и това може да провокира един еволюционен застои на планетата. Именно за това помощта която оказват духовно по-развитите е незабележима и никога против волята на този на който се помага, в противен случай се нарушава закона. Всеки сам трябва да покаже своето желание за развитие за да получи помощ.

В. -Не ми стана много ясно какъв е проблема, можеш ли да ми дадеш пример?

И. -Разбира се. Представи си че един жител на много развита цивилизация дойде на Земята и вие признавайки неговата по-висока еволюция му поверите властта за да ви реши проблемите. В зависимост от неговите познания върху духовните закони и според това какво става на неговата планета, където се уважават по-нисшите животни и затова навигите на хранене са вегетариански за да не се нараняват животните, реши да се въведат закони които защитават животните и се забранява

лова, коридата, и консумацията на месо. Дали човечеството ще бъде съгласно да се откаже от това?

В. -Ами не знам. Със сигурност ще има хора които ще са за и други против.

И. -На сегашното ниво на човечеството, хората които ще бъдат срещу тези мерки ще са повече от 80%. Ще се надигнат протести и бунтове по цялата планета и то с доста насилие, за да се избегне влизането в сила на този закон. И какво би трябвало да направи управляващия в този случай? Да загърби собствените си разбирания за да задоволи народа или да приеме закона независимо от несъгласието на мнозинството? Ако направи първото ще е нарушение, ще върви срещу своята собствена воля и ако избере втората възможност ще наруши правото на избор на народа.

В. -Следователно това е една дилема без изход.

И. -Изход има.. Сега е трудно да откриеш еволюирали хора сред управляващите във вашия свят, да не кажем невъзможно. Това, че високо еволюирали хора не могат да поемат ръководни позиции във вашия материален свят е защото голяма част от вас не искат те да поемат управлението. Нито искате да приемете промените които те предлагат. Те също не искат да наложат своята воля, защото знаят че няма да се получи нищо добро налагайки я. Във вашата история вече има доста примери с достойни хора, които са били на ръководни постове и се опитаха да променят нещата към добро. И какво стана? Ами издържаха много малко. Тези които бяха около тях ги елиминираха. Затова развитите духове само дават съвети, проповядват чрез примери без да налагат и след това всеки един избира това с което му се струва близко.

В. -Какви биха били практическите резултати,ако се наложи на Земята закона за свободния избор, дали като в тези развити светове ще изберем да го спазваме?

И. -Ще изчезне каквато и да е форма на робство, на принуда, на подтисничество, на манипулиране, на вреда нанесена от едни човешки същества върху други. Едно човешко същество никога не би нарушило правото на живот на друго.Ще изчезнат войните, смъртната присъда, убийствата, убийството чрез аборт. Ще изчезне каквато и да е форма на сексуално насилие срещу възрастни и деца. Ще изчезнат педофилите,

проституцията и каквато да е сексуална практика по принуда или насилие и най-вече когато става въпрос за най-крехките и беззащитни. Ще изчезне каквато и да е форма, която потиска свободното излагане на мислите и чувствата. Няма да има цензура, манипулация, потискане и репресии. Ще изчезнат религиите, егоистичните философии и доктрини които оправдават натиска, агресията, контрола и насилието върху човешки същества заради разликите им по раса, религия, култура, икономически различия, политически и т.н.. Ще изчезнат расизма, фашизма, тоталитаризма, религиозния фанатизъм, милитаризма, империализма, капитализма, защото са идеологии които се основават на благоденствието на едни за сметка на други. Каквато и форма на робство, било тя материална о ментална ще изчезне, защото духът рано или късно започва да се бори срещу каквото и да е подтисничество и включва всичките си сили за да се освободи. Именно заради това каквато и да е доктрина, идеология, политическа система която не уважава правото на свободен избор ще бъде неприемлива и нестабилна. Ще изчезне каквото и да е насилие, потискане, робство, физическо насилие вътре и вън от самите семейства, на деца срещу родители, родители срещу деца, мъж срещу жена и обратното, шефове срещу работници, силни срещу слаби. Ще изчезне каквато и да е практика, хоби, развлечения които са изградени на основата на страданието на други живи същества като корида, лов, риболов, животновъдство.

В. -Но за да може да се изпълнява един закон е много важно да се познава добре, нали? Как да се научат нещо хората като нямат никакъв интерес да учат без да ги задължиш по някакъв начин. Не би ли трябвало да се постъпва както с едно непослушно дете, което не иска да ходи на училище и затова трябва да бъде задължено по някакъв начин да го направи?

И. -Както казах, изпълняването на закона за свободния избор не позволява да се налага и задължава, а да се уважава свободния избор. Казано по друг начин, резултата не оправдава средствата. Задължаването не е добрия начин, всичко което е постигнато чрез принуда и натиск се губи когато изчезне влиянието. Духът отново ще стане такъв какъвто е всъщност. Точно за това прераждането и загубата на памет върху миналите животи са измислени за да може духът да използва правото си на свободен избор, да еволюира сам за себе си без чуждо влияние. Върху това вече говорихме много обширно. И в частност за примера който

даваш за детето и училището, не трябва да се влияе и притиска детето, а да се стимулират неговия капацитет, правейки обучението интересно и желано, което е най-добрия начин за обучение.

В. -Тогав кой е правилния начин хората да се запознаят с духовните закони?

И. -Единственият пример е да обучаваеш чрез примера си, това правят развитите духове които са се прераждали на Земята. Говоря за Исус, Буда, Кришна, Зороастър, Антулио и други които са енкарнирали на Земята за да ни покажат закона на любовта. Направиха от своя живот пример за живот в хармония с духовните закони без да се задължава никого да прави същото.

В. -Ами в този случай, закона за свободния избор не е много ясен на последователите на Христос, защото започнаха да налагат чрез сила на останалите своите вярвания. Имам в предвид католическата църква с инквизицията и разпъванията на кръст.

И. -Следователно са последователите, които не са на нивото на посланието което казват че носят. Не е вина на Христос и другите аватари, ами на егоизма и на липсата на еволюция, които позволиха на някои хора да се облагодетелстват от истинските идеи, да ги деформират за да контролират и манипулират останалите. Религиите които налагат и принуждават не постигат еволюция на духа, нито се постига „хармония с Господ“, техните проповедници не могат да се определят като наместници на Господ, които спазват божии закони и всичко това ще изчезне малко по малко по естествен път от Земята. Но затова ще говорим по нататък защото е много важно.

В. -Въпреки тази намеса аз не виждам да се подобрили нещата тук на Земята.

И. -Не е така.. В миналите епохи се отглеждаха хората като че ли бяха домашни животни, за храна. Това сега ви изглежда една мерзост. Сега вече канибализма е практически заличен от Земята. Преди 200 години робството беше легално и също така имаше пазари за роби и сега това в цял свят е определено като нелегално. Въпреки че сега съществува робство под друга форма, формалното робство е преследвано и наказвано от закона. Религиозните преследвания, дори и да съществуват в някои ограничени райони са намалили своята жестокост и в много

страни има закон за свобода на вероизповеданието. Смъртната присъда като форма на наказание е отхвърлена вече в много страни. Редакцията и приемането на хартата за човешките права от ООН, дори и да не се спазва навсякъде е един пример че във вашия свят има достатъчно напреднали духове, които признават че има човешки права които не трябва да бъдат нарушавани. В нея се обясняват много добре правата за свободния избор и се изисква изпълняването ѝ от нациите които я нарушават, затова тази харта може да бъде определена като много добро приложение на закона за свободния избор.

ТРЕТИ ЗАКОН: ЗАКОН ЗА ДУХОВНОТО
ПРАВОСЪДИЕ (ЗАКОНА ЗА ПРИЧИНА И
СЛЕДСТВИЕ)

- ТОВА КОЕТО ПРАВИШ НА ОСТАНАЛИТЕ, ГО ПРАВИШ И НА СЕБЕ СИ
- ДУХОВНИЯТ ПРОГРЕС Е ВЪЗМОЖЕН КОГАТО ДУХЪТ ОСЪЗНАЕ ГРЕШКИТЕ СИ И ГИ ПОПРАВИ

В. -Има много хора които аргументират атеизма си с максимата „ако наистина имаше Бог, то той нямаше да позволи тази несправедливост която цари по света“. Какво е мнението ти за това?

И. -Мисля, че това е едно мнение изградено върху пълното непознаване на духовната реалност, което интерпретира определени драматични ситуации на Земята като част от някаква несправедливост, защото се смята, че животът на едно същество започва с неговото раждане на Земята. Ако приемем че живота на един човек започва с раждането, то неизбежно ще стигнем до извода че светът е несправедлив и че ако съществува един създател, то той също е несправедлив, като облагодетелства едни още с раждането им за сметка на други. Нима няма хора които от своето раждане живеят с перспективата, че животът им е пълен нещастия, защото се раждат инвалиди в абсолютна бедност в семейства в които липсва любовта, докато други „любимите“ на Създателя са по-умни, по-красиви, по-здрави, по-обичани? Но ако приемем, че този живот не е нищо повече от един епизод от живота на всеки един и че този епизод е заслуженото продължение и следствие на няколко предишни епизода, чийто аргументи се свързват перфектно със ситуацията в която е духът в настоящия си живот, ще започнем да разбираме това което преди ни изглеждаше нелогично и несправедливо. Всички духове започват от една точка. Всички са създадени по един и същи начин, като едно духовно жизнено начало, невежи и неосъзнаващи, но с потенциала постоянно да еволюират, докато стигнат най високите нива на мъдрост и любов благодарение на опита на множество прераждания. Единствената разлика при създаването им е момента, защото този процес никога не спира. Докато едни започват своя път преди милиарди години още преди създаването на вашата галактика, когато тя все още беше едно образувание подобно на облак и имат неизброим брой от прераждания във физическия свят, други сега започват своя еволюционен процес. В зависимост от действията им, еволюционния им път може да бъде прав или заплетен, бавен или бърз. Не сте ли забелязали, че има хора които от ранно детство демонстрират мъдрост която не отговаря на възрастта им, с огромен капацитет да обичат и да разбират, докато други вече възрастни или старци по тяло, са все още незрели в поведението си, до момент в който изглежда че са на

по-малка възраст от физическата им? Разликите които се проявяват зависят от по-голямата или по-малка възраст на духа и от правилната употреба на опита който са натрупали от предишните си прераждания. Разликите които се наблюдават в обстоятелствата в които живеят зависят от действията и решенията които са взели тези духове в миналите си прераждания и в периода между тези прераждания.

В. -И по какъв начин това което ни се случва сега е свързано с действията от минали животи?

И. -Съществува един универсален закон който можем да го наречем Закон на духовното правосъдие, закона за причина и следствие или действие и противодействие, който иска да каже че духът получава точно това което дава. В действителност това е равнозначно на това, че каквото правим на другите го правим на нас самите. Всеки дух трябва да се изправи и да посрещне ситуацията която сам е създал. Много от ситуацияите в които попада един дух в този живот са резултат или ефект от каузата която той сам е създал в миналия си живот.

В.-Защо е универсален закон?

И.-Защото духът не може да бъде щастлив и не може да напредне в еволюцията си ако не се изправи пред онези проблеми и действия които е провокирал и извършил срещу универсалните закони или срещу останалите същества. Ако според закона на свободния избор духът е свободен да избере пътя който иска, да взема решения които смята за подходящи, според закона за духовната справедливост трябва да знае, че след всяко действие което предприема следва и следствието от това действие и че рано или късно ще го засегнат. Казано по друг начин *„свободен си да засееш това което искаш, но е задължително да окосиш това което си посял“*, Едно нещо, ако ни е изглеждало добро когато сме го излъчвали по същия начин трябва да ни изглежда добро когато го приемаме, ако нещо от това което сме получили не ни харесва, то има нещо от това сме направили което не е много добро. Ако нещо не е добро за нас, то също няма да е добро и за останалите. Чували сте мисълта *„не прави на останалите това, което не искаш да ти направят на теб и се отнасяй с останалите така както искаш да се отнасят с теб“*. Според закона за действие и противодействие можем да перифразираме тази фраза така *„Не прави на останалите това което не искаш да ти направят на тебе, защото накрая си го правиш сам на себе*

си" и „прави на останалите това което искаш да ти правят на теб, защото в действителност си го правиш сам на себе си"

В.-Защо го наричаш закон за духовно действие и противодействие?

И. -Защото реално прилича на третия закон на Нютон за действието и противодействието от класическата физика. За тези които не са запознати с него този закон гласи, че ако едно тяло действа на друго тяло с дадена сила то винаги второто тяло противодейства на първото с равна по големина и противоположна по посока сила. На духовно ниво по аналогия на този закон ни се казва, че всяко действие срещу другите ще ни се върне със същата сила т.е. всичко което правим на останалите го правим на самите нас. Това е основата на духовната справедливост където всеки един се изправя пред собствените си действия и има правото да модифицира или не своето поведение след като изпита последствията.

В. -И по какъв начин тези действия срещу другите влияят на нашата еволюция?

И. -Тежестта на тези действия, ако са в противоречие с закона на любовта са като баласт, който не позволява на духа да се издигне на по-високи нива в еволюцията. Обратно, ако действията са в синхрон с закона на любовта действат като пламъка във въздушен балон. Пламъка загарявайки въздуха увеличава нивото на вибрацията на молекулите, намалява плътността на въздуха вътре в балона и позволява достъпа на балона до зони с по-слаба плътност. По същия начин действията в синхрон със закона на любовта увеличават вибрацията на духа и му позволяват достъпа до райони с по-висока вибрация на по-високо духовно ниво.

В. -Моите наблюдения са, че този закон не се спазва много добре. Нима няма убийци и престъпници, които никога не са били изправяни пред съда и умират спокойно от старост?

И. –Това,че кореспондиращото следствие на дадена причина не бъде дадено веднага, може да остави впечатлението на преродените,че няма справедливост защото не виждат престъпника да отговаря за действията си в този живот. Истина е, че само в един живот много престъпления, особено тези които са направени от позицията на властта, остават

ненаказани. В тези случаи тези които са действали срещу закона на любовта и са наранили други духове ще трябва да сблъскат в следващите си животи с последствията от действията си. Представете си един президент, които е бил провокатор на войни и е издавал заповеди за насилие и смърт на хиляди хора. Благодарение на властта която е упражнявал, не е било възможно да бъде арестуван и съден от нито един съд на Земята. Имайте в предвид, че „сметките“ които не е платил в този живот трябва да ги плати в следващите. И палача от вчера може да се превърне в бъдещата невинната жертва. Въпреки това намерението на тази система не е да наказва, а да учи. При всички случаи духът който е причинил лошо натрупва дълг към самия себе си и за да може да еволюира, първо трябва да си даде сметка за вредата която е нанесъл и след това трябва да я поправи.

В. –Обратното, има хора които са вършили само добри дела през живота си и за награда бяха оклеветени, измъчвани и убивани, нали?

И. -Също така трябва да се види и обратната страна на монетата, на закона за духовна справедливост. Тези които действаха в синхрон със закона на любовта и получиха насреща неблагодарност, отхвърляне, насилие, бяха измъчвани и убити за доброто което сториха трябва да бъдат сигурни, че ще бъдат възнаградени в духовния свят, където е истинския свят и не се подчинява на случайни закони създадени от хората. И тук можем да дадем за пример фразата на Исус *„Блажени са смирените, защото те ще наследят царството Божие“* и *„Блажени са тези които плачат, защото ще бъдат утешени“*.

В. -И защо трябва да има толкова време между действието и противодействието, иначе казано между действието и последствията от него? Няма ли да е по честно ако имат последователност?

И. -Противодействието се активира веднага след действието, въпреки че не влиза веднага в действие. Ако действието е в синхрон с духовните закони ,ще получим една *„духовна премия“*, в обратния случай сме натрупали *„духовен дълг“*. „Жътвата“ се забавя докато приключи процеса на прераждане или етапа през който се подлага на проба. Същото е както при изпитите, докато не свърши изпита не се знае оценката от него и не може да се започне следващия изпит докато изпитвания не провери предходния. Когато става въпрос за действия в

съгласие с духовните закони, в един момент ще получим от духовния свят съответната компенсация, която няма да е мигновена. Тази компенсация ще се превъплъти в едно изкачване на духа в по-еволюирани сфери след като приключи с прераждането си. В случаи да духовен дълг, поправянето на стореното ще се забави, докато духът по собствена воля реши да коригира лошото което е направил, за което е необходимо духът да е осъзнал какво е сторил. Според закона за свободния избор не може да бъде задължен да го направи. Самият той ще реши кога ще бъде момента да изправи срещу ситуацията. Но ако иска да напредне духовно, е неизбежно, рано или късно да поправи стореното. Докато това не стане няма да се изправи пред определени изпитания, но тежестта на стореното ,веднъж приключило прераждането, ще го задържи в ниските слоеве на астралния свят, където живеят духове в подобна ситуация и които поради липсата на хармония с закона на любовта си вредят един на друг. Затова живота на тези астрални нива е доста нещастен и пълен със страдания.

В. -И как се постига това духът да осъзнае лошото което е извършил на останалите?

И. -В един момент след приключване на прераждането духът прави подробен преглед на най-важните от морална гледна точка събития през изминалия му живот. През този преглед на живота за всяка преживяна ситуация духът не чувства само това което той е почувствал тогава, ами също така едновременно усеща чувствата и емоциите и на другите хора които за били засегнати от неговите действия.

В. -Каква е всъщност целта на този преглед ?

И. -Духът трябва да осъзнае дали са били уместни неговите решения в зависимост от духовните закони и да усети последствията от действията си върху другите, дали е действал от любов или от егоизъм. И също така за да научи през кои изпитания е успял да премине и през кои не и че това с което му предстои да се сблъска в следващите животи зависи от предишните прераждания.

В. -Прилича на страшния съд, нали?

И. -Горе долу, но няма за цел да наказва или унижава духа само се прави за да разбере да осъзнае своите действия спрямо духовните закони и спрямо останалите.

В. -И кой съди дали неговите действия са били коректни или не?

И. -Той самия с помощта на по-висши духове.

В. -Как може да осъзнае духа дали са били справедливи или не действията му, ако не го е осъзнавал докато е бил жив?

И. -Защото получава помощ, която му позволява да види случилото се с духовна яснота, която той все още не притежава.

В. -И това, че трябва да прецени сам, позволява ли му да бъде безпристрастен?

И. -Да защото именно тази помощ му позволява да бъде наясно с положението, истината се вижда такава каквато е, безпристрастна.

В.-И какво става след това?

И. -Духът се подготвя да поправи и преодолее тези негативни действия през следващите си прераждания и избира според възможностите си тези изпитания през които смята че може да мине. Всичко зависи от пътя който иска да поеме духа. От една страна е полекият, но по-бавния и по-дълъг път, и от друга страна са по-тежките изпитания, но пък те служат да се напредва по-бързо.

В. -И това става веднага, още в следващия си живот се сблъсква с това което трябва да поправи?

И. -Не винаги, защото има много духове които не са демонстрирали никакво желание за промяна и затова са останали задържани на по-долните нива на астрала. Прераждат се без да са минали през процеса който току що обясних. Дори един дух да е започнал своя процес на промяна, трябва да се има в предвид, че в началото желанието да се уповават само на доброто е много слабо и не могат да се преодолеят по-тежките изпитания. За това духът преминава през периоди на преход в които не се изправя пред поправяне на грешките си, а само се подготвя за да подсили желанието си за промяна. Преражданията за така нареченото „изкупление“ , където духът ще се срещне с по-тежки изпитания, ще дойдат когато е достатъчно подготвен и когато има по силна воля за промяна.

В. -Какъв вид изпитания го очакват?

И. -Като например изцяло да изпита на собствения си гръб това което той е сторил в друг живот, за да осъзнае какво е и какво не е в съзвучие с духовните закони и да се опита да поправи лошото което е сторил.

В. -Можеш ли да ми дадеш един пример за да го разбере по-добре?

И. -Представете си че един дух се преражда в 18 век в едно много богато бяло семейство, които притежават имения и роби работещи земите им. Сигурно е, че няма да си даде сметка, защото така са го възпитали родителите му, че робите също са същества които изпитват чувства и страдат като него и че робството е едно действие срещу закона за свободния избор и че никой няма правото да се възползва от друго същество за своя облага. Ако попиташ този господинчо дали му изглежда добре това, че има роби със сигурност ще се засегне и ще каже, че не може да се сравнява един мръсен и невеж роб с един господин от неговата категория. Обстоятелства като „мръсен“, „невеж“ и „роб“ за които той активно помага да бъдат създадени и подържани. Ако ситуацията в която се намира той и неговите роби му изглежда добре това означава, че ще намира за добре и обратната ситуация, т.е. изпитвайки на собствения си гръб живота на син или дъщеря на роби. И така сам ще разбере страданието на робите. И ако попиташ този същия дух, но сега като роб, как му изглежда живота от тази страна ще се оплаква от липсата на справедливост на хуманизъм ще се ядосва на късмета си. Ще задава въпроса *„Господи какво направих за да заслужа това?“*, а в края на краищата не е направил нищо повече от това да ожъне това което е посял. Ако се поучи от този опит когато му се даде възможност да поправи нещата, например да се прероди отново като робовладелец може да си спомни какво е научил в предишния си живот и започне да се бори срещу робството.

В. -От този пример мога да си направя извода че робите е възможно да са били робовладелци в миналите си животи.

И. -И обратното. Възможно е една и съща група от духове да се е преродила в тези противоположни позиции през множество животи, докато накрая си дадат сметка, че най добрия начин да се уважи собствената ти свобода е уважавайки свободата на всички останали при

каквато и да ситуация.

В. -Но да задължиш един дух да мине през същото, каквото той е сторил на друг не е ли око за око, зъб за зъб?

И. -Още веднъж казвам, че това не е наказание а начин на учене. Ако не мисли, че е било несправедливо не би трябвало да има нищо против да получи от това което е дал. Напротив ще очаква с нетърпение да получи справедливата отплата за своите добри действия. Обратното, ако действал от егоизъм,наранявайки другите няма да гори от желание да прибере плодовете на лошия си посев. Ако искахме чрез този закон да накажем нарушителя, нещо като отмъщение можехме да го смятаме *око за око*. Обаче целта на закона не наказанието, а насърчаване на еволюцията на духа, опитвайки на собствен гръб действията които генерира. Казано по друг начин, закона за духовната справедливост ни изправя пред нашите действия по такъв начин, по който можем да се поучим от това. Не е необходимо да се премине през същите ситуации които той сам провокира но обикновено е по начин по които се учи по-бързо, желаейки да излезе по-бързо от тази ситуация.

В. -И няма ли по-малко драстичен метод за да изплати духът своя „дълг“?

И. -Интензивността на изпитанията зависи от това колко бързо иска духа да погаси духовния си дълг и дали е в състояние да го направи. Изпитанието му се дава само когато е готов и подготвен. Все едно е един банков кредит, но без лихви предлагат му се няколко възможности да изплати дълга си и той сам избира как ще стане това. Може да избере да го върне за по-кратко време, но с по-големи квоти или за по-дълго с по-малки квоти. Духовните водачи обикновено препоръчват втория начин. Но въпреки това духовете обикновено избързват и искат да напуснат това състояние на страдание провокирано от направеното лошо и обикновено избират най-интензивните изпитания за да си елиминират кармата. Във всеки случай духът трябва да се съгласи да изправи пред нея и се подготвя за да може всичко да завърши с успех.

В.-Какво е карма?

И.-Това е една дума от индийски произход и означава духовен дълг.

В. –Изглежда че определени изпитания са извънредно болезнени за да може духът да се поучи. Животът му се превръща в една река от сълзи.

И. -Защото съдиш без да знаеш причината. Повечето които виждат само първата част на историята когато се извършват безнаказаните действия им изглежда несправедливо извършителите да останат без присъда. Ако обратно видят само втората част от историята когато се изплащат дълговете вече в следващи животи им изглежда нечестно някои да преживява такива зверства, защото не разбират нито от къде идва нито защо едно нещастие от такъв калибър. Обаче, ако познават криминалното минало на духа много от тях дори не му биха дали втора възможност. В света винаги има една втора възможност, по-точно казано безброй възможности за поправка.

В. -Ако в духовния свят реално съществуват безброй възможности за поправка на стореното от къде идва вярването във вечните присъди и наказания за „лошите“ например според християнството?

И. -Вярването във вечните наказания няма божествен произход. Липсва му основа, не съвпада с духовната реалност и не е нищо повече от поредната заблуда която свещеническата каста са въвели с цел да контролират хората чрез страха. Много е жалко, че тези които се прокламират като духовни водачи, които се предполага че трябва да помагат на останалите за да намерят своя духовен път, напротив манипулирайки и заблуждавайки го възпрепятстват. Във същото време се възползват от слабостта на останалите за да се издигат и облагодетелстват, усложнявайки им пътя които са избрали и без това достатъчно натоварен с трудни ситуации.

В. -И защо хората остават с впечатлението, че болезнените събития в живота им са им ги наложили без да са ги питали?

И. -Защото това е едно решение взето преди да се родим и това че забравяме духовното ни минало при раждането ни кара да мислим че не сме взели участие в изготвянето на този план. Има много духове които са избрали да направят голяма стъпка в духовното си израстване и за това трябва да се изправят пред особено трудни изпитания и в същото време неразбираеми за тези които не познават духовните закони. Много хора не могат да проумеят защо един добър човек трябва да се сблъска с

толкова мъчителни и нещастни ситуации, които той не е предизвикал. И така възниква впечатлението, че животът не е справедлив защото добри хора трябва да страдат така брутално. Но ако могат да хвърлят един поглед на духовното минало на този човек, ще разберат защо. Защото тези духове започват да поправят вредата която са нанесли в миналото си. Трябва да се радвате, че се срещате с такива хора първо защото са осъществили една дълбока промяна в себе си една позитивна промяна за своята регенерация и второ, защото за да вземат решението да се сблъскат с толкова тежки изпитания е поради това че са постигнали достатъчно високо ниво на развитие, което им позволява да успеят да поправят кармичния си дълг.

В. -Възможно ли е един дух който няма кармичен дълг, по собствено желание да избере да премине през негативни ситуации?

И. -Да, случва се доста често. Но това е негов свободен избор.

В. -И това какъв смисъл има? Прилича на мазохизъм.

И. -Да не си мислиш, че духът е взел такова решение защото изпитва наслада страдайки? По този начин се постига духовен напредък. Това решение е присъщо на много напредналите духове, които подтикнати от любовта към по-малките си братя, тези които не са толкова еволюирали, инкарнират за да им помогнат за да им покажат пътят на любовта. В същото време им служи да прогресират по-бързо подлагайки на изпитание своята безусловна и безрезервна любов, сблъсквайки се с множество неблагоприятност и несправедливост от страна на по-ниско развитите им братя.

В. -Дори и да ми казваш, че негативните ситуации ни служат за да еволюираме и много от тях са последствия от миналото, съществуват ситуации, независимо от това какво е сторено в минали животи, които ми изглеждат абсолютно несправедливи, нечовешки и непоносими като например глада, мизерията, войните. И въпреки, че има един или няколко супер развити, всемогъщи същества, които ни помагат, напътстват и създават не правят нищо за да променят това жалко състояние на човечеството. Какво би ми отговорил на това?

И. -Истина, че има много условия са нечовешки и неприемливи, но това са избрали духовете които се прераждат на земята, те са ги създали

и те трябва да осъзнаят това. Трябва да работят за да изкоренят това от лицето на Земята, защото могат и трябва да го направят. Както вече казах духовния напредък се получава, когато е избран по свободна воля и със собствено усилие без никакъв натиск или налагане. Това е един духовен закон за правото на свободния избор, който е уважаван от всички развити обитатели на астралния свят. Затова не можем да видим Господ да поправя несправедливостите на Земята. Сигурно, ако се появи някакво свръх могъщо същество, което решава да поправи много от несправедливостите, действията които предприема няма да се харесат на всички и много от тях, които в началото са го провъзгласявали като Спасител, впоследствие ще се оплакват от липсата на свобода. Винаги ще има недоволни, много малко хора от вашия свят са готови да се отрекат от егоизма, малко хора са способни да споделят това което мислят за свое с останалите. Затова се оставят хората да експериментират във физическия свят свободната си воля без пречки и да се изправят сами пред условията които те сами са създали. Трябва сами да стигнат до извода, че лошото от което страдат е плод на егоизма им и докато егоизма царства в сърцата им ще има войни, глад, несправедливост и мизерия. Единственият антидот срещу отровата на егоизма е любовта. Размърдайте се активирайте се и ще ви се помогне, последователите на закона на любовта винаги са до вас и ще ви помогнат. Но инициативата трябва да бъде ваша решението по ваша собствена воля. Вие имате силата, но само ако решите да промените хода на съдбата си не може да напреднете ако за всеки проблем които имате ви се притичва на помощ баща ви. Трябва да изпитате върху собствения ви гръб ефекта от вашите решения да учите и трябва да имате свободата да изберете един ли друг път.

В. -И защо по-напредналите светове не изпратят тук свои представители за да ни помогнат?

И. -Би им харесало, но както казах вече хиляди пъти, не могат да влияят на свободния ви избор. На колективно ниво по-развитите цивилизации от физическия свят не могат да се намесват в по-слабо развити без тяхното знание и желание. За това помощта се осъществява чрез енкарнация на хора с по-високо еволюционно ниво, давайки пример чрез живота си, без да парадират, без използват технологиите си, за да може този който иска да приеме учението което носят да го направи чрез мислите си, чрез чувствата си, защото го привлича, а не

защото е заслепен от технологиите които притежават. Има случаи когато развити цивилизации не са спазили закона на свободния избор и последствията са били катастрофални. По-слабо развитата цивилизация става зависима и когато ги оставят сами, предполагаемия напредък които са постигнали много бързо изчезва. Тъй като не е постигнато чрез собственото им усилие се забравя бързо. Също така получавате непрекъсната помощ от астралния свят и духовните водачи които не са преродени в този момент. Вече говорихме достатъчно нашироко по темата как може да контактуваме с духовния свят за да получим помощ. Но за да получим тази помощ трябва да желаем да я приемем. Този който иска да бъде сам изолиран от света, този който не иска да напредне желанието му ще се уважи. Никой не може да бъде задължен да еволюира в любовта, ако този напредък не е по собствено желание не служи за нищо у освен това е едно нарушение на закона за свободния избор.

В. -Има хора които оправдават войната като необходимост за да се избегне по-голямо зло за да се запази мира и демокрацията. Какво е твоето мнение?

И. -Ами ако наистина са последователи на мира и свободата да не правят обратното на това което проповядват. Когато казваш едно и правиш друго се превръщаш в лъжец и лицемер. Целта не оправдава средствата, защото средствата трябва да бъдат в съзвучие с целта която се преследва. Не може да се постигне мир чрез война, нито свобода чрез налагане, справедливост чрез несправедливост.

В. -Решението да се води война се взема от една шепа хора, останалите искат да живеят в мир, нали?

И. -Тогава, защо давате властта на хора които правят обратното на това което искате? Когато злонамерените управляващи на вашия свят призват за война ще видят че няма хора които да са готови да изстрелят нито един патрон, няма хора които да ги задължават да го направят, нито такива които да произвеждат оръжие, колкото и да са злонамерени не могат да направят нищо. Ако управляващите постигнат целта си е защото знаят да стимулират егоизма който съществува във вас. Знаят как да призват овците в кланицата, казвайки им че те са касагите на другите овце.

В края на краищата, проблема е на този който си мисли, че има

правото да отнеме живота на друг като него, излагайки се на възможността други да отнемат живота му. Духът който е приел духовните закони, никога не би участвал в една война, защото знае много добре, че живота е свещен и че участието му в едно действие което може да провокира отнемането на живот е срещу закона на любовта и свободния избор.

В. -И ако някой при нападение, действайки в собствена защита или иска да защити друг човек убие нападателя,тогава?

И. –Виж, в духовния свят не е толкова важно извършеното действие, ами намерението с което е направено. Този който не е имал намерение да убива, а само да избегне това нападателят да убие някого, не може да бъде сравнявано със случая когато от самото начало си с намерението да отнемеш живота на някого. Но това не е случая при който хората отиват на война.Когато някой отива на война знае перфектно, че в някой момент ще му се наложи да убие друго човешко същество и също така да умре. Един последовател на закона на любовта който се прокламира че вярва в Господ, никога няма да отиде доброволец в една армия за да отиде да убива, защото няма никаква идея, никаква вяра достатъчно благородна която да оправдава отнемането на живота на други инкарнирали братя.

В. -Но също е вярно, че има много хора които са задължавани да отидат на фронта против волята им. Какво ще кажеш за това?

И. -Ами, че е едно много голямо изпитание за въпросния дух, защото се намира притиснат до стената. Но това не се случва случайно и който е попаднал в тази дилема е защото в предишен живот е провокирал други да попаднат в тази ситуация. Това е едно много трудно изпитание където се подлагат на проба убежденията му, защото трябва да избере между това да убива или да бъде убит, измъчван или ранен от „врага“ или да бъде хвърлен в затвора или дори да получи смъртна присъда от „своите“ в случай че го декларират дезертьор или предател.

Във вашия свят един войник който е убивал „врагове“, излагайки на опасност собствения си живот е герой. И този който не излага живота си на опасност за да убива е страхливец. В духовния свят нещата седят по обратния начин. Смелия е миролюбивия, дезертьора, непокорния, този който е против това да убива и рискува живота си запазвайки живота на другите, хора които не познава вероятно с друга вяра или идеология, знаейки че тези които са от неговата страна ще го преследват докато е

жив. Докато, този който излага живота си за да убива от страх, че една от двете страни може да отнеме неговата преди това е много далече от смелостта. Във всеки случай, трябва да избере духа какво предпочита, временното земно страдание причинено от егоистични същества и награда от духовния свят или земната награда на един герой от войната последвано от страдание в духовния свят, защото си атакувал срещу братята си.

В. -Следователно, ако някоя държава или сила има намерение да нахлуе в други държави, какво би трябвало да направят останалите страни за да предотвратят атаката, да седят със скръстени ръце докато ги завладеят? Например в случая с нацистка Германия, Европа и Америка трябваше да оставят нацизма да завладее света чрез военната си сила?

И. -Вашите познания върху историята на човечеството са сериозно манипулирани много от вас вярват, че в една война едните винаги са добри а другите лоши, едните от страна на Господ и другите на Дявола. Само, че противниците мислят точно обратното. Те са добрите и от страна на Господ и другите са лоши подпомагани от Дявола. Една война като тази която споменавах не се разпалва от днес за утре. Истината е, че войните се изковават много преди да започнат въоръжените конфликти. Много е жалко да се наблюдава как бъдещите врагове си съдействат предварително в процеса на въоръжаване и след това влизат в конфликт за да се унищожат. Екстремните и насилствени идеологии оформят растежа си върху моралното и духовно бедствие. Най-големите войни са идвали след дълбоки икономически кризи, когато населението е достигнало екстремно ниво на мизерия. Тези икономически кризи не са станали случайно, ами са били провокирани съзнателно от една малка група от хора с голяма икономическа и политическа влиятелност, с намерението да увеличат богатството и властта си за сметка на нещастията и страданията на останалите. Чрез своите средства за пропаганда изграждат своите екстремистки идеологии, за да убедят хората, че виновниците за страданията им са другите, различните по раса, религия, култура и т.н.. Но когато постигат това е защото успяват да стимулират егоизма ви, който не ви позволява да видите в другото човешко същество един брат.

Един истински вярващ в любовта човек никога няма да отиде на война и да убива хора, защото който и да е човек е ваш брат. Би ли ви

харесало вашите деца да преживеят война, да ги раняват и убиват, да страдат и гладуват? Би ли ви харесало да разрушат домовете ви, селата ви, градовете ви? Тогава помислете, че от другата страна става същото, ако вие отидете на война ще провокирате същото страдание, смърт, болка и разрушения, които не желаете за вашите деца. От другата страна също имат деца които страдат, които живеят в мизерия, гладуват, изпитват болка умират. Не причинявайте това което не желаете за вашите деца на децата на другите, защото според закона за духовната справедливост това което причинявате на децата на другите го причиняване на вашите бъдещи деца.

В. -Според това което каза, главните подстрекатели на войните са няколко човека, докато останалите мотивирани от егоизма си се оставят да бъдат повлечени, нали?

И.-Точно така.

В. -Следователно тези, които са отговорни за разпалване на войните ще се окажат с много тежък кармичен дълг?

И. -Точно така. Имам едно съобщение за „силните на деня“ в материалния ви свят. За да ви накара да помислите, размислите и промените действията си преди да сте натрупали още по голям дълг към себе си. Тъй като нямат никакви угризения да организират войни, нашествия, да сеят раздор и омраза между народите и на всичко отгоре наглостта да го правят в името на Господ, на демокрацията и на свободата или друга благородна кауза, трябва да знаят ,че засяват едни страховити семена, чийто изобилни и горчиви плодове трябва да приберат безмилостно в следващите си животи, прераждайки се като деца които са осакатени в страни които са наредили да бъдат осеяни с мини или като деца гладуващи в страна, която те са докарали до мизерията. Тяхната позиция на силни в материалния свят е само едно временно обстоятелство, което няма да имат в духовния свят, където позицията не зависи от парите, властта и влиянието което имат а само от способността им да обичат. Какво разочарование ще получат тези които се мислеха за господари на света, когато преминат във духовния свят и видят действителността такава каквато е и видят че всички тези които умряха и страдаха по тяхна вина са над тях по духовни заслуги. Няма да има никакво триумфално посрещане като държавен глава. Но ще ги очакват множество слабо развити същества нетърпеливи да си отмъстят

за стореното им. Колкото страдание си причинил, толкова ще получиш.

В. -И какво можем да кажем на жертвите от въоръжените конфликти.

И. -Не трябва да се притесняват, че губят материалното, няма нищо дори и да загубят живота на тялото си, защото всичко това е преходно. Помнете никой не може да ви убие, защото сте безсмъртни и когато се завърнете в духовния свят, във вашия истински живот нищо от това няма да има значение. Там ще изчезне вашето страдание и раните ви ще зараснат. Там любовта е единственото което има значение. Ако всички нещастия които сте преживели са ви послужили да станете почувствителни към страданието на братята ви до степен такава, че не желаете повече нито едно същество да преживее вашето страдание, ако сте постигнали способността да обичате, дори и малко, означава че не е било напразно.

ЧЕТВЪРТИ ЗАКОН: ЗАКОН НА ЛЮБОВТА

- ПЪТЯТ НА ДУХА Е ДА ДОСТИГНЕ ЩАСТИЕТО ПРАКТИКУВАЙКИ БЕЗУСЛОВНАТА ЛЮБОВ, ПО СВОЕ СОБСТВЕНО ЖЕЛАНИЕ
- БЕЗ ЛЮБОВ НЯМА ЕВОЛЮЦИЯ. БЕЗ ЛЮБОВ НЯМА МЪДРОСТ. БЕЗ ЛЮБОВ НЯМА ЩАСТИЕ.
- ЛЮБОВТА Е ХАРМОНИЗИРАЩАТА И СЪЖИВЯВАЩА СИЛА НА ДУХОВНИЯ СВЯТ.

В. -Споменаваш закона на любовта в много пъти, но какво е според теб любовта?

И. -Любовта може да се определи в най-висшата си степен като способността да чувстваме останалите като едно цяло с нас самите.

В. -Но любовта наистина ли съществува или е само едно абстрактно понятие?

И. -Съществува реално и се представя като една интензивна вибрация на жизнената енергия или духовното начало, която се разпространява във всички планове на живот, от духовното ниво минавайки през менталното, астралното до физическото ниво. Проявата на любов на енергийно ниво е енергията с най-висока вибрация, най-брилянтната светлина, светлината на звездите. Тази вибрация, вибрацията на любовта, също както и на светлината може да се излъчва и да се приема.

В. -И всъщност какво се чувства чрез любовта?

И. -Когато едно същество изпитва истинска любов се чувства пълноценно, щастливо залято от една необикновена вибрация, една сила и чувствителност. Не му трябва нищо повече за да се чувства щастлив. Духът вдъхновен от любов има желанието да предаде на останалите това щастие и да им помогне да се почувстват така защото знае че е свързан с тях, като че ли са част от него. Изпълнено от любов астралното му тяло повишава вибрацията си, аурата се разширява много и става по-брилянтна. Колкото повече капацитет има да обича толкова по-висока е вибрацията му и е способен да предаде повече енергия. Ако получателят или получателите имат чувствителност, имат усещането че ги обгражда една гореща вълна като вибрация която минава по цялото им тяло и ги кара да потръпва и в същото време ги кара да се чувстват обградени от мир и хармония. В това състояние на благополучие се чувствате оптимисти, радостни, ведри, спокойни и разбирате, че житейските проблеми не са толкова тежки.

В. -Това което описваш ми изглежда много мистично, не знам до каква степен е възможно за нас хората.

И. -Разбира се, че е възможно но сте толкова материални, че ви липсва чувствителност както за да давате така и за да получавате. За това

вместо да чувствате любовта, болшинството от вас ценят жестовете които се правят в името на любовта, въпреки че на повечето им е трудно да разберат какво мотивира човек да действа по този начин.

В. -И защо любовта е един духовен закон?

И. -Защото е вътре в духа, необходимо му е да обича за да бъде щастлив. При липсата на любов духът се чувства като откъснато цвете.

Ако според закона за свободния избор духът трябва да бъде свободен за да се чувства щастлив, според закона на любовта трябва да обича за да бъде щастлив. Ако обединим тези два закона в един ще кажем, че духът трябва да обича свободно за да бъде щастлив.

В. -Ако любовта е необходима за щастието на духа, защо не се раждаме всички обичайки се?

И. -Духът трябва сам да развие способността си да обича по време на своята еволюция. Както вече казах духовната искра, когато е създадена има капацитет за множество възможности, но трябва да ги развие. Една от тях е да обича и е най-важната цел в еволюционния процес. Любовта е движещата и хармонизиращата сила на света.

В. -Как влияе любовта в хармонията на света?

И. -В следствие на един акт на любов съществуват всички духовни същества. Любовта е силата която захранва всеки креативен импулс. Любовта е базата върху която се крепи световната духовна солидарност. Духът воден от любовта има желанието да помага на еволюцията на всички останали същества за да развият способността си да чувстват щастието което излъчва любовта. Само върху базата на любовта може да се изгради истинското и трайното.

ОБИЧ СРЕЩУ ЕГОИЗЪМ

В. -Коя е първата стъпка която трябва да направим за да можем да обичаме?

И. -За да обичаш трябва да се чувстваш сам себе си и за това е необходими да се познаваш. За да искаш да обичаш останалите, първо трябва да се научиш да обичаш сам себе си опознавайки се. Който не обича сам себе си не може да обича останалите.

В. -Аз пък си мислех, че за да обичаш останалите трябва да се жертваш.

И. -Нищо подобно. Това което трябва да направиш е да жертваш егоизма си. Проблема е в това, че имате погрешна представа за любовта. Да обичаш себе си не означава да си мислиш, че си нещо повече от другите и затова трябва да работиш върху задоволяването на егоистичните ти капризи. По скоро трябва да опознаеш твоите истински потребности, чувствата ти и да ги развиеш за да бъдат мотора на живота ти. За това казах, че за да обичаш истински е много важно да познаваш самия себе си. Това включва да различаваме между какво чувстваме и какво мислим, между това което идва от нашите чувства и това което идва от егоизма ни.

В. -Следователно как да различим какво е любов и какво не е?

И. -Любовта в своята най-висша степен е безрезервна. Този който обича истински не очаква нищо в замяна, този който действа от интерес не обича истински. Любовта трябва да бъде свободна. Не може да се насилва никой да обича.

И този който иска да обича трябва да е готов да се откаже от егоизма си. Любовта и егоизма са противоположни понятия, несъвместими, антагонистични. Да се научиш да обичаш означава да се освободиш от егоизма. Който увеличава способността си да обича, намалява егоизма си и обратно.

В. -И как се учи духа да обича?

И. -Това е един продължителен процес който заема много време в еволюцията. Започва се преди духът да започне човешката фаза и никога не свършва, защото винаги има нещо ново за учене. Както когато се учим да говорим няма друг начин да се научим да обичаме освен чрез

непрекъснатото взаимодействие с останалите. В първите етапи когато духът е много слабо развит експериментира любовта чрез тази която други по-развити същества изпитват към него. Това го кара да се чувства добре. Също така трябва да почувства какво е липсата на любов, егоизма на други като него които все още не са способни да обичат. Това ще го накара да изпита негативни емоции, но ще му позволи да разграничава липсата и наличието на любов. Също така да я цени. Ще му помогне той сам да развие чувствата си. Преди да се научи да обича, ще развие способността си да приема любов. Всичко това мотивира развитието му първо в емоциите и след това в чувствата.

Един път вече познал любовта която е получил, духът вече е готов сам да излъчва любов. Първите му чувства ще бъдат отправени към тези които го обичат. Например членовете на семейството му, а останалите ще бъдат „врагове“. Спрямо тези които никога не са имали контакт с него ще изпитва безразличие. На този етап духът е страстен в любовта и в обратния случай отмъстителен и злобен. Идва един по-напреднал етап, когато духът вече няма да иска да отвърща на тези които са му направили лошо, защото си дава сметка сам по себе си, че страданието е нещо негативно, несъвместимо с любовта и ще изостави отмъщението като форма на обезщетение за нанесеното зло. Този етап можем да го наречем напреднала любов с условие, резерви. Идва друг момент в който нивото на разбиране, състрадание и чувствителност са се увеличили значително и е готов да даде голям скок. Готов е да обича всички останали, включително тези които са го карали да страда неопишимо. С други думи е влезнал във финалния етап в който се достига безусловната любов. Но това не става от днес за утре необходими са милиони години на еволюция за да се измине пътя от първия до последния етап.

В. -Можеш ли да ми направиш едно резюме на тези етапи?

И. -Да, но както казах това е един продължителен процес,но все пак можем да го разделим на следните етапи:

1. Безчувствен като излъчващ и приемащ любов.
2. Отчасти чувствителен като приемник на любов и не може да дава любов.
3. Чувствителен като приемник и отчасти като отдаващ любов.
4. Силно чувствителен като приемник и даващ любов (напреднала условна любов).

5. Абсолютно чувствителен като приемник и като отдаващ любов (безусловна любов).

В. - Какъв е произхода на емоциите и чувствата и каква е разликата между тях?

И. -В първите етапи на еволюция на духа той може само да приема емоции, които в основата си са отговор на някакъв стимул на природата. Този етап на възприемане на емоциите започва в етапа преди човешкия. И реално може да се наблюдава, че много от бозайниците като кучета, коне, крави, делфини са способни да усещат и да проявяват доста дълбоки и от различен тип емоции. Докато духът трупа опит чрез емоциите и ги взима под внимание когато взима решения, то тогава започва да развива чувствата си. Може да се каже, че чувствата са по-висшата форма на емоцията.

В. -Можеш ли да задълбочиш въпроса за разликата и връзката между емоция и чувство?

И. -Емоциите са краткотрайни, нормално се активират от някакъв стимул, вътрешен или външен. Чувствата са продължителни, имат дълбоки корени в духа и въпреки, че околния свят им влияе, не е задължително да са мотивирани от някакъв външен мотив, а от личната воля на духът. Чувствата и емоциите са тясно свързани. Чувствата са в състояние да събудят емоции. Емоциите от своя страна са проявление на чувствата. Също така емоциите най-вече тези които са приети от вън влияят върху чувствата и могат да бъдат стимул за активирането или отслабването им. Когато имаме максимално развитие на чувството любов, т.е. когато сме достигнали нивото да безусловната любов се намираме пред едно чувство което никога не свършва и освен това няма необходимост от външен стимул за да го събуди и подхрани.

В. -В коя част на съществуването се раждат емоциите и чувствата?

И. -Емоциите и чувството на любов се зараждат в духовното тяло. Его-емоциите и его-чувствата, въпреки че се усещат от духовното тяло се зараждат в менталното тяло.

В. -Не разбирам какво искаш да кажеш.Какви са его-чувствата и его-емоциите?

И. -Негативните емоции и чувства генерирани от егоистични

нагласи. Всъщност егоистичните нагласи са мисли и следователно произхождат от ума.

В. -Следователно чувствата и мислите имат различен произход? Винаги съм мислел че са плод на ума.

И. -Ами нямат един и същи корен. Чувствата произлизат от духът (духовното тяло) а мислите от ума.

В. -Да видим дали съм разбрал добре.Искаш да кажеш, че егоизма произлиза от ума, а любовта от духа?

И. -Да, въпреки че както казах его-емоциите и его-мислите се усещат от духовното тяло, въпреки че егоистичния им вид се заражда в мозъка.

В. -Можеш ли да изясниш следното, как е възможно да се зараждат в мозъка и да се чувстват от духа?

И. -Разбира се. Представи си че един човек с прожектор се намира в един стъклен купол. Ако стъклото е прозрачно светлината която излиза от прожектора навън и светлината която влиза от вън няма да претърпят промяна минавайки през стъклото. Ако обаче, стъклото на купола вместо да е прозрачно е непрозрачно, то тогава ще промени пътя на светлината през него, така както на тази която излиза така и на тази влиза от вън. Човека с прожектора представлява духовното тяло а стъклената купола менталното. Непрозрачността на стъклото на купола е егоизма.

Егоизма модифицира толкова възприемането на чувствата и емоциите на останалите (светлината която влиза), трансформирайки ги преди да докоснат духовното тяло, колкото и чувствата и емоциите които излизат от духовното тяло (светлината която излиза), че ще бъдат възприети от останалите с един егоистичен оттенък.

В. -Все още не ми е съвсем ясно как функционира връзката между любов и егоизъм в природата на човека. Как е възможно по едно и също време да обичаме и да бъдем егоисти? Можеш ли да ми го изясниш?

И. -Да, разбира се. Представи си, че човека е като една глава лук, в сърцевината е духът който излъчва светлина, която е любов. Този център излъчвател на светлина е покрит от множество слоеве и всеки един от тези слоеве възпрепятства по-малко пътя на светлината. Докато всички слоеве заедно не позволяват на светлината въобще да излезе навън.

Всеки един от тези слоеве представлява проява на егоизъм, които трябва да се елиминират постепенно за да може накрая любовта да блесна с цялата си сила. Докато махаме един по един слоевете светлината от центъра се среща с по-малко препятствия по пътя си навън. Най-външните слоеве представляват най-примитивния и повърхностен егоизъм. Това са слоевете отговарящи на суетата. В средата отговарят на гордостта и най-вътрешните на високомерието, надменността. Всеки човек се намира на различна точка от този процес. Болшинството от жителите на Земята са постигнали да се освободят само от някои от първите слоеве. Някои са постигнали да елиминират някои от средните слоеве и са много малко тези които са в процес на елиминиране на най-дълбоките слоеве на егоизма. Тъй като този процес е прогресивен и всеки един е на различен етап, можем да направим нещо като класификация на духовете в три големи групи: първата е любезен-суетен, втората е щедър-горделив и третата нежен-високомерен.

В. -Защо ги класифицираш с две качества, едно положително и едно отрицателно?

И. -Защото не искам да ги класифицирам само от егоистичната им страна ами да покажа и качествата които може да развие духа на съответния етап. Първото качество показва какво може да достигне духа, когато направи усилие да развие любовта и второто е нивото на което се намира в момента. Суетния може да бъде много любезен и учтив, горделивия много щедър и високомерния много нежен, любвеобилен когато са склони, готови да преодолеят егоизма и да се борят за чувствата си. Няма нищо лошо в това да признаем наличието на егоизма във всеки един от нас и да го дефинираме за да разпознаем и да можем да го преодолеем. Лошо е когато духа не иска да признае съществуването му. Всеки един от нас в действителност има една егоистична част която трябва да изкорени за да може да обича истински и да се чувства реално щастлив. Непризнаването ни отвежда до застой в еволюцията защото не можеш да преодолееш един проблем ако не признаеш, че съществува.

В. -Можеш ли да опишеш в детайли трите прояви на егоизъм които вече спомена суета, гордост и високомерие?

И. -Да. Можем да различим най-малко три форми на егоизъм от най-грубата до най-фината - суета, гордост и високомерие. В ежедневната ни реч използваме много често тези три думи, но както ще видим тяхното

духовно значение е много по-обширно и дълбоко и се различава в много аспекти от значението което им даваме в нашите разговори. Ще ги анализираме една по една и ще анализираме проявите им.

В. -Какво е суета и какви са нейните прояви?

И. -Суетата е най-примитивната форма на егоизъм. Присъща е на по-младите духове, които въпреки че са еволюирали доста в интелекта, все още са новаци в опознаването на чувствата.

Основната характеристика на суетния е, че е много съсредоточен в самия себе си, да задоволява нуждите и примитивните си желания и много рядко или никога се интересува от нуждите на другите. С тези свои действия се ограничава само в практикуването на своето право на личен избор, което в повечето случаи ограничава правото на избор на останалите. Суетните хора желаят да бъдат центъра на внимание и останалите трябва да са концентрирани около тях. Имат нужди и желания повече отколкото обичат. Затова във връзките си търсят славата, възхищението, похвалите, угодата, да им се задоволяват желанията, да бъдат обичани.

Суетният винаги се сравнява с останалите, опитвайки се винаги да изглежда над другите. Често се присмива и клевети тези за които мисли, че са под него по умения и материални условия и хвали преувеличавайки качествата на тези от които смята че може да извлече полза. Доста пъти действията са му неправилни, некоректни с единствената цел да задоволи интересите си. Затова изопачава истината за да замаскира егоистичните си действия. Много често се чувства недоволен от самия себе си и затова бяга от плашещата го самота. Нуждае се от други хора опитвайки се да ги манипулира и абсорбира за да задоволи не само нуждите си а и вкусовете и капризите си. Възползва се до такава степен от хората около себе си, че достига до момент в който ги поробва физически и психологически и ако тези контакти не му донесат очакваните резултати, се уморява бързо от тях. Те са хора, които много често абсорбират и манипулират членовете на семействата си, подчинените на работното си място смятайки ги едва ли не за своя собственост и че трябва да бъдат под влиянието му. Когато не получават вниманието което искат търсят да привлекат вниманието по какъвто и да е начин и на каквато и да е цена, представяйки се като жертва, използвайки агресията, шантажа и каквато и да е друга форма за манипулация която смятат за добре.

Заради негативната и задушаваша вибрация която генерират, могат

да изтощят хората около себе си, които ако не познават суетата и не знаят как да я управляват не могат да издържат много време около тях. Затова имат много познати и малко приятели. Много бързо се уморяват когато трябва да се направи усилие и търсят други хора които да поемат отговорностите им въпреки, че през цялото време се хвалят колко много правят за другите. Когато правят нещо за някого рядко е по дискретен начин, почти винаги е за похвала, търсейки компенсация. Той не претендира да бъде добър човек а да изглежда като такъв .

В. -Уф, дано няма много такива хора.

И. -Ами три четвърти от населението на Земята все още се намира в тази начална фаза на еволюция и е преобладаващия дефект на вашата политическа класа. Никой не би се идентифицирал с това което казах, защото самия факт че го признава е знак че се намира на напреднал етап. Затова вашата планета е такава каквато е.

В. -Да живееш с хора които са такива егоисти е направо изтезание.

И. -Нима си мислиш, че ти си се освободил от егоизма независимо дали е под тази или друга по-лека форма. В самата фраза която току що ми каза изпъква егоизма ти представен във формата на неразбиране към братята ти и в същото време ти служи за извинение, че искаш да се отдръпнеш от тях за това че не са толкова напреднали. Този етап на суетата както и следващите на гордостта и високомерието са етапи през които всички, абсолютно всички трябва да преминат и ако си ги преодолял е защото в един момент си осъзнал този дефект и си работил за да го преодолееш и си го постигнал с помощта на примера на по напреднали хора. Ако по-напредналите духове се изолират от останалите не толкова напреднали духове. Какъв вид любов изграждат? Може би като ти го казвам така директно изглежда много жестоко, не го правя с цел да дискриминирам някого, казвам го само за да осъзнаете този вид егоизъм и да употребите това знание за вашето развитие.

И. -И как се учи духа да осъзнава своя собствен егоизъм, в този случай представяйки се под формата на суета и да работи за превъзможването му?

В. -Обикновено, изпитвайки върху собствения си гръб егоистичните прояви на другите притежаващи подобен на неговия егоизъм. Закона за

духовната справедливост изправя всеки един срещу своите собствени действия, въпреки че го прави чрез действията на останалите за да може от това духът да извлече най-много полза за развитието си. Личното страдание ще разчувства духа и става по-чувствителен когато усети чуждото страдание, особено към тези които са минали през страдания подобни на неговите. Събужда се чувството на солидарност, която е зародиша на любовта.

В. -И винаги ли трябва да се изпитва на собствения гръб страданието от собствените действия за да се осъзнае, че тези действия са вредни за останалите?

И. -Не. Може да го разбере давайки си сметка лошото което предизвиква върху останалите с действията си или защото има способността да се учи от грешките и опита на останалите. Но затова трябва да развие достатъчно чувствителността си, любовта си, защото само когато има любов сме способни да чувстваме страданието на останалите като наше собствено. В първите етапи духът се развива и се учи от страданието, изпитвайки на гърба си егоистичните действия които сам той е генерирал, докато след това развивайки любовта се учи чрез съпричастие, съпричастие и разбиране на страданието през което сам е преминал или преминават останалите.

В. -И как може да бъде преодоляна суетата чрез съпричастие?

И. -Първата стъпка е да осъзнаем нашия дефект и втората стъпка е да променим поведението си. Това че сме наясно с нашия дефект не означава че няма да го проявяваме. Ако сме в състояние да го признаем и същевременно избягваме да действаме така както той иска, не се оставяме да бъдем повлияни от него когато трябва да вземем решение, дефекта губи сила докато накрая го преодолеем. Осъзнаването преминава през опознаването в дълбочина в какво се състои суетата как се проявява и как се подхранва. Суетата се захранва от вярата, че за да бъдат щастливи важното е да бъдат в център на внимание, да се уважават, да се ласкаят, винаги да им се обръща внимание, да се задоволяват желанията им, да получават подаръци. Това е една тенденция да се трансформира реалността за да се накарат останалите и самия себе си да повярват, че трябва да притежава всичко около себе си, както предмети така и хора, за да бъде щастлив. Суетата е като една прахосмукачка която захваща всичко което пресече пътя ѝ задържайки го

за себе си, без да оценява това което притежава. Същото е когато едно дете рита и протестира за да му бъде купена определена играчка, която за него в този момент е най-прекрасната в света и много кратко време след, като бъде задоволено желанието му, вече не се интересува от нея.

Следователно, докато суетния продължава да търси внимание и да изисква от останалите да му обръщат внимание, ако не работи да събуди чувствата в себе си винаги ще се чувства недоволен, нещастен дори и да е обичан от останалите няма да може да го разбере защото не знае как да го оцени. Това което не се постига по собствена воля, нито се оценя, нито разбира, нито му се наслаждава. Суетния не се бори за целите си той кара останалите да ги постигнат за него. Когато има цели обикновено са материални, свързани с външния вид, почти никога цели свързани с духовната същност. Прилича на човек, който винаги се топли на огъня на съседите, защото не иска да положи усилие да запали огън сам за себе си.

Запали своя собствен огън в теб самия и няма да зависиш от никого когато искаш да се стоплиш. Този огън на духовно ниво се казва любов, тя утешава и стопля духа, дава му сили да напредва и да бъде истински щастлив.

В. -Има много хора които търсят успеха и славата за да постигнат щастието. Какво би им казал?

И. -Че лъжат сами себе си. Успеха и славата са едно ласкателство за суетата, но са един капан за чувствата. Единствения начин да се постигне щастието е да се изпълним с любов.

В. -Можеш ли да дадеш един кратък съвет, който резюмира всичко казано до тук?

И. -Да. Крачката която трябва да направи суетния за да се промени е да разбере, че щастието не зависи от външни обстоятелства, а е вътре в нас. Това е големия урок който всички ние трябва да научим. Истинското щастие не зависи от това другите да те обичат, ами от любовта ни към нас самите. Затова ако искаш да бъдеш щастлив престани да търсиш отчаяно любовта на другите, ами намери начин да събудиш своите собствени чувства.

В. -Какво би помогнало на еволюцията на един суетен човек, какво би му казал?

И. -Никога няма да постигнеш щастието търсейки адмирации,

признание, обичта от другите. Ако не си доволен от живота си, ако се чувстваш самотен и животът ти празен, не търси навън виновниците за твоето нещастие, защото не са навън а вътре в теб. Не се топли на огъня на останалите защото никога няма да ти е достатъчно. Запали своя собствен пламък и така няма да си зависим от това което правят или не, другите за теб. Остави на страна егоизма и обичай, защото единствения начин да запълниш тази празнота е безрезервната любов.

В. -Изглежда, че си противоречиш с това което каза преди. Ако се откаже от любовта на другите, как ще се научи да обича?

И. -Може би съм се изразил зле. Не трябва да отхвърля любовта на другите. Това което искам да кажа е, че не търси неправилната форма на щастие. Всичко трябва да бъде балансирано.

В. -Не разбирам какво искаш да кажеш, дай ми пример.

И. -Представи си че сме събрали цялото човечество на един голям площад за да поделим всичката любов на света. Първо питаме: *Кой иска да получи любов?*Ще видим, че 100% от хората ще вдигнат ръка и всеки един от тях ще мисли че най-много се нуждае от любов. Но когато попитаме: *Кой е готов да даде любов?* Ще се отзоват много малко и това е любовта която трябва да бъде поделена измежду всички. Това става със вашето човечество, любовта на много малко хора поддържа света. Повечето са готови само да получават, но не точно да получат любов ами по-скоро да задоволят егоизма си.

Чакаме пасивно любовта да дойде от вън. Чакаме магията която би ни донесла любовта и би ни направила щастливи, без да трябва да правим нищо, все едно че е някаква дрога. Но ако дори и да получаваме всичко което искаме и продължаваме да сме пасивни, ако не се борим да преодолеем нашия егоизъм, ще дойде време когато ще кажем на този който ни дава всичко което желаем: *„Не е достатъчно, все още не съм щастлив“*. И ще изискваме още и още и никога няма да е достатъчно да изпълни празнотата ни. И никога няма да оценим какво ни е било дадено, защото ще гледаме само това което все още не сме получили. Всеки малък проблем от живота ще е мотив за оплакване. Ако е облачно ще се оплакваме че е студено, ако е слънчево - защото е много горещо. Тази празнина която се изпитва може да се запълни само с любов която всеки един е способен да генерира за себе си самия и за останалите. За да бъдеш щастлив е важно както да получаваш любов така и да даваш.

В. -Да се върнем на темата за суетата. Мисля, че не всички които се намират на този етап имат едни и същи характеристики.

И. -Правилно. Вътре в суетата има различни степени. В началните етапи са по-примитивните и материални прояви на егоизма като алчността, ненаситността, завистта. Във един следващ етап, когато духът започва да опознава чувствата този материален егоизъм се превръща в духовен. Все още изпитва неохота когато трябва да дава, но е в състояние да разпознае любовта и благосъстоянието което провокира и търси да я получи. Точно тогава алчността преминава в привързаност, зависимост, нежелание да сподели с останалите любовта и нежността която получава от определени хора. И точно тогава ненаситността преминава в абсорбиране, иска целия свят да му обръща внимание и да му дава нежност и любов. В този момент завистта става по-коварна и се превръща в ненавист към тези които имат някоя духовна добродетел а те я нямат, но биха искали да я притежават. Това, че са по-чувствителни прави чувството им за справедливост по-развито, но само когато е в тяхна полза. Непрекъснато действат несправедливо с останалите правейки го съзнателно за свое собствено облагодетелстване.

В.-Какво трябва да постигне духа за да може да каже че е преодолял периода на суетата?

И.-Първоначално трябва да може да намира разликата между суетата и гордостта, а това става със запалването на личната духовна любов. Докато суетния е един абсолютен приемник на любов, то горделивия е дарител на любов. Означава че е придобил възможността да обича истински по своя собствена воля.

В. -Искаш да кажеш, че не е способен да обича или че не изпитвал любов?

И. -Всички духове са способни да обичат. Всички които са достигнали до фазата на гордостта са преминавали през фазата на суетата и разбира се преминаването в отдаващ любов не става от днес за утре. Този процес изисква много време където егоизма и пробуждането на чувствата са в непрекъсната борба, борба между това което запалва и това което потушава пламъка на любовта. В суетния този пламък е много слаб и гасне много често. Все още няма твърда воля да се работи с чувствата и не набляга върху увеличаването на пламъка, много е зает да

задоволява егоистичните си капризи.

Казано по-друг начин, докато суетния все още не е способен да запали и поддържа своя собствен огън и все още търси да се топли от огъня на другите, то горделивия е намерил вече начин да запали вътрешния си пламък и волята му работи твърдо за да го запази запален. Той вече е разбрал и опитал нещо от истинското щастие.

В. -И как се научава духа да запалва своя собствен пламък?

И. -Чрез собствен опит и чрез примера на по-напреднали духове. Обикновено един дух във фазата на суетата бива посветен в любовта от по-напреднал дух, който е инкарнирал като негов близък, съпруг, родител, дете или брат. Много пъти ненапредналия дух, привикнал другите да вършат работата, не осъзнавайки факта че му се дава, всеки път иска все повече и повече, докато загуби всичко. Тогава се събужда носталгията по загубената любов и желание отново да може да чувства и изживява това което вече е имал, осъзнава и признава, че е бил обичан,но не е могъл да го оцени. Тази необходимост събужда първите чувства към хората които толкова много са му дали. Иначе казано за да можеш да даваш любов трябва да се научиш да я приемаш. В следващите животи духът ще се сблъска с възможността да съжителства с духове на по-ниско ниво на развитие от него, които ще изискват от него същото, което той е изисквал преди от другите и така ще се изправи пред самия себе си. Ще види в действията на другите своите собствените. Това обучение може да продължи множество животи, противопоставяйки животи в които ще играе „ролята“ на даващ и на искащ, приемащ. Ако даваш повече, когато трябва да получиш получаваш повече. Зависи от духа дали ще тръгне по пътя на любовта или ще продължи по пътя на егоизма.

В. -Какъв друг напредък е постигнал духа преминавайки през етапа на суетата?

И. -Ще направя едно общо описание на успехите които е постигнал духа преминавайки етапа на суетата и намиращ се изцяло в етапа на гордостта. Което означава, че вече говорим за един дух който познава чувствата и укрепва като отдаващ любов.

Разбирането му за справедливост е по-развито. Човека които е достигнал до гордостта осъзнава по-добре какво е истинско и справедливо от това което на пръв поглед изглежда така. Не се

облагодетелстват за собствена сметка, ако трябва да нарушат чувството си за несправедливост, държат чрез действията си да не навредят на другите. Той няма нужда да му задоволяват капризите, иска да го обичат и той също обича истински, точно обратното на суетния. Новото качество което е придобил е скромността, не прави нещата за да блесне, а да задоволи благородството си и чувството си за справедливост. Горделивите са благородни с тези които обичат. Във връзките си не искат да бъдат център на внимание. Търсят истинското приятелство вместо да бъдат повърхностни.

В. -Това иска ли да каже, че горделивия защото е по-напреднал от суетния също така и напредва по-бързо?

И. -Не. Защото бързината с която се напредва зависи от волята и желанието. Има горделиви които са застинали в еволюцията си и този застой може да продължи много животи и в същото време има суетни които имат голямо желание напредват много по-бързо. Но също така е вярно, че които е по осъзнат и има повече знания има повече капацитет за напредък, има по силна воля за напредък, страда повече когато е в застой. Сравнявайки един напреднал дух, които има много прераждания зад гърба си със един млад и слабо развит е като да сравняваш едно дете на седем години и един юноша на 15. Ако двата бъдат подложени на един тест за интелигентност колкото и да е интелигентно детето на седем момчето на 15 ще има по-добри резултати, просто защото е имал повече време да учи, по-развит е физически и психически. Не може да се сравнява колко напредва един дух от едно прераждане, еволюция не зависи само от бързината с която учи ами и от времето което еволюира. И тъй като всяко същество има различна духовна възраст, това което се наблюдава е, че по-старите духове са по-еволюирали от младите просто защото са повече време в процеса на еволюция. Има също така млади духове които са напреднали много бързо и са изпреварили други по-стари и обратното, стари духове които са спрели развитието си много време и са изпреварени от по-млади духове.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример които маркира разликата между еволюционно ниво и скорост на еволюционния процес?

И. -Например две коли които стартират от едно и също място, но едната го прави един час по-рано от другата. Тази която тръгва по-късно изостава. Но ако скоростта и е по-висока от тази на първата в даден

момент ще я застигне. Изминатото разстояние е равнозначно на еволюционното ниво на духа, докато скоростта е ритъма с който еволюира във всеки момент.

В. -Да се върнем на темата за гордостта. Можеш ли да ми обясниш какво е гордостта и какви са нейните прояви?

И. –Най-големия проблем на горделивия е да се впише в рамките на неблагодарността, егоизма и липсата на любов в другите хора към него. На него му е много лесно да обича тези които го обичат, но все още му е трудно да проявява любов към тези които не го обичат. Затова се съпротивлява да приеме хората такива каквито са, с техните добри и лоши качества. Много му е трудно да признае, че може да е сбъркал в своите концепции и изводи. Много му е трудно да изпитва несподелена любов, когато има хора които колкото и да ги обичаш поддържат своите егоистични действия, особено към своите близки вътре в семействата, като родители, братя или сестри, съпрузи или деца. Горделивите очакват другите да се променят изхождайки от голямото усилие което полагат за да им повлияят. И ако това не стане се отчайват и депресират, дори се оставят да бъдат абсорбирани за да получат и най-малкия жест на любов, но ако усетят че са манипулирани и лъгани може да се разгневят много силно и може да се пробуди злобата към тези хора. Дори и да изглежда, че не търсят награда за това което правят, все още не приемат неблагодарността.

Затова проявите на гордост се задействат когато преживее някой епизод на неблагодарност. Пред неуспехите и раните върху чувствата му реагира затваряйки се в себе си, изолирайки се от контакти с хората. Тогава се събужда гнева, яростта, безсилието, ината, страха и чувството за вина. Обикновено крие чувствата и емоциите си то страх, ако покаже какво чувства да не го наранят по-дълбоко. От една страна потиска негативните чувства защото не иска да го съжаляват, не иска да усетят слабостта му и да се възползват от нея и да го наранят. От друга страна потиска позитивните си чувства защото не иска да събуди завистта у другите и да се опитат му навредят. Това го кара да се чувства нещастен. Тенденцията да се затваря и укрива негативните си чувства, да страда в самота може да го накара да стане злъчен, яростен и гневен в определени моменти, за което след това се чувства виновен. Недоверието в останалите и вярата че е независим и може да третира сам всеки проблем, са нещата които го карат да се изолира от останалите.

В. -Коя е най вредното му качество?

И. -Ако започне да мисли, че не заслужава да получава любов, да бъде обичан истински и за това не си заслужава и да обича. Това е което най много го кара да се затваря в себе си, това което може да го превърне в резервиран, апатичен, срамежлив, тъжен, меланхоличен, сприхав и без желание за живот човек. Ако суетния не може да цени когато го обичат, то горделивия не позволява да бъде обичан. Крайният резултат е, че поради една или друга причина дори и да е обичан, не се чувства обичан. Суетният, защото вместо да приема чувствата е по-зает да търси как да задоволи егоизма си, а горделивия затваряйки се в себе си за да не го наранят, не позволява да му бъде обърнато каквото и да е внимание. Възможно е от детството си да е правил всякакви усилия за да му бъде обърнато внимание и затова се и внушил, че не може да бъде обичан такъв какъвто е. И какво става след това? Когато се появи в живота му някой които иска да го обича такъв какъвто е безусловно, се плаши и се затваря още повече. Отхвърля го защото просто не може да повярва. *„Не мога да повярвам, че някои ме обича истински и не иска да ме използва. Със сигурност има някакъв капан. Със сигурност, ако ме отворя за любовта ще ми забие нож в гърба и ще страдам повече.“* И след това горделивия дори и да има това от което се нуждае за да бъде щастлив и да е способен да го оцени го отхвърля. Страда заради това, че не иска да страда, че не иска да се бори за чувствата си.

В. -И какво може да се направи за да се преодолее гордостта?

И. -Както в предишния случай, трябва да осъзнаеш дефекта и след това да модифицираш действията си. Това че го осъзнаваме не означава, че няма да се проявява но ще ни помогне да избегнем да вземаме решения в нашия живот така както той иска. Ако решенията са взети вследствие на това което диктуват нашите чувства, то дефекта ще губи от силата си постепенно докато накрая бъде победен.

Осъзнаването минава през дълбокото опознаване какво е гордостта, как се проявява и какво я подхранва. Гордостта се подхранва от страха, недоверието и се представя като изолация и потискане на чувствителността. Гордостта е като една броня за чувствителността, непревземаема крепост, която го обгражда и не позволява да влизат и излизат чувствата. Затова трябва да се бори за да срине тази крепост.

Началната стъпка трябва да бъде да се освободи от вярването, че не

заслужава да бъде обичан, че никога няма да намери някой който да го обича истински. Този който търси истинската и споделена любов я намира рано или късно, защото духовете които са свързани се търсят и се припознават когато се намерят. Но трябва да имаме търпение и да сме упорити защото който затваря вратата за да се защити от лошото я затваря също и за любовта и доброто. По-добре е да бъдем благоразумни за да предотвратим, ако някой иска да ни нарани. Не можем да се откажем от нашите чувства, нито отвърщайки остро на неблагодарността, с омраза на омразата, със злоба на злобата защото това за което ние страдаме кара да страдат и останалите. И който осъзнава, че страда повече защото е по-чувствителен има по голяма вина когато кара другите да страдат, от този който не го осъзнава.

Както вече ви казах и отново го повтарям, не сте сами. Всички, абсолютно всички сте обичани от Господ, от вашите духовни учители, от вашите многобройни преродени и непреродени приятели. И най-доброто е, че имате една сродна душа която ви помага да събудите и изразите чистата и безусловна любов.

Също трябва да се научи да приема неблагодарността, защото има качеството да не разбира, че той също е изпадал някога в тази ситуация. В същото време трябва да преодолее страха си да бъде такъв какъвто е. Трябва да се освободи от оковите които го придържат към тези които му казват че го обичат, а всъщност само така изглежда. Не лошо да желаете да ви обичат, но трябва да знаете, че не всички са способни да обичат по един и същи начин и не трябва да изискваме от нашите роднини или тези които срещаме в нашето ежедневие да ни уважават по същия начин както ние ги обичаме и уважаваме, само защото искаме да има взаимност. Кой е по-отговорен когато липсва любов, този който не обича, защото не знае или този който знае, но не го прави от гордост?

Много е важно също да не се полагат свръхусилия за да се задоволят желанията на другите, ако това означава да се откажем от правото ни на избор мислейки, че по този начин ще събудим в останалите чувствата, които все още не са се събудили. Това свръхусилие, ако не бъде възнаградено, може да доведе по-късно до горчиво разочарование, тъга, ярост и безсилие. Както вече казах истинската любов е безусловна без да се очаква нищо в размяна и ние не можем да насилваме останалите да ни дадат това което не искат или не могат.

В. -Какво би посъветвал един горделив човек,дай му съвет

който може да му помогне в неговата еволюция?

И. -Когато се чувства тъжен или чувства празнота, да не се затваря сам в себе си. Не потискай чувствата си мислейки, че ще страдаш по-малко защото ще страдаш дори повече и по този начин няма да се промени нищо. Да намери начин да живее в съгласие с това което се чувства и мисли. Да бъде съпричастен с другите но ако не желае, да не прави това което другите искат от него. Да не търси извинение в лошото което са му сторили за да оправдае липсата на доверие спрямо другите хора и изолацията си. Дръж се разумно с тези които мислиш, че искат да те използват но дръж също така сърцето си отворено за тези които идват към теб с добро.

В. -И как трябва да се държи без да позволява да го използват и в същото време да не наранява другите“

И. -Трябва да разбере дали страданието на друг човек не е провокирано от някакво егоистично действие от наша страна или страда от собствения си егоизъм поради нежеланието си да уважи нашата воля или право на свободен избор .Ако е вследствие на наша егоистична постъпка, трябва да я поправим, но ако е провокирано от неговия собствен егоизъм трябва той да направи промяната за да бъде добре защото сам провокира страданието си.

В. -И ако не иска да се промени?

И. -Не може да бъде насилван да се променя,защото това ще бъде нарушаване на закона за свободния избор, дори тази промяна да бъде благоприятна не трябва да се насилва защото няма ефект.

В. -И как мога да разгранича, ако имам конфликт с един човек, дали този човек страда от моите егоистични действия или от своя собствен егоизъм?

И. -Постави се на мястото на другия човек и трябва да анализираш как ще се чувстваш на негово място в тази ситуация. Ако смениш мнението си то тогава има нещо егоистично и неправилно в твоите действия. Ако поддържаш мнението си то вероятно си на правилната позиция. Обикновено се случва така, че всичко е смесено. Обикновено има егоистични намерения и от двете страни и затова всеки един от тях трябва да коригира своята част от егоистичната постъпка. В края на краищата всичко се свежда до максимата - „Не прави на останалите

това което не ти харесва да ти правят на теб." Бори се да не могат да направят на теб и на тези които зависят от теб това, което според теб може да бъде мотив за страдание или незачитане на волята.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример за да го разбере по добре?

И. -Разбира се. Представи си една майка, която бие сина си като част от възпитателния според нея процес. Това е начина който тя намира за добре да накара детето да ѝ се подчинява, без да си дава сметка за физическата и психическа болка която му причинява. Ако тя наистина смята че действията и са коректни, то тогава не би трябвало да има нищо против, ако нейният съпруг я бие използвайки същите аргументи както тя за действията спрямо сина ѝ. Но както на всички им е неприятно, ако ги бият се предполага, че тази жена би се оплаквала горчиво от действията на мъжа си, няма да бъде съгласна мъжа ѝ да продължава да я бие защото това за нея е ужасно преживяване. Тази майка трябва да си даде сметка, че ако тя страда затова, че мъжа и я бие, също така детето и страда по същия начин когато тя го бие. Ако е готова да види реалността ще осъзнае, че боя провокира страдание и не може да бъде оправдан. Какъв е изхода за тази жена? Да се откаже от употребата на насилие към сина си, защото по този начин ще преодолее собствения си егоизъм, желанието си да огъне със сила волята на друго същество, в случая по-уязвимо от нея и във същото време трябва да се бори срещу подтисничеството на мъжа си, агресивен и егоист неуважаващ правото ѝ на избор. Ако насилника страда защото губи жертвата си, не е защото жертвата му прави лошо, а защото не иска да се откаже от егоистичните си желаниа да пречупи волята на друго същество.

В. -Преди каза, че не трябва да правим свръхусилие за да задоволим желанията на другите. Изглежда ми, че си противоречиш, нима когато обичаш някого не се опитваш да му доставиш удоволствие за да бъде щастлив?

И. -Много голяма грешка е да си мислиш, че някой ще те обича повече, ако му угаждаш, това е един голям капан в който попадат добронамерените хора. Когато обичаш някого трябва да се стремиш да му помагаш, уважаваш, да го разбереш преди да му угаждаш. Защото в много случаи, когато угаждаш на някого, вместо да му помагаш му вредиш, ако на това което угаждаш е неговия егоизъм. Вредиш си също така на теб самия, защото угаждайки му, подчиняваш волята си на

егоизма на друг човек и губиш свободата си.

В. -И как правим разлика между помощ и угаждане?

И. -Когато един човек поема върху гърба си отговорностите, изпитанията и обстоятелствата които съответстват на друг човек, това не е помощ. Не му се позволява да тества способностите си и по този начин подпомага духовния му застои. Истинската помощ се състои в това го да подкрепяш и насърчаваш да разреши сам проблемите и да премине през изпитанията. И по този начин може да напредне.

В. -Дай ми един пример,ако можеш?

И. -Представи си двете деца от един и същи клас, които имат едни и същи домашни за къщи. За двете деца е абсолютна скука да се заемат с домашното, защото предпочитат да играят навън. Представи си, че бащата на първото за да избегне „неудобството“ причинено на сина си и за да избегне неудобството да иде без домашни на другия ден решава той да направи домашните, докато сина му продължава да си играе спокойно. Вторият баща избира да седне със сина си и да му помогне, въпреки че самото дете прави домашните си и за целта е трябвало да остави играта за определено време. Първият баща е този който угажда, защото той извършва задачите които за детето са неприятни. По този начин не помага, защото домашните са предназначени за детето и са свързани с неговото образование и развитие. Този баща помага на детето си да стане мързеливо, капризно и зависимо, за всеки проблем ще търси някой друг да му го разреши и свърши работата вместо него. Вторият баща не угажда, той се изправя чрез действията си пред една възможна атака на гняв от страна на сина си заради това че трябва да остави играта. Освен това му помага, с което допринася детето да учи и да приема отговорностите си.

В. -Това означава,че е лошо на угаждаш на човека когото обичаш?

И. -Не, не винаги. Лошо е само когато го правиш губейки свободата си или подпомагаш този човек да навлезе в духовен застои, когато вместо него се подлагаш на изпитанията които трябва той да преодолее.

В. -И да се върнем отново на гордостта, какъв напредък е постигнал духът след като е преодолял етапа на гордостта?

И. -Чувства се по-сигурен и постоянен в чувствата си и знае, че трябва да живее така както смята, че ще бъде щастлив. По-малко го е страх да се покаже такъв какъвто е. За това е по-весел, по-отворен и по-спонтанен, няма бариери за да изразява чувствата си. Затваря се по-малко в себе си. По-рядко изпитва злоба и ярост, защото не прави усилие да угажда на другите, не позволява да го използват. Не очаква нищо в замяна на любовта която дава. Отворен е за любовта на останалите. По-малко му влияят негативните обстоятелства и се наслаждава повече на позитивните.

В. -Какво маркира преминаването от етапа на горделивостта към тази на високомерността, какво ги разграничава?

И. -Горделивия е способен да дава и получава любов, но потиска и двете неща защото се страхува да не страда и затова създава броня около себе си. Именно тази броня е гордостта. С тоталното елиминиране на бронята се преминава в следващия етап.

В. -Изглежда,че сме почти на края на пътя който води до безусловната любов, нали?

И. -Все още не. Това че духът се е освободил от голяма част от своите задръжки и страхове, това че възприема по-добре някои негативни прояви, като например неблагодарността, не означава че е преодолял всичко. Остава му да преодолее една по-фина и напреднала форма на гордостта - високомерието.

В. -Би ли ми описал какво е високомерието и с какво се характеризира?

И. -Високомерието е липса на смирение, един излишък от това което вие неправилно наричате да обичаш себе си. Двата главни изпита през които трябва да премине докато трае този етап са смирието и привързаността. Високомерния е много сигурен във себе си, не са му нужни останалите. Винаги е готов да помогне на другите, но никога не моли за помощ. Смята това за слабост. Обикновено прикриват необходимостите си, слабостите си, дефектите си, моралните спадове защото не искат никой да разбере как се чувстват, не обичат да ги питат „Трябва ли ти помощ, какво става?“ И ако някой усети нещо стават

нервни, ядосват се защото им коства много да признаят, че не могат да се справят със всичко. Иначе казано, проявяват в такъв момент недоверие, гняв и арогантност. Въпреки, че не е толкова податлив колкото горделивия и не се чувства толкова наранен когато проявяват неблагодарност към него, се чувства измамен или оклеветен. Гневи се много когато не може да разреши някой проблем.

Например, когато получава подигравки и неуважение от хора на които се опитва да помага, се събуждат гнева и арогантността му и нормално изрича фразите „*Как смееш, ти знаеш ли кой съм, кой си мислиш че си за да ми говориш така.*“ и т.н.

Тази неспособност да приеме клеветничеството и неблагодарността, заради липсата на смиреност, го кара да квалифицира, да съди и да се отнася неравноправно с останалите. Ако е неспособен да признае дефекта си и да го преодолее, недоверието в него ще вземе власт и няма да може да помогне на хората които се нуждаят от помощта му. Неговите предразсъдъци могат да го накарат да чувства угризения спрямо някои хора, да реши да не им помогне в зависимост от нуждите им, да бъде несправедлив. Въпреки, че се чувства автономен, реално има нужда да обича и да бъде обичан за да се чувства щастлив. Фасадата му се срива когато е несигурен в чувствата. Този страх да загуби любовта която е смятал за сигурна го кара да бъде недоверчив, тъжен, отчаян и безсилен.

В .-На мен ми изглежда една съвсем нормална реакция, нима никой от нас не изпитва страх от възможността да загуби любовта на близките си?

И. -Когато изпиташ безусловната любов, няма да се чувстваш обвързан и привързан, няма да изпитваш страх, защото ще знаеш, че истинската любов никога не се губи.

В. -Как се преодолява етапа на високомерието?

И. -Избягвайки проявата на този порок. С повече любов и разбиране към хората. Високомерието намалява пропорционално на развитието на скромността, смирението и привързването. Тези качества се изграждат чрез практикуване на любовта към ближния, чрез безкористна и незаинтересована помощ. Ако от страх да преживее разочарование и унижение се въздържа да помага, дава сила на порока и спира развитието си. Но ако успее да победи страховете и предразсъдъците си и се остави да бъде ръководен от чувствата си, ще напредне.

В.-И какъв е произхода на егоизма от гледна точка на еволюцията? В кой момент се проявява?

И. -Егоизма е едно продължение на инстинкта за самосъхранение на животните и се проявява когато духът започне самостоятелно да взема решения, да използва свободния си избор. Това става с навлизането в периода на инкарнация в човешката раса. Въпреки, че проявява едно зараждащо се ниво на интелигенция, благодарение на нищожното си емоционално развитие, неговите решения все още са много повлияни от инстинктите измежду които доминиращ е инстинкта за самосъхранение. Еволюцията преминава през постигането на тотална независимост от инстинктите, през търсене на собствен път избран по собствена воля.

В. -Можеш ли да ми го обясниш по-подробно.

И. -Да. Когато духът започне да практикува току що придобитото право на свободен избор го прави чрез инстинктите си. Това е един вид биологично програмиране, което е събрало получените от духа познания по време на еволюцията си в царството на животните и това е сърцевината от която след това се развива независимата му воля. Това е нещо като „настройка на производителя“, една програма която му позволява да взема автоматични решения по въпроси за които все още няма достатъчно капацитет да реши сам. Това е като един автопилот които коригира полета, когато все още пилота не може да управлява сам и в същото време трябва да извърши полета си без да се разбие, докато все още се учи да контролира самолета. Измежду тези инстинкти е инстинкта за оцеляване, който е като една програма която кара прероденият дух да търси алтернативи за предотвратяването на изчезването на живота при каквато и да е ситуация. Друг инстинкт е сексуалния, жизненоважен за продължаването на вида. Духът се чувства неудовлетворен, защото усеща един нов и непознат импулс да задоволи своите зараждащи се емоционални потребности и грешно вярва, че може да го направи насищайки инстинктите си без да си даде сметка вредата която може да нанесе на другите същества.

В. -Според това което казваш наличието на егоизъм е нещо неизбежно в еволюционното развитие?

И. -Духът по пътя си към перфектността минава през един доста дълъг егоистичен период продължаващ множество прераждания.

Егоизма е неизбежен, дори е полезен, защото му помага да отстоява индивидуалността си, волята си и за да може да преживее липсата на любов. Това му служи да оцени любовта, когато започне да я усеща.

За това първите прояви на егоизма в началния етап, който ще наречем първична суета, където се намират всички млади духове са основно материални ориентирани към задоволяване на първичните инстинкти. Събужда се алчността, ненаситността, похотта които се проявяват в материализъм, хедонизъм и на колективно ниво в империализъм и колониализъм, в експлоатация на други същества породено от амбицията за власт и богатство. Този етап все още е преобладаващ на вашата планета, защото една голяма част от човечеството се намира в етапа на духовното юношество.

Докато човечеството напредва в опознаването на чувствата, материалния егоизъм започва да преминава в духовен егоизъм. Това е един по-напреднал период на суетата. Духът продължава да бъде прилепен към егоизма, но в същото време започва да развива чувствата. Въпреки, че все още дава с неохота е способен да разпознае любовта и благосъстоянието което продуцира и затова я търси. Скъперничеството преминава в пристрастяване и алчност, ненаситност в абсорбиране. Но това не се постига от днес за утре, а постепенно. На духа може да му коства хиляди години да се освободи само от едната форма на егоизма. От момента когато духът осъзнава егоизма си и вредата която нанася оставяйки се да бъде подведен от него, вече е по-отговорен за действията си и страданието което е причинил. Духът събужда чувствата си и изпитва нужда да обича, разкрива че за да бъде щастлив трябва да обича.

В. -Какво става след това?

И. -Започва да се бори за любовта. Започва етапа на гордостта. В този момент духът не само започва да търси любов, но също така иска и да дава. В този момент се сблъсква с поредица от проблеми, започва да усеща, да осъзнава, да изпитва на собствения си гръб неблагодарността и неразбирането. Истината е, че три-четвърти от човечеството се намират в фазата на суетата. Все още жънат това което са посяли в предишния етап и не разбират какво става. Изглежда като че ли целия свят е против него и против волята му за развитие, да обича и да бъде обичан. Ако се поддаде на емоционалното обезсърчаване, егоизма наново ще придобие сила. За да избегне да не наранят ново появилите се чувства се затваря.

Става недоверчив, саможив, плашлив вижда в изолацията начин да избегне страданието. Може да развие най-лошата духовна болест, която е причина за много от тежките физически болести: анулирането на собствената си воля, достигайки до крайността да живее и действа като че ли не е в действителността. Смята се за духовен роб на обкръжението си и започва да смята, че иска това което в реалност са му наложили. Но той не разбира, че по този начин се страда, защото не иска да страда и това страдание не води до духовен прогрес. Процеса към следващия етап също става постепенно, присъстват черти от двата периода през доста голям период.

В. -И как продължава тази история? Как се преодолява този етап?

И. -Обичайки, винаги обичайки. Само любовта може да разчупи бронята на гордостта. Както вече казах, горделивия има по-голяма способност да разбере и приеме неблагодарността от суетния, по-добре разбира тези които реагират егоистично и не знаят да обичат само защото все още са млади духове в процес на еволюция и които с времето ще разберат, въпреки че се нуждаят от много животи. Да се научиш се да чувстваш и откъснеш от егоизма изисква много време докато започнат да се усещат признаци на промяна. Това, че не виждаме промяна по времето на един живот не означава, че духът не напредва. Това, което е добро в този живот е така, защото се е родило с „натрупания багаж“ от познания от предишните животи. Колкото и някой да напредва в един живот не можем да изискваме от него да се промени от днес за утре. Ако не се отчайвате когато едно дете не се научава да говори само за един ден, защото знаете че за да се научи да говори са му необходими няколко години, тогава не бива да изпитвате нетърпение, ако на едно духовно дете му трябват няколко живота за да се научи да обича. За това духът който е по-развит не може да изисква от друг по-слабо развит да достигне нивото му само за един живот, ако на него самия са му трябвали много животи за да го постигне. Трябва да се задоволи с напредъка му до там докъдето достигат възможностите и волята му. Не трябва да забравя, че в даден момент неговото еволюционно ниво е било на същото ниво и някой по-напреднал е бил до него понасяйки егоистичните му действия.

В. -И ако премине всичко това?

И. -Ще се сблъска с най-трудното. Ще трябва да работи върху

скромността и привързаността, да се научи да бъде щедър, това са цели които отговарят на преминаването на етапа на високомерието.

Високомерния дух е много напреднал в сравнение от средното ниво и затова се срещат рядко на вашата млада планета. Нормално това са духове идващи от други планети, които са в еволюция от много време превишават с хиляди години средната възраст на духовете преродени на вашата планета. Това, че са били на много по-развити планети за тях практически не съществуват нито несправедливостта, нито неблагодарността. Затова те не могат да намерят на своите планети подходящи условия за да подложат на изпитание този свой дефект. Идвайки на Земята могат да се подложат на тези изпитания по своя собствена воля и така напредват по-бързо. В пререждащите се на по-слабо развити планети обикновено избират да помагат в мисии за духовна помощ. Това им помага да се упражняват да помагат на другите, което от своя страна им е необходимо за да победят липсата си на скромност, смирение и да преодолеят трудността, която изпитват да споделят чувствата си.

В. -Всичко казано до тук провокира в мен още въпроси. Имат ли нещо общо с проявата на чувства и емоции различните форми на егоизъм(суетата, гордостта, високомерието)?

И. -Давай питай.

В. -Преди спомена, че чувствата и мислите имат различен произход и че егоизма идва от ума.

И. -Така е. Трябва да се научите да различавате между това което мислите и чувствате, защото чрез ума се филтрират в духа егоистичните мисли които ви объркват. Мислите са лоши само когато потискат чувствата. Когато мислите са в хармония с чувствата потикват духа да извършва благородни действия. Проблема на вашия свят е че са ви научили да мислите без да чувствате и мислите не са вдъхновени от чувствата. Това кара мислите да са в услуга на егоизма. Еволюцията в любовта преминава през обучението да се моделира мисленето чрез волята на чувствата и не на егоизма.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример?

И. -Представи си, че срещаш един човек който е много скъп за теб, тя е жена а ти си мъж и не си я виждал от много време. Чувството което

изпитваш към тази личност те кара да изпитваш радост и необходимост да ѝ покажеш колко я обичаш прегръщайки я. Представи си, че си в компанията на хора с сексистки предразсъдъци, които не приемат приятелствата между хора от различни полове и след това знаеш, че ще те критикуват и клеветят. Осъзнавайки това, променяш решението си и потискаш чувствата си така, че когато виждаш тази скъпа за теб личност проявяваш пренебрежение към нея от страх какво ще кажат другите.

В този случай мислите мотивирани от анализа на мозъка, на ситуацията са потиснали и променили чувството, което в началото беше на радост и след това премина в пренебрежение. Това е един пример как мисълта потиска чувството.

В. -В тази ситуация също така трябва да се действа с благоразумие, защото ако действаш спрямо чувствата си можеш да предизвикаш проблеми. Може да се потърси по-подходящ момент за да се изкажат чувствата.

И. -Това е така. Да си благоразумен е една добродетел. Благоразумието помага при спазването на правото на избор на другите. Но трябва да бъдем предпазливи да не замаскираме благоразумието със страх. Благоразумието моделира действията когато условията не са благоприятни, не убива чувството. Страх да. Страх взема власт над човека, потиска изразяването на чувствата, включително в ситуации когато няма опасност и лоши обстоятелства. Потискането започва в момента когато се отказваме да вземем решения за нашия живот от страх каква ще е реакцията на останалите.

В. -И от къде идват тези психични условия които потискат чувствата?

И. -Една част идват от собствения егоизъм, а друга от полученото през детството възпитание, което на вашата планета е силно репресивно спрямо чувствата. От дълго време вашата форма на обучение акцентира върху развитието на ума, и се използва ума за потискането на развитието на чувствата. Децата идват на този свят готови да се представят такива каквито са, с огромен потенциал да чувстват и да могат да показват чувствата си, но от малки са програмирани да изпитват зависимост вместо любов, да потискат радостта, спонтанността и да се чувстват виновни всеки път когато се чувстват щастливи. На какво са били учени децата поколения наред? Какво добро дете е това което се подчинява,

което е роб на волята и желанията на родителите, на учителите, на възрастните, на нормите.

Колко пъти когато едно дете пита, защо трябва да бъде направено нещо което той не разбира му се отговаря: „*Защото аз казвам, защото съм ти родител и точка!*“? И ако родителите са в лошо настроение, тогава детето страда от това. Много заповеди, много строгост и никаква свобода. Лошо е всичко това което се прави без да бъдат попитани родителите или възрастните, лошо е ако се смеят, плачат или ако говорят или мълчат когато родителите не са ги ауторизирали. Трябва да създават връзки с които да решат да правят каквото родителите искат. В силно религиозните страни всичко е грях. Грях е каквато и да е изява на радост, на привързаност с една прегръдка или целувка. Във всичко това винаги се вижда нещо греховно, нецензурно, тъмно, дяволско и така се продуцира вината да се чувстваш щастлив. Превръща се от жертва във палач, от невинен във виновен, след което детето стига до извода, че е по-добре, за да не страда, да потисне чувствата си. Научава се да показва образа който другите очакват от него, който реално няма нищо общо със същността му. Това което става след това е, че вследствие на това програмиране, преструвката е толкова продължителна, че когато влезне във зряла възраст вече си мисли, че това е правилното.

Повечето деца, когато станат възрастни стигат до извода, че никой няма да ги обича такива каквито са и винаги трябва да имат заслуги за да получат малко любов. Научават се да вярват в една фалшива любов, с условия, насилствена, заинтересована и се отказват от безусловната любов, свободна и спонтанна. Последствие от това е, че има много малко хора които вярват и живеят в любовта, да усетят дори и да е малко щастието което се излъчва от нея. Много малко от злосторниците във вашия свят са били обичани като деца. Защо както има божия заповед да „*уважаваши майка си и баща си*“ няма да уважаваши децата си. Много от проблемите на вашия свят ще се разрешат обичайки децата, защото те все още на са сложили щит срещу любовта. Биха обичали и биха се оставили да бъдат обичани. Обичайте децата си по време на една генерация и света ви ще се превърне в един рай за по-малко от един век.

В. -Искаш да кажеш, че има хора които въпреки че са способни да обичат, се потискат и се представят пред останалите като студени хора без чувства?

И. -Да. Много хора се затварят защото изпитват страх да не страдат,

ако покажат слабите си места и по-точно липсата на любов. И затова се покриват със щитове като средновековен рицар с броня. И страдат защото не искат да страдат. Страда се, защото избягват да чувстват, а точно това им трябва за да бъдат щастливи, да обичат и да са обичани. Защо мислиш, че има толкова хора които имат страх от самотата? Защото всъщност ги е страх да се изправят срещу тях самите, страх да открият голямата истина - *В мен няма нищо*. И затова хората бягат от самите себе си търсейки спасение в материални и умствени цели, които им провокират много главоболия или прибягват до развлечения, които свръх стимулират мозъка им, за да имат извинение, че никога да не си дават истинския отговор. За да може ума да говори толкова много, че да заглуши гласа на чувствата.

Невъзможно е да бъде заглушен гласа на съзнанието завинаги и в даден момент ума губи контрол, блокира заради някакво непредвидено и травматично събитие и вътрешния глас отново заявява: *„В мен няма нищо. Чувствам се празен защото не чувствам. Аз не съм такъв какъвто се опитвам да изглеждам. Аз съм скрит зад една фасада. Отказал съм се от моето истинско аз, едно аз което иска да обича и да бъде обичано и затова съм нещастен.“*

Когато сме наясно с действителността може да почувстваме болка, да се чувстваме скандализирани. Много хора започват да търсят оправдание за решението което са взели да анулират истинските си потребности, вярвайки погрешно, че ако погребат проблема ще страдат по-малко и всичко отново ще бъде по старому.

„Колко зло ми донесе живота! С какви лоши хора трябва да живея! Нито родителите ми са ме обичали! Защо аз трябва да бъда добрия?“ Това са въпроси които си задават докато гнева, злобата, недоверието, тъгата и самотата ги изяждат от вътре. И ако имат деца им предават отчаянието си за да знаят какъв е живота.

В. -Аз мисля, че е разбираемо ако някой, който е страдал през целия си живот достигне до извода, че няма смисъл да се бори за истинското си аз. Ти как мислиш?

И. -Истина е, че понякога живота може да бъде много тежък и който избира да се бори за чувствата си, ще премине през много препятствия заради неразбирането на останалите и това ще му донесе много страдание. Но това е външно страдание, провокирано от условията, което си заслужава да го изпитаме, ако крайния резултат е да се научим да

обичаме и чувстваме. Но да се страда за да не чувстваме вътрешното страдание, което провокираме ние самите е едно стерилно страдание, защото чрез него не можем да напреднем. Напротив, може да доведе до много болка и страдание, защото пропити от нещастията, се чувстваме оправдани когато предизвикваме болка у другите без да си даваме сметка за вредата която нанасяме.

В. -Да, но когато хората свикнат да живеят с болката достигат до момента в който това им изглежда нормално. И се питат „Способен ли съм да преодоля страданието,способен ли съм да обичам?“

И. -Аз се питам, а дали има някой които си казва: „Гледай всичкото това страдание не го желая повече. Нито за мен нито за другите. Аз вече научих нещо от живота. Всичко това което ми сториха на мен и ме накара да страдам, ще се опитам да не го правя на другите. Цялата любов който не ми дадоха моите родители, ще я дам на децата ми, на близките ми, на всеки който влезне в живота ми.“ Чрез волята да се променим и със силата на чувствата, живота прави един голям завой, късат се връзките с омразата. Ако всички които живеят в болка и без любов вземат подобно решение, света ще се преобрази с новата генерация. Генерацията на децата които са обичани от родителите си, децата които не слагат брони за да избегнат това, че някой може да ги нарани, деца които не ги е страх да обичат, защото растат в любов. Способността да обичаме е едно вродено качество на духа. Всички я притежаваме. Само трябва да я открием и да я развием. Вярвайте, че това е така и така ще бъде. И както вече казах: Важното не е първо да обичаме останалите, а първо да се научим да обичаме нас самите.

В. -Какво е да обичаш себе си самия?

И. -Да се обичаш е да признаеш собствените си емоционални нужди, чувствата си и да ги развиеш, защото са мотора на живота ни.

В. -Следователно е много добре да се обичаш сам себе си?

И. -Разбира се, че да. За да си щастлив е необходимо да уважаваш самия себе си. Трябва да се откажем от егоизма, не от любовта. Ако един човек не обича самия себе си, откъде ще извади сили за да обича другите? Да живееш без да чувстваш е като да си мъртъв. Затова много от хората които живеят без да изпитват чувства искат да умрат, защото приемат фалшивата надежда, че със смъртта се свършва всичко и сами

провокират самоунищожаването на тялото си, което вие наричате болест. Много от болестите идват защото хората не обичат самите себе си. Хората с много ниско самочувствие са тези, които обикновено развиват болести на имунната система като левкемия, лимфома и автоимунни болести. Последните автоимунните, освен това са свързани с дълбоко вкоренено чувството за вина. Тези хора са толкова подтиснати, че трудно могат да дават на други. Първо трябва да разрешат собствените си проблеми.

В. -Следователно, кои са стъпките които трябва да следваме за да научим да се обичаме?

И. -Първо, да разпознаете личните си емоционални нужди, чувствата.

И да позволите да изплуват, за да осъзнаете че съществуват. Не ги потискайте и ги оставете да се развиват за да бъдат мотива и мотора на живота ви. Второ, когато трябва да действате, правете го според това което чувствате и според това което мислите не според това което са ви учили, че е правилно, ако е в противоречие с това което чувствате. Не позволявайте на мислите ви, които са ограничавани от множество аргументи, да удавят чувствата ви.

В. -Много хора се питат дали си заслужава да направят първата стъпка.

И. -Гарантирам ви, че да защото малко по-малко, когато започнеш да действаш според чувствата си, започваш да изпитваш автентичното щастие, вътрешното щастие, което може да даде само любовта. Никога не се отричайте от чувствата си, защото са единственото заради което си заслужава да се борим и да живеем. В началото коства много усилия, гайката може да е много затегната. Трябва да положим много усилие и воля докато гайката започне да поддава. Но след това пътя става по-лек и чувствата които изпитвате изпълват сърцето ви с любов и това ще ви даде сили да продължите.

В. -И какво трябва да се направи за да се обичат другите?

И.-Опитайте се да гледате на тях като на вас самите трябва да осъзнаете, че сме братя от същата есенция и същност и със същите вътрешни нужди като вас. Всички имаме еднакви възможности и всички имаме нужда да обичаме и да ни обичат за да сме щастливи. Ако аз съм

жаден, след като съм изминал доста дълъг път под изгарящото слънце без да пия вода, по същия начин друг човек, който е изминал този път при същите условия ще има горе-долу същото желание да пие вода. С любовта става същото както с водата. Всички страдаме когато сме лишени от любов и всички сме доволни когато ни се дава. Затова когато някои е с пресъхнали чувства трябва да му дадем да пие любов, по същия начин когато ние сме били жадни за любов и други които ни я дадоха

В. –Но ако въпреки добрите ни намерения, получим неблагодарност и ни се присмиват като отплата?

И. -Ако някой ви наранява трябва да знаете, че е поради липсата на еволюция и можем да използваме тази ситуация за да се подобрим ние самите. Ако проявим негативна реакция в отговор е защото все още нещо негативно спи вътре в нас и трябва да работим за да го елиминираме. Докато не се научим да даваме безусловно любовта ни не можем да кажем, че сме си завършили работата и този който не може да приеме неблагодарността от другите все още не е постигнал целта си защото по някакъв начин все още очаква нещо в замяна на това което дава.

В. -Някой би си казал: „Уф, това е много сложно защото, ако аз реша да се променя и останалите продължават по същия начин ще получа много удари, не си заслужава усилието.“

И. -И аз питам не е ли по-добре ако се опитват да ти нанасят удари да се опиташ да се отдръпнеш, за да може които наранява да се наранява сам себе си? Хората които живеят без любов са тези които си нанасят ударите сами на себе си и те провокират никой да не се приближи до тях.

В. -Това което казваш ми изглежда коректно, въпреки това имам съмнения.

И. -Можеш да ги изкажеш свободно.

В. -Преди наблегна колко е важно да не се потискат чувствата и че трябва да се изразяват. Но от друга страна говориш колко е важно да обръщаш внимание на емоционалните нужди и чувства на останалите. И от тук идва въпроса ми: Не става ли така, че ако изразим нашите отрицателни чувства като омраза, ярост, злоба или гняв, те могат да наранят околните? Можем ли да го направим без да

навредим? Двете действия не си ли противоречат?

И. -Така както ти го фокусираш има противоречие. Трябва отново да изясним концепциите за да не генерираме объркване заради употребата на една и съща дума, на чувствата, за да се обяснят съвсем противоположни неща. Когато говорих, че трябва да се оставим да ни водят чувствата имах в предвид чувствата които се зараждат от любовта. Те са винаги позитивни. Тези които се зараждат от егоизма или от борбата между егоизма и любовта, тези които наричаме негативни, са друго нещо, затова трябва да се отнасяме към тях по-различен начин(ще говорим за това по нататък). Разбира се, че трябва да избягваме да се оставяме да ни водят, защото можем да нанесем много щети. Във всеки случай потискайки ги не ни води наникъде, само могат да навредят на нас самите.

В. -Можеш ли да споменеш някое от тези его-чувства?

И. -Някои вече ги споменахме, когато говорехме за суетата, гордостта и високомерието като прояви на егоизма. Но сега ще го анализираме по-дълбоко, най-вече тези които са по сложни и объркващи като например пристрастяването.

Тези са най-важните:

а)алчност, ненаситност, похот, омраза, агресивност, завист.

б)пристрастяване, абсорбиране, ревност, гняв, злоба, безсилие, чувство за вина, страх, тъга.

В. -Това ми напомня на седемте основни гряха. Има ли нещо общо?

И. -Не са грехове, а прояви на егоизъм. Истина е, че ако някой се остави да бъде воден от тях, може да извърши много действия срещу закона на любовта и свободния избор, които след това трябва да поправи.

В. -Защо ги разделяш на две групи?

И. -Първите са по-примитивни прояви на егоизма. Вторите, въпреки че са прояви на егоизма, имат един допълнителен компонент. Има неафиширано по-добро познаване на същността на чувствата.

В. -Можеш ли да ми дефинираш в какво се състои всяко едно от тези его-чувства за да ми се изясни по-точно?

И. -Да. Да започнем от алчността и пристрастеността. Ще ги анализираме заедно.

Алчност – Обсебваща любов

Алчността е едно прекомерно желание да се акумулират материални блага. Алчната личност е тази, която може да даде много от материална гледна точка, но отказва да сподели това което смята, че е нейно с останалите. Когато духът напредва в опознаването на чувствата, но поддържа нежеланието си да споделя, алчността се трансформира в обсебване. Обсебването е затруднеността или нежеланието да се сподели с останалите нежността и любовта на хората, които смятат за тяхна собственост, например партньора, децата и т.н. Този който обсебва обича само няколко човека и изисква от тях да правят същото. Има много хора които погрешно смятат, че обичат и казват, че страдат много защото обичат много. Реално страдат защото са алчни и страдат от алчността.

В. -Можеш ли да изясниш разликата между любов и духовна алчност?

И. -Да. Когато някой обича се стреми да уважава свободния избор на този когото обича и своята собствена. Опитва се да прави всичко възможно за да може другия да се чувства свободен и щастлив, дори това да изисква да бъде далеч от този човек. В случая на обсебване, целта е да се задоволи единствено собствения егоизъм, нарушавайки правото на избор на човека който се предполага че обича задържайки го до себе си против волята му и принуждавайки го да прави това, което той иска. Пречи максимално на връзките му с други хора, които смята за своя конкуренция. Този, който обича истински, не обсебва тези които обича, нито се притеснява защо този когото обича, обича и други хора. Ако обичаш всеки път повече хора не означава, че обичаш по-малко всеки един от тях по отделно. Обсебващия изисква задължава и насилва чувствата. Винаги очаква нещо в замяна на това което прави. Когато дава го прави от интерес. Този който чувства истинска любов дава без условия и оставя свободни чувствата. Не задължава, не насилва, не изисква нищо в замяна от човека когото обича.

В. -Един пример ще ми помогне много да си изясня разликите.

И. -Представи си, че се срещат двама души които казват че обичат птиците.

Първият ги държи в разкошни позлатени клетки в аклиматизирана стая. Дава им храна от много високо качество и минерална вода, води ги периодично на ветеринарен лекар.

Втория просто им носи храна в парка, милва ги, когато се приближат и ги лекува, когато са ранени и не могат да летят.

Първият казва: *Толкова много обичам моите птици! Харча много пари за да им осигуря всички удобства, които не биха имали ако живееха навън. Проблема е че живеят много малко. Винаги са болни и въпреки, че редовно са на прегледи и им купувам необходимите лекарства, умират преждевременно. Толкова много страдам! Какво мога да направя?*

Вторият казва: *Птиците за които се грижа аз не ми принадлежат. Не са затворени в клетки, ами живеят свободно. Аз съм щастлив защото знам, че не са със мен защото съм ги затворил зад решетки, ами защото са го избрали свободно. Аз съм щастлив защото ги виждам да живеят така както те искат, летейки на свобода. Твоите птици, приятелю умират от мъка, защото не са свободни. Освободи ги от клетките за да летят на свобода и ще живеят, защото са свободни и щастливи.*

Първият отговаря: *Ако им отворя клетките ще избягат и няма да ги видя никога повече.*

Вторият отговаря: *Ако избягат е защото са били задържани против волята си и се отдалечават от това ,което за тях е било живот в робство. Моите птици не бягат от мен защото знаят, че са свободни да идват и да си отиват когато искат. Когато ме видят, че влизам в парка ме наобикалят веднага и кацат върху мен.*

Първият казва: *Вие имате нещо което аз искам моите птици да ме обичат.*

Вторият отговаря: *Това което вие искате никога няма да го постигнете на сила. Дал сте им всички удобства за да им компенсирате това което сте им отнел свободата. Ако наистина ги обичате, оставете ги да летят на свобода.*

Този който обича свободните птици чувства истинска любов към тях, другият ги обсебва, принуждава ги да живеят с него.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример как се нарушава правото на избор на друг човек чрез духовната алчност?

И. -Има егоизъм в майката която се опитва да задържи до себе си вече големите си деца, които искат да бъдат независими поради различни мотиви. Може да бъде, защото вече имат партньор или искат да учат или работят далече от къщи и т.н. Майката се опитва да наложи необходимостта си да бъде с тях, без да уважава желанието им да живеят живота си независими. Ако не го постигне, ще се чувства емоционално наранена и дори може да заяви, че децата ѝ не я обичат, опитвайки се да ги накара да се чувстват виновни за да може да ги задържи близо до себе си. Егоистично постъпват родителите, които изискват от децата си да придобият определена професия, определят какво трябва да учи детето им, заплашват че трябва да следват съветите им, ако ли не ще ги обезнаследят. Също така приятелят, който решава каква дреха трябва да облече приятелката му, кога трябва да излиза или да се прибира в къщи, с кой може да се вижда и с кой не може. Тази фалшива любов е като една клетка, която превръща хората в затворници и нито единия, нито другия е щастлив.

В. -И как този проблем може да засегне нашето собствено право на избор?

И. -Например, същата тази майка, която не иска да остави децата си да поемат по собствения си път, се отрича да направи нещо от което нейната същност се нуждае, да помага на другите, на хора във от семейството ѝ. Егоистичната ѝ привързаност не и позволява да направи това, което ще я изпълни от вътре и включително може да изпитва чувство за вина.

В. -Това е много интересно, обикновено хората които са отдадени много на семействата, си са хора изпълнени с любов.

И. -Да защото вие разбирате така любовта. Много хора в зависимост от възпитанието което са получили, намират това за нормално и част от характера им. На много жени им се провокира чувството за вина ако не са отдадени 100% на съпруга и децата, на работата и когато прекарва време с хора които не са от фамилията е подложена на критика и клюки. И то дори от хора от семейството ѝ които казват че го правят за добро. Коментари от рода: *Обичаш повече чуждите от своята собствена фамилия?, Твоето място е тук, с твоите!, Какво ще кажат за теб*

хората? Въпреки, че мъжа нормално разполага с повече свобода, той също страда от този вид ограничения.

В. -Ако някой е отдаден на фамилията си също е любов, нали?

И. -Разбира се. Едното не пречи на другото. Вече го казах и пак ще го повторя, истинската любов никога не се изхбява. Човек може да обича много хора без това да отнеме от любовта, която дава на семейството си.

В. -Какво става с едно семейство когато някои от членовете му искат да променят живота си? Нима не започва да обръща по-малко внимание на близките си, когато започне да помага на другите?

И. -Едно от най големите препятствия през които човек преминава, когато иска да се промени, да се събира с други хора за да говори за неща от своята същност е, че близките му няма да го разберат и ще използват чувството му за вина натяквайки му , че е изоставил семейните си задължения. Когато някой иска да отиде да гледа футбол два часа въвн от къщи, на всичкото отгоре плаща, никой не се оплаква че изоставя семейството.Но ако същия този човек се събира за два часа седмично с други хора за да говори за духовното, за себе си, да помогне на себе си самия или на други хора, близките му създават хиляди пречки и започва да се чувства виновен и да вярва, че не обръща достатъчно внимание на семейството си. Това е по вина на егоизма, на невъзможността да споделяш, от желанието да се обсеби другия изцяло. Докато не се преодолее този проблем няма развитие влиза се в застой.

В. -Следователно семейството може да бъде една пречка за еволюцията?

И .-Не. Това което пречи е неразбирането от страна да духове, които нито искат да се развиват, нито оставят другите да напреднат. Използват всички оръжия за да спрат тези които искат да еволюират, включително и тези с които имат кръвна връзка членовете на семействата им. Благодарение на малката подкрепа от страна на близките, тези които искат да се събудят и успяват, са малцинство. Много е трудно също така, ако в едно семейство има няколко сродни души готови да се борят за духовния си напредък, да се събудят едновременно. Обикновено има един, които е първи, пионера, на когото му е много трудно, но прокарва пътя на останалите. Исус също е трябвало да се сблъска с този проблем, неразбирането от страна на семейството му. Непрекъснато са го

упреквали, че оставял на заден план семейните си задължения за да работи по духовните си дела. Не са го разбирали. Окачествявали са го като неуравновесен и са се опитвали да го накарат да се чувства виновен и най-вече, когато умира баща му и е трябвало да поеме отговорността за едно многобройно семейство. Но това не е било вярно, защото Исус се е опитвал да поддържа материално майка си и братята си докато пораснат. Неговата мисия е била много по-обширна, обвързана с цялото човешко семейство. Липсата на разбиране от страна на семейството на Исус е отразена в този цитат от евангелието: *„Един пророк го уважават навсякъде, освен в собственото му село и фамилия.“*

В. –Необходимо ли е да се откажем от семейството, за да се научим да обичаме безусловно?

И. -Как можеш да си помислиш, че духовния свят ще поиска от теб да се отдалечиш от семейството си, като именно в духовния свят се съставя семейството като форма за стимулиране на първите чувства. Любовта между двама влюбени и между родители и синове са първите чувства, които опознава духа и се развиват благодарение на сексуалния инстинкт и на протекцията на родителите над децата. Ако искате да се развивате в любовта трябва да се научите да споделяте, да разширите понятието за семейство, приемайки за част от нея всичко което е духовно. Вижте, невъзможно е да има истинско братство, ако се определят категории на кого по-напред трябва да дадем любовта си, първо на членовете на семейството ми, на селото ми, държавата, моята раса, моята култура и т.н. , пък ако остане нещичко, тогава за другите. Това е една замаскирана форма на егоизъм, защото това което се дава, винаги е в замяна на нещо. Затова се определя този списък ,на първо място са тези от които мога да получа най-много и оставя на вън тези, които не могат да ми предложат нищо. Това егоистично държание нарушава закона за любовта, въпреки че много хора се опитват да оправдаят това и го наричат солидарност. В момента в който изключиш някого от правото на солидарност, то тази дума вече губи смисъла си. Един пример до къде може да стигне колективния егоизъм е нацизма, който проповядваше някаква предполагаема солидарност на расата, която беше изградена върху потискането и елиминирането на правата на останалите раси, вярвания и свободен избор на индивида.

В. -Според това което вече каза, обсебването съществува на етапа на суетата и също така на етапа на горделивостта. Изглежда, че това его-чувство е много трудно да бъде преодоляно?

И. -Така е. Появява се в началото на суетата и не се преодолява до края на високомерието.

В. -Следователно няма напредък по отношение на духовния напредък от суетата до високомерието преминавайки през гордостта?

И. -Разбира се че има. Но напредъка винаги е постепенен. Не със една и съща скорост, нито егоистичното обсебване се захранва от едно и също по време на трите етапа. В първия е много по-силно, с по-малко респект към правото на избор на останалите, поради слабото развитие на чувствата. Захранва се от желанието да бъде задоволен и обкръжен от внимание и също така, от слабата му воля за напредък. В следващите два етапа е по-слабо и се захранва от страха да не бъде обичан или възможната загуба на обичан човек.

В. -Как се побеждават алчността и обсебващата любов?

И. -Обратното на алчността е щедростта, иначе казано за да победим алчността трябва да развием щедростта, споделяйки това което имаме с останалите, на материално и на духовно ниво.

Ненаситност - Абсорбиране

Ненаситността е прекомерното желание да се притежава всеки път повече и повече, дори това да наврежда на други хора. Ненаситния е този, който никога не е доволен от това което има и винаги иска това което няма, това което имат останалите и не се спира пред нищо докато не го постигне. Когато духът преминава от първичната на по-напреднала ненаситност, то тя преминава от материалната в духовна. Определяме една личност като абсорбираща, когато съзнателно или несъзнателно привлича вниманието на други хора, за да задоволи желанията си манипулирайки чувствата им, за да бъдат на негово разположение колкото може повече време. Не се интересуват дали по този начин нарушава свободния избор на хората които абсорбира. Затова

абсорбиращата личност изпитва огромна трудност, когато трябва да прояви уважение към другите ,обикновено мисли само за себе си. Търси начини как да привлече вниманието на другите на всяка цена и обикновено се прави на жертва за да го постигне. Абсорбирането е много свързано с обсебването и често се преплитат. Ревността често е смесица на двете прояви, може да се събуди завистта или чувство за зла воля към хората които притежават това което иска.

В. -Означава ли това, че е неправилно да искаме да ни обръщат внимание като имаме нужда да ни обичат, защото можем да се превърнем в абсорбиращи хора?

И. -Напротив. Всички имаме нужда да бъдем обичани. Добре е да признаем и да поискаме това от което имаме нужда, това е част от изявата на чувствата ни.

В. -Тогава коя е границата между това да искаме да ни обичат и абсорбирането?

И. -Когато го заявяваме искрено без да задължаваме, без да се опитваме да заблудим и излъжем, не сме абсорбиращи. Но когато се задължава се лъже, се манипулира, когато се нарушава правото на избор на останалите преминаваме към другата страна на абсорбиращите. В много от случаите не се желае любов, а само задоволяване на капризите. Любовта трябва да се дава свободно, ако ли не, не е любов а задължение. Затова е неправилно да изискваме от определени хора да ни обичат само защото ние мислим, че трябва да го правят, защото са от семейството, близки и т..н.

В. -Как еволюира абсорбирането когато се напредва духовно?

И. -Като обсебването. Дава своето начало на етапа на напредналата суета като една деривация на обсебването и не се преодолява до края на етапа на гордостта. Според това дали духът придобива по-голям капацитет да обича и се изпълва повече с лични чувства, става по-малко емоционално зависим от останалите при което пред напредъка на емоционалната щедрост абсорбирането губи сила.

Агресивност (омраза, злоба, ярост, гняв, безсилие, чувство за вина)

В понятието агресивност включваме всички тези его-чувства свързани с желанието да се атакува, да се навреди на другите или на самия себе си като омразата, злобата, яростта, гнева, безсилието и чувството за вина.

Агресивността се събужда обикновено мотивирана от външен стимул, една ситуация, която човек приема като атака към него самия или пречка която не му позволява да задоволи желанията си. Това е една дегенерация на инстинкта за самосъхранение. При суетния агресивността се проявява, когато личността се опитва да привлече внимание и не може да го постигне или когато не може да задоволи някое свое желание. Използва агресивността за да наложи на другите това което иска. При горделивия и високомерния, агресивността се проявява по-рядко в определени моменти, но реакцията може да бъде много по-жестока. Активира се когато не им се признава, че имат право, а те са сигурни че го имат, когато се чувстват безсилни да разрешат някой проблем така както те искат, когато са принудени покажат или изразят това което чувстват, ако са се почувствали наранени. Могат да бъдат много по-агресивни от суетния, защото са свикнали да акумулират напрежение и когато загубят контрол могат да избухнат изведнъж.

Можете да сравните агресивността на суетния и горделивия съответно с тези на лъва и носорога. Лъва е агресивен по натура, защото е месояден и се храни с други животни, затова може да се каже че агресивността му е вродена. Тази агресивност е както при суетния. Обаче носорога е тревопасен и не използва обикновено насилието, защото не му е необходимо да ловува за да се храни. Атакува само в определени моменти, когато се чувства заплашен или е ранен. Таза агресивност е като при горделивия. Агресивността на високомерния е както при горделивия, разликата е в степента. Много по-трудно е да нараниш чувствата на високомерния и за това по-трудно се събужда агресивността му. Но ако това стане, може да бъде много по-разрушителна. В самата агресивност можем да различим различни вариации, като започнем от омразата до безсилието, преминавайки през злобата и яростта.

Омразата е много продължителна и интензивна агресивност. Това е най-примитивното и вредно его-чувство което съществува. То е най-далече от любовта. Провокира разединение, отхвърляне на другите същества на сътворението. Омразата е присъща за по-примитивните

духове, които са напреднали най-малко в любовта. Този който мрази винаги мисли, че омразата му има извинение и че може да я контролира. Накрая започва да мрази все повече хора и сее все повече разединение между тези които са около него. Хората които се оставят да бъдат водени от омразата са насилници, несправедливи, фанатици, безскрупулни и разрушават всичко до което се докоснат. Нормалните хора ги отблъскват и за да не се чувстват сами търсят такива като тях. Много често принадлежат на радикални движения основани на база, обоснована от омразата им. Но тази омраза накрая ги унищожавя, защото ги обрича на самота и разединение. В края на краищата, това е което те искат и към което се стремят.

Гнева е вид агресия, която е много по-кратка, но обикновено е с различна сила. Яростта и безсилието са по-дълги, по-силни и се активират заради някакво неблагоприятно обстоятелство. Могат да бъдат насочени, както срещу другите така и срещу самия себе си в случая на безсилието. Невъзможността да се промени хода на събитията, може да го засили още повече.

Гневните и раздразнителни хора, тези на които агресивността им се разпалва много лесно по какъвто и да е банален повод обикновено са хора вечно недоволни, такива които не искат да погледнат надълбоко в мотива на своето недоволство. Те винаги търсят вината в другите за да си докажат на самите себе си, че виновния не са самите те. Страдат защото не искат да напреднат и тогава се събужда злобата. Когато чувството на агресивност и/или безсилие е насочено навътре към самия себе си, то тогава можем да кажем че навлизаме в терена на чувството за вина.

Акумулирането на агресивност провокира големи дисбаланси на астрално ниво, които, ако продължат много дълго, провокират физически болести. Например, акумулираната омраза провокира болести на черния дроб и на жлъчката. Безсилието провокира нарушения в храносмилането. Яростта и злобата зъбни проблеми, болки в зъбите и кариес. Агресивността провокирана към самия себе си автоимунни болести.

В. -Откъде идва чувството за вина и виновност?

И. -Вината е едно его-чувство, което се заражда от борбата между ума и духа, между това как се чувства и какво мисли, когато мисли и чувства влезнат в конфликт. Върху това което се мисли, влияе цялото получено възпитание, включително архетипите и социалните условия и . Можем да се чувстваме виновни, ако действаме според това което

мислим противно на това което чувстваме. Често действията са продиктувани от егоизма и не от любовта. Например, може да се изпитва вина благодарение на някое егоистично действие, провокирано от мислите и духът, чрез съзнанието открива, че е неправилно от духовна гледна точка. Духът цензурира мислите, иначе казано чувствата цензурират мислите. В този случай чувството за вина е позитивно, защото е индикатор, че е налице еволюция, защото личността е способна да види грешката си. Но също така може да стане и обратното. Когато предразсъдъците и психичното обуславяне са много силни провокират мисленето, че определени чувства са лоши, неправилни и недопустими. В този момент мислите цензурират духа и това е много жалко, защото вследствие на това, човек може да бърка кое е добро или лошо, може също така да стигне до извода, че чувствата са нещо лошо, защото могат да доведат до безпорядък в живота му. Това е едно негативно чувство за вина, защото пречи на духовното развитие и развитието на чувствата.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример за да ми стане по-ясен втория пример?

И. -Да. Представете си, че се събужда чувство на любов на един човек към друг човек. Първия импулс е да се направи опит да се приближи към другия човек за да може да изрази чувството си. Това ще бъде в съгласие с чувствата които изпитва. Обаче мозъка може да анализира ситуацията в зависимост от собствените модели, обусловени от полученото възпитание, пълно с предразсъдъци и ограничения. Това ще генерира една серия от мисли, които ще цензурират изразяването на чувствата. Например това което би възпрепятствало човек да вземе решение, могат да бъдат разлика във възрастта, расата, социалната класа, религията, вярванията и т.н. Също така страха от отхвърлянето, какво би казал другия за него, ще се подиграе ли, ще бъде ли смешен в неговите очи и т.н. Ако мислите победят чувствата и човек се задържа да направи това което чувства, ще се чувства подтиснат и виновен, че не е направил това което са диктували чувствата му. Ако се остави да го водят чувствата, но не е модифицирал мислите си за да ги адаптира към чувствата си, то тогава когато мислите започват да го атакуват се появяват моменти на съмнение. Започва да чувства вина защо е направил това което диктуват чувствата и не ума.

В. -И как може да се победи чувството на вина?

И. -Когато вината се заражда от едно егоистично действие, вместо да се депресира, това което трябва да направи е да работи върху проблема за да не се получи наново и да се поправят негативните последствия. Например да се поиска прошка и чувството за вина ще изчезне.

Когато се заражда при действия провокирани от мислите а не от чувствата, чувството на вина се побеждава първо когато се осъзнае, че не се действа според чувствата и второ, когато има достатъчно кураж да започне да го прави, разчупвайки менталните схеми, които не му позволяват да го направи. Човека който се намира по средата на пътя, който е започнал да живее и действа според това което чувства, но все още имат сила предразсъдъците има нужда от много постоянство, да вярва в това което прави и воля, за да го постигне. Трябва да знае, че ако страда не е заради чувствата, а заради мислите му. Ако се чувства атакуват от тези които не го разбират, трябва да знае, че това са хора които все още са в капан от егоистичните си предразсъдъци, така както той бил в миналото. Необходими са му търпение и толерантност и в същото време, сила за да може да устои на чуждото влияние.

В. -Какво е злобата?

И. -Злобата е отслабена омраза, но за по-дълъг период, със закъсняващ ефект. Обикновено фокусирана към човек, които ни е сторил нещо лошо или за когото смятаме, че е виновен за нашите несполуки или лошо състояние. Епизода или епизодите които зараждат агресивността, може да са се случили преди много време, но злобния човек пази в паметта си това действие и го използва за да захранва агресивния си импулс, изчаквайки добра възможност, за да си отмъсти мислейки, че по този начин ще получи удовлетворение.

В. -От къде може да идва злобата?

И. -От недоволството, че някой не е живял както диктуват чувствата му, от това, че не е реализирал мечтите си, от това че не приел някое трудно обстоятелство и затова, че се оставил да бъде воден от страха, липсата на воля, пренебрежението и т.н. Обикновено злобата погрешно се отправя към хората които са спомогнали да не живеем както бихме искали, към тези които са сложили пречки в събдването на мечтите им или към тези, които смята за виновни за ситуацията, която му се пада да преживее.

В. -И как може да се преодолее?

И. -Вместо да се търсят виновни вън от нас, трябва да се опитаме да разберем откъде идва нашият вътрешен дискомфорт и трябва да имаме воля за да модифицираме това което не ни харесва въпреки, че това може да ни донесе още проблеми. Трябва да разберем, че някои негативни обстоятелства от живота ни, които изглеждат като фаталност на съдбата, много често са изпитания избрани от нас самите за да се преборим с дефектите ни и да увеличим капацитета на нашата безусловна любов.

В. -Отново искам да ти задам един от въпросите, които ти зададох преди. Ако проявата на его-чувствата, като омраза, ярост, гняв и злоба може да нарани другите, то ако ги преглътнем можем да навредим на нас, тогава как трябва да се постъпи?

И. -Да ги изкорените и да се стремите да не се събудят наново. Трябва да осъзнаете, че агресивността не идва от вън, а от вътре, това е една манифестация на нашия егоизъм. Ако все още се проявява у нас, защото не се признават заслугите ни, е защото не сме преминали етапа на суетата и тщеславието. Ако това стане, защото сме преживели епизод на неблагодарност и клевета, то тогава трябва да преодолеем горделивостта и високомерието. Доказателство, че агресивността идва от вътре е примера, че има хора които могат да понесат големи наглости и атаки без да загубят спокойствието и усмивката си. Докато други, по какъвто и да е банален мотив, избухват неконтролируемо. Първите са тези, които са прогресирали духовно и са изкоренили агресивността от тях самите. Вторите, в най-добрия случай, сега започват да работят по-проблема. Не се обезсърчавайте ако не можете да промените външния свят, върху него имате много малко влияние. Трябва да работите за да промените вашия вътрешен, той зависи изцяло от вас.

В. -Как се преодолява агресивността?

И. -Първо да признаем, че я имаме и второ, да се опитаме да я преодолеем чрез разбиране.

В. -Какво трябва да разберем?

И. -Да разберем самите нас, да разберем останалите, да разберем ситуацията в които попадаме. Да разберем, че понякога се ядосваме,

защото не искаме да признаем, че сме сгрешили и не искаме да видим някои наши егоистични черти. Ако агресивността ни се активира защото сме подтиснали мнението си, то трябва да се опитаме да го изкажем такава каквото е. Ако се активира, защото някой ни е сторил зло, трябва да разберем, че е заради все още слабата еволюция на духа му, заради слабото му познаване на любовта. Че ние също вероятно сме били в същата ситуация, в състояние на духовно невежество, наранявайки по същия начин както ни нараняват нас сега и ако очакваме разбиране от останалите спрямо нашите егоистични действия, то трябва да разбираме другите също когато грешат ръководени от егоизма си. Трябва да разберем, че много от трудните ситуации през които преминаваме не са дошли за да ни дразнят, а за да ни подтикнат към развитие и преодоляване на егоизма. Много от тях ги избираме ние преди да се родим, други сме ги провокирали ние самите заради нашата нетолерантност, завист, скованост и липса на уважение и неразбиране към необходимостите и мнението на другите.

В. -И ако сме активирали нашата агресия какво можем да направим за да се освободим от това чувство без да нараним никого?

И. -Има една форма на облекчение чрез която можем да се освободим без да нараним останалите и тя е да се вгълбим в това което чувстваме, да го признаем и да покажем мотивите които са провокирали тази реакция. Трябва да бъде с човек който е част от проблема, някой за когото се знае че е спокоен, който не се оставя да бъде повлиян от агресивността, човек на когото имаме много доверие. Самият факт, че си се задълбочил и търсиш причините за състоянието ти дава облекчение, чувстваш се по-спокоен и разумен. По-късно, когато човек е вече по-спокоен, може да се опита да говори с този с когото има конфликт за да се потърси разрешение. Трябва да изберем подходящия момент и начин, не когато сме изпълнени с гняв и злоба, за да не направим същото което са сторили на нас.

Скръб, Безнадеждност, Горчивина, Отчаяние и Примиреност

Скръбта е едно емоционално състояние характеризиращо се с униние и тъга. Скръбта може да бъде провокирана от същите мотиви и

обстоятелства както агресивността, но когато хората са по-чувствителни. Затова е по-трудно да бъде засечена, защото изглежда по-малко вероятно, че скръбта може да бъде провокирана от егоизма. Всъщност чувствата на безсилие, вина и понякога ярост и безсилие често са смесица от агресивност и скръб. Скръбта може да се появи когато човек се почувства слаб, обезкуражава се когато не вижда резултата на действията си или когато резултатите не са това което е очаквал. Съществуват много видове скръб, всеки един от тях с особеностите си. Горчивината е хронична тяга продължаваща дълго време, тя не пречи да се изпълняват всекидневните задължения, но е заседнала много дълбоко и е много трудно да бъде преодоляна и се създава впечатлението, че човек умира малко по-малко от скръб. Много силно е свързана с безнадеждността и примирението, които са форми на скръб и тяга характеризиращи се с липса на мотивация за живот. Примирението в частност може да бъде провокирано от някаква ситуация която човек не иска да приеме. Когато се изпадне в крайност тъгата преминава в отчаяние, която възпрепятства реализирането на ежедневните задължения и може да доведе до психическо разстройство и до изключително отчаяни действия, като това да отнеме живота си или да посегне на живота на други хора.

В. -Не очакваш, че ще определя скръбта като едно егоистично чувство?

И. -Такова е. Нормално е някой да се чувства тъжен понякога. Но когато тъгата се превърне в нормално състояние е форма на застой, защото човек се отказва да се бори и развива и служи като извинение да не се напредва духовно.

В. -Да не би да правим нещо лошо на някого когато сме тъжни?

И. -Правим лошо на нас самите и индиректно на другите, когато по вина на тъгата не изпълняваме задълженията си. Да споделяш живота си с някой който живее в тъга и депресия е много уморяващо, ако нямаш силна воля и много често когато живееш с депресивен човек прихващаш това състояние. Също както при агресията, акумулираната скръб и тъга водят до физически заболявания. Много хора се разболяват и умират от скръб и не могат да завършат изпитанията или мисията които са имали предназначени за този живот.

В. -Как да победим скръбта?

И. –Тъй като агресивността и скръбта имат едни и същи корени препоръката, която дадох за да се преодолее агресивността, може да се приложи и за тъгата. Основата е разбирането, вникването. Да разберем самите, нас да разберем другите и обстоятелствата в които живеем. Да разберем, че много от ситуациите с които се сблъскваме са част от процеса на обучение в любовта, в надделяването над егоизма и много от тях ги избираме самите ние преди да се родим. Други ги предизвикваме чрез липсата на толерантност и съпричастие. По някога сме тъжни защото не искаме да признаем, че сме се объркали или не искаме да си признаем определени егоистични действия.

В. - Струва ми се ,че рецептата която даваш е че трябва да се примиряваме.

И. -Изобщо не е така. Разбирането и примирението са тотално различни. Този, който се примирява е този, който се отказва да продължи, който анулира волята си. Вече нищо не го интересува, губи желанието за живот и се депресира. Примиряването е форма на егоизъм свързано с тъгата. Избираш да не се бориш за да не страдаш. Но по този начин се страда повече, въпреки че мотивите са различни. Разбирането и толерантността са ключа за да продължиш, да се развиваш, поддържайки радостта и желанието за живот, защото позволява да се намериш смисъл в това, което преди не си виждал.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример, който да демонстрира разликата между разбирането и примиряването?

И. -Отношението към смъртта например. Отношението на болшинството от хората от вашия свят е на примирение, защото не искате да разберете нейното значение. През целия си живот избягвате да се изправите пред нея, избягвайки да търсите отговор на вашите въпроси и опасения. Когато се сблъскате с някой, който иска да говори сериозно на тази тема, по-скоро бихте го приели за шарлатанин или са човек с някакво психическо разстройство. В действителност ви е страх и избягвате темата. Не искате да разберете, по-лесно е да избегнете въпроса. И тогава смъртта на някой ваш близък ви изненадва и ви провокира скръб, тъга, огорчение, безсилие и гняв. Накрая, пред невъзможността за промяна, се примирявате. Този който се примирява приема нещо, защото няма друг избор, но тъй като не го разбира живее в

огорчение и страдание. Този който разбира, че смъртта не съществува, че е само един етап от прехода, където това което умира е само тялото, разбира че неговия близък продължава да живее и че рано или късно ще се съберат отново заедно, не губи желание да живее, а се бори с по-голяма сила за да може когато дойде момента да напусне физическия свят няма да има недовършени дела на физическия свят. В напредналите светове разбирането на процеса на десинкарнация не провокира тъга у хората, отчаяние или горчивина, когато някой умре. Напротив, радват се че един брат се връща в духовния свят където е истинския му дом.

Разврат и Похот

Пристрастеността към секса може да се манифестира в първите два етапа, но мотивите са различни. Затова ще ги разглеждаме в две различни прояви на разврат за суетните и на похотта при горделивите и високомерните. Разврата е силната склонност към сексуалните удоволствия като така се изпитва необходимост от признание от страна на другите. Суетния очаква да получи признание и адмирации чрез секса. Силната им склонност към секса е провокирана от желанието да задоволят самите себе си и почти никога не мислят за необходимостите на другите. Често използват секса за да абсорбират другите, за да ги подтиснат и за да си придадат важност. Когато са презадоволили сетивата си търсят нови стимули като начин да възбудят наново сексуалния си нагон, като честа смяна на партньора, да прибегнат до извратени форми за практикуване на секс като садизма и мазохизма или да включат в оргиите си други хора против волята им.

В случая на горделивия пристрастеността към секса е по-скоро емоционална празнота от това че не намерил любимия човек и не си го признава или от нежеланието да признае чувствата си към определен човек. Иначе казано това от което има нужда горделивия е да бъде обичан и да обича но не признавайки тази своя необходимост се крие зад секса и го използва като изпускателен клапан.

В. -Как се преодолява похотта?

И. -Относно похотта единствения начин да се преодолее е да се приеме, да се осъзнае, че тази вътрешна празнота която се запълва със секс идва от липсата на чувство и само чувството е способно да я

запълни.

В. -И разврата?

И. -Трябва да се разбере, че това е една манифестация на суетата и че по този начин никога не може да се постигне щастието. За съжаление в много от случаите обикновенно отзвучава когато премине младостта, физическата атрактивност и сексуалната активност, когато тялото вече не отговаря на сексуалните желания на мозъка. Като следствие на това се изпаряват феновете, а също така основната мотивация на живота им до момента. Тогава се срещат с жестоката истина, че са живели един повърхностен живот, че са били заобиколени с хора които са били с тях само заради физическа им атрактивност и че веднъж загубили я, са изчезнали и „приятелите“. Може би са останали някои приятели които са го обичали истински въпреки егоизма му, на които със сигурност е обръщал малко внимание преди това. При отсъствието на външната красота, оръжието което е използвал преди това за да задоволи суетата, си се изправя пред един нов етап от живота си, много по-истински, когато трябва да положи усилие за да извади някаква красива черта от вътрешността си за да може да привлече някой до себе си. По тази начин ще се научи да различава какво изгражда връзките които е имал преди и след това.

В. -Искаш да кажеш, че само суетните са красиви и атрактивни?

И. -Не, но това е едно голямо изпитание за тези които са външно атрактивни, да не се поддадат на влиянието на суетата. Когато става въпрос за хора които физически не са толкова привлекателни суетата може да предизвика чувството на завист. Незадоволеното им желание да постигнат красотата които другите имат и те не я виждат в себе си, обикновенно се вманиачват с теглото си и да си хиляди козметични операции. Много хора, които са физически атрактивни, също често попадат в капана на вманиачването да имат перфектно тяло, една проява която се нарича нарцисизъм или култ към тялото.

В. -Можеш ли да ми обясниш разликата между нарцисизъм и култ към тялото?

И. -Както казах това е още една манифестация на суетата, където се подсилва физическата красота като най-голямата ценност която може да се предложи. Неприемането на собственото тяло и непрекъснатото

търсене на перфектното тяло се превръща в мания, една психологическа болест, която кара човек да изпадне в отклонения като например да спре да яде, да консумира всякакъв вид разслабителни, ободрители, възбудители и т.н., подлагането на всевъзможни операции, които понякога дори застрашават живота му.

Личността, която се намира под влиянието на нарцисизма, никога няма да бъде доволна от физиката си. Влага всичките си пари, воля и време да я модифицира мислейки, че това е той самия като реално не е нищо повече от една дреха, която използваме за да можем да оперираме във физическия свят. Смята, че ще постигне перфектното тяло и ще бъде щастлива, стимулирана също от естетичната и козметична индустрия. Но тази илюзия е само един капан, защото щастието не се постига по-този начин. Достига се само прогресирайки в любовта. Затова неудовлетворението расте все повече и повече. И докато биологичния часовник върви неумолимо към старостта, се губи постигнатото с толкова усилие. И така минава живота и идва окончателния момент да оставим за винаги това красиво физическо тяло, неумолимо осъдено да се разложи натурално. Когато духът се върне във духовния свят осъзнава колко време и усилие е пропилял да разкрасява нещо толкова далечно от него, едно тяло което се разлага сега в един гроб и колко малко е вложил в развитието на това което в действителност е. Но нищо не е непоправимо, живота на духа продължава и ще има още възможности за инкарнация за да свърши това което в този живот не е могъл, вярвайки че е само едно физическо тяло.

В. -Изглежда, че физическата красота създава пречки за духовното развитие.

И. -Не си вади погрешни изводи, тя е само един атрибут, който сам по себе си не е лош, напротив с напредването на духа всяка нова инкарнация е всеки път във все по-перфектно тяло, по-красиво, в съзвучие с вътрешната красота. Но в по-примитивните светове може да бъде нож с две остриета. За тези които са в първия етап може да отприщи цялата суета и да се съсредоточи върху тялото. Знаят, че дори да се държат като капризни деца, лошо възпитани, груби, надмenni физическата им красота ще им осигури почитатели и хора които да им угаждат. Защо да полагат усилие да бъдат добри хора, когато постигат каквото искат с красотата на тялото си?... Докато дойде старостта и останат сами, тогава губят единствения актив което имат и се дават в

собствената си морална мизерия. Тъй като са били достатъчно заети с поддържане на физическото си тяло не са се борили за своето вътрешно израстване.

В. -Как се преодолява нарцисизма?

И. -Когато се осъзнае, че в действителност не е физическо тяло и за това не бива да се притеснява толкова много за него. За да бъдеш щастлив трябва да работиш над себе си, над своя вътрешен свят. Много духове, които са попадали в капана на красотата го знаят. Затова избират по-грозни тела за следващите си прераждания за да не пропилят времето си в съзерцанието им, а да израстват като хора и да работят върху дефектите си. И ако едно красиво тяло може да ги изкуши предпочитат да го нямат за момента.

В. -Горделивия не може ли да изпадне в капан на тялото си, не може ли и той да се почувства недоволен от него и да желае горещо да бъде красив за да подсили атрактивността си?

И. -Разбира се, но мотивите са различни. Горделивия търси повече любов отколкото адмирации. И грешно вярва, че ако е по-красив ще го обичат повече.

В. -И защо се идентифицираме толкова с тялото ни и толкова малко с духа ни, като в действителност сме второто, а не първото?

И. -Защото това се учи във вашия свят, че не съществува духа и че сте само физически тела. Във вашия хедонистичен свят се ценят качествата на материята физическата красота, богатството, властта и се обезценяват духовните качества като чувствителност, благородие, скромност, смирение. В духовния свят става точно обратното и най-ценена е скромността. Всички останали от физическия свят, които не са част от духа, нямат никаква стойност, те са като косвени аксесоари защото се променят от един в друг живот. Така, както един актьор сменя сценичния си костюм когато започва да играе друга пиеса. Можеш да бъдеш красив в един живот и грозен в другия, богат в един и беден в следващия. Духът, когато е неинкарнирал са му много ясни разликите и знае, че се преражда за да напредне духовно. Но когато се прероди, връзката с тялото, забравянето на духовното минало и влиянието на културата където е инкарнирал правят волята му за духовно израстване много слаба, той се идентифицира напълно само с физическото си тяло и

мозъка му отхвърля всякакви духовни проявления.

В. -Какво имаш в предвид под духовни проявления?

И. -Всички тези които демонстрират наличието на духа и неговите качества, както контакта със неинкарнирани същества, астралните пътувания, интуицията, свръхчувствителното възприятие и т.н. Много хора, които са имали тези преживявания ги определят като умопомрачени. И ако не е някой достатъчно развит дух, който вярва много на собствената си интуиция, може да повярва че е луд и че има нужда от лечение.

Страх

Страхът е чувство на безпокойство провокирано от симптоми на опасност, една заплаха, която може да бъде реална или фиктивна, срещу теб самия или някой близък. Човек се чувства несигурен, беззащитен и се съмнява във всяко важно решение, което трябва да вземе, защото очаква негативен физически или емоционален резултат от нея. Става така, че страха подхранва страха, т.е. страха превъзбужда ума така, че от реални ситуации поражда въображаеми в които се появява заплаха, съществуваща само във въображението. Човек накрая възприема тази заплаха за реална и така се усилва страха не само от реалните заплахи но и от въображаемите. Страхът също така генерира притеснение, загриженост, защото човек иска да предвиди всички възможни застрашаващи го ситуации и последствията от тях, като търси начин да премине невредим през всяка една от тях. Ужасът и паниката са прояви на силен и остър страх с високо травмиращо действие.

Страхът е едно от най-вредните за духовния напредък чувства, защото не позволява духът да се представи такъв какъвто е. Дори и да става въпрос за дух с желание за прогрес, ако не преодолее страховете си може да изпадне в застой за продължително време.

В. -Има различни видове страх, нали?

И. -Да. Но като цяло допринасят за потискането на духа, да не действа според чувствата си, а дори може и да ги репресираща. Затова изпада в застой.

В. -Но какво е всъщност страха?

И. –Най-често срещания страх е от негативната реакция на другите. Варианти на страхове които попадат в тази дефиниция са страха да не бъде обичан, да не бъде разбран, страх от физическо или психическо насилие, страх от самотата. Както казах страха от негативна реакция от страна на другите, увеличава страха за проява на човек такъв какъвто е. Този който се оставя да бъде направляван от този страх най-накрая приема един начин на съществуване, който не е негов, а такъв какъвто искат да бъде останалите. Това могат да бъдат близки и обичани хора, от които очаква да бъде обичан, обикновено са от семейството майка, братя, сестри, партньор и т.н. Този страх обикновено идва от детството, когато детето е било обект на физически и психически тормоз, вътре или вън от семейството.

Други страхове които не влизат в горното определение са страха от смъртта, от физическо или психическо страдание. Страхът от неизвестното, защото човек винаги си въобразява големи заплахи и опасности. Страх от смъртта всъщност е страх от непознатото, страх от това което идва след смъртта или още по-лошо, страх от това, че след нея не следва нищо.

Един от големите страхове е да бъдеш човек, който заслужава специално внимание. От него произлизат всички останали страхове да опознаеш сам себе си, да открием какви сме в действителност, нашите пороци и добродетели.

Изпитваме страх да открием и осъзнаем дефектите които имаме. Вярваме погрешно, че ако това стане ще страдаме повече, защото ни е проблем да признаем егоизма си и че болшинството от проблемите ни идват от него. Осъзнаването кара да страда любовта към нас самите, която всъщност е проява на егоизма. Нашето духовно „Аз“ желае да се отърве от егоизма за да бъде щастливо и за това първо трябва да осъзнаем какво имаме и след това как се проявява. Не трябва да изпитваме страх да го признаем, защото всички го имаме. Всеки един се намира в даден момент от пътя, който трябва да премине за да се освободи от него, но реално всички се стремят към това. Ако имаме страх да се опознаем ще маскираме егоизма си и ще изпаднем в застой за дълго време.

Също така изпитваме страх да разкрием нашите добродетели или прояви на любов като чувствителността, смирението, нежността, състраданието и алтруизма. Страх ни е да не страдаме, че може да ни

наранят, да се възползват от нас ако ги проявим. От тук идва и страха от негативната реакция. Ако се опитваме да победим този страх означава, че се борим за това да бъдем самите ние, да събудим нашата същност. Вътрешното щастие ще бъде толкова голямо, че ще надделее над страданието и всички атаки идващи от вън. Страхът от смъртта също се продуцира от страха да се опознаем, от вярването, че това е края, анихилирането на нашето „Аз“, на нашето съзнание. Ако се отървем от страха и се съсредоточим вътре в нас самите ще чуем гласа на духа ни който крещи - „*Смъртта не съществува! Ти си безсмъртен!*“

В. -Какви са конкретните последици от страха върху развитието на духа?

И. -Както вече казах най-лошата последица от страха е че духът потиска изявата на това което е в реалност. Когато един човек не е самия себе си не може да прогресира духовно, защото волята му е подтисната. Не взема свободно решения, а винаги е воден от страха. Страхът решава вместо него. Няма воля за да се пребори с проблемите и ситуацияите, които могат да бъдат от полза за прогреса му, защото страхът го съветва, че не може да се справи.

Страхът е чувство чрез което силните на Земята манипулират човечеството и го поддържат в състояние на духовен застои, създавайки заплахи, въображаеми врагове зад всички духовни предизвикателства от които има нужда човешкото същество за развитието си, карайки ги да се окажат от тях в замяна на някаква фалшива сигурност която според тях гарантират. Но те също се страхуват. Страхуват се, че ако се събудят духовността, любовта и духовното братство, злоупотребите им ще бъдат открити, престъпленията им ще бъдат съдени, ще бъдат лишени от богатство и власт постигнати на базата измама, манипулиране и експлоатиране на останалата част на човечеството.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример?

И. -Например генерират страх към движенията за универсално човешко братство, създавайки един пагубен модел на власт и възползвайки се от находчивостта си създават царство на терора. Генерират страх към по-справедливите и основани на солидарността политически и икономически системи, втъпявайки на хората, че след тях ще настъпи хаос, анархия и икономически провал. Вещаят, че свободата ще донесе свободия, че свободно мислещите носят вредни идеи, че

свободата на чувствата ще донесе поквара, аморалност. Живеят в страх, че земното човечество може да разбере, че в Космоса има и други цивилизации, които живеят в любов и могат да вземат пример от тях. Затова укриват каквито и да са признаци на извънземен живот и провокират страха към контакт с други цивилизации чрез филми на ужасите, придавайки на извънземните отвратителен и страховит вид. Страхуват се, че земния човек може да разкрие безсмъртието и целта на живота си, която е духовното развитие чрез опознаване на любовта. Затова отричат какъвто и да е живот след смъртта, уповавайки се на догмите на една материалистична наука и в същото време генерират страх у хората да се задълбочат в темата за живота след физическата смърт и контакта с духовния свят чрез филми, където живота след смъртта е нещо ужасно, създавайки образа ужасяващи духове, демони, вампири и кръвожадни зомбита, които се възползват от душите на живите.

В услуга на това е създадена една индустрия на страха (телевизия и кино), която разпространява по-целия свят образа на перверзни заплахи проникващи в съзнанието на всяко човешко същество и възприемани като реалност. 90% от филмите имат като тематика разпространяването на страха, въплъщавайки го в образа на всякакъв вид терористи, серийни убийци, изнасилвачи, наркотрафиканти, психопати, чужди нашественици. Така се превъзбужда мозъка на деца и възрастни за да могат да се добавят още чужди страхове към тези които вече има.

В. -Как са преодолява страха?

И. -Осъзнавайки всичко и със смелост и воля. Първо трябва да осъзнаем, че се страхуваме и от какво ни е страх. Ако ги анализираме в дълбочина ще открием, че голяма част от тези страхове са неоснователни и не съответстват на никаква реална заплаха или поне не е толкова голяма колкото ние сме мислили. Страхът който се основава на реална заплаха се преодоляват изправяйки се с кураж пред ситуацията и условията които ни провокират страха. Трябва да се попитаме какво бихме направили, ако не изпитвахме страх, ако бяхме абсолютно свободни да вземем решение в зависимост от това което чувстваме. Това е правилното решение и така трябва да се действа. Струва си да се опита. Това е една непрекъсната борба. Докато се изправяме и вземаме смели решения ще наблюдаваме нашия прогрес и отстъпването на страха, давайки път на сигурността и яснотата. Докато един ден погледнем назад

и си кажем - *Как можах да изпитвам страх от това? Колко ясно го виждам сега?*

В. -Дай ми някакъв съвет спрямо това как можеш да преодолееш страха опознавайки се.

И. -Няма нищо лошо в това да се видиш такъв какъвто си, със силните и слабите ти страни. Трябва да се приемем такива каквито сме. Приемаме, че сме в процес на усъвършенстване и по този начин не можем да се разочароваме от нас самите, ако нещо в нас не ни харесва. Въпреки, че изкарвайки на светлина нашите дефекти и осъзнавайки ги първоначално, може да бъде болезнено и неприятно, но си струва, защото това е първата стъпка към духовния прогрес и е от съществено значение за елиминирането на егоизма и развитието на чувствата. Не се страхувайте да проявявате чувствата си, да ги изказвате, не се страхувайте да се чувствате щастливи когато го правите. Достатъчно е, че имате страх от лошото за да имате и страх и от хубавото.

В. -Какво трябва да направим за да преодолеем нашите дефекти и проявите им?

И. -Първата стъпка е да ги признаете. Този който е бил алкохолик знае, че първата стъпка е да признае проблема си, че е алкохолик. По същия начин за да преодолеете проявите на егоизма, суетата, горделивостта, високомерието. Първо трябва да признаете личния си егоизъм чрез идентифициране на проявите му във всеки един от вас. Затова е необходимо да познавате в детайли всеки един дефект и проявите му за които говорехме до сега.

В. -Това ми изглежда трудно.

И. -Не е толкова. Нашия егоизъм го прави да изглежда трудно. Защото, ако е толкова лесно да видим грешките и дефектите на другите, защо е толкова трудно да видим нашите? Трябва проумеем, че сме тук за да се приемем такива каквито сме и след това трябва да се опитаме да се подобрим, така ще сме спечелили част от битката.

В. -И как можем да разпознаем един дефект, ако същия този дефект е виновен за заблудата ни?

И. -Добра тактика е да анализирате действията си не като ваши, а като чужди. Иначе казано, да се смени позицията с тази на наблюдател. И

след това да отсъдите, било ли е държанието ви честно и правилно, или сте действали от егоистична гледна точка? Ако имате еднакво мнение за едно и също поведение, когато го правите вие и когато го правят другите, то тогава сте близко до обективността. Но ако извинявате това действие, когато е извършено от вас и го заклеймявате, когато е извършено от други, то тогава сте несправедливи и оставяте да ви ръководи дефекта ви. Следователно за да откриете у вас дефектите трябва да действате със същата обективност, както когато се самоанализирате, така и когато анализирате друг човек.

В. -И какво идва след това?

И. -Следващата стъпка е да промените поведението си. Факта, че вече сте опознали дефекта си не означава, че той ще изчезне от самосебе си. Трябва да се опитате да не се държите така, както той ви диктува. Трябва да си кажете: *Знам, че вътре в мен има егоизъм, но ще се опитам да не зависи от него начина по който действам, ами ще се опитам да го правя от гледна точка на любовта.* Ще постигнете малко по малко промяна в поведението си, действията си към вас самите и към останалите, защото егоизма наранява както другите така и вас самите.

В. -В какъв смисъл ни наранява нас самите?

И. -Защото не ви позволява да чувствате любовта, най-хубавото което може да се чувства и е това, което в действителност може да ви направи щастливи.

В. -Промяната на поведението ми изглежда още по-трудно от това да признаеш дефекта си. Дай ми съвет, който може да помогне да се модифицират егоистичните действия?

И. -В момента когато действате може да ви помогне следното - *Какво бих очаквал от мен самия, ако аз бях приемника на това действие? Как бих искал да се държи другия човек, ако беше на мое място?* Това ще ви помогне да откриете негативните си действия към другите представяйки си, че другите сте вие, много рядко някой би желал лошо сам на себе си. На тази логика се основава максимата- "*Обичай ближния си като себе си.*" Разбира се че не е лесно. Изисква дисциплина и желание към постоянно усъвършенстване. Но ако сте постоянни, скоро ще започнете да се чувствате различно с повече вътрешна хармония, по-щастливи и това действа като стимул да се продължи напред.

В. -И какво трябва да правим за да управляваме его-чувствата си?

И. -Същото. Първо да признаете че ги имате, че всички ги имаме. Че са проява на егоизма или на вътрешната борба между егоизма и любовта. И второ, да намерите начин да ги преодолеете, чрез анализиране и съзнателна промяна.

В. -И какво имаш в предвид под съзнателна промяна?

И. -Това е вътрешната духовна промяна ръководена от теб самия, изяснявайки си и отчитайки целта на тази реформа (издигане в любовта и елиминиране на егоизма), кои са дефектите, как се проявяват и кои са инструментите за изкореняването им. По пътя към перфектността, можем да научите много наблюдавайки, както вашите добри и лоши черти, така и тези на останалите. Потърсете един спокоен момент през деня за да останете сами със себе си, да медитирате върху вашите дефекти и върху действията ви през деня, върху това до каква степен сте действали от любов и в каква степен от егоизъм. И тогава, ако го правите искрено ще ви се помогне да намерите отговорите които са ви нужни за да напреднете и това ще ви утеши, за да можете да се изправите по-смело пред предизвикателствата. Ако забележите егоистични прояви у другите това ще ви помогне да подходите с разбиране към тях и да не се събуди враждебното ви отношение към тях. Ако сте ги открили във вас самите и сте се оставили да ви водят, също е добре, защото сте си дали сметка за съществуването им. Поставете си твърдо целта, следващия път да действате с повече любов и по-малко егоизъм. Така ще напредвате всеки ден малко по-малко. И ако сте постоянни в извършването на вашата лична промяна ще дойде ден в който ще погледнете назад и няма да се разпознаете, ще осъзнаете голямата позитивна промяна която сте постигнали.

В. -Добре, но аз си мислех че една от нормите да бъдеш добър човек е да не съдиш другите, а ти сега ми казваш, че трябва да гледам дефектите на другите, освен моите собствени. Не е ли едно противоречие?

И. -Питаш ме това, защото нормално когато се вадят грешките на другите е за да бъдат критикувани, съдени или да се подигравани. Когато някой има лоши намерения обикновено е несправедлив, трансформира

и преувеличава реалността с цел да сравни със земята обекта на подигравките си. Това отношение е жалко и по този повод самия Исус е казал - „*Виждате сламката в окоето на другите и не виждате гредата във вашето*“. Затова много хора мислят, че да говориш за дефектите на другите е лошо. Начина по които анализираме тук дефектите не е нито за да се подиграваме, нито да съдим, правим го за да разберем как действат за да се променим и за да помогнем и на другите да се променят към добро. Реалността трябва да се вижда такава каквато е, без да се преувеличава, но и без да се прикрива. Истина е, че голяма част от човечеството споделят едни и същи недостатъци и че елиминирането на дефектите е част от еволюционния процес.

В. -Това което разбрах е, че когато някой мотивиран от егоизма си те атакува трябва да му простиш.Така ли е?

И. -За да му простиш трябва да го разбереш и за да го разбереш е нужно да се задълбочиш в каузата, която е мотивирала атаката, егоистичната промяна ,която се е активирала в този момент. Например, един човек който вади недостатъците на другите за да ги критикува публично и да се подиграва, действа под влиянието на завистта която е проява на суетата. Ако някой не разбира духовната еволюция, етапите на егоизма, които трябва да се преодолее и как се проявява егоизма във всеки един от тези етапи, е много трудно да прости на егоистичната завист, подигравката, критиката, клевета или нещо още по-лошо.

В. –Тогаво можем ли сами по-себе си да открием на кой етап на егоизма се намираме? Можем ли да научим докъде стигат нашите възможности и нивото ни на духовно развитие?

И. -Разбира се. Ако положиш усилие да се опознаеш сам себе си и изпитваш искрен интерес да се развиеш духовно, ще разбереш къде се намираш и кои духовни уроци трябва да научиш в този живот. Опитваме се да дадем някои насоки за да можете да опознаете сами себе си, както добрите ви качества така и недостатъците ви. Да го направите сами, без помощ, е много трудно. Но не вървим сами по този път, както вече казах всеки един има своите водачи, които ако искате могат да ви помогнат да видите това, което е трудно да откриете сами. Също така има инкарнирали хора, които благодарение на вътрешния си капацитет, могат да ви помогнат. Но всичко това зависи от вашата воля, защото който е заклекен в егоизма няма да иска да напредне, няма да признае

дефектите си и няма да приеме помощ от вѣн. Затова няма да разпознае помощта която му се дава от духовния свят и от по-напредналите му братя. За съжаление вѣв вашия свят повечето хора са в тази ситуация, оплаквайки се че са слепи и глухи, но отказвайки да махнат превръзката от очите си, нито тапите от ушите. Жалват се, но не искат да се откажат от главната причина за нещастията си - егоизма, нито желаят да получат помощ.

ЛИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ И ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА

В. -Тъй като вече започнахме да говорим за любовта си спомних, че веднъж ти каза че всеки един от нас има своята сродна душа.

И. -Точно така.

В. -Това означава се съществуват?

И. -Да.

В. -Винаги съм си мислел, че е една химера, един романтичен сън, че съществува само във въображението.

И. -Ами не. Съществуват наистина. Друго нещо е каква е вашата представа за това.

В. -И всеки има само една сродна душа или може да има няколко?

И. -Може да има духове повече или по-малко сходни и близки с него, но само една е сродна душа на 100%.

В. -С каква цел са създадени сродните души?

И. -За да не се чувства никой никога сам. За да има някой също като теб, който да ти даде импулс да се събудиш и да поемеш пътя на любовта. Сродната душа е твоя идеален партньор, твоята половинка във вечността.

В. -Това означава ли, че сродните души инкарнират едновременно за да бъдат заедно?

И. -Много често да, но не винаги. Зависи от еволюционните нужди на духа. Понякога трябва да преминат изпитанията си сами, например да напреднат в развитието на собствената си воля и да не са зависими от други.

В. -И кога се прераждат заедно? Ако се преродят заедно, живеят ли като двойка?

И. -Ще бъде идеалната ситуация, нали? Много пъти прераждането се подготвя за да бъде така, но не винаги. Могат да се преродят и като

много близки роднини, вътре в едно семейство. Много зависи от еволюционните нужди на духа и това, което те са избрали. Също така, понякога, когато вече са инкарнирали могат да изберат да не бъдат заедно.

В. -Това означава,че избора на хора които ще имат нещо общо с нас в този живот е едно решение, което се взема преди всяка инкарнацията, нещо като споразумение между духовете, които се прераждат, да си помагат един на друг в мисиите си и изпитанията си или е нещо, което се решава когато вече са инкарнирали?

И. –Най-близките връзки като членовете на семейството, някои приятелства и бъдещия съпруг или съпруга се избират преди инкарнацията. По отношение на тях има предварителна договорка за да могат взаимно да си помагат за своите мисии или изпитания, например за родителите по отношение на бъдещите им деца и т. н. Друго нещо е дали след инкарнацията ще спазват уговореното.

В. -Често ли се спазват споразуменията взети преди инкарнацията? Може да стане така, че един човек има споразумение да се свържеш в брак с някого, но след това избира друг човек или си избрал да имаш две деца, но веднъж вече инкарнирал имаш само едно или нито едно?

И. -Във вашия свят се случва често да не се изпълняват взетите споразумения.

В. -И какъв е мотива?

И. -Обикновено, защото се оставят да бъдат водени от дефектите си, от егоизма, вземайки решения с мозъка, който се влияят много от физическия свят в който живеете, водейки живот съсредоточен във постигане на материални придобивки(консуматорство) или материалните удоволствия(хедонизъм), забравяйки духовните си стремежи и ангажименти.

В. -И как може да разбере духът, вече прероден, кои са тези споразумения приети преди да се роди, след като не помни нищо от този етап?

И. -Оставяйки се да бъде воден от духовната интуиция. Когато духът се остави да бъде воден от това което чувства, следва това което му казва

вътрешния му глас който усеща, кой е правилния път който трябва да се поеме и когато започнат да се достигат отбелязаните цели се чувства щастлив, по-сигурен и ведър. Когато не искаш да чуеш този глас и се оставиш да бъдеш воден само от съзнанието, то започваш да гониш само материални цели, което е против чувствата ти, започваш да се чувстваш празен, нещастен, неудовлетворен, несигурен и не намиращ смисъл от живота си.

В. -Можеш ли да ми дадеш пример?

И. -Да вземем за пример две сродни души, които се намират заедно в актуалния живот и са сключили договор да се обединят като двойка преди да се преродят. Духовната им същност им позволява да усетят взаимното чувство което има между тях. Въпреки това представете си, че единия от тях е повлиян от собствения си егоизъм и се ръководи от него при взимане на решения в този живот. Егоизма използвайки ума ви ще се възползва от всяка материално неблагоприятна ситуация за да му повлияе и да пренебрегне чувствата си - „не е добър партньор за мен“, „няма пари“, „няма образование“, „не е красив“ и т.н. И след това въпреки, че се е появила възможността да се изпита истинската любов и да се живее с духовно най-сродния човек с който може да изпита истинско щастие, оставя я да си отиде действайки срещу чувствата си и нарушавайки споразумението което са сключили преди да се родят. Ако се оставите да бъдете водени от егоизма то ще изберете партньор в живота си не според чувствата си, а според умствени или материални очаквания. Ще предпочетете друг, който е по-атрактивен физически, с по-високо социално положение, по-богат и т.н. С който ще водите по-възбуждаващ живот за сетивата, но лишен от чувства.

В. -И какво става с другите хора, които са се опитали да изпълнят ангажиментите си? Например, какво ще стане в този случай с отхвърления човек?

И. -Винаги има алтернативен план - „Б“. Тъй като духовните водачи знаят способностите на всеки един и знаят до къде могат да стигнат. Могат да продължат живота си с друг човек, който дори и да не сродната му душа е готов да се бори за чувствата и не за егоизма.

В. -И какво става с духа, който има споразумение с тази двойка да бъде тяхно дете, след това обединение не се е сформирало

защото всеки един от тях има друг партньор в живота си, ще се осуети ли инкарнацията на този дух?

И. -Имайте в предвид това, че някой е инкарнирал не означава, че не е в контакт с духовния свят, почти всяка нощ по време на сън се връща там. В това състояние може да вземе решения които имат нещо общо с други духове, например такива с които има споразумение да се преродят като негови деца и да започне отново да работи върху поетите ангажименти, въпреки че са в различен план от първоначалния. В случая когато нито един от възможните родители не може да изпълни договорката се търси едно алтернативно семейство, с подобни на предишното характеристики, които биха приели този дух да се прероди като техен син. Духовните водачи знаят, че може да сменим мнението си по време на инкарнацията и затова имат множество алтернативни планове за да се обезпечи възможността на духа за еволюция. Ако някой се отклони от първоначално начертания път му се преизчислява нов "маршрут" по новия път който е избрал, но със същата съдба.

В. -Неизпълнението на взетите споразумения води ли до някакви последствия за духа?

И. -На пръв поглед може да изглежда негативно, че някой се отклонява от най-краткия път към щастието. Част от свободния избор е възможността всеки един да смени мнението си в който и да е момент и да натрупа опит от ситуации от които, ако не ги изживееш лично, не осъзнаваш какви са. Това което не може да се научи по един начин може да се научи по друг. Има различни пътища за да се стигне до едно място и различни начини за да се научи нещо.

В. -Духът който се преражда познава ли от други животи тези които ще бъдат негово семейство?

И. -Има от всичко. Някой е възможно да са били спътници в други животи и в други случаи може това да е първият път когато се прераждат заедно.

В. -И кой взема решение как да се сформират семействата, кой да бъде майка, баща, синове и т.н.?

И. -Обикновено го решават самите духове, които ще инкарнират заедно, с помощта и съветите на духовните водачи когато е необходимо.

В. -И от какво зависят семейните връзки?

И. -От еволютивните нужди на инкарниращите духове, независимо дали става въпрос за изкупление или за мисия.

В. -Можеш ли да ми обясниш как влияе еволюционната необходимост върху сформиранието на семейства и каква е разликата между изкупление и мисия?

И. -Да. Има семейства чиито членове са били врагове в минали животи и може да са си причинили много болка мотивирани от омразата, желание за отмъщение или отвращението което са изпитвали един към друг. Тези духове се прераждат заедно с желание да изгледат остриите си ръбове чрез стимулиране на привързаността. Тези духове са натрупали дълг един към друг наранявайки се един друг, защото са действали в други животи срещу закона на любовта. В случая с мисиите духовете не се събират с цел да изкупят дълг, ами защото се обичат и решават да си помогнат един на друг в изпълнението на по-високи духовни цели, които са свързвани с подпомагане на по-малко еволюирали духове, докато в същия момент това им помага да повишат собствената си вибрация. Между тези две крайности има междинни ситуации, където има част егоизъм и част любов, част изкупление и част мисия, защото докато духът напредва в еволюцията си има все по-малко дългове за изплащане и все повече безрезервна любов за даряване.

В. -В случай на връзки заради изкупление не може ли да се получи обратния ефект на този който се очаква? Това, че хора които се мразят и задължени да живеят заедно не генерира ли напрежение, постоянни спорове, насилие, малтретиране?

И. -Те не са били задължавани, сами са приели предложението от духовните си водачи да преодолеят лошите си чувства. Споровете, напрежението и насилието които споменаваш се появяват, защото тези духове продължават да се придържат към лошите си навици и не желаят духовната реформа.

В. -На мен ми изглежда една много агресивна терапия да събереш хора които се мразят в едно семейство. Това е като да събереш всички опасни затворници в една обща килия, няма ли да се избият? Не виждам как в тази ситуация може да бликне любов.

И. -Не съм казал, че всички членове на семейството са в лоши

отношения. Може проблема да бъде само между баща и син, само между братя, но не и между всички в семейството. Нормално е в такива семейства да се преродят и по-напреднали духове които дават пример с действията си, какво трябва да бъде поведението когато са водени от любовта. Факта, че духове с подобни дефекти инкарнират заедно е за да могат да служат като огледало един на друг и да се учат от опита да живеят с някой като тях.

В. -И какво трябва да научат от този опит?

И. -Първо трябва да научат, че всички сме братя в буквалния смисъл защото човека когото сте мразили толкова в предишния живот е възможно в следващия да ви стане кръвен брат. Трябва да ви е ясно едно нещо, не може да се еволюира обичайки само няколко човека и мразейки останалите. Докато не трансформираме омразата в любов не можем да се развиваме. Затова трябва да поправим вредата нанесена от омраза и какъв по-добър начин да го направим с човека с когото ни е най-трудно и на когото най-много държим. Също така помага да се преживеят на собствен гръб същите прояви на егоизъм, които имаме ние, но този път насочени към нас от друг човек. Гледаме сламката в окоето на другия, но не и гредата в нашето. Забелязваме много добре чуждите дефекти и най-вече в хората които не са скъпи за нас, но не искаме да видим нашите които са подобни. Личния опит от страданието което генерира тази проява на егоизъм у нас ни кара да осъзнаем, че този дефект съществува и в нас и че трябва да го отстраним.

В. -Връщайки се на въпроса за личните отношения, какви са мотивите да се съберат двама човека в една двойка?

И. -От любов, поради нужда от духовно еволюция и от привързване?

Първите два са мотиви, които се подчиняват на духовните критерии и се приемат преди инкарнацията, но третия се избира от човека вече прероден и по „земни“ причини и поради духовна необходимост, променяйки много пъти взетите преди инкарнация решения.

В. -Можеш ли да обясниш каква е разликата между тези видове връзки?

И. -Първите се получават провокирани от обединяването на чувствата и духовното сродство. Вторите са провокирани от взаимната нужда за напредък и обикновено се дава на духове, които имат между

себе си натрупан дълг и трябва да учат заедно. Или защото могат да се подобрят духовно чрез живота си заедно, защото имат определени дефекти или добродетели върху които може да се работи чрез тази връзка. Третата се дава поради физическо или сексуално привличане, заради афинитет към материални или ментални цели.

В. -В случая на инкарнация на деца разбирам защо решенията се вземат на духовно ниво, но когато става въпрос да се свържат двама човека в двойка мисля, че решението се взема на физическо ниво?

И. -Истина е, че окончателното решение се взема на физическо ниво, но се питам каква е вероятността двама човека които не се познават измежду милиарди хора да се намерят? Случайност? За да се получат необходимите условия двама човека да се срещнат и да имат възможността да се опознаят е необходимо да се случат поредица от събития, които се организират от духовния свят и след това тези хора трябва да усетят, че другия е важен за тях.

В. -Според това което казваш излиза,че човек може да има няколко партньора в един физически живот?

И. -Да, разбира се. Това е нормално за светове от вашето еволюционно ниво и освен това много пъти е необходимо за духовната еволюция или е резултат от други животи.

В. -Какво искаш да кажеш?

И. -Че дори и да става въпрос за сродни души, изцяло съвпадащи си духове, могат да надделеят дефектите им и дори накрая временно да се разделят защото не искат да признаят и да модифицират лошите духовни навици които имат. Понякога се цени това което си имал само когато го загубиш. Затова в други животи трябва да изберат партньор с когото имат най-малко сродство за да им помогне да модифицират тези свои навици. Във вашия свят има много малко двойки които се събират по любов. По-голямата част го правят от нуждата да имат материално и емоционално удобство, заради сексуално привличане и много малка част за да задоволят духовните си потребности. В по-развитите светове където духовете са елиминирали голяма част от егоизма си и се ръководят от чувствата си болшинството от съюзите се правят по любов, защото сродните духове се разпознават без грешка и защото знаят, че

задоволяването на каквато и да е материална цел няма да ги направи пощастливи от общото чувство което изпитват. Можеш да намериш много малко двойки които не са сродни души и нито една от тях не е създадена въз основата на егоистични интереси.

В. -Винаги са ни внушавали, че най-духовното е да имаш един партньор за целия си живот заради фразата, че „това което Бог е свързал не може да го раздели човек“ и сега ти ми казваш, че да имаш повече партньори през живота си е нормално и е от полза за духа. Не си ли противоречиш?

И. -Едно нещо е любовната връзка и друго брака. Във 90% от браковете на Земята не съществува истинска любов въпреки, че в началото това може да не им е съвсем ясно на съпрузите. Но изглежда, че защото са пописали някакъв документ нямат право да сменят мнението си. Ако вие избирате връзките си въз основа на чувствата ви, то тогава вашите връзки ще бъдат трайни както в напредналите светове. Но трябва да е ясно, че това което обединява тези двойки не са задълженията, ами чувствата. Всеки един има свобода както да избере партньора си така и да се раздели с него, ако го е решил по собствена воля без да трябва да дава обяснения защо е взел това решение. Трябва да ви е ясно едно нещо, взаимната любов кара две същества да бъдат заедно, поддържайки непокътната индивидуалната свобода. Няма нужда да се подписва никакъв документ пред никакво служебно лице или пред религиозен служител и един олтар пълен с цветя. Защото не е Господ този който ви събира в един съюз, а вие самите. Това което ви дава господ е възможността да обичате една сродна душа, да почувствате и изживеете тази любов и да сте щастливи и свободни да изберете сами вашия път. Но както вече казах във вашия свят, малкото двойки които се събират водени от чувствата си все още трябва да се борят със собствения си егоизъм, който много пъти е доста силен и може да се противопостави на чувствата. Затова фразата „Това което е обединил Господ, да не го раздели човек“ можете да я замените със следната, много по-подходяща и в същото време е добър съвет за тези които искат да изживеят истинското щастие „Това което е събрала Любовта, да не го раздели егоизма“.

В. -Значи развода е нещо позитивно от гледна точка на духовния свят? Винаги съм си мислел обратното, много от християнските религии са против него.

И. -Едно нещо е религията и друго е духовността. Да имаш свобода за да избереш с кого да бъдеш и с кого не, е винаги позитивно. Позитивно е защото можеш да упражниш своето право на свободен избор и духовния свят е винаги на страната на правото на избора. Да се задължава човек да бъде с някого към когото не чувства нищо или с когото е невъзможно да се живее, само защото е подписал някакъв документ е нарушаване правото на избор. Вие все още вярвате, че да бъдеш с някого изисква да се откажеш от част от правото си на избор и това не трябва да бъде така. Например, вие мислите , че ако някой е сключил брак или живее на брачни начала с някого това го задължава да поддържа сексуални отношения с този човек, като че ли е някакво задължение, което трябва да се изпълни въпреки всичко. Не трябва да бъде така. Никой не е задължен да поддържа сексуални отношения с партньора си само защото са женени. Нито да се ожени за някого само защото е имал сексуална връзка с него. Нито може да бъде насилен да чувства това което не чувства въпреки, че по-стечения на обстоятелства е трябвало да се свържат. И най-важното не трябва да чувства вина за това, защото чувствата не могат да бъдат насилвани, трябва да идват спонтанно. От духовна гледна точка най-важното е личната свобода която има превес над всичко.

В. -Товага хората които не се обичат но са избрали да бъдат заедно за да прекарат добре определен период от време, нарушават ли някой духовен закон?

И. -Не. Ако са го избрали свободно няма никакъв проблем. Всъщност когато израства духът очаква нещо повече от чисто сексуалната връзка. Това е една чисто физическа връзка, която не го задоволява и го кара да се чувства празен. Такива връзки обикновено завършват много бързо. В случай, че тази връзка успее да се задържи за повече време е много нестабилна, изпълнена с конфликти защото силата която ги свързва е много слаба. С еволюцията на духа сексуалността преминава от инстинкт, от една биологична необходимост в един инструмент за изява на чувствата. За примитивните хора сексуалността е била основно инстинктивна и не са чувствали празнота породена от обвързването с някой когото не обичаш, защото чувствата им са били все още много

слабо развити.

Но един еволюирал дух с голям капацитет да обича ще чувства една голяма празнота, ако търси сексуални връзки само за да задоволи инстинкта си. Секса за един развития дух е проява на интимната любов. Когато духовете които поддържат една сексуална връзка са сродни и се обичат взаимно, чувството на дълбока любов се проявява в сексуалния акт по време на който се получава обмен на енергия между тях, енергия която ги ревитализира и изпълва и в същото време се постига проникване между ефирните им тела астралното, менталното и духовното. При обратния случай в една чисто сексуална връзка, в такава в която хората не чувстват любов един към друг, въпреки че има физическо удовлетворение ще липсва проникването между по-ефирните тела, което се получава в първия случай. В напредналите светове това което кара духовете да се свързват в двойка е предимно любовта, която чувстват един към друг. Тъй като там възприятията са много развити няма място за измама и разочарования както на Земята. Тук много хора впоследствие разбират, че партньора им не е такъв какъвто са мислели, защото до този момент е демонстрирал определен образ за да може да ги завоюва.

В. -И как могат да бъдат разрешени проблемите на сексуалността?

И. -Вашите проблеми със сексуалността са в голямата си част по вина на това, че поддържате сексуални връзки с хора, към които практически не изпитвате нищо. Все още продължавате да гледате само физическата страна и вярвате, че кулминацията на сексуалното удоволствие е да имате връзки с много физически атрактивни хора. Това, че болшинството от вас не са се събрали с обичани и сродни души е проблема и идва от липсата на чувства. Развитите духове са тези които най-много страдат, ако трябва да поддържат сексуални връзки без любов. И вместо да се признае, че проблема е в липсата на чувства и че това което трябва да се направи е да се действа според това което се чувства, започвате да търсите сексуални преживявания с други хора към които също не изпитвате нищо или да прибавите към секса други атрибути, които го правят по-атрактивен, но все така празен. След това попадате в един порочен кръг в който се опитвате да запълните с материя това което може да се запълни само с чувство.

В. -Това означава, че романтичната любов, това което гледаме по филмите се среща много рядко в нашия свят?

И. -Вашата концепция за любов, за романтична любов е малко изкривена по отношение на смисъла който влага в това духовния свят.

Не са рядкост връзките създадени вследствие на силно физическо привличане, които вие погрешно наричате „страстна“ или „романтична“ любов, които са като светлината на бенгалски огън, много силна в началото и в последствие изгасва за винаги. След това се правят напразни опити да бъди удължена, като се превъзбуждат сетивата с пикантни допълнения като вечери в скъпи ресторанти, поразителен подарък, една нощ в апартамент на пет звезден хотел или почивка на райски остров. И на всичко това казвате романтична любов, когато всъщност е едно силно сексуално привличане, което се изпарява когато сексуалното желание вече е удовлетворено. По отношение на страстта често няма нищо общо с любовта, ами с незадоволеното желание да се притежава някой и това е проява на егоизма за която вече сме говорили. Хората не са вещи и не могат да бъдат собственост или притежание на никого, принадлежат само на себе си. Трябва да ви е ясно едно нещо: *Никого не можем да задължим да обича защото, ако любовта не е свободна не е любов.*

Чувствата не могат да бъдат по-принуда. Чувствата не могат да се подчиняват на манипулации, заповеди, задължаване и налагане. Ако искате да бъдете обичани тогава обичайте безусловно без да очаквате нищо в замяна и един ден закона за причината и следствието ще ви донесе това, което вече сте дали.

БОЛЕСТТА ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА ЗАКОНА НА ЛЮБОВТА

В. -Много пъти си споменавал,че има физически болести които са свързани с определени чувства или с потискането им. Бих искал да задълбочим сега този въпрос.

И. -Да. Наистина има много хора с болен дух, защото са подтиснали или анулирали чувствата си и когато духът се разболее същото го прави и тялото, тъй като са много силно обвързани.

В. -Следователно искаш да кажеш, че една физическа болест е възможно да има емоционална основа?

И. -Точно така. Потискането на чувствата е най-срещаният причинител на болести във вашия свят, така както на психологически болести така и на физически.

В. -Това ми звучи приемливо за психически болести ..., но например рака има много доказателства че се получава от генетични изменения.

И. -Генетични изменения има във всички случаи, но в много от тях не са причината.

В. -И коя е причината?

И. -Както ти казах причината е психическа и има много общо с потискането на духовната същност. Така става, че когато човек не действа, не живее в съгласие с чувствата си се получава едно дълбоко вътрешно неудобство. Това генерира его-чувства като страх, ярост, омраза, тъга и т.н., които навреждат на психиката и са причинителите на болестта. Този дискомфорт може да бъде стимулиран от външни причини, някакъв вид обстоятелства в живота, който са изключително трудни за човека. Можем да наречем тези ситуации емоционален конфликт.

В. -И как се предава емоционалния конфликт на физическото тяло за да се генерира по-късно една болест?

И. -Когато един човек се чувства емоционално зле се получава нещо като „късо съединение“ на духовно и ментално ниво, което се пренася на астралното (енергийното) тяло по такъв начин, че се получават изменения в конфигурацията му, спад на нивото на вибрация, „спад на

енергията“, която поразява някаква конкретна част от астралното тяло нещо като електрически срыв които поразява част от електрическите линии, в следствие на което спира да поддържа правилно зоната от физическото тяло свързана с тази зона. Липсата на жизнена енергия провокира едно изключване на зоната спрямо останалата част от тялото и като резултат на това тази тъкан спира да действа в хармония с останалите. Загубвайки енергийния си модел нормалното функциониране на клетките е нарушено и започват да се появяват генетични промени, които провокират една дегенеративна болест или ако започнат да растат неконтролируемо се провокира рак.

В. -Всичко това ми напомня какво казва Докторът по физика – Барбара Ан Бренан (Barbara Ann Brennan) „Ръце от светлина“ (Hands Of Light) и „Да бъде светлина“ (Light Emerging), за болестите. Препоръча ми тези книги когато говорихме за астралното тяло. Според нея психическите и емоционалните проблеми се проявяват в астралното тяло като тъмни зони в различни тоналности, чийто произход се намира в негативните идеи и мисли които поддържа човек в определен момент. Ако се задържат много време в астралното тяло, рано или късно ще окажат влияние на физическото тяло и ще провокират болест. Това така ли е?

И. -Абсолютно вярно.

В. -Също така си спомням постулатите на Новата Медицина, които обяви германския лекар Рик Герд Хамер (Ryke Geerd Hamer). Според него всеки рак или болест еквивалентна на рака започва от емоционален конфликт, силен и брутален, изживян в самота. В зависимост от типа на проблема рака се развива в един или друг орган. Освен това казва, че емоционалния конфликт засяга първо мозъка, провокирайки нещо като късо съединение и региона от тялото, който е свързан с тази част от мозъка и която в последствие ще бъде засегната от болестта. Постулира, че лечението на болестта преминава първо през разрешаването на емоционалния конфликт който я генерира. Какво ще кажеш за това обяснение?

И. -В това което казва има доста истина, но не на 100% защото не всички болести са причиняват от емоционални проблеми. Но повечето да.

В. -Истина ли е това, че ако се разреши емоционалния проблем може да се постигне излекуване от болестта?

И. -Да. Но за да се разреши проблема човек трябва да направи една дълбока промяна защото, ако все още е прилепен за его-чувствата си и потиска емоциите си след тази болест ще дойде друга. Когато определени проблеми са се разрешили се появяват други, които активират същите его-чувства. За това трябва да стигнем до корена на проблема, това което всъщност е патогенното и причинител на болестта - егоизма и проявите му и това което лекува е любовта и изявата ѝ. И това винаги става.

В. -Но няма това не ни се случва на всички в по-малка или по-голяма степен? Нима на всички не ни се случват всеки ден неща, които провокират неприятности от всякакъв вид и които провокират ярост, злоба, агресивност или тъга? Аз се идентифицирам в голяма степен с описанието което направи за потискането на чувствата, но нямам рак.

И. -Така е, затова почти всички се разболяват понякога. Но за да се провокира една тежка болест като рак, човек трябва да се окаже като в капан от емоционалния си дискомфорт до степен в която се превръща в мания, оставя се да бъде доминиран от его-чувствата си и остава доста дълго време в това състояние. Трябва да се добави и липсата на облекчение, на освобождаване на „натрупаната пара“, на възможността да изкарат навън емоциите и чувствата .

В. -Следователно съществуват хора които са предразположени на рак?

И. -Да. Тези хора, които се оставят да бъдат водени от гнева, омразата, страха, тъгата и които репресират възприятието или изявата на тези чувства.

В. -Следователно болестта е един вид „наказание“, че не сме си свършили добре работата?

И. -Не бих го нарекъл наказание. Това е едно следствие от вътрешната болка. Човек сам го провокира и също така провокира това, което може да му помогне, променяйки се от егоизъм към любов, от потискане към изявяване на истинската си духовна същност.

В. -И какъв е смисъла в това, когато един човек страда толкова да му дойде и една толкова тежка болест? Нима не му е достатъчно само първото?

И. -Трябва да си дадеш сметка, че физическия дискомфорт е следствие от вътрешния дискомфорт. Болестта действа като знак, като аларма за да може човек да си даде сметка за проблема който има и да се опита да се промени.

В. -Да, но ако човек не разбере, че болестта му е провокирана от вътрешна болест как може да си помогне и да се промени?

И. -Физическата болест отслабва умствените бариери, които затварят проявата на духовната същност и това помага да се придобие по-голяма чувствителност. Това може да провокира човек да се промени.

В. -И ако се промени ще се излекува ли?

И. -Болшинството да, но не във всички случаи. Понякога има нанесени щети на физическо ниво които не могат да бъдат поправени.

В. -И ако не се излекуват, умират?

И. -Да.

В. -Това какъв смисъл има болестта щом дори да направиш промяната можеш да умреш?

И. -Според гледната точка на духовния свят, физическия живот не е нищо повече от един момент от реалния свят. Смъртта на физическото тяло не е края, нито нещо лошо, просто е преминаване към вид съществуване с по-малко ограничения. Болестта е един инструмент който помага да се прогресира към по-високи нива на любов, мъдрост и чувствителност. Както казах по-рано физическата болест отслабва менталните бариери, които възпрепятстват проявата на вътрешната чувствителност и именно това помага за еволюцията. Промяната която си направил относно любовта не се губи. Носиш го със себе си там където отиваш и е най-стойностното, което можеш да вземеш от живота си. Това може да е била целта на цялата ти инкарнация и когато вече си я постигнал, духът ти да поеме обратния път към духовния свят спокойно, доволен от свършената работа. В действителност това е единственото което взимаме със нас когато умрем, промените които сме направили в самите нас, в нашия дух. Всичко това което е материално постижение

остава в материалния свят. Това има в предвид Исус когато казва „ Не трупайте съкровища на Земята, където молците и ръждата ги разяждат и където крадците могат да ги откраднат. По-добре трупайте съкровища на небето, където нито молци, нито ръжда може да ги разруши и където крадците не крадат. Защото където е богатството ти там е сърцето ти“(Матей 6,19/21)

В. -Така е, но когато човек умре как ще приложи на практика това което е научил?

И. -Имай в предвид, че духа продължава да живее при всички случаи, независимо дали ще бъде свързан с едно тяло или не, в двата случая това което е научил ще бъде част от него и ще му служи за да продължава да еволюира.

В. -Да, ама за неговите близки няма ли да бъде един силен удар, след като са минали през тази тежка болест и са се борили да загубят обичан човек?

И. -Каквото и да е случая на смърт от болест или натурална, това е една временна раздяла, всички ще се срещнем отново с нашите близки. Имай в предвид, че когато някой се ражда във физическия свят също се разделя от близките си които не са енкарнирали в този момент. Но за тях това не е травма защото разбират, че е една временна раздяла и че духът който инкарнира го прави за духовния си прогрес. За това не изпитват усещането за загуба като вас. Когато вие приемете, че живота не свършва никога и че смъртта на физическото тяло не е края, ами е едно състояние на преход където много от проблемите, травмите и депресиите изчезват.

В. -И какво става с тези които не разрешават проблема си и умират от болестта си?

И. -Издават в духовен застой, защото не са реализирали промяната за да могат да преминат изпитанието си. Това са тези, които са се отказали от борбата за духовно усъвършенстване. Когато е станало ясно, че не се развиват духовно те самите са активирали завръщането си в духовния свят. В следващите си животи ще преминат през същите изпитания.

В. -Връщайки се на темата за болестите, нима няма хора които с изглеждат щастливи, които нямат видим емоционален конфликт, но

също страдат от болести като рак? И какво би ми казал за едно новородено с вродено заболяване, новородено което все още няма достатъчно съзнание за да получи емоционална травма?

И. -Много добър въпрос. Спрямо новородените имай в предвид, че след като духа се свързва с ембриона, чувства и усеща всичко това което става около него, също така това което чувства майката и затова е възможно да развие една емоционална травма по време на бременността, която може да бъде мотив за физическа болест. Но също така е вярно, че има болести които не могат да бъдат свързани с никакъв емоционален конфликт, поради което това не е произхода на всички случаи. Това са така наречените вродени заболявания, които имат генетичен произход, а други са смес от емоционален компонент и генетична предразположеност.

В. -Откъде идва в този случай болестта?

И. -Произхода се намира в действия от минали животи. Става въпрос за изпитания които спомагат да се изчистят натрупани дългове, действия срещу закона на любовта извършени под въздействието на егоизма.

В. -Не разбирам какво искаш да кажеш, какво общо има между една болест и някакво действие от миналото? Как може да се пренесе една болест от един живот в друг, можеш ли да ми го обясниш?

И. -Когато някой извърши нещо срещу закона на любовта ,според закона за действие и противодействие, това се пропива в духа като един вид психически токсин, намалявайки вибрационното му ниво и променяйки конфигурацията му. Тази промяна на духовно ниво променя също конфигурацията на по-плътните тела, менталното чрез него астралното, което е бъдещия модел на физическото тяло.

Ако астралното тяло все още поддържа тази промяна, може да доведе до промяна на генетичния код на физическото тяло и да провокира вродено заболяване. Затова е вярно, че причината за болестта е егоизма, дори и да е егоизъм от предишен живот.

В. -Така е но се знае, че има генетични изменения които са наследствени, които идват като наследство от родителите. Затова не изглеждат да са генерирани от астралното тяло. Как ще обясниш това?

И. -Вярно е, че предразположеността към определени болести се наследява генетично от родителите. И вие знаете, че духът който ще инкарнира знае това и го приема като едно изпитание, знае че физическата или психическа болест която ще наследи, ще бъде едно изпитание заради действията които е извършил в предишни животи. Също така е едно изпитание за родителите, които също са приели, че трябва да преминат през това изпитание.

В. -Аз мисля, че ако кажеш това на хора които се намират в тази ситуация няма да го приемат. Сигурно ще си помислят - „Какво съм направил за да заслужа това?“

И. -Абсолютно нормално е да мислят по този начин, защото за да разбереш това първо трябва да приемеш, че има живот преди раждането и че по това време духовете са създали условията на следващия си живот. В края на краищата това е една преходна ситуация. Необходимо да се осъзнае, че живота продължава след тази инкарнация и че смисъла на всичко това е да се учим.

В. -Какво би казал на родителите чийто деца или близки имат някакъв вид психическа или физическа инвалидност, която не позволява да се води един нормален живот, все едно дали е инвалидността е вродена или е следствие на някакъв инцидент?

И. -Дръжте се така както бихте се държали с едно нормално дете. Не съдете по външните белези. Гледайте по-нататък от физическото тяло и ще намерите един дух, както при всички останали. Гледайте на това дете, на това скъпо същество не като непълноценно физическо тяло, а като перфектен дух и се отнасяйте със него като такъв, като едно пълноценно същество, което се намира зад тази дефектна дреха, защото е едно живо същество което чувства и усеща като нас. Този който разбира от музика ще ви каже, че музиката не излиза от инструмента, ами се ражда от душата на музиканта и ако инструмента му е фалшив или счупен не иска да каже, че цигуларя не може да свири, а че временно му е невъзможно да го направи така както той знае, че е способен да увеличи музикалните си способности независимо от това, че инструмента който има в ръцете си е малко или много фалшив.

По същия начин не трябва да се отказва на духа възможността да улови и изрази музиката на душата си, любовта си, само защото тялото, т. е. неговия инструмент е временно фалшив. Не си мислете, че не си струва

да им говорите, да им покажете и предадете чувствата и нежността която бихте дали на едно нормално дете, защото това което не усеща с физическите си сетива го усеща с духовните си, а те са много почувствителни, особено към любовта. Ако не отвърща така както някой със здраво тяло, не е защото не го усеща, а защото неговата материя не му позволява да се изявява във физическия свят както би искал духа му. Нищо от това което правите за него не е напразно, защото в духовния свят нищо от това, което се прави с любов или от любов не се губи. Още веднъж повтарям: физическата и психическа инвалидност е едно временно състояние която изчезва, когато се приключи с инкарнацията. Но чувствата които са събудили и усилили чрез това изживяване така както на този който има инвалидността ,така и на хората са около него ще бъде едно постижение на духа завинаги и това е всъщност важното.

В. -Какво може да се научи от това?

И. -Да проявяваме повече разбиране към нашето и чуждото страдание, защото в минали живото тези които сега страдат са причинили подобно страдание на някого и не са искали да осъзнаят вредата която нанасят. Това е първата крачка към любовта, към осъзнаването, че другите чувстват като нас и страдат също така както страдаме и ние.

В. -И какво е духовното значение на едно вродено заболяване, ако изобщо има такова?

И. -В този случай болестта е процес при който духът предава на физическото тяло психическите токсини които не му позволяват да се издигне на по-високо духовно ниво. Тялото чрез болестта абсорбира въздействието на психическите токсини и прави нещо като дренаж, като че ли е една гъба която ги поглъща подпомагайки елиминирането им. Това означава, че духът предава на физическото тяло токсичната тежест и то от своя страна действа като гъба който абсорбира мръсотията. Тази „мръсотия“ провокира болеста на физическо ниво, но спомага за почистването на по-ефирните тела, като че ли е една канализационна система. Също така има духове които избират да използват болестта като токсична дренажна система за да изчистят токсините в края на живота си. Ако не са страдали от една тежка болест през живота си, когато приближава момента на десинкарнация имайки в предвид, че няма да използват повече това тяло се възползват за да предадат част от токсичния товар, които са акумулирали в ефирните си тела и така да се

изчистят. В този случай, който е много често срещан, колкото и да се правят опити да се избегне смъртта на физическото тяло, не може да се постигне, защото не става въпрос за емоционален конфликт, а за духовно прочистване.

В. -И ако духът извърши действие срещу закона на любовта, ще бъде ли задължено в следващия си живот да премине през някоя болест?

И. -Не. Както казах има различни форми да се елиминират психическите токсини. С действията продиктувани от любов започвайки от поправянето на лошото което е сторил и така да елиминира токсичното, без да има необходимост да се мине през някаква болест. Затова казах преди това, че ако виновника за болестта е егоизма, то любовта е лекарството, не е задължително да се премине през болестта, но това е една бърза форма и затова много духове я избират. Това което е ясно е, че ако не се направи нещо да бъде елиминиран токсичния товар, то той си остава и възпрепятства прогреса на духа към по високи нива на любов и щастие.

В. -Ти каза също така, че има заболявания, които са смес от емоционален компонент и генетична предразположеност.

И. -Да.

В. -Би ли го обяснил по-подробно?

И. -Има духове, които идват за да се изправят пред определени изпитания. За да избегнат да бъдат водени от материализма и да не забравят духовната цел която ги е довела до тази инкарнация, използват болестта като напомняне. Иначе казано болестта се активира само когато духът се отклони от пътя който предварително е бил изготвен. Докато други хора, при същите условия, не развиват тежка болест хората с супер чувствителност или генетична предразположеност имат по-нисък праг на активация, т.е. достатъчна е по-слаба емоционална стимулация, за да се активира заболяването.

В. -Според това което казваш болестта е причинена от емоционални конфликти в този живот и в този случай се премахва с разрешението на конфликта. Ако става въпрос за вродена болест, която е един пречиствателен процес който не може да се лекува се

питам, дали фармакологичните медикаменти които се използват в съвременето, като например за рака служат за нещо?

И. -Лекарствата, химиотерапията и радиотерапията се опитват да премахнат симптома, който е клетъчна пролиферация, но не атакуват болестта, защото не действат върху произхода и. Изменянето на ДНК довежда до дълбоки клетъчни увреждания, които в повечето случаи не могат да се регенерират. Трудно е да се разбере начина ви на мислене, че можете да третирате рак с медикаменти, които провокират клетъчни изменения, същото от което произлиза рака.

В. -Искаш да кажеш че тези медикаменти са лоши?

И. -Не всички. Но тези които са агресивни, да, защото причиняват повече вреда отколкото полза. Например противовъзпалителните средства, стероиди и някои имуномодулатори могат да бъдат полезни в някои случаи.

Правилно използваните медикаменти могат да помогнат за възстановяването на здравето при болести, които идват от настоящия живот и да облекчат симптомите и да подобрят качеството на живот при болести които нямат лечение.

В. -И тези които оздравяват от рак вследствие на фармацевтично лечение?

И. -Ако са се излекували е защото са разрешили конфликта или емоционалния проблем от корена му или защото болестта е била доброкачествена и не защото са били облекчени симптомите. Ако емоционалното и духовното зло продължава, то рака ще се появи на ново въпреки, че на друго място, ако е изрязано първото засегнато място.

В. -Как ще посъветваш да се лекува рака на физическо ниво?

И. -Пестеливо с храната, вегетарианска диета и много витамини. Много почивка и спокойствие които биха позволили на тялото да се концентрира в елиминирането на ненормалните клетки, да се използват терапии които не са агресивни, които да не атакуват организма и такива които помагат да възвърне нормалното си състояние.

В. -Ако както ти казваш астралното тяло се девитализира от съществуването на его-чувства и това във времето провокира физически болести, може ли да се изчисти енергийно астралното

тяло за да се подобри болестта?

И. -Да. Чрез извършването на определени упражнения (йога), чрез канализиране на енергия (рейки) или чрез някакъв излъчващ биоенергия апарат, могат да се дренират лошите течения и да се вкара жизнена енергия. Енергийното лечение действа терапевтично върху енергийно тяло, което помага за възстановяване на енергийния поток, чрез източване на засегната енергия и вкарване на нова. Биоенергийното лечение спомага за възстановяването от болестта и за да се облекчат симптомите. Но ако човек продължава с лошите си навици, дисбаланса в астралното тяло ще се появи на ново и болестта на физическо ниво ще се завърне. Затова лечението трябва да бъде на всички нива духовно, ментално, енергийно (астрално) и физическо.

В. -Можеш ли да ми обясниш какво е рейки?

И. -Рейки е натурален метод на лечение, който използва универсалната жизнена енергия, която помага да се лекуват физически и ментални болести. Името рейки е измислено от един японски свещеник, който преоткрива универсалната жизнена енергия. Въпреки, че сега е популярна с това име и с името биоенергетика, предаването на енергия за подобряване на здравето се е използвало отпреди хиляди години под различни названия.

В. -Какво всъщност е Рейки?

И. -Практикуването на рейки се основава на факта, че има един „излъчвател“ или „канал“, който всъщност е човек, който чрез ръцете си е способен да предаде жизнена енергия на някой приемник, може да бъде той самия или друго живо същество (човек, животно или растение) с цел да се облекчи или премахне заболяване или някакъв вид дискомфорт. Рейки действа на ниво астрално тяло, помагайки да се елиминират енергийни блокажи провокирани от вредни психически навици, но също така и от физически произход, като травми или натравяния, реактивирайки потока на енергия в наранените зони и спомагайки да се облекчи болката и да се ускори регенерацията на тъканите. Познаването на конструкцията на тялото, енергийните потоци, чакрите и връзката между емоционалните проблеми и физически афектираното място помага да се поставят ръцете в правилната позиция за да може да се реактивира енергийния поток на болните места.

В.-От къде идва лечебната енергия, от Космоса ли?

И.-Жизнената енергия се намира във всички ъгълчета на Вселената и проводника на Рейки се опитва да я съсредоточи и направлява към човека, който се нуждае от нея.

Понякога проводника не може да постигне това и може да даде от своята собствена жизнена енергия. Също така трябва да се има в предвид, че много хора разчитат на помощта на духовния свят който им помага при преноса на енергия, увеличавайки многократно потенциала им. Може да се каже, че основната, съзнателната работа се извършва от духовния свят и че проводника на Рейки действа като инструмент за да могат духовете терапевти да имат достъп до физическото ниво.

В. -И поради какви причини някой дава от собствената си енергия?

И. -Пренапрежение. Липса на концентрация, нежелание за безкористна помощ, лоши физически и психически навици. В този случай човекът който извършва Рейки ще се чувства изтощен, без енергия и включително може да се изявят някои от симптомите на дискомфорт на рецептора.

В. -Какво е необходимо за да можеш да практикуваш Рейки?

И. -Най-важното за да функционира е волята на проводника да помага и на по-високо ниво на вибрацията на астралното си тяло, което се постига чрез любовта. Също така е много важна готовността на приемника за получаване на енергия и това се основава на доверие и искреност. Ако човек не е предразположен да получи енергия, защото не вярва, че е възможно и е изпълнен с недоверие, защото не иска да направи промени в полза на любовта и да се откаже от егоизма, то чакрите му ще останат затворени и колкото и мощен да е потокът от получавана енергия,то тя не може да проникне. Нещо подобно става с радиото, за да може да се слуша програмата трябва един добър излъчвател и силен сигнал, но трябва също да включим радиото и да го настроим на правилната честота. След това, и както става в спорта продължителната практика прави така, че с всеки път капацитета на предадената енергия се увеличава и е с по-висока вибрация. Чрез незаинтересованото желание да се помогне винаги се постигат добри резултати. Освен това изчистването на физическото тяло повишава вибрацията на енергията когато преминава през него. Това означава

вегетарианска диета, да не се консумират вредни за организма вещества като алкохол, тютюн и какъвто и да е вид дрога.

В. -Истина ли е, че за да можеш да предаваш енергия трябва един учител на Рейки да ти отвори чакрите?

И. -Не. Способността на преподавателя зависи от еволютивния капацитет на духа, от волята му да помага на другите и от практиката. Колкото повече е безкористно желанието му да помогне, толкова повече помощ от духовния свят ще получи. Функцията на един учител е да помогне на ученика си да развие способностите си, но също така човек може и да се самообучава. С практиката се увеличават способностите и чрез волята да се помогне на другите се получава необходимата помощ от духовния свят, истинските учители за предаване на енергия са в духовния свят.

В. -Чувал съм че има курсове които се заплащат за да получиш определено ниво на Рейки. Какво мислиш за това?

И. -Че е вид бизнес, както са били индугенциите, които са ти обещавали място на небето в замяна на пари. Защо първия, който го направи (Исус), го направи гратис. Тези които дойдоха след него започнаха да искат пари? Повтарям, не трябва никой да ти отваря чакрите за да практикуваш рейки и още по-малко някой който ти иска пари(колкото и да е известен). Защото ако се опитва да спечели от това не е толкова извисен, колкото той твърди. Един истински майстор не взима пари за това което не му принадлежи, той е само проводник и не иска да го наричат майстор или учител защото е смирен. Имате примера на Исус, който е лекувал много хора чрез енергия и в същото време е обучил своите последователи без да взима пари на никого.

В. -Освен това има хора които взимат пари не само да учат, а и когато правят сеанси по Рейки. Какво мислиш за това?

И. -Това което ти се дава гратис, универсалната енергия, която не е собственост на този който я предава и му се позволява да я ползва без да я плаща, трябва да я дава по същия начин. Тези които взимат пари, ще трябва да отдават собствената си енергия. Да не очакват помощ от високи вибрационни духовни същества, защото за да се синхронизират с тях трябва да изчистят сърцата си и да помагат безусловно на другите. Този който взима пари не го прави без интерес, ами има интерес да получи

икономическо благодетелстване.

В. -Но много от тях казват, че не е за пари, ами защото Рейки им отнема много време и го вземат от платената им работа и им е необходимо да живеят от нещо.

И. -Тогава да не се опитват да живеят от предаване на енергии. Може да имат една платена работа в някаква друга дейност, която би им дала достатъчно за да се поддържат икономически и в свободното си време да практикуват Рейки. Това е въпрос на избор. И това което става след това е, че много които взимат пари за Рейки не искат само да се поддържат финансово, ами и да забогатеят от това защото имат едни тарифи, които вместо да ти почистят аурата ти почистват джоба. Както самият Исус казва: *"Дай на Бог това, което е на Бог, и дай на Цезар това, което е на Цезар"*. Ако искате да се поддържате материално търсете материална работа не го правете с духовна работа. Не смесвайте парите с духовността, защото я замърсявате. Нима духовните ви учители ви взимат пари за да ви помагат? Ако те не го правят, следвайки примера им и не го правете и вие. И ако мислите, че трябва да ви се плаща защото възможностите ви идват от вас самите, тогава това е което имате, ще разполагате само с вашата енергия. Трябва да ви е ясно: *"Не може да се служи на Господ и на парите по едно и също време"* или казано по съвременен начин не може да се служи на любовта и егоизма по едно и също време, защото са антагонистични и несъвместими понятия.

В. -Има хора които казват, че става въпрос за обмяна в замяна на получената енергия, дават нещо от себе си може да са пари или друго нещо.

И. -Следователно са хора които не познават или не искат да опознаят безусловната любов, да даваш в замяна на нищо. Това не е добър пример за следване въпреки, че се опитват да придадат духовен облик на това което правят. Ако не се вземе това под внимание накрая с духовното движение ще се случи същото както с християнството, няколко човека ще се провъзгласят за учители и ще започнат да контролират и да манипулират учението за да задоволят желанието си за богатство и власт.

В. -Следователно когато се плаща за Рейки, функционира или не?

И. -Може и да функционира но винаги резултатите му ще бъдат по-

слаби от това което е безплатно. Зависи от желанието за помощ. В повечето има една смесица от чувства, желание за помощ на другите и на егоизъм, да искат да го правят в замяна на нещо. Трябва да ви е ясно едно нещо: егоизма не лекува, защото иска да получи преди да се даде. Хората отдадени на егоизма не могат да помогнат на другите, просто защото не искат. Преценете сами дали това което правят е да помагат на другите или просто го използват за да си задоволят материалните нужди. Защо мислите, че Исус е бил толкова добър проводник на енергия и е постигнал толкова големи резултати, че са били обявени за чудеса? Защото е бил дух който е изпитвал безусловна любов и проявата на тази любов на енергийно ниво е енергия с висока вибрация, която има лечително действие и лекува физически и духовни рани. На много хора би им се искало да могат да достигнат това което е правил Исус, но им липсва есенцията: безусловната любов, да се откажат от егоизма, суетата, горделивостта и надменността. Искаш ли да правиш това което Исус е правил? Тогава не подавайте ръката за пари всеки път когато правите нещо за другите. Ако Исус взимаше пари за това което правеше, просто нямаше да може да го прави, защото нямаше да бъде едно по-висше същество и нямаше да може да разчита на помощта на висши духове.

В. -Имаш ли да допълниш още нещо по въпроса за болестите и значението им?

И .-Да, че болестта не е едно фатално обстоятелство, нито наказание от Господ, ами е един инструмент за духовно развитие. Придобитите болести (в този живот) идват като следствие от незнанието или нежеланието да се приемат изпитанията които трябва да се преживеят в тази инкарнация или защото е подтисната духовната същност и не се действа в съзвучие с чувствата. В този случай, физическата болест действа като аларма на вътрешната болест и ни мотивира да се променим. В случая на вродените или кармични болести корените се крият в действията които сме извършили в предишни животи. Това са изпитания за да се елиминират кармични дългове в един процес с помощта на който духът предава на физическото тяло психическите токсини, които не му позволяват да се издигне на по-високо духовно ниво.

МИСИЯ НА ИСУС НА ЗЕМЯТА

В. -Направи ми впечатление, понякога когато говориш на някаква тема я свързваш с това което се предполага, че е казал Исус. Защо го правиш?

И. -Използвам ситуацията за да отговоря на други твои въпроси. Нима ти не искаше да разбереш истината за Исус?

В. -Знаеш и това за мен?

И. -Да.

В. -Тогава ще използвам, че започнахме тази тема и ще ти задам въпросите които имам за Исус от Назарет. Бих искал да знам кой е бил в действителност и каква е била мисията му на Земята, ако разбира се е имал такава?

И. -Давай, защото 2000 години след неговата инкарнация никой не е разбрал посланието му.

В. -Какво искаш да кажеш с това?

И. -Това, че след него са включвани много допълнения които са променили смисъла на оригиналното съобщение. Както той би казал трябва да се раздели зърното от сламата, истинското от фалшивото за да може да се разбере мисията му.

В. -И каква е била мисията му, за какво е дошъл?

И. -Дойде да покаже какъв е пътят на духовната еволюция. Да покаже кои са духовните закони наблягайки на закона на любовта.

В. -Наистина ли в Исус от Назарет е бил инкарнирал син на Господ или самия Господ?

И. -Исус беше инкарнация на един високо еволюиран дух.

В. -Значи не е била инкарнация на Господ?

И. -Не и никога не го е казал. Други след него започнаха да твърдят това.

В. –Най-малкото е дете на Господ?

И. -Да, като всички вас, разликата е че той е осъзнавал това.

В. -Искаш да кажеш, че Исус не е бил свръхестествено или божествено същество, а човек като нас?

И. -Също като вас, но по-еволюирал. Ако приемем, че еволюирайки се приближаваме към Господ можем да кажем, че Исус е бил по-близко до Господ от вас.

В. -Искаш да кажеш, че ако ние еволюираме можем да достигнем нивото на Исус когато е бил инкарнирал?

И. -Да. Не само това ниво, ами и нива много по-високи, защото еволюционния процес не свършва. Това което е ясно, че само в един физически живот това е невъзможно. Също като на Исус ви трябват множество инкарнации и да натрупате много опит са да достигнете до тази точка. Имайте в предвид, че когато вие достигнете до там, той вече ще бъде на по-високо ниво, защото продължава да еволюира както всички духове.

В. -Искаш да кажеш, че Исус също е трябвал да мине през процеса на прераждане за да еволюира? Това иска да каже, че някога също е бил пълен с недостатъци като нас?

И. -Разбира се. Той също като вас трябваше да се развива чрез опит във физическия свят. И благодарение на волята му и личното усилие е достигнал необходимото еволютивно ниво за да може да реализира мисията която извърши на Земята.Тази мисия, която толкова ви е впечатлила и повлияла и от която почти нищо не сте разбрали.

В. -Имал ли е Исус необходимостта да инкарнира и да умре на кръста за да продължи еволюцията си?

И. -Не, защото не е имал неизплатен дълг. Можел е да продължи еволюцията си без да трябвало да премине през този горчив транс. Величието на Исус не е в това, че е умрял на кръста както толкова много набляга църквата. Също така е трябвало да го направи за стотиците хиляди, които са умрели по този начин, защото в този период така са се изпълнявали смъртните присъди. Голямата заслуга на Исус е в дързостта и смелостта да разпространява посланието на любовта, което е бил дошъл да даде, без да позволи на никого да промени мнението и

намерението му макар да е знаел, че това ще доведе до много страдание и смърт.

В. -Тогава защо го е направил?

И. -От любов към братята си на по-ниско еволюционно ниво. Духовете които познават и следват закона на любовта като него не правят нещата защото имат нещо да изкупват, а защото имат мисията, която в болшинството случай е един пример как трябва да се живее с любов. Имайте в предвид, че след определено ниво духовете действат изцяло мотивирани от любовта. Много от тях избират да инкарнират в слабо развити светове за да помогнат на братята си да достигнат по-бързо щастие, което те самите изпитват живеейки в любов. В тези случай негативните ситуации през които трябва да преминат не са някакъв вид изкупление, ами са присъщи за слабо развитите светове където живеят. Но тях не ги интересуват тези страдания, нито че могат да бъдат убити, защото не ги е страх нито от страданието нито от смъртта. Тъй като са на високо еволютивно ниво те знаят, че смъртта не съществува и че физическия живот не е нищо повече от един миг от живота на духа.

В. –Следователно един развит дух който инкарнира в слабо развит свят, където е дошъл само да покаже и не да се учи не еволюира много в живота, в един по-нисш свят.

И. -Напротив, той идва да преподава и да се учи, защото във всички изпитания през които преминава се учи. Това служи за да се еволюира много бързо, повече отколкото в един свят от същото ниво, защото се подлага на изпитание способността му да обича и разбира във всеки един момент. Това също така позволява да изплуват скрити дефекти, които не могат да се появят, ако не се попадне в екстремни обстоятелства и не биха се проявили в една любяща среда. По този начин имат възможност да се подобрят в процеса на елиминиране на егоизма.

В. -Нека да се върнем на Исус. Всичко което е направил го е направил сам, не е ли имал някакви съмнения?

И. -Когато някой работи мотивиран от любовта е достоен да получи помощ и влияние от още по-развити. В случай на Исус като Логос или Планетарния Христос между другото.

В. -И кой е този Планетарния Христос?

И. -Най-висшето духовно лице отговарящо за развитието на вашата планета.

В. -Следователно светата троица са Господ, Исус и Христос?

И. -Ами не знам, защото не мисля, че дори тези които са го измислили знаят какво означават тези безсмислици. Но това което знам е, че Господ е един и че Христос и Исус са различни лица, отделно от Бог въпреки, че можете да ги мислите за пратеници или представители на Господ, защото се хармонизират с волята на Господ. Иначе казано те са последователи на закона на любовта и са се включили доброволно в плана му за еволюция.

В. -И как е действал Христос чрез Исус?

И. -От един определен момент нататък през последните години на живота си Исус е бил вдъхновяван и подкрепян от Христос. И наистина е имал нужда от това за да доведе до край мисията която е извършвал.

В. -Но тогава кой е говорил, Исус или Христос?

И. -Да кажем, че са работили в симбиоза. Исус никога не е губил индивидуалността си, съзнанието си и правото си на свободен избор.

В. -Ще инкарнира ли Исус отново на Земята?

И. -Христос се манифестира винаги когато е необходимо и ще го направи чрез дух който е в човешката фаза на еволюция. Правил го е преди Исус и ще продължава да го прави, ако го изисква духовната еволюция на планетата. Не е важното дали е Исус или друго подобно същество. Това което мога да ви кажа предварително е, че когато инкарнира един нов месия, пророк или аватар може да го наричате както ви се иска, няма да бъде облечен като Исус от Назарет с корона от тръни, с кръста и рани по ръцете, така както очакват болшинството от християните. Ще бъде един нормално изглеждащ човек, но с извънредна способност да обича и необичайна духовна мъдрост, които ще усещат само тези които са в унисон със съобщението за любов към ближния и духовната еволюция която ще донесе. И ако се прероди в сегашните времена първите които ще му се противопоставят и ще направят невъзможното за да се заглуши съобщението му, ще бъдат големите водачи на църквата от които се очакваше това послание да бъде

стандарта им на живот. Това послание ще пропие в сърцата на хората от тази планета и на служителите на църквата ще им бъдат преброени дните на живот като религиозни аристократи, ще трябва да станат нормални хора.

В. -В началото когато говореше за Исус каза, че има много добавки към неговото оригинално съобщение, които изкривяват това което е искал да предаде Исус. Как можем да различим оригиналното съобщение от добавените след това?

И. -Много просто, всички тези които са против духовните закони не могат да идват от Исус.

В. -Можеш ли да ми цитираш някой от автентичните максими на Исус?

И. -Разбира се.

1. Всички хора без значение на раса, пол или религия са еднакви по своята природа, т. е. духове в процес на еволюция поради което са и братя. Това фундаментално съобщение се съдържа в следните пасаж:

„А Той им отговори и рече: Моя майка и Мои братя са тия, които слушат словото Божие и го изпълняват.“(Лука 8,21)

„защото, който изпълни волята на Моя Отец Небесен, той Ми е брат, и сестра, и майка.“(Матей 12,50)

Това разграничение определя, че няма изключени от процеса на духовната еволюция. Колкото и много вреда да е нанесъл, никога няма да бъде изоставен, нито ще бъде осъден за винаги. Възможност да се поправи и да достигне до истинското щастие. Това е показано в следните текстове:

„Как ви се струва? Ако някой има сто овци, и една от тях се заблуди, не ще ли остави деветдесетте и девет, и не ще ли иде по планините да дири заблудената?

И ако се случи да я намери, истина ви казвам, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесетте и девет незаблудени.

Тъй и вашият Отец Небесен не иска да загине ни един от тия малките.“ (Матей 18, 12-14)

2. Живота на духа е вечен. Смъртта не съществува.

„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената.“ (Матей 10,28)

„Никой не е възлязъл на небето, освен слезлия от небето Син Човеческий, Който пребъдва на небето.“(Иоана 3,13)

За значението на втората фраза вече говорихме по-рано. Означава, че всеки прероден в материално тяло идва от духовния свят(небето) и след смъртта на тялото си се връща обратно там.

3. Мисията на хората на Земята е да се научат да обичат безрезервно и да се разграничат от егоизма. Духовната еволюция се измерва само със способността да се обича, това е което ни кара да еволюираме, да се приближаваме до Бог.

„Слушали сте, че бе казано: „обичай ближния си, и мрази врага си“.
Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят,

за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своето слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни.

Защото, ако обикнете ония, които вас обичат, каква вам награда? Не правят ли същото и митарите?

И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпват ли тъй и езичниците?

И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен и Небесният ваш Отец.“(Матей 5,43-48)

„Тази е Моята заповед: да любите един другото, както Аз ви възлюбих.“(Иоана 15,12)

4. Духовната еволюция зависи от работата на всеки един.

Съдбата на всеки човек след смъртта му зависи изключително от действията му в полза или срещу закона на любовта, извършени през живот му

„А тоя, който постъпва по истината, отива към светлината, за да станат делата му явни, понеже са по Бога извършени.“(Иоана 3,21)

„Истина ви казвам: каквото свържете на земята, ще бъде свързано на небето; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небето.“(Матей 18,18)

5. Всеки притежава своя собствена връзка с Бог така, че да не зависи от посредници с духовния свят.

„Затова казвам ви: всичко, каквото бихте поискали в молитва, вярвайте, че ще получите; и ще ви бъде дадено.

И кога стоите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, та и Небесният ви Отец да прости вам прегрешенията ви.“(Марка 11,24-25)

„И дръзновението, що имаме пред Него, е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, слуша ни;“ (Иоана Богослов 5,14)

„И аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори;

защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори.

И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба?

Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпния?

И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?“ (Лука 11,9-13)

6. Духовната еволюция не се извършва в рамките само на един живот, а са необходими многобройни прераждания за да се достигнат по-висши нива на духовност.

„Иисус му отговори и рече: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие.

Никодим Му казва: как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

Иисус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие; роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

Недей се чуди, защото ти казах: вие трябва да се родите свише.

Вятърът духа, дете иска, и гласа му чуваш, но не знаеш, отде иде и

накъде отива; тъй бива с всекиго, роден от Духа.

Никодим Му отговори и рече: как може да бъде това?

Иисус му отговори и рече: ти си учител Израилев, та това ли не знаеш?

Истина, истина ти казвам: ние говорим за това, що знаем, и свидетелствуваме за онова, що сме видели; а нашето свидетелство вие не приемате.

Ако за земни работа ви говорих, и не вярвате, — как ще повярвате, ако бих ви говорил за небесни?

Никой не е възлязъл на небето, освен слезлия от небето Син Човеческий, Който пребъдва на небето.”(Иоана 3,3-13)

7. Закона на Духовното Правосъдие т. е. закона за причината и следствието. Каквото си посадил това ще обереш.

„Не съдете, за да не бъдете съдени;

защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.”(Матей 7,1-2)

„Прочее, всичко, което искате да правят вам човеците, същото правете и вие тях; защото това е законът и пророците.”(Матей 7,12)

8. Освен това съществуват и други обитаеми светове със същата цел като този, искам да кажа да служат като училище за духовна еволюция.

„В дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нямаше, щях да ви кажа. Отивам да ви приготвя място.”(Иоана 14,2)

В. -Защо цитираш евангелията когато говориш за Исус?

И. -По лесно е да обясня посланието на Исус без да трябва да се ограничавам с отразеното в евангелията. Но тъй като вие не признавате това което беше казано от него се ограничавам да използвам това което е рефлектирало върху вас и сте го написали за да не си мислите, че си го измислям.

В. -Би ли ми посочил някои от християнските вярвания, които не са верни според духовна гледна точка и които в следствие са добавени като думи на Исус?

И. -Да.Има много но ще се занимая с най-важните и най--пагубните за духовния напредък.

1)Вярването, че практикуването на ритуали има някаква морална или духовна стойност, и че служи за да се спечели специално място на небето след смъртта.

2)Вярването, че Библията или която и да е свещена книга са думи на Господ.

3)Вярването, че църквата и поповете са посредници на Господ на Земята.

4)Вярването, че последствията от лошите действия се нуждаят и се разрешават чрез изповядването и опрощаването от свещеник.

5)Вярването, че покаянието в последната минута изкупва греховете.

6)Вярването, че Исус е изкупил греховете на хората чрез разпъването му на кръста.

7)Вярата в първородния грях.

8)Убеждението, че сексуалността е греховна.

9)Убеждението, че само от един живот се решава съдбата на духа за винаги (Небето и вечната слава за спасените и ада и наказанието за грешниците).

10)Вярването, че само християните или вярващите ще се спасят.

11)Вярата във възкресението на плътта.

В. -Можеш ли да ми обясниш една по една причините поради които тези послания не могат да бъдат в посланието на Исус?

И. –Да, можем да се опитаме. Ще се опитам да обясня едно по едно защо тези вярвания противоречат на духовните закони.

В.-Да започнем от първото ти каза, че ритуалите и жертвоприношенията нямат никакво стойност от духовна гледна точка.

И. -Така е.

В. -И защо?

И. -По Духовния Път няма преки пътища. Единственото което ни кара да еволюираме духовно или да се „спасим“ е личния напредък, разграничаването от егоизма и увеличаване способността де се обича. Нищо повече.

В. -Има много хора които мислят, че това е много важно.

И. -Ами лъжат се или са били излъгани.

В. -И откъде идва убеждението, че ритуалите са необходими за спасението?

И. -От желанието на ръководителите на различните църкви да контролират духовността на хората и да я използват за лично облагодетелстване. Все едно ти казват: „ако правиш това което ние ти казваме, не трябва да бъдеш добър човек за да имаш специално място на небето.“

В. -Да, но аз мисля, че църквата не казва нищо против това да бъдеш добър човек. Единственото което се иска освен това е да се спазват правилата ѝ.

И. -Може би не се казва с думи, а да се показва с действия. Когато се набляга толкова много да се следват ритуалите, тайнствата, церемониите които колкото са по-люксови по-добре и нищо за това как да се помага на ближния.

В. -Това означава, че е негативно когато има ритуали в религиите?

И. -Когато се използват за манипулиране и отклоняване от духовната еволюция е негативно. Ако не са необходими, какъв смисъл има да се продължава да се правят?

В. -Предполагам, че това е измислено за да бъде запазено или напомнено някое от посланията на Исус.

И. -Да, но опита показва, че вместо да служи за нещо това което обикновенно става е, че ритуалите и символите накрая изместват посланието което се предполага, че искат да предадат. Хората се крият зад тези ритуали и символи за да извършват огромни безчинства ,всички против вярванията които казват, че следват. Пример за това са разпъванията на кръст и инквизицията. Геноцида и убийствата от хора които са носели дрехи с голям кръст на гърдите си, които са доносители всеки ден и са подписвали смъртни присъди с Библията в ръка. Къде е тука посланието за любов към ближния?

В. –Обаче няма ли ритуали дадени от самия Исус като например евхаристията, причастието?

И. –Разбита се. Всъщност Исус усещайки, че му остава малко време преди да го убият събира последователите си на прощална вечеря. Само, че въобще не е имал намерение да установява какъвто и да е ритуал или церемония на причестяване, нито какъвто и да е друг ритуал, церемония или жертвоприношение. Освен това да се „яде от тялото“ или „да се пие от кръвта“ на Христос, дори и да е само символично напомня на някакво канибалско действие и няма нищо общо с Исус.

В. –Тогавата къде произлиза ритуала на причастието?

И. –Произлиза от по-стари религии и се включва в християнството. На практика всички церемонии, както и самото име на християнството,като термин който определя кои са последователите на Исус, а също така и кръста като техен символ са включени по-късно.

В. -Тогавата кръста като символ също ли не идва от Исус?

И. –Дайте си сметка, че по времето на Исус, кръста се използва за езекуции както електрическият стол сега. Никой, който е със здрав разсъдък няма да помисли да носи кръст като символ на вярата си, все едно някой в момента да сложи на врата си електрически стол, ако Исус се беше родил сега и беше загинал на електрическият стол.

В. –Всичко което казваш ми се струва твърде силно за да бъде възприето от някой вярващ християнин.

И. –Може би, обаче това е самата истина и това което се опитваме

тук е да отворим очите на хората за духовната реалност. Вземи под внимание, че мисията на Исус на земята беше да покаже пътя към духовната еволюция. Религиозните институции по онова време, доста дълго възпрепятстваха духовния прогрес на хората с един куп суеверия и лъжи, плашейки ги и използвайки името на Господ за задоволяване на желанието си за богатство и власт. Имали са изградена комплексна система от ритуали с които да разсеят хората за да ги подчинят на волята си, а също така и да им приберат парите за да могат да живеят в разкош за тяхна сметка. И понеже Исус показва всичко това, го убиха. Онази юдейска църква прилича много на сегашната, която живее използвайки фигурата на Исус и манипулирайки неговото посланието и която с начина си на действие възпрепятства духовния прогрес на човечеството. Време да се поставят нещата по местата им.

В. –Цялото това изложение срещу ритуалите е добре, но за един християнин ако нещо го няма в Библията ...

И. –Тогава да прочетат отново Евангелието от Марка 12, 28-34, където се съдържа почти същото послание:

„ Един от книжниците, като чу препирните им и като видя, че Исус им отговаряше добре, приближи се и Го попита: коя е първа от всички заповеди?

А Исус му отговори: първа от всички заповеди е: „слушай, Израилю! Господ, Бог наш, е един Господ,

и възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичкия си разум, и с всичката си сила“. Тази е първа заповед.

Втора, подобна ней, е: „възлюби ближния си като себе си“. Друга заповед, по-голяма от тия, няма.

Книжникът Му рече: добре, Учителю! Ти право каза, че Бог е един, и няма друг, освен Него;

и че да Го любиш от все сърце, и с всичкия си разум, и с всичката си душа, и с всичката си сила, и да любиш ближния като самаго себе и повече от всички всесъжения и жертви.

Исус, като видя, че той разумно отговори, рече му: не си далеч от царството Божие. След това никой вече не смееше да Го пита.”

В. –Във втората точка казваш, че не трябва да се вярва на Библията или на който и да е друг от свещените текстове, че са Божиите думи.

И. –Точно така.

В. –Тогава, ако Библията не са Божиите думи ... какво е, ти какво мислиш че е?

И. –Стария завет е сбор от книги, които съдържат част от историята на древния Израел, много внимателно манипулирана за да оправдае завоевателните намерения на предводителите им представяйки ги като „Божия воля“. Въпреки това съдържа и някои достатъчно точни послания от същества, духовно доста по напреднали от нормалното за Земята по това време, говоря за посланията на пророците предупреждаващи за фанатиците и манипулациите на религиозните вярвания, давайки насоки къде се намира истинската духовност.

Новия завет, от друга страна е опит да бъдат събрани на едно място устните предания за някои от най-важните моменти от живота на Исус и най-вече на проповедите от последните му години, а и части от посланието което имаше желание да предаде(Евангелията), живота на апостолите след смъртта на Исус(Деяния на светите апостоли) и Апокалипсиса, съдържащ серия от предсказания на автора за бъдещето на човечеството.

В. –Въпреки, че нямаш добро мнение за „текстовете“ от време на време цитираш части от новия завет като потвърждение на аргументите си.

И. –Не съм казвал, че всичко е лъжа. Всяко нещо трябва да се оценява внимателно. Много пасажи отнасящи се предимно за проповедите на Исус, като например проповедта в планината и много от притчите, изразяват доста точно думите на Исус, затова ги използвам. Трябва да си дадеш сметка, че Исус не случайно говори с притчи , това помага да се спасят от манипулиране много части неудобни за църквата, най-вече поради това, че не са добре разбрани са преминали през църковната цензура.

В. –Дай ми някой пример.

И. –Добре. Идеята за прераждането е събрана по много неуловим начин в два пасажа от новия завет. Първо в Иоана 3 в диалога на Исус и

Никодим за който вече говорихме:

„Иисус му отговори и рече: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие.

Никодим Му казва: как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

Иисус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие;

роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

Недей се чуди, защото ти казах: вие трябва да се родите свише.

Вятърът духа, дето иска, и гласа му чуваш, но не знаеш, отде иде и накъде отива; тъй бива с всекиго, роден от Духа.

Никодим Му отговори и рече: как може да бъде това?

Иисус му отговори и рече: ти си учител Израилев, та това ли не знаеш?

Истина, истина ти казвам: ние говорим за това, що знаем, и свидетелствуваме за онова, що сме видели; а нашето свидетелство вие не приемате.

Ако за земни работа ви говорих, и не вярвате, — как ще повярвате, ако бих ви говорил за небесни?

Никой не е възлязъл на небето, освен слезлия от небето Син Човеческий, Който пребъдва на небето.”

И втория от Матея (17,10-13):

„А учениците Му Го попитаха и думаха: защо пък книжниците казват, че първом Илия трябва да дойде?

Иисус им отговори и рече: Илия първом ще дойде и ще уреди всичко;

но казвам ви, че Илия вече дойде и го не познаха, а сториха му, каквото си искаха; тъй и Син Човеческий ще пострада от тях.

Тогава учениците разбраха, че Той им говори за Иоана Кръстителя.”

В. –Тогава какво отношение трябва да имаме към четенето, в частност, на Библията и към четенето на предполагаеми свещени текстове като общо?

И. –Всички религии имат собствени свещенни книги, приписвани обикновено на Бог или на неговите пратеници, в противен случай губят предполагаемия си свещен характер. Всъщност са написани от хора като

вас, дори и да е истина, че някои от тях може да са написани от духовно по-еволуирали личности или вдъхновени от висши духове. Във всеки случай най-добрият начин да не бъдеш измамен е винаги да изследваш подробно съдържанието, без да обръщаш много внимание кой е предполагаемия автор. Трябва да си дадеш сметка, че един текст може да има няколко различни автора, ако и да се смята, че е само един, тъй като съществува една вековна традиция да се фалшифицират и манипулират оригиналните текстове в полза на самоназначилите се посредници на божествеността. Поради това, един пасаж може да е написан от някой духовно извисен, а следващия от някой измамник, така че до някоя важна истина може да стои голяма лъжа, но това може да се разбере само след подробен и много внимателен качествен анализ, запазвайки зърното и изхвърляйки сламата.

В.–На Земята съществуват много религии, много от тях са монотеистични, които поставят много стриктни изисквания(заповеди) които, както казват представителите им, са изисквания на Бог. Ти какво мислиш?

И. –Всички онези доктрини или религии, които са изградени на основата на догми и не уважават духовния закон за свободния избор, не могат да бъдат истински, нито е възможно да бъдат изисквания на Бог или по-висш дух.

Поради това е невъзможно да се приемат представителите на тези религии като истински духовни водачи, защото един духовен водач никога не използва сила, насилие или манипулации, нито претендира да поставя такива правила.

В. –Искаш да ми кажеш, че религиите на Земята не са истински по отношение на изразяване на Божията воля?

И. –Във всяка има истинска част, тя обикновено е вдъхновение на някои по-развити еволютивно същества, но в по-голямата си част е измама, продукт на добавени от други автори лъжи защитаващи местни интереси.

В. –Можеш ли да ми дадеш пример?

И. –Например в стария завет десетте божии заповеди са достатъчно коректни норми, подчиняващи се на посланията на по-развитите духовно същества. Една от заповедите е „Не убивай!“. Въпреки това, в същия този

стар завет има текстове в които се предполага , че Бог изпраща еврейския народ да напада други народи за да завладее „обещаната земя“ и разбира се при тези атаки има боеве и се убиват хора. С което, ако е така, се стига до извода, че Бог принуждава народа си да убива. Това второто послание „Убивай!“ противоречи на първото „Не убивай!“. Как може да се реши появилия се парадокс? Или Бог противоречи сам на себе си, което е неприемливо за някой толкова еволюирал, или трябва да приемем, че всяка от инструкциите произлиза от различен автор с различна мотивация. И от двете послания, не убивай и убивай, погледнато логически, кое е духовно по-развито?

В. –За мен е не убивай.

И. –Ако приемем, че това послание идва от висша духовност, тогава другото не може да идва от същия източник.

В. –От къде идва тогава?

И. –От онези които са заинтересувани от инвазията.

В. –Добре, ама това е пример от миналото.

И. –Който се повтаря и в настоящето. Може би не съществуват на Земята много лидери за които се предполага, че са ревностни вярващи и които винаги завършват изказванията си с думите „Бог да ви благослови!“, но нищо не ги спира да изпращат гражданите си да нападнат други държави причинявайки милиони жертви, унищожавайки милиони домове в които са израствали няколко поколения? Да не би да не използват псалми от Библията или изрази като „вярваме в Бог“ и „Бог е с нас“ като оправдание на действията си? Можете да бъдете сигурни в едно нещо: Бог или висшите духове никога няма да вземат страна в някоя борба, нито ще подкрепят коя да е инвазия или завладяване, защото ако го направят ще нарушат един от законите установен във вселената, закона на любовта. Това са хората които нарушават заповедта на Бог да не произнасят напразно името му, заповед която се предполага, че вярващите от юдейската и християнската религии трябва да изпълняват и въпреки това се опитват да оправдаят действията си използвайки името на Бог, като че ли Бог е съгласен да извърши такива действия срещу своите създания. Това е да се използва думата „Бог“ *напразно*, а не изричайки я във вулгарни изрази както си мислят някои хора.

В. –Тогава какво става с „богоизбрания народ“?

И. –Няма народи или личности с привилегии пред Бог. Той или висшите духове не се обвързват в полза на определени народи или раси пред другите, а призовава всички същества да участват в развитието на еволюционния план и всеки дух сам за себе си решава дали да се включи или не. Разбира се никой не се задължава да следва неговите закони. Всеки един в съгласие с волята и способностите си, придобива, ако така реши, възможност да разработи една конкретна задача от плана за духовна еволюция, както на индивидуално така и на колективно ниво, на човечеството където се преражда. Това е решение на самия дух. Затова „избрания“ е този който се отваря за висшата духовност и обещава да следва закона на любовта в живота си, за да може не само той да се развива, но и да е за пример на другите които не са отговорили на този повик.

В. –И тези които са отворени към на духовния свят, имат ли нещо общо с мистиците или с пророците?

И. –Виж какво, директния контакт с духовния свят не е запазен само за няколко човека. Както вече казах всички имат директна връзка, собствен контакт с Бог, с висшите духове, с личните си водачи и всеки го осъществява по някакъв начин. Важното е да се търси искрено и смирено тази връзка и мотива за търсенето да е духовно израстване, и в даден момент ще му се даде необходимото. Не е важно колко е ефектен контакта с духовния свят, а че това преживяване служи за напредване в любовта, а не както оправдание на проблемите му. За нещастие много хора, поради желанието си да бъдат или да изглеждат важни пред останалите, един вид „велик учител“ или нещо подобно си самовнушава несъществуващи контакти с духовния свят и по този начин може да излъжат останалите хора. Също така има други, които са имали реални контакти с духовния свят и вместо да използват това за собственото си духовно израстване или за да помогнат на станалите хора, го използват за да се величаят и да се мислят за по-висши и изискват да се държат с тях като с богове. Това е един от дефектите на суетата, това да се търси възхищението на останалите вместо начин да израсне самият той. За нещастие е много разпространено във вашия свят.

В. –И какво означава да си пророк?

И. –Пророка е пратеник на по-висшите духове, за да покаже

истината за духовния свят и да предупреди хората от различните епохи за последствията от действия срещу закона за любовта. Обикновено са повлияни духове от средното ниво за планетата на която се прераждат. В същото време помагайки на другите помагат и сами на себе си, поставяйки на изпитание способността си да обичат, защото обикновено са опровергавани, отхвърлени, измъчвани, хулени или осмивани от обществата в които са се родили. Не са същества със специални божествени привилегии, както обикновено се мисли. Става дума за възрастни ученици които се свързват с по-млади ученици за да им помогнат в обучението им. Не могат да се различат на външен вид, нито по възрастта им, тъй като се прераждат в същите условия като останалите. Един ден, който и да е от обитателите на вашата планета, когато е еволюирал достатъчно ще може да осъществява ролята на пророк на не толкова развити светове.

В. –Но не се ли случва доста често, хора за които се мисли, че са големи учители в следствие да се открие, че всъщност са използвачи трупаци богатство на гърба на чистосърдечните хора?

И. –Така е. Има много измамници. Също така има честни хора, които получават духовната помощ която им е нужна. Проблема се появява когато се оставят да бъдат заслепени от ефекта който имат върху другите, нуждаещи се от помощ хора, които когато открият някой пробуждащ същността им са му много благодарни и търсят начин да го изразят. Вярват си, че те са тези които са блеснали, когато всъщност това е светлината на духовното познание, а те са само един проводник. Погрешно хората започват да ги почитат като богове. Ако са хора, които все още не са опознали добре егоизма и неговите прояви и не се борят да го победят в себе си, тогава егото им расте до момента в който се мислят за по-велики от всички останали. Вместо да служат на другите се получава обратното. И така, малко по-малко, светлината се губи, чувствата и вдъхновението изчезват. При липсата на духовно прозрение, егоизма поема контрола върху мислите и от този момент посланията им са объркани и противоречиви. И всичко което наистина са били, остава само като объркан спомен, скрит под куп лъжи, чиято цел е да оправдаят прекаленото си его.

В. –Как може да се различи истинския пророк от мошеника? Искам да кажа, какви са качествата които според теб е необходимо да притежава един истински пророк, духовен водач или вестоносец?

И. –Духовните водачи, когато не са инкарнирали помагат на всички духове без да правят никаква разлика между тях. Истинската духовност не познава граници, раса, религия нито друг тип различия. По тази причина не дискриминира между бели и черни, богати и бедни, вярващи и атеисти, понеже те са само временни разлики за съответното прераждане и се променят в различните прераждания. Онези които се смятат достойни да разпространяват духовното послание трябва да се държат подобаващо. Истинският прероден духовен учител се опитва да живее според духовните закони без да пада с нещо и в смирение. Съгласен е да помага и разяснява, без да получава нищо в замяна. Поради това онези които претендират за икономически обезщетения или други от какъвто и да е тип за да разкрият предполагаеми духовни истини, не могат да бъдат считани за истински духовни водачи понеже не съществуват истини само за „абонати“. Истинският учител уважава свободната воля, т.е. никога няма да се опита да наложи собствените си критерии на останалите, а проповядва със собствения си пример и оставя на другите да решат дали да последват примера му или не. Никога не използва авторитарния принцип, никога не казва „Това е така защото аз го казвам, защото съм учител, просветен или представител на Бог“. Висотата на посланието сама по себе си е достатъчна за да могат да се убедят възприемчивите, а ако ли не, са свободни да го покажат и да следват собствения си път без да са задължавани или притискани да приемат или вярват в нещо, което не желаят.

В. –Как да избегна капана на фалшиви учители или фалшива духовност?

И. –Никога не се отказвай от собствената си воля заради някаква вяра била тя религия, политическа идеология или философия, колкото и възвишена да изглежда, защото ако изисква да се откажете от волята си, от свободата си заради нея можете да бъдете сигурни, че не си струва. Анализирайте посланията, а не да боготворите вестоносеца. Ако посланието не ви убеди кажете кои са съмненията ви и поискайте да ви ги изяснят и ако след това пак не се идентифицирате с посланието, отхвърлете го. Не приемайте никоя доктрина на вяра, ако изисква да вярвате без да разбирате. Което не се възприема поради собствения

опит, чувства, разбиране или анализ, а се прави с външно внушение, без разбиране, а само поради авторитарност, защото някой евентуално божествен го твърди не служи нито за еволюцията ви, нито за бъдете щастливи, защото духът е щастлив само когато е свободен. Търсете отговорите в себе си, това е доста по-мъдро отколкото можете да си помислите тъй като има директна връзка с личните духовни водачи, с висшите духове.

В. –Има доста религии които вярват, че контактите с духове е дяволска работа и смятат търсенето на контакт с духове за пагубно, понеже според тях Библията забранява този тип контакти и тъй като Библията е божията воля това означава, че сам Бог забранява тези контакти. Ти какво мислиш?

И, -Приемането, че всеки има собствена връзка с висшите духове, да ги наречем Бог или духовни водачи води до загуба на лидерството и силата на църковните власти и в такъв случай няма да могат да манипулират вярващите в своя полза. Противоречат си понеже, ако те твърдят, че свещените им текстове са Божиите думи и са записани от някой вдъхновен от Бог това означава, че са имали контакт от типа на медиумите, с духовния свят, нещо което не позволяват на вярващите, а запазват само за авторите от миналото написали това което им е удобно. Исус и другите пророци са търсили контакта с висшите духове и са били вдъхновени и подпомогнати в мисиите си от напреднали духове, а това е пълноценен контакт с духовния свят в който преродения получава съвети и помощ от неинкарнирани в момента същества. Така, че ако ще цензурираме медиумите би трябвало да го направим и с Исус тъй като той самия действа като мощен медиум, като разпространител на посланието на духовния свят сред хората живели през онази епоха.

В. –Да, но ще ти отговорят, че Исус е син божи и сам Бог го е вдъхновявал, а не някакъв дух.

И. –Откъде знаят те кой е вдъхновил един пророк преди две хиляди години, дали Бог, Светия Дух или Дявола, при положение че трябва само сляпо да вярваме и не може да се анализират посланията?

На практика, ако в момента се прероди един от пророците от стария завет който е автор на някой от текстовете смятани за Божиите слова почитани толкова много и напише нови послания изясняващи и допълващи работите му от други животи и ги разпространят както са

правели древните пророци с църковните власти в древността, тези същите личности ще му се изсмеят в лицето или ще го представят като луд контактуващ с демони или нещо подобно без въобще да позволят анализа на полученото послание.

Качеството на посланието е единствената форма да разберем способностите на автора, защото кой съвременник би повярвал, че някои чиито послания възхваляват насието, войната и омразата на едни хора срещу други е пратеник на Бог? Ако, не можем да го приемем от съвременник, защо трябва да го приемаме от автор от миналото колкото и древен да е? Това, че е от древността, прави ли го по-специален? Тогава да издигнем за богове динозаврите, акулите или мравките които са се появили на този свят много преди кой да е античен писател. Ако посланието на Исус има такова въздействие върху човечеството не е защото го е предал Исус, а поради величието на самото послание, изразяващо безрезервна любов. Само, че властващите поради невъзможността да спрат разпространението на посланието опасявайки се, че то може да приключи с привилегиите и злоупотребите им присвояват образа на Исус фалшифицират посланието по начин, че получава почти противоположното значение поставяйки в устата на Исус думи, които той никога не е изричал, думи противоречащи на самото оригинално послание, това което им помага да запазят привилегиите и властта си.

В. –Предполагам, че каквото и да направи Исус винаги ще е добре прието от християните, тъй като го смятат за Бог или син божии. Това което не приемат е, че един обикновен човек може да има директна връзка с духовете.

И. –Ще се изненадат да разберат,че връзките с благодетелните духове бяха много разпространени сред първите християни, по този начин са били подкрепяни от духовния свят за да издържат на ужасните преследвания на които бяха подложени. Те знаеха, че молитвите изпълнени с любов привличат влиянието и изявите на напредналите духове. В Новия завет, в „Делата на апостолите“, имате за пример как самият Исус им се появява и изчезва като дух по волята на апостолите след десинкарнацията си. По-късно самата църква преследва подобни появи от страх, да не би от подобни появи да се появи ново зрънце от любов което да покълне в сърцата и да ги освободи от духовната тъмнина в която онази религиозна институция беше хвърлила

човечеството. Обаче пристигна Исус, дойдоха и други извисени духове с директна връзка с света на духовете, които направиха много добрини, лекувайки и отговаряйки на нуждите на безправните. Много от тях бяха изгорени на кладите от Инквизицията обвинени в магьосничество или вещерство.

В. –Обаче изглежда съществуват хора, които се събират за да призоват зли духове с цел постигането на определени магически сили, даващи им възможността да доминират над другите или постигането на богатство или власт. Какво мислиш за това?

И. –Подобен тип контакти са се правили и ще продължават да се правят докато съществуват в света, духове изпълнени с егоизъм, жадни за богатства и власт. Тези контакти наистина са вредни и непрепоръчителни, защото хората имащи подобни мотиви често завършват като изкупителни жертви на духовете от тяхното ниво, които правят всичко възможно да ги задържат под контрола си превръщайки ги в свои роби за извършването на още по-големи варварства. Но от това, че съществуват хора използващи способностите на медиум за връзка с неразвити духове за да нанесат вреда на други хора не можем да заключим, че всеки контакт с духовния свят чрез медиуми е вредно. Нима ви се струва разумно като има хора използващи интернет с лоши намерения, властите да забранят ползването му с каквато и да е цел и от всички? Логиката диктува да се ограничи използването му само, когато се действа срещу личността на хората, а не винаги.

В. –Товага защо съществува такова противопоставяне в света на контактите с духовете?

И. –Поради начина по който много от религиозните власти и други сили във вашия свят поддържат контрола си избягвайки възможността всеки за своя сметка да се свързва с Бог, с духовния си водач. Съществуват много филми снимани с единственото намерение да се поддържа страха от контакт със света на духовете показвайки как всеки контакт е ужасяващ както във филми от рода на „The Walking Dead“, „Poltergeist“ или „The Exorcist“. Така всеки, поради страха се самоограничава и винаги когато има възможност да получи духовно послание под каквато и да е форма, страха се грижи да го заглуши и фалшифицира.

В. –Също така каза,че вярата, че църквата и свещениците са посредници на Бог на земята е погрешна.

И. –Точно така.

В. –На какво основание казваш това?

И. –Мисля, че ако внимателно прочетем за отношенията на Исус със кащата на свещениците по негово време, ще стигнем до извода за липсата на каквото и да е намерение на Исус да се създава подобна каста и йерархия, каквито е създала Католическата църква, които са доста точно копие на еврейската църква от онова време.

Той дойде за да покаже, че всеки има собствена връзка с Бог и да унищожи фалшивата идея, че единствения начин за контакт с Бог е с посредничеството на свещениците.

На практика голяма част от публичните проповеди на Исус са борба с еврейското свещеничество, които виждат в него сериозна конкуренция и който не прави нищо повече от това да разкрива същността им. С пълно право Исус не спира да повтаря по най-различни начини, не един и два пъти следното послание: *„Чуйте, тези хора не са посредници на Бог, защото са по загрижени да се поддържат добре материално на ваш гръб отколкото да ви предложат нужната ви духовна помощ. Объркват ви с абсурдните си закони. Не са ви нужни. Единственото необходимо за влизане в божието царство е да обичате“.*

Това послание бе получено от кащата на свещениците и осъзнавайки, че ако хората го осъзнаят те ще останат на улицата, предприемат съответните действия и го убиват.

В. –Защо католическата църква накрая заприличва толкова на еврейската?

И. –В началото не беше така, защото да бъдеш последовател на Исус трябваше да си много убеден, понеже във всеки един момент си рискуваш главата с непрекъснатото преследване на което бяха подложени християните, колкото от страна на евреите, отначало толкова и от римляните по късно. Властващите обаче виждат, че въпреки техните усилия за елиминиране на последователите на онази философия, толкова вредяща на егоистичните им интереси не спира да растат, предприемат друга стратегия „ако не можеш да победиш врага, съюзи се с него“. След решението на император Константин да приеме в Римската империя християнството, много хора са принудени да го приемат не по убеждение,

а насила. Поради насилственото им покръстване провалят всичко. Така се свършва с любовта към ближния. Жреците от старите култове и последователите им си сменят дрехите, приемат християнството без никаква духовна промяна и започват да заемат важни постове. Те се опитват да поддържат своята част от властта. Не сменят дори шапките, дори шапката на папата и кардиналите му, митрата произлиза от друга религия. Нарича се митра, защото са я носили жреците на древния култ към Митра една от най-обичаните богини на римляните. Приспособяват към християнството много от ритуалите на предишните си религии и подправят посланието за любовта, като към оригинала добавят идеи противоположни на посланието. Така се ражда католическата църква. Както би казал Исус не можеш да служиш на Бог и на парите едновременно и католическата църква, както и еврейската от преди 2000 години почти от самото си зараждане избира второто.

В. –Тогава непогрешимостта на папата и това, че е представител на Бог на земята ...

И. –Всичко това е лъжа разбира се. Може да сбърка точно толкова, колкото кой да е друг човек. Неговата връзка със света на духовете не е по-специална от тази на останалите хора. Връзката с висшите духове става все по-стабилна с развитието на всеки един на безрезервната любов, а не заради предоставената титла колкото и помпозна да е.

В.-От къде произлиза тази идея?

И. –Както вече казах от самите патриарси на църквата. Това е начин да оправдаят действията си, които обикновено са мотивирани от амбицията за власт и богатства. Ако можеха да убедят хората, че са незаменими са спасението им, могат да живеят за сметка на енориашите си без никой да оспори действията им, тъй като винаги могат да го заплашат с „вечно наказание“, ако не изпълняват „указанията божии“, т.е. ако не изпълняват заповедите на „представителите на бога“, на тях самите.

В. –Какво ти е мнението за това, че чрез изповедта се опрощават лошите действия?

И. –Ясно е, че за да израстем духовно, първата стъпка която трябва да направим е да осъзнаем злото което сме сторили. Но покаянието не е достатъчно, защото в духовния свят само поправянето на стореното зло

може да елиминира действия срещу закона за любовта. Само ние самите можем да го сторим. Никой, колкото и напреднал да е, не може да ни замени в тази задача, само можем да получим помощ за да изпълним. Вярата, че свещениците притежават способността да премахват греховете е част от стратегията целяща да ни убеди, че представителите на църквата са незаменими за спасението и затова е необходимо да поддържахме икономически църквата. Както казах в началото, духовна еволюция се постига само с лично усилие, а не поради „връзките“ ни с някоя висша сила.

В. –И вярата в изкупването на човешките грехове от Исус със смъртта му на кръста и последвалото възкръсване?

И. –Също така не е истина. Истината е, че Исус дойде за да покаже пътя за духовно израстване и че тези които следват примера на обич към ближния са направили решителен избор да поемат по краткия път към духовно израстване и тази вяра ще им помогне да избегнат много от грешките на миналото, наричани от религиозната каста „грехове“. Това обаче не ги освобождава от отговорността да поправят отрицателните си действия от минали животи.

Исус не е изтрил ничий грях, а показва как всеки един да изтрие своите. Няма да е правилно, ако по-средата на кандидатстудентски изпит влезе учителя на някои от изпитваните и каже: *„тези които ще са мои ученици, не трябва да предават нищо - всички са приети понеже познавам преподавателите от комисията и имам достатъчно влияние за да го постигна“*. Няма да бъде оценено коректно усилието направено от всеки един от изпитваните, защото тези които са по-слабо подготвени ще са поощрени без заслуги в ущърб на тези, които са се подготвили достатъчно за да си вземат изпита без чужда помощ. Това което би направил един добър учител е да подготви добре учениците си, за да могат да издържат със собствени сили изпита. И това е което се опита да постигне Исус, да ни подготви добре за да издържим с успех духовните изпити на всяко от преражданията. Предоставят се безброй възможности да подобрим и поправим допуснатите грешки, но трябва да го направим ние самите и не поради намесата на Исус, дева Мария или кой да е друг светец на когото се доверяваме.

В. –Опитай се сега да убедиш някой християнин в това което твърдиш, защото това е една от основните догми на католицизма.

И. –Същото е казано в новия завет в евангелието на Марка (10, 35-40):

„Тогава се приближиха до Него Зеведеевите синове, Иаков и Иоан, и рекоха: Учителю, желаем да ни сториш, каквото поискаме.

Той ги попита: какво искате да ви сторя?

Те Му рекоха: дай ни да седнем при Тебе, един отдясно, а друг отляво, в славата Ти.

Но Исус им рече: не знаете, какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?

Те отговориха: можем. А Исус им каза: чашата, която Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите;

но да дам да се седне Мене отдясно и отляво, не зависи от Мене; съдането е на ония, за които е приготвено.”

В. –Да обаче ... не беше ли смят той, който казваше на хората „прощават ти се греховете“?

И. –Това което иска да каже е, че поради факта че е действал в даден момент от миналото срещу закона на любовта, не си осъден во веки веков ами имаш възможността да се поправиш и да започнеш наново в момента който избереш, без да се взима под внимание какъв си бил или какво си правил.

В. –Но защо го казва на болните след като ги излекува?

И. –Когато Исус лекува някой болен го почиства от токсини, както от физическото му тяло така и от астралното, причиняващи болести на физическо ниво. Тези токсини са резултат от натрупването на психични токсини от чувствата, мислите и действията на духа срещу закона на любовта в този живот и в минали животи, които в тази епоха бяха наречени „грехове“. Приемете лечението на Исус извършвано чрез полагане на ръцете като минаването с прахосмукачка по килим(тялото ни), които е замърсен понеже не сме се погрижили да го запазим чист. Ако след това почистване човек не промени „лошите“ си навици, малко по-късно килима отново ще е толкова замърсен колкото преди почистването. В действителност, имаше хора които след лечението на Исус, пренебрегвайки съветите за промяна и поддържайки вредните си

духовни навици, наново генерираха психични токсини на ментално ниво, които преминавайки на астралните и физически нива водят до ново до заболяване.

В. –Защо казва на болните, когато му благодарят за излекуването, „вярата ти те спаси“?

И. –Защото Исус знае, че за да бъде ефективно предаването на лечебна енергия, наречете я рейки, прана или както искате, не е достатъчно да има добър предавател ами също така е необходим добър приемник, т. е. който приема енергията трябва да е добре подготвен с добре отворени чакри. За да се получи това, човека който приема енергията трябва да се доверява(вяра) на този който излъчва, защото ако не е така чакрите остават затворени и енергията не може да навлезе и изпълни терапевтичното си въздействие колкото и мощен да е излъчващия.

В. –Само, че понякога това се казва не на човека който беше лекуван, беше в безсъзнание или твърде болен за да разбере, че се опитват да го лекуват, а на някой от роднините му. Каква е логиката в това?

И. –Също както Исус трябва да предаде енергия с висока вибрация, с голяма лечителна сила насърчен от огромната си способност да обича и желание да прави добро, може да усилва предаването на енергия в онези личности които вярват в нея и имат желанието да помагат на нуждаещите се, действайки като „ретранслатори“ на оригиналния сигнал. В този случай те самите се превръщат в канал за преминаване на лечебна енергия. Също така има хора, които могат да попречат на предаването на лечебна енергия към други хора около тях, поради негативната си психика или липсата на вяра. Има много случаи на хора които не вярват на Исус и неговото учение. На такива места въпреки опитите му да помогне на болните се получават малко случаи на лечение. Това обстоятелство е посочено в евангелията.

„А като дойде в отечеството Си, поучаваше народа в синагогата, тъй че всички се чудеха и думаша: откъде у Него тая премъдрост и тия сили?

Не е ли Той на дърводелеца син? Майка Му не се ли казва Мария, и братята Му — Иаков и Иосия, Симон и Иуда?

И сестрите Му не са ли всички между нас? Откъде, прочее, у Него

всичко това?

И падаха в съблазън поради Него. А Исус им рече: пророк не бива без почит, освен в отечеството си и у дома си.

И не извърши там много чудеса поради неверието им.”(Матей 13, 54-58)

В. –Между другото, да поговорим за възкръсването.

И. –Добре. Ще се опитам да изясня тази тема, защото там има огромно объркване. Много от нещата казани за възкресението за изключително неправилни.

Ако под възкръсване разбираме оцеляването на духа след смъртта на физическото тяло, то това е правилно. Това, че след смъртта същността продължава да живее няма нищо изключително. Оцеляването на духа не започва с Исус, а това винаги е било така понеже е универсален закон за което вече говорихме. А всички онези вярвания, че за да живее духа е необходимо да е свързан с физическо тяло и по-конкретно с това което е заемал по време на физическия си живот, не са верни.

В. –Има течения в някои християнски църкви вярващи, че живота е възможен само във физическо тяло, с други думи не приемат живота на духа след смъртта откъснат от тялото. Какво мислиш за това?

И. –Не е истина, че когато тялото умре душата изпада в летаргия докато отново се върне в същото тяло което вече е заемала. Това е едно от погрешните вярвания които съществуват за възкресението. Нима не е очевидно, че от момента на смъртта започва процес на разлагане на тялото, който продължава до момента в който от него не остане нищо? Как може въобще някой да вярва, че е възможно да дойде ден в които за да се върне във физическия свят ще заеме тяло което не съществува от векове? Нима не е по-лесно да се обясни връщането на духовете на починалите във физическия свят посредством прераждането, т.е. духа, който вчера живя на земята се завръща днес като дете което ще се роди? Затова е фалшиво поверието, че мъртвите се завръщат във физическия свят чрез магически процес на възстановяване на телата, вече изчезнали поради естествения процес на разлагане . Тези същества се завръщат циклично към материалния живот, но го правят чрез раждането на деца, а не извращавайки природните закони.

Също не е истина, че душата или духът се нуждае от тяло за да живее. Душите не остават безкрайно в летаргия, докато отново не се преродят във физическия свят, ами както вече казах продължават живота си и еволютивния си процес в духовния свят откъснати от материята. Когато се казва, че Исус умря и възкръсна това не означава, че тялото му се е върнало към живота, ами че духът му продължава да живее.

В. – Един християнин би ти отговорил, че според евангелието Исус е „възкресил Лазар“ и той е продължил да живее още известно време с тялото си. Не е ли това доказателство на „възкресение на тялото“?

И. – Исус не е възкресил Лазар, защото Лазар реално не е бил мъртъв все още. Всъщност това което направи Исус беше да го реанимира и това не бива да ви се струва като чудо, тъй като от друга страна днес с техниките за сърдечна реанимация лекарите успяват да „възкресят“ хора считани за клинически мъртви. Никога ли не сте чували за изключителни случаи в които хора считани за мъртви след няколко часа в някоя морга изведнъж се събуждат и се връщат към живот?

Отделянето от физическото тяло не става изведнъж когато получиш сърдечна недостатъчност в противен случай сърдечната реанимация щеше да е невъзможна. Трябва да мине известно време, което е сравнително дълго, зависещо от привързаността на духа към материята или жизнеността на физическото тяло в момента на започване на отделянето, но най-малко продължава два, три дни и завършва с окончателното прекъсване на сребърната нишка. Ако Исус успя да реанимира Лазар, само със силата на енергията си беше просто защото Лазар не беше завършил процеса на десинкарнация и можа да обърне процеса, същото каквото правят съвременните лекари.

В. – Но не се ли получи с Исус, че когато на третия ден неговите роднини отишли на гроба му липсвало тялото му?

И. – В случая с Исус се случи следното, когато духа скъса и последната нишка свързваща го с тялото, поради изключителната честота на вибрация на астралното му тяло отделянето от физическото тяло довежда до незабавното му разпадане, един процес който е изключителен и не се случва при вас затова не беше намерено тялото на Исус в гроба му. Поради което липсата на тяло в гроба му не означава, че Исус продължава да живее във физическото си тяло.

В. –Тогава плащеницата от Торино и изображението намерено върху нея истински ли са?

И. –Да, истински са.

В. –Тогава защо при датирането с въглерод 14 не се получава точната дата?

И. –Единственото което мога да кажа е, че нещо при изследванията реализирани за определяне на възрастта на плащеницата се приема за вярно, нещо което не е така и затова датите не съвпадат. Обаче това ни отклонява от темата , защото дали е или не е плащеницата погребалния саван на Исус, няма никакво значение за това за което говорим, както и дали тялото се е дезинтегрирало или разложило бавно както на всички останали. Всичко това няма връзка с духовното послание, точно толкова колкото дали Мария е била девствена или не. Заслепени сте от дреболии които ви се струват изключителни, но са без значение от духовна гледна точка и не обръщате внимание на посланието предоставено ви от Исус.

В. –Тогава как се е появил на апостолите, ако наистина са го видели, след смъртта му?

И. –Появяването пред апостолите и пред други хора с които е съжителствал не са с тялото в което е използвал приживе, а с астралното си тяло както го правят много починали същества до леглата на близките си за да се сбогуват, докато тяхното физическо тяло остава там където са умрели или в ковчега. Просто астралното тяло при определени специални условия може да се появи и дори да стане плътно почти колкото физическото, още повече когато става дума за дух със способностите на Исус, това е известно на изследователите като „паранормални“ феномени.

В. –Има ли някакъв смисъл в пророчества от типа „в края на времето мъртвите ще възкръснат“?

И. – Духовете на починали вече същества постоянно се завръщат във физическия свят прераждайки се. С други думи не чакат някаква епоха наречена „края на времето“ за да се завърнат. Прераждането на душите е един непрекъснат процес, докато има поне едно живо човечество на някоя физическа планета. Всъщност поради демографския взрив в настоящето се прераждат едновременно повече души, отколкото в други

исторически епохи, съвпадайки с края на цикъла, един много важен от еволютивна точка момент. Това е единствения начин по който може да се разбира фразата „в края на времето мъртвите ще възкръснат“.

В. –Какво е отношението ти по въпроса за първородния грях, искам да кажа онзи грях на предполагаемите родоначалници на човечеството (Адам и Ева), чиито последици трябва да бъдат заплатени от наследниците им?

И. –Ще ти отговоря с пример. Представи си един атрактивен господин които след извършването на банков обир при бягството си катастрофира и умира. Съдията в този случай не може да го осъди, затова взима решението вместо бащата присъдата да бъде излежана от сина му. Смяташ ли решението на съдията за справедливо?

В. –Разбира се, че не и ме мисля, че е въобще е възможно кой да е трибунал в коя да е цивилизована държава да вземе подобно решение.

И. –Ако за човешкото правосъдие не е нормално да се съди сина за нещо извършено от бащата, защо смяташ, че божието правосъдие може да е по-лошо от човешкото? В духовния свят всеки отговаря за собствените си действия, никога за такива извършени от друг. Затова вярата в първичния грях или в наследени грехове от предците е несправедлива и безпочвена.

В. –От къде може да идва тази вяра в наследени от предците ни грехове?

И. –Всъщност всеки трябва да отговаря за собствените си грехове и те може да са от предишни животи всъщност, да се окаже, че тези предци в някои случаи сме били самите ние в някое предишно прераждане. Това е единственото вероятно обяснение на подобна вяра, но е възможно само, ако се приеме съществуването на инкарнацията.

В. –Също така каза, че вярата в греховността на сексуалността и който се ограничи от сексуални отношения е по-чист и извисен от останалите?

И. –Така е. Интересно ми е от къде произлиза това твърдение послужило за налагането на обет за целомъдрие от религиозните служители били те свещеници, монахини или монаси.

В. –Мисля, че се основава на примера взет от Исус.

И. –Вие не познавате интимния живот на Исус, че да твърдите имал ли е или не сексуални отношения! Никога Исус не е твърдял публично, че въздържането от сексуални отношения води до доближаване до Бога или че това означава че си по-чист. Ако е така и всички хора вземат решение за въздържане от сексуални отношения за цял живот, за 120 години ще изчезне човешкия род от земята! Не ви ли се струва това в противоречие с „плодете се и множете се“? Да знаеш случайно друг начин да се размножаваш различен от сексуални отношения. Защо в миналото не са познавали оплождането *in vitro*!

В. –Трябва ли да се разбират думите ти, че сексуалните отношения винаги е необходимо да имат за цел продължението на рода?

И. –Не разбира се. Вече говорихме за това. Сексуалните отношения за един напреднал дух са показател за интимна любов. Друг въпрос е, когато за да се задоволят сексуалните желания се извършва насилие от всякакъв тип и нарушаване на правото на свободен избор на хората, преди всичко на незащитните, като жени и деца, които се предоставят на сексуалния пазар (говоря за проституция и педофилия), или се манипулира и лъже за да се получи секс, нещо много често срещано на вашата планета. Всичко това беше отречено от Исус. Имайте в предвид, че по времето на Исус жената не е била считана за нещо повече от робиня на мъжа във всички аспекти, включително и сексуален и на практика е нямала никакви права. Мъжете са могли да правят каквото си решат, без някой да може да им каже нещо и жената е трябвало да търпи благословеното от църквата насилие, например когато се отхвърлят жените принудени да проституират поради лисата на друга възможност за преживяване. Исус се бори да защити правата на жените, за да не се считат робини на мъжете и порицава онези които ги обвиняват за нещастното си положение. Църквата обаче превръща всичко това в едно заявление срещу сексуалността.

В. –Всъщност църквата издига знамето на връзката между чистотата и целомъдрието с примера на дева Мария, майката на Исус.

И. –Оставяйки на страна темата за зачатие на Исус, дева Мария

както и болшинството жени е девствена само до момента в който започва сексуални отношения със съпруга си Иосиф, плод на което са няколкото братя и сестри на Исус. Най-интересно е, че това последното е записано в евангелията които християните твърдят, че следват и чиито автори не виждат нищо неудобно в това, че Исус както и повечето хора си има братя и сестри, и не се стараят да го скрият както се опитва да направи църквата сега. Това, че Мария има още деца и имената им е отбелязано в няколко от стиховете на евангелията (Марка 6, 3; Матей 13, 55; Матей 12, 46-47 или Лука 8, 19-20). Ще цитирам някои като пример:

„И когато Той още говореше на народа, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да приказват с Него.

И някой Му рече: ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да говорят с Тебе.”

„Не е ли Той на дърводелеца син? Майка Му не се ли казва Мария, и братята Му — Иаков и Иосия, Симон и Иуда?”

Защо след като авторите на евангелията нямат проблеми да споменават братята и сестрите на Исус, по-късно това вече е проблем?

В. –Какво ще ми кажеш за вярата, как от този единствен живот зависи бъдещето ни за вечността, с вечните наказания в ада за лошите и атеистите, и вечното блаженство на християните или вярващите?

И. –За това вече говорихме на дълго и широко, когато обяснявах закона за духовната еволюция и как функционират нещата в духовния свят, обаче ще го повторя, ако не е достатъчно ясно. Абсолютно всички души са безсмъртни и съдбата им е да достигат все по-високи нива на духовно развитие. Затова нито един човек не е изключен от тази еволютивна схема независимо от изповядваната религия, политически пристрастия, от расата си или по каквато и да е друга причина. Дали вярват или не в Бог, в Исус или в църквата, така или иначе, дори да са били истински провал като личности, никога не се губи безсмъртието нито възможността да се развива духовно. Затова не съществува нито смъртта, нито вечното наказание. Ако погледнем достатъчно назад в духовното минало на всеки един от нас, ще открием, че всеки в някой отминал живот е бил убиец, канибал или и двете на куп и ако в момента

не сме такива, и го смятаме за аномално, то е защото сме еволюирали духовно. Имали сме безброй възможности да се поправим допуснатите грешки на базата на последователни прераждания, в които сме поставяли на изпитание способностите си. Ако не можехме да се поправим и ако само от едно прераждане зависеше нашето бъдеще за цялата вечност ви уверявам, че не биха останали места в ада, толкова претъпкан би бил и рая щеше да е по-пуст от Сахара.

В. –Тогава, какво става със изповедта на смъртния одър пред свещеник и неговото опрощаване на греховете?

И. –Съдбата на душата след смъртта на тялото зависи само от действията приживе, разполагайки винаги с възможността за еволюиране, поради което и с възможността да се „спасим“ от момента в който решим да направим тази крачка.

Но това няма да стане от днес за утре, а изисква сериозна промяна на духа,изисква време за обмисляне на необходимите промени и усилия за да се поправят негативните действия. От това се разбира, че едно опрощение на греховете в последния момент от живота от свещеник не променя с нищо съдбата на духа след смъртта на физическото тяло.

В. –Извинявай, че настоявам, но по отношение на вярата в спасението само на християните или вярващите, не беше ли самия Исус който е причината за тази вяра, когато казва: „който вярва в мен ще се радва на вечен живот“?

И. –Исус не казва нищо с това. Това което направи бе да даде на всеки един ключа за активиране на собствената си духовна промяна и да осъзнае, че живота е вечен, и всеки сам определя съдбата си. Преведено на съвременен език ще е нещо от рода на: „Който вярва на думите ми, в съобщението което нося ще осъзнае, че живота му е вечен и, че „спасението му“(или еволюцията) зависи само от него, че е господар на съдбата си“.

В. –Тогава от къде произлиза вярата, че само вярващите в Христос ще се радват на вечен живот?

И. –От една лоша интерпретация на думите му и от манипулациите на църквата, която освен това добавя „извън църквата няма спасение“. Идеята, че само християните в този случай или вярващите в определена църква ще се спасят е една от идеите на патриарсите на съответната

църква и се използва за да осигури предаността на вярващите. Искаш ли още данни? Тази аксиома „извън църквата няма спасение“ на латински „extra Ecclesiam nulla salus“, я изрича свети Киприан по време на Четвъртия Латерански събор 1215-1216г., повече от 1000 години след смъртта на Исус.

В. –Струва ми се, че много католици са убедени, че е така. Искам да кажа, че само вярващите в Христос ще се наслаждават на вечния живот и че за да си добър християнин трябва да следваш църковните норми.

И. –Виж Католическата църква както и много други религии са ви накарали да мислите, че за да си добър трябва да си смирен. Да си смирен преди всичко пред нормите на съответната вяра за да могат така да манипулират вярващите за своя угода. Но добротата и смирението са съвсем различни понятия. Човек може да е смирен пред нормите, пред обществото, да се представя като много добър, но да е тотално отдаден на егоизма и да е истински „демон“ като личност. Самия Исус разкрива този тип на поведение когато квалифицира фарисеите като „варосани гробници“, толкова привързани към ритуали и норми, и толкова далечни на любовта към ближния. И обратното съществуват много добри личности, честни, които не обичат лицемерието, които не са добре приети от останалите само защото не се вменстват в установените норми. Включително могат да бъдат квалифицирани като опасни и презрени, защото поради честността и достойнството си излагат на показ тези които не са такива. Това е примера на Исус. Исус не беше смирен пред заповедите на църковните еврейски власти, а беше смел и в съответствие с личните си духовни убеждения и знаейки, че публичното проповядване на идеите му ще донесе много проблеми, се изправя пред тези, които искаха да го накара да замълчи, а не със силата на насилието а с тази на истината и любовта. Така се е случвало с много хора. За вредите които получават от не толкова еволюираните си братя, съответно са възнаградени. Много по-тъжно е положението на онези които се нараняват сами, онези които се подчиняват на заробващи норми, които са се отказали от същността и чувствеността си, живеят безсмислен живот вярвайки, под влиянието на религията си, че страданието ги прави по-добри. Някои под влиянието на завистта си към наистина свободните и щастливи, се опитват да вгорчат живота да другите преди всичко играейки си с чувството за вина.

В. –Какво искаш да кажеш с това, че играят с чувството за вина?

И. –Това, че се опитват да обвиняват останалите за собствените си нещастия.

В. – Какво може да се направи за да се помогне на такива личности?

И. –Първо съответната личност трябва да осъзнае, че има този проблем, т. е. че волята и чувствата му са практически изчезнали поради вярата която изповядва. Това само по себе си е голяма крачка, защото обикновено тези хора се мислят за нещо повече от останалите и не са склонни да изслушват такива хора, които не са издигнати в църквата им. Също така, защото тяхната църква ги учи, че които не следва нейните правила са „грешниците“, лоша компания на която не може да се има доверие. След това трябва да се започне работа със съзнанието им, започвайки с това да се осъзнае, че нещата се правят защото така искаш или не се правят защото въпреки че искаш, са забранени от правилата .

Следващата стъпка е да започнат да упражняват своята собствена воля, свободна си воля, да започнат да действат според това какво чувстват дори и да се наложи да се изправят срещу установените норми.

В. –Трябва ли тогава след това обширно представяне да се заключи, че всички религии са лъжа и измама и не представляват изобщо волята на Бог?

И. –Чак до такава степен, не. Проблема на религиите е че въпреки, че са събрали известен брой духовно извисени послания, изискват от вярващия да приемат сбора от вярвания и норми като пакет, поради догмата, без обяснения с аргумента, че всичко това е „божието слово“. Не съществува свобода на мисълта, свобода да избереш това което ти е необходимо за душата ти и да изхвърлиш това което ти се струва фалшиво или безинтересно, нито в какво да вярваш или да не вярваш. Лидерите на религиите от много дълго използват духовно извисените послания като кука за да привличат хора идентифициращи се с извисеността на посланието, но не го правят с останалата част от нормите добавени допълнително, които затрудняват духовния напредък. По този начин, ако човек се остави да бъде воден от предполагаемото „божие слово“, поради страха от порицанието на църковните власти, малко по малко започва да се отказва от волята си и започва да живее по волята на

норми написани в много стари книги, които са прекалено остарели за да дадат задоволително обяснение на личните преживявания, така че вярващия е стегнат като с корсет и не може свободно да се изразява. Когато някой се отказва от собствената си воля, прави една крачка към фанатизма, защото се оставя да бъде от манипулиран от тези които са се обявили като носители на божие слово.

Истината и лъжата са смесени практически във всички съществуващи религии, философии и идеологии. Всеки сам трябва да намери своята истина, вземайки малко от тук и малко от там, онова което същността му признава за вярно и може да и послужи за еволюцията и.

В. –Този път изглежда несигурен, ако не може да се довериш на някого физически жив, който да ти даде добър съвет, когато преминаваш през труден момент.

И. –Наистина между вас има хора със способностите да насочват и съветват другите по отношение на духовността, поради по-доброто познаване на духовната реалност и по-развитата си способност да обичат, получена благодарение многото прераждания и многото работа извършена по отношение на духовното израстване. Тези хора не действат демонстративно. Не се издигат в епископи или светци, не се обличат със специални дрехи, ами са личности с привидно нормален живот, но с твърдото желание да развиват духовно и да помагат на другите без показност и фойерверки, доброволно и предимно с личен пример. За което са принудени да търпят огромни неправди и клевети от онези, които поради не достатъчно високото ново на морал не могат да се сравняват с тях.

Влиянието на духовния свят се чувства във всеки един от вас без значение дали сте атеисти, агностици или последователи на тази или онази църква.

СБОГУВАНЕ

„Днес имам изненада за теб“ - ми каза този ден, веднага след като се видяхме, Исаиас.

В. –Чудесно! Каква е?

И. –До момента винаги когато си идвал тук за разговор, си се срещал само с мен. Правихме го защото си мислехме, че по този начин ще се чувстваш по-удобно и ще задаваш въпросите си по-свободно. Но не би трябвало да си мислиш, че тук е самотно място в което никой не живее. Сега когато си привикнал с мен и с нашия свят мисля е време да ти представя другите. Ела с мен. Искам да ти представя останалите и да поговорим с едни приятели които искат да те поздравят.

Не знам как но започнахме да летим над онова място. От тази точка можах да видя прекрасния пейзаж. Видях малки сгради с формата на полусфера разпръснати сред прекрасната растителност в долината. „Това са нашите домове“ - ми каза Исаиас преди да изрека въпроса който изникна в съзнанието ми. Можах да забележа в центъра на онези къщички едни пирамидални сгради по-големи от предишните, които приличаха на изградени от стъкло, излъчващо сияйна бяла светлина. „ Там се събираме за медитация. Свързваме се телепатично с по-висшите сфери за да получим духовни познания и също с по-нисшите за да предадем послания за обич на цялото човечество“ - каза Исаиас. Тогава се доближихме и погледнахме във вътрешността през напълно прозрачните стени. Видяхме една група от около 30 човека седнали на един подиум във формата на кръг. Изглеждаха много съсредоточени. Като че ли всеки си имаше различна задача при тази духовна концентрация. Тогава по-средата между тях започнаха да се формират две човешки фигури на мъж и жена. Бяха изключително красиви и бяха обгърнати от аура от светлина излъчваща силно чувство на спокойствие и комфорт.

Тези две същества, след като поздравиха възторжено присъстващите и поговориха кратко с тях, диалог който аз не можах да разбера, се приближиха до нас. Казах ви, че погледа на Исаиас беше пронизващ и излъчва изключително чувство на спокойствие и обич, но на тези две същества беше още по-интензивен. Приличаха на два

ангела!

„Здравей аз съм Веста“-каза жената.

„Здравей аз съм Хуно“-каза мъжът. „Имахме голямо желание да те видим отново“.

„Отново? Аз не ви познавам! Ако ви бях виждал по-рано нямаше никога да го забравя“- си помислих.

ВЕСТА: Това, че не помниш не означава, че не се познаваме.

ИСАИАС: Нали искаше да научиш повече за Исус? Питай ги каквото искаш за него. Използвай времето защото няма да са дълго с нас.

ВЕСТА: Тъй като не смееш аз ще ти помогна да изложиш въпросите си. Питаше се дали Исус е имал партньор, жена, сродна душа с която е споделял всичко, също така и сексуалността.

В. -От къде... го... знаеш? –казах изчервявайки се.

ИСАИАС: Още ли не си си дал сметка, че четем мислите ти? Спокойно! Няма да го кажем на никого! Ха, ха, ха!

ВЕСТА: Аз ще ти отговоря и отговора е : да. Исус имаше и разбира се все още има сродна душа, жена напълно обвързана с него, с която споделя цялата любов и цялата сексуалност. И не само Исус. Съществуват изцяло населени с хора на неговото или по-високо ниво, които също имат партньори, деца и сексуални отношения. С това отговарям ли на съмнението ти дали духовния напредък изисква да се откажеш от любовта в семейството.

В. –Да. Беше пределно ясна.

ХУНО: Ако Исус не намери на земята партньор с който да сподели живота си, беше защото сродната му душа не се прероди тогава с него, тя от своя страна се намираше на друга планета изпълнявайки мисия подобна на неговата. Беше само една временна раздяла. Исус не можеше да се обвърже с жена от по-ниско еволютивно ниво от неговото, защото

тя не би разбрала обхвата на мисията му поради привързаността си би му поставила хиляда и една пречки с цел да не я развива и освен това би страдала много от загубата му. Въпреки, че това не означава, че не е търсил. Както и повечето мъже Исус желаше да намери жена която да обича, да се съберат и да имат деца, защото през младежките си години не е на ясно с мисията си.

ИСАИАС: Ще ги питаш ли още нещо или да им кажа да си тръгват?

В. –Винаги ми е било интересно да науча какво мнение би имал Исус за християнството и църквата създадени след него.

ХУНО: Ако Исус беше тук сега би ви казал: „Никога не съм имал намерение нито да създавам църква нито религия. Още по-малко базирана на култ към мен, такава каквато е създадена използвайки името ми, думите ми и направеното от мен през живота ми. Църква която е била толкова репресивна по отношение на чувствата и човешките свободи, която като пример за любов не може да бъде по-далече от това.

Никога нито ви учих нито ви молих нито да се прекланяте пред мен, нито да ме възхвалявате. Нито Бог иска да бъде възхваляван. Неговото желание е само да се обичате едни други така както ви обича той и да бъдете щастливи обичайки. Аз дойдох само за да предам посланието за любов, да го направя реално демонстрирайки го с начина си на живот сред вас, за да имате пример и да го приемете като част от вас, за да можете да намерите пътя на щастие. Това послание за обич не е мое, а на духовния свят, едно универсално послание на Бог към децата му. Няма никакво значение, че аз съм бил приносителят му. Можеше да е кой да е друг брат познаващ любовта и пак щеше да е толкова вярно.

Колко престъпления, убийства, мъчения и злоупотреби срещу хората са извършени в мое име и в името на Бог!

Не ви ли казах хиляди пъти да се обичате, да обичате дори враговете си?

В коя част от примера който ви дадох се намира оправданието на онези, които ви казаха да сте мои последователи, за извършването на тези действия срещу любовта?

Тези които искат да са достойни, да подставят посланието за

обичта в света, да не коленичат пред олтарите, кръстовете и религиозните реликви. Да спрат да се прекланят пред статуи и да повтарят едно след друго молитви и безполезни ритуали, защото в това няма никаква обич. Да протегнат ръка на братята си които страдат, без да очакват нищо насреща, нито похвала, нито да търсят привърженици, да бъдат винаги смирени и тогава могат да се нарекат последователи на обичта.

Никой който не следва със собствения си пример посланието за любов което получихме, няма някакво право да използва името ми нито това на Бог, нито да се нарича последовател мой или такъв на Бог, защото следва единствено собствения си егоизъм."

В. –Какво би казал на човечеството, ако пак се прероди на земята?

ВЕСТА: Същото което му каза и последния път и всички предишни пъти когато е идвал: „Обичайте се, обичайте се едни други. Това е единствения начин наистина да сте щастливи. Всичко останало няма значение."

В. –Чувствам се привилегирован поради възможността да получа отговор на въпроси толкова важни за мен и благодарение на това да мога да отворя вратата за да изразя чувствата си, да се освободя от ограниченията и бронята си. Бих искал да ви се отблагодаря по някакъв начин за помощта която ни оказахте.

ИСАИАС: Няма за какво да ни се отблагодаряваш. Напротив, ние ти благодарим за отделеното време и за интереса с който ни слушаш. Щастливи сме от възможността да помогнем за напредъка в любовта на онези братя, които са съгласни да го направят.

В. –Въпреки това искам да направя нещо насреща. Ще ме посъветвате ли какво да е?

ВЕСТА: Помисли на теб какво би ти харесало да направиш.

В. –Изпитвам нуждата да разпространя, да споделя с хората онова което получих от вас, с надеждата да им послужи толкова

колкото послужи на мен.

ИСАИАС: Тогава сам отговаряш на въпроса си. Събери всичко получено, преживяно и почувствано и го покажи на твоите братя. Започни да разпространяваш посланието за безрезервна любов, истината за духовния свят сред братята си.

В. –Мислите ли, че някой ще ме послуша?

ХУНО: Самият факт, че го правиш от сърце ще си струва. Дори само един от милионите хора да чуе това послание и да му послужи да събуди чувствата си, да почувства любовта, си е струвало усилието. Има много дремещи хора в света, нетърпеливи да се събудят за духовността. Само се нуждаят от потвърждение на това което чувстват несъзнателно, за което все още не са намерили потвърждение в света наоколо, поради огромното объркване съществуващо между истините и заблудите по отношение на духовността.

В. –Дали ще съм способен да го направя?

ВЕСТА: Не се питай дали ще можеш. Има много хора способни да го направят, защото всички имате способността да обичате. Само, че са малко хората които искат да го правят, които са способни да се откажат от удобството и да приемат проблемите които може да възникнат във всекидневния им живот. Попитай се дали искаш или не искаш да го направиш. Защото да искаш означава да можеш. Не се притеснявай. Там до където не можеш да стигнеш сам, ние ще ти помогнем. Винаги ще сме с теб.

В. –Сега като го споменавах, няма ли да има хора които да бъдат притеснени от това което казва това послание и да предприемат репресии спрямо мен?

ИСАИАС: Всяко нещо носи рискове. Никой не е казал, че ще е лесно. Ако светът се събуди от самосебе си не би имало нужда някой да се занимава с тази работа. Поради това трябва да прецениш по-добре какво чувстваш, че трябва да се отдадеш на желанието да помогнеш или на страха от отрицателните реакции на другите срещу теб. Каквото и да

направиш, прави го заради себе си, поради свободния си избор, не защото мислиш, че ни дължиш нещо.

ХУНО: Имай на предвид, че по-рано приносителя на посланието на любовта се изгаряше на клада или се разпъваше на кръст. Ако някой се притеснява от думите ти трябва да се радваш, защото това означава, че нещо от думите ти е стигнало до сърцето му. Обаче поради егоизма си се е ядосал, защото не желае душата и чувствата му да се събудят от страх да не го унищожат.

ИСАИАС: Сега те трябва да си тръгнат за да се върнат в дома си, а ти трябва да се върнеш в света на преродените.

ХУНО и ВЕСТА: До скоро приятелю. Приеми цялата ни обич.

Сляхме се в една толкова интензивна и чувствена прегръдка, която никога не ще забравя.

ИСАИАС: Довиждане братко. Надявам се скоро пак да се видим за да продължим с разговорите ни. Поздрави нашето семейство от мен.

В. – За кое семейство става дума?

Исаиас: За кое си мислиш ти? За цялото човечество разбира се.

КРАЙ

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ ОТ АВТОРИТЕ

Нашето единствено желание е посланието, изложено чрез тази творба, да достигне до всички напълно безплатно и без никакво обвързване в съответствие с философията на безрезервната любов, която представяме, с други думи да дадеш без да очакваш нещо в замяна.

Поради което подкрепяме и разрешаваме свободното разпространяване, частичното или пълно възпроизвеждане на тази творба със средствата които са на разположение, с единственото условие да не се извършва с търговски цели и да не се модифицира съдържанието.

Нашето намерение е тази творба да се разпространява с помощта на всички желаещи. Ако има въпроси по отношение на тематиката на книгата, т.е. за духовността и обичта, без значение дали са лични или общи, чувствайте се свободни да ги изложите и да ни ги изпратите по електронната поща и с голямо удоволствие ще се опитаме да ви отговорим по най-бързия възможен начин. Онези въпроси за които се приеме, че са от общ интерес и са нови и ценни идеи за обекта на тази творба, ще бъдат включени заедно с отговорите във бъдещи разширени преработки на книгата. Това е второ преработено издание, в което вече са включени някои въпроси зададени от читатели на първото издание. Също така молим за помощта на хора заинтересувани да преведат книгата на други езици, за да може посланието да достигне до възможно най-много хора.

Изпрати заявката си на:

Висент Гилем Примо (Vicent Guillem Primo)

E-mail: lasleyes.espirituales@gmail.com

Web: <http://duhovnitezakoni.blogspot.com>

С цялата ни обич. До скоро.

Висент Гилем Примо е доктор на химическите науки от университета на Валенсия. В момента работи в отделението по хематология и онкология на университетската болница на Валенсия като изследовател на генетическа предразположеност към ракови заболявания. В свободното си време се занимава с практикуване на рейки с лечебна цел, напълно безплатно и без никакво обвързване.

Съдържанието на тази книга е послание за любов към цялото човечество. Без значение как е получено или от кого е изпратено. Важно е само съдържанието на посланието. Свободен си да правиш каквото поискаш с него, да не му обърнеш внимание, да го критикуваш, да го цензурираш или да го приложиш в собствения си живот. Това е послание написано от сърце за твоето сърце. Надявам се да ти послужи за да се опознаеш, да събуди чувствителността ти, да се освободиш от егоистичната си част, да разбереш смисъла на живота ти чрез нещата които са ти се случили и ще ти се случат. За да се надяваш, за да разбереш по-добре другите и да достигнеш някой ден до това да ги обичаш, да разбереш по-добре света в който живееш, за да успееш дори от най-голямото нещастие да извадиш максимална полза за еволюцията ти в любовта. В заключение за да бъдеш самия ти, свободен, съзнателно да опиташ истинската обич, безрезервната обич и поради това да си по-щастлив. С цялата ми обич.

ДУХОВНИТЕ ЗАКОНИ por [ВИСЕНТ ГИЛЕМ](#) se encuentra bajo una [Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivadas 3.0 Unported](#).

Basada en una obra en <http://lasleyesespirituales.blogspot.com>